

ROOMALAISKIRJE APOSTOLI PAAVALIN MUKAAN

SISÄLLYSLUETTELO

Johdanto	2
PAAVALIN KIRJE ROOMALAISILLE; LUKU 1	6
PAAVALIN KIRJE ROOMALAISILLE; LUKU 2	23
PAAVALIN KIRJE ROOMALAISILLE; LUKU 3	35
PAAVALIN KIRJE ROOMALAISILLE; LUKU 4 - Usko Jumalan Sanaan	47
PAAVALIN KIRJE ROOMALAISILLE; LUKU 5	58
PAAVALIN KIRJE ROOMALAISILLE; LUKU 6 - Kristuksessa	67
PAAVALIN KIRJE ROOMALAISILLE; LUKU 7 - Lihassa	78
PAAVALIN KIRJE ROOMALAISILLE; LUKU 8 - Hengessä	89
PAAVALIN KIRJE ROOMALAISILLE; LUKU 9 - ISRAEL	107
PAAVALIN KIRJE ROOMALAISILLE; LUKU 10 - PELASTUKSEN TIE	121
PAAVALIN KIRJE ROOMALAISILLE; LUKU 11	133
PAAVALIN KIRJE ROOMALAISILLE; LUKU 12 - RAKKAUDEN KEHOTUS	152
PAAVALIN KIRJE ROOMALAISILLE; LUKU 13	165
PAAVALIN KIRJE ROOMALAISILLE; LUKU 14	172
PAAVALIN KIRJE ROOMALAISILLE; LUKU 15	181
PAAVALIN KIRJE ROOMALAISILLE; LUKU 16	195

ROOMALAISKIRJE APOSTOLI PAAVALIN MUKAAN

Johdanto

"Paavali, Jeesuksen Kristuksen palvelija, kutsuttu apostoli, erotettu julistamaan Jumalan evankeliumia, jonka Jumala on edeltä luvannut profeettainsa kautta pyhissä kirjoituksissa, Hänen Pojastansa - joka lihan puolesta on syntynyt Daavidin siemenestä ja pyhyyden hengen puolesta kuolleista nousemisen kautta asetettu Jumalan Pojaksi Voimassa - Jeesuksesta Kristuksesta, meidän Herrastamme, jonka kautta me olemme saaneet armon ja apostolinviran, että syntyisi uskon kuuliaisuus Hänen Nimeänsä kohtaan kaikissa pakanakansoissa, joihin tekin, Jeesuksen Kristuksen kutsumat kuulutte: kaikille Roomassa oleville Jumalan rakkaille, kutsutuille pyhille: Armo teille ja rauha Jumalalta, meidän Isältämme ja Herralta Jeesukselta Kristukselta!" Room.1:1-7

Roomalaiskirjeen kirjoittaja on apostoli Paavali ja oman aikansa tavan mukaan hän kertoo nimensä ja kutsumuksensa Jumalan antamaan valtakunnan työhön pakanain apostolina. Hän on käyttänyt kirjeessä kynämiehenä roomalaista kirjuria Tertiukselta. (Room.16:22)

Kirje on toimitettu Kenkreet seurakunnan palvelijan sisar Foiben välityksellä Korintosta Roomaan, joka näkyy joissakin käsikirjoituksissa aivan kirjeen lopussa: "Kirjoitettu Korintosta roomalaisille Kenkreet seurakunnan palvelijattaren Foiben välityksellä."

Kirje on osoitettu Rooman seurakunnalle, joka oli jo olemassa pitkään ennen apostolin sinne tuloa, koskapa Paavali sanoo; "jo monta vuotta olen halunnut tulla teidän tyköne". Room.15:23

Kristinusko tuli Roomaan viimeistään keisari Caligulan hallitessa 37-41 jKr. tai hyvinkin mahdollista jo aikaisemmin niiden roomalaisten mukana, jotka olivat olleet Jerusalemissa viettämässä viikkojuhlaa eli helluntaita. (Apt.2:10) Näitä Rooman uskovia oli todennäköisesti niiden 3 000:n joukossa, jotka ottivat vastaan apostoli Pietarin saarnaaman evankeliumin ja kasteen ja sitten veivät evankeliumin omille kotiseuduilleen säilyttäen uskonsa Herraan Jeesukseen.

"Tervehdys Priskalle ja Akylaalle, työkumppaneilleni Kristuksessa Jeesuksessa, jotka minun henkeni puolesta ovat panneet oman kaulansa alttiiksi ja joita en ainoastaan minä kiitä, vaan myös kaikki pakanain seurakunnat, ja seurakunnalle, joka kokoontuu heidän kodissansa."

Room.16:5

Aluksi uskovat kokoontuivat kodeissa ja pienissä ryhmissä, koska Roomassa ei ollut Roomalaiskirjeen kirjoittamisen aikana vielä järjestäytyntä seurakuntaa. Myöhemmin uskovat kokoontuivat sekä seurakunnassa yhdessä juutalaisten uskovien kanssa, että kodeissa, joka näkyy viimeisessä Roomalaiskirjeen tervehdysluvussa, jossa mainitaan joitakin veljiä nimeltä seurakunnan johtajina, ja joiden kodeissa myös kokoontui seurakunta. (Room.16:14-16)

Roomalaiskirje on kirjoitettu noin vuoden 57 paikkeilla Korintossa apostoli Paavalin kolmannen lähetysmatkan loppuvaiheissa.

Hän ei esittele vain itseään, vaan tuo ilmi Jumalan salaisuuden, Herran Jeesuksen ylösnousseena Vapahtajana ja Herrana Jumalan evankeliumissa, joka on itse kullekin uskovalle Jumalan Voima pelastukseksi, ensin juutalaiselle ja sitten kreikkalaiselle.

Martin Luther arvosti ja piti Roomalaiskirjettä kaikkein voimakkaimpana uskonvanhurskauttamisen julistajana. Ja jokainen, joka uskoo Häneen, saa synnit anteeksi Hänen Nimessä ja lahjana Jumalan vanhurskauden Hänen armostaan Kristuksessa Jeesuksessa.

Roomalaiskirjettä on pidetty ja arvostettu kautta vuosisatojen hyvin tärkeänä kirjoituksena, jotta saataisiin kaikissa pakanakansoissa uskonkuuliaisuus Hänen Nimeänsä kohtaan.

Kirje alkaa Jumalan armolla ja rauhalla ja apostoli päättää sen lopuksi Jumalan armoon, ylistykseen ja kunniaan.

"Herramme Jeesuksen Kristuksen armo olkoon teidän kansanne! Amen
Mutta Hänen, joka voi teitä vahvistaa minuun evankeliumini ja Jeesuksen Kristuksen saarnan mukaan, sen ilmoitetun salaisuuden mukaan, joka kautta ikuisten aikojen on ollut ilmoittamatta, mutta joka nyt on julkisaatettu ja profeetallisten Kirjoitusten kautta iankaikkisen Jumalan käskystä tiettäväksi tehty kaikille kansoille uskon kuuliaisuuden aikaansaamiseksi, Jumalan ainoaan viisaan, olkoon kunnia Jeesuksen Kristuksen kautta, aina ja iankaikkisesti. Amen." Room.16:25-27

KÄÄNNÖSKORJAUKSIA

Kallistus - korjattu teksti

~ käänösajatus

- 1:16 "Denn ich schäme mich *des Evangeliums von Christo* nicht;"
"Sillä minä en häpeä *Kristuksen evankeliumia*;" Luther 1540;
Novum Testamentum; Biblia
- 1:24 hyljännyt - jättänyt ja samoin 1:26,28 eli 3 kertaa mainittu
- 1:29 "...vääryyttä, *haureutta*, pahuutta .." (Hurerei - haureutta, huoruutta) Luther 1540; Novum Testamentum; (salavuoteutta, Biblia)
- 1:31 *unversöhnlich* - vailla *sovinollisuutta* (epäsopuisia) Luther;
Novum Testamentum, Biblia
vailla luotettavuutta viittaa liiton rikkojiin ja sanansa syöjiin (Biblia)
vailla laupeutta - armottomia
- 2:4 *Pois se!* - Ei suinkaan! Eipä suinkaan! 2:6; 3:31; 6:2,15;
7:7; 9:14; 11:1,11
- 6:11 "Jumalalle elävänä Kristuksessa Jeesuksessa, *meidän Herrassamme*." Luther; Novum Testamentum; Biblia vrt.6:23
- 6:12 niin että olette kuuliaiset sen himoille - niin että ette tottele sen himoja (Novum Testamentum) vrt.6:16
- 6:17 Mutta kiitos Jumalalle - Mutta kiitos *olkoon* Jumalan (Luther)
vrt. 7:25; 16:27 Raamattu 1913
- 8:1 "...die in Christo Jesu sind, *die nicht nach dem Fleisch wandeln, sondern nach dem Geist*." Luther
"...jotka Kristuksessa Jeesuksessa ovat ja jotka eivät vaella

lihan mukaan, vaan hengen mukaan." Novum Testamentum; Biblia

- 8:2 "*..hat mich freigemacht ..*" Luther
 "*..on vapauttanut minut synnin ja kuoleman laista.*" Novum Testamentum; Biblia
- 8:4 "*että lain (vaatima) vanhurskaus täytettäisiin meissä..*"
 Raamattu 1913 k.k.
- 8:5,6 mieli ~ mielivät, halajavat
- 8:14 kuljettaa - johdattaa
- 8:20 "*..vaan alistajan - toivon varaan,*"
kuitenkin - pois Luther; Raamattu 1913 k.k.; Biblia
- 8:26 auttaa ~ ottaa yhdessä auttaakseen Novum Testamentum
- 8:27 Hengen mieli ~ mitä Henki halajaa Raamattu 1913 k.k.
- 8:28 vaikuttaa ~ myötävaikuttaa Raamattu 1913 k.k.
- 8:35 Kuka ~ Mikä voi meidät erottaa...
- 8:37 Jalo voitto ~ ylenpalttinen voitto, suurvoitto Novum Testamentum
- 9:6 jotka ovat Israelista ~ jotka polveutuvat Israelista
 Raamattu 1913 Raamatun käännöskomitea P.I.J. Kurvinen
- 9:27 Esaias - *Jesaja* samoin tulisi käyttää 9:29; 10:16,20; 15:12
- 11:6 "*..sillä silloin armo ei enää olisikaan armo; mutta jos se on tapahtunut tekojen nojalla, niin ei se ole tapahtunut armosta, koska teko silloin ei enää olisikaan teko.*"
 Toinen pitempi kreikankielinen teksti; Raamattu 1913 k.k.
- 11:25 "*..so lange, bis die Fülle der Heiden eingegangen sei*"
 Luther 1540
 "*..kunnes pakanain täyteys on sisälle tullut,*"; Biblia
- 12:16 "*Trachtet nicht nach hohen Dingen, sondern haltet euch herunter zu den Niedrigen.*" Luther 1540; Hermann Menge
 "*Älkää korkeita mielitelkö, vaan liittykää alavien pariin.*" Ei siis - tyytykää alhaisiin oloihin!
 "*Parempi alavana nöyrien parissa kuin jakamassa saalista ylpeitten kanssa.*" Snl.16:19
 "*Ihmisen alentaa hänen oma ylpeytensä, mutta alavamielinen saa kunnian.*" Snl.29:23
- Vrt. Luuk.12:29 "*...älkääkä korkeita tavoitelko.*" Herramme puhuu murehtimisesta ja asiayhteys alkaa jo jakeesta 22 ja jae 29 tulisi edelleen olla murehtimisesta alkutekstien mukaan: "*... und regt euch nicht darüber auf.*"
 "*... älkääkä murehtiko.*" Luther 1540; Hermann Menge

- 13:3 "*..so wirst du Lob von ihr haben.*" Luther
 "*..ja sinä saat siltä kiitoksen;*" Raamattu 1913 k.k.
- 13:7 "*So gebet nun jedermann.. - Antakaa siis kaikille..*"
 Luther; Novum
- 13:9 "*..du sollst nicht stehlen; du sollst nicht falsch Zeugnis geben; dich soll nichts gelüsten*" Luther
 "*..älä varasta, älä sano väärää todistusta, älä himoitse,*"
 Novum Testamentum; Biblia
- 14:4 "*Wer bist du..*" Luther
 "*Kuka sinä olet tuomitsemaan..*" Novum Testamentum;
 Biblia vrt. 14:10
- 14:22 "*Selig ist, der sich..*" Luther
 "*Autuas on se, joka ei..*" Novum Testamentum; Biblia (vrt. Matt5:3)
- 15:8 "*Ich sage, daß Jesus Christus sei ..*" Luther
 "*Sillä minä sanon, että Jeesus Kristus on tullut..*"
 Novum Testamentum; Biblia
- 15:24 Hispania - Espania vrt.15:28
- 16:2 *..niinkuin pyhien sopii.. - pyhien arvon mukaisesti*
- 16:16 *pyhä suunanto - pyhä suudelma*
- 16:18 "*Denn solche dienen nicht dem Herrn Jesus Christus,*" Luther
 "*Sillä sellaiset eivät palvele meidän Herraamme Jeesusta Kristusta,*" Novum Testamentum; Biblia
- 16:27 Joissakin alkutekstin käsikirjoituksissa on vielä loppukirjoitus: "*Kirjoitettu Korintosta roomalaisille Kenkreaan seurakunnan palvelijattaren Foiben välityksellä.*"

PAAVALIN KIRJE ROOMALAISILLE; LUKU 1

Armo teille ja rauha Jumalalta, meidän Isältämme ja Herralta Jeesukselta Kristukselta!

Apostolinen tervehdys; 1:1-7
 Apostoli halusi käydä Roomassa; 1:8-15
 Evankeliumi on Jumalan Voima; 1:16-17
 Jumalaton elämä ja sen seuraukset; 1:18-32

Jumalan Sana - apostolinen tervehdys; 1:1-7

Paavali, Jeesuksen Kristuksen palvelija, kutsuttu apostoli, erotettu julistamaan Jumalan evankeliumia, jonka Jumala on edeltä luvannut profeettainsa kautta pyhissä Kirjoituksissa, Hänen Pojastansa - joka lihan puolesta on syntynyt Daavidin siemenestä ja pyhyyden Hengen puolesta kuolleista nousemisen kautta asetettu Jumalan Pojaksi Voimassa - Jeesuksesta Kristuksesta, meidän Herrastamme, jonka kautta me olemme saaneet armon ja apostolinviran, että syntyisi uskon kuuliaisuus Hänen Nimeänsä kohtaan kaikissa pakanakansoissa, joihin tekin, Jeesuksen Kristuksen kutsumat, kuulutte: kaikille Roomassa oleville Jumalan rakkaille, kutsutuille pyhille.
 Armo teille ja rauha Jumalalta, meidän Isältämme, ja Herralta Jeesukselta Kristukselta!" 1:1-7

"Paavali, Jeesuksen Kristuksen palvelija, kutsuttu apostoli, erotettu julistamaan Jumalan evankeliumia," 1:1
 Apostoli Paavali sanoo ja alkaa kirjeensä Rooman seurakunnalle itsestään sen, että hän on Jeesuksen Kristuksen palvelija - orja.
 Hän oli vapaa Rooman kansalainen, mutta piti suuremmissa kunniaissa olla Kristuksen orja ilman palkkavaatimuksia. Hän oli Jumalan suuresta armosta kutsuttu apostoli ja erotettu eli pyhitetty julistamaan Jumalan valtakunnan evankeliumia.

"jonka Jumala on edeltä luvannut profeettainsa kautta pyhissä Kirjoituksissa," 1:2
 Jumalan evankeliumin juuret ovat Vanhassa Testamentissa.
 Profeetat - Vanhassa Testamentissa; on lukuisia ennustuksia ja lupauksia Messiaasta, Jeesuksesta Kristuksesta. Paavali viittaa siihen, mitä Jumala on Sanassa aikaisemmin luvannut.

"Hänen Pojastansa - joka lihan puolesta on syntynyt Daavidin siemenestä" 1:3
 Apostoli sanoo totuuden lyhyesti ja yksinkertaisesti - Herra Jeesus, joka lihan puolesta on syntynyt Daavidin siemenestä.
 Jumalan evankeliumi puhuu siis ainoastaan totuudesta - Jeesuksesta Kristuksesta, Jumalan Pojasta ja sen pääsisältö on Herran Jeesuksen persoonallisuus. Tämä ei ole mikään uskonto, eikä aate.
 Uuden Testamentin alussa ja lopussa esitetään Jeesus Kristus Daavidin poikana.

"Jeesuksen Kristuksen, Daavidin pojan, Aabrahamin pojan, syntykirja." Matt.1:1
 "Minä, Jeesus, lähetin enkelini todistamaan näitä teille seurakunnissa. Minä olen Daavidin juurivesa ja hänen suvustansa, se kirkas Kointähti." Ilm.22:16

"ja pyhyiden Hengen puolesta kuolleista nousemisen kautta asetettu Jumalan Pojaksi Voimassa - Jeesuksesta Kristuksesta, meidän Herrastamme," 1:4

Pyhyys - Henki

Jeesuksesta ei tullut Jumalan Poika ylösnousemuksen kautta. Hän syntyi tänne maailmaan Jumalan Poikana. Hänen ylösnousemuksensa vahvisti sen, että Hän oli Jumalan Poika. Hän on Daavidin Poika - lihan puolesta - mutta Jumalan Poika - pyhyiden Hengen puolesta.

"Mutta kun aika oli täytetty, lähetti Jumala Poikansa, vaimosta syntyneen, lain alaiseksi syntyneen, lunastamaan lain alaiset, että me pääsisimme lapsen asemaan." Gal.4:4-5

Apostoli Paavali oli itse kohdannut ylösnousseen Vapahtajan ja todistaa nyt tässä, että Herra Jeesus on Jumalan Poika.

"Kuudentena kuukautena sen jälkeen Jumala lähetti enkeli Gabrielin Galilean kaupunkiin, jonka nimi on Nasaret, neitsyen tykö, joka oli kihlattu Joosef nimiselle miehelle Daavidin suvusta; ja neitsyen nimi oli Maria.

Ja tullessaan sisälle hänen tykönsä enkeli sanoi: "Terve, armoitettu! Herra olkoon sinun kanssasi."

Mutta hän hämmästyi suuresti siitä puheesta ja mietti, mitä tämä tervehdys mahtoi tarkoittaa.

Niin enkeli sanoi hänelle: "Älä pelkää, Maria; sillä sinä olet saanut armon Jumalan edessä.

Ja katso, sinä tulet raskaaksi ja synnytät Pojan, ja sinun on annettava hänelle nimi Jeesus.

Hän on oleva suuri, ja Hänet pitää kutsuttaman Korkeimman Pojaksi, ja Herra Jumala antaa Hänelle Daavidin, hänen isänsä, valtaistuimen, ja Hän on oleva Jaakobin huoneen Kuningas iankaikkisesti, ja Hänen valtakunnallansa ei pidä loppua oleman."

Niin Maria sanoi enkelille: "Kuinka tämä voi tapahtua, kun minä en miehestä mitään tiedä?"

Enkeli vastasi ja sanoi hänelle: "Pyhä Henki tulee sinun päällesi, ja Korkeimman Voima varjoaa sinut; sentähden myös se Pyhä, mikä syntyy, pitää kutsuttaman Jumalan Pojaksi." Luuk.1:26-35

"jonka kautta me olemme saaneet armon ja apostolinviran, että syntyisi uskon kuuliaisuus Hänen Nimeänsä kohtaan kaikissa pakanakansoissa," 1:5 Paavali oli ottanut vastaan apostolin tehtävän ja viran sulasta Jumalan armosta. Ja tässä armo asetetaan apostolin viran edelle ja pelastus palvelutehtävän edelle.

Usko - Aabrahamin usko - Raamatullinen usko on kuuliaisuutta Herran äänelle ja kirjoitetulle Sanalle. Se ei ole asian totena pitämistä, vaan enemmänkin sitä, että ihminen alistuu ja taipuu tottelemaan Jumalan Sanaa. Herran opetuslapsi on se, joka laittaa saamansa opetuksen käytäntöön eli ketä ihminen tottelee.

Hänen Nimeänsä kohtaan - Herran Nimen avuksi huutaminen tarkoittaa lyhyesti sitä, että ihminen kuuluu silloin Herralle.

"Mutta Hänen, joka voi teitä vahvistaa minun evankeliumini ja Jeesuksen Kristuksen saarnan mukaan, sen ilmoitetun salaisuuden mukaan, joka kautta ikuisten aikojen on ollut ilmoittamatta, mutta joka nyt on julkisaatettu ja profeetallisten kirjoitusten kautta iankaikkisen Jumalan käskystä tiettäväksi tehty kaikille kansoille uskon kuuliaisuuden

aikaansaamiseksi, Jumalan, ainoan viisaan, olkoon kunnia Jeesuksen Kristuksen kautta, aina ja iankaikkisesti. Amen." Room.16:25-27

"joihin tekin, Jeesuksen Kristuksen kutsumat, kuulutte:" 1:6
Paavali sanoo, että hänet on kutsuttu apostoliksi (jake 1) ja tässä hän puhuu kutsusta pelastukseen ja pyhitykseen. Jumala on kutsunut kaikki lapsensa ja uskovat on liitetty uudestisyntymisessä Kristukseen, Hänen ruumiiseensa ja he ovat yhtä Hänen kanssaan. Ja mikään ei voi erottaa meitä Hänestä ja Hänen rakkaudesta.

"kaikille Roomassa oleville Jumalan rakkaille, kutsutuille pyhille. Armo teille ja rauha Jumalalta, meidän Isältämme ja Herralta Jeesukselta Kristukselta!" 1:7

Pyhät - Pyhä on Jumalan omakseen valitsema. Se on siis kahdenpuoleinen liikenne, Jumalan valitsema ja ihminen erottaa eli pyhittää itsensä Jumalalle. Tämä ei tarkoita jotakin erityistä ryhmää, tai muita korkeammalla hengellisellä tasolla olevia, vaan kaikkia Herran omia, jotka ovat asettaneet toivonsa Herraan ja uskovat Häneen. Pyhä tarkoittaa jollekin vihittyä, erotettua.

Armo teille ja rauha! Armo alkaa ja käy aina rauhan edellä. Kun ihminen saa Jumalan armon, syntyy rauha. Armo on Jumalan vapaaehtoista rakkautta ja laupeutta ihmistä kohtaan.

Khaire - armon pohjalta riemuitkaa! Shalom - Rauhaa!

Paavali halusi käydä Roomassa; 1:8-15

"Ensiksikin minä kiitän Jumalaani Jeesuksen Kristuksen kautta teidän kaikkien tähden, koska teidän uskoanne mainitaan kaikessa maailmassa. Sillä Jumala, jota minä hengessäni palvelen julistaen Hänen Poikansa evankeliumia, on minun todistajani, kuinka minä teitä lakkaamatta muistan, aina rukouksissani anoen, että minä jo vihdoinkin, jos Jumala tahtoo, pääsisin tulemaan teidän tyköne.

Sillä minä ikävöitsen teitä nähdä, voidakseni antaa teille jonkun hengellisen lahjan, että te vahvistuisitte, se on, että me yhdessä ollessamme virkistymme yhteisestä uskostamme, teidän ja minun. Ja minä en tahdo, veljet, teiltä salata, että jo monesti olen päättänyt tulla teidän tyköne saadakseni jonkin hedelmän teidänkin keskuudestanne, niinkuin muidenkin pakanain, mutta olen ollut estetty tähän saakka. Kreikkalaisille ja barbaareille, viisaille ja tyhmille minä olen velassa; omasta puolestani minä siis olen altis teillekin, Roomassa asuvalle, julistamaan evankeliumia." 1:8-15

"Ensiksikin minä kiitän Jumalaani Jeesuksen Kristuksen kautta teidän kaikkien tähden, koska teidän uskoanne mainitaan kaikessa maailmassa." 1:8

Paavali oli kiitollinen Jumalan työstä ja kiittää jokaisesta Jumalan pelastusteosta, Hänen lapsestaan.

Minne apostoli tulikin, niin kaikki puhuivat elävästä Rooman seurakunnasta.

"Sillä Jumala, jota minä hengessäni palvelen julistaen Hänen Poikansa evankeliumia, on minun todistajani, kuinka minä teitä lakkaamatta muistan," 1:9

Paavali palveli Herraa Hengessä ja iloitsee saadessaan kuulla heidän uskostaan ja muistaa heitä aina rukouksessa.

Hengessä palveleminen tarkoittaa, että ihminen palvelee Jumalaa kaikesta sydämeästään, sielustaan ja voimastaan. Hän teki Jumalan työtä yhdessä Hänen kanssaan, julistamalla ja opettamalla Hänen evankeliumiaan. Hän oli innokas aina Herran työssä ja ahkeroi Herran elopellolla.

"Minä kiitän Jumalaani, niin usein kuin teitä muistan, aina kaikissa rukouksissani ilolla rukoillen teidän kaikkien puolesta, kiitän siitä, että olette olleet osallisia evankeliumiin ensi päivästä alkaen tähän päivään saakka, varmasti luottaen siihen, että Hän, joka on alkanut teissä hyvän työn, on sen täyttävä Jeesuksen Kristuksen päivään saakka." Fil.1:3-6

"aina rukouksissani anoen, että minä jo vihdoinkin, jos Jumala tahtoo, pääsisin tulemaan teidän tyköne." 1:10

Apostolin rakkaus näkyi uskovien esirukouksessa kaikkien pyhien puolesta ja siihen sisältyi myös henkilökohtainen toivomus päästä näkemään heitä - vihdoinkin, jos Jumala tahtoo.

Paavali oli suunnitellut jatkavansa lähetysmatkaa aina Hispanjaan saakka Roomasta.

"Sillä minä ikävöitsen teitä nähdä, voidakseni antaa teille jonkun hengellisen lahjan, että te vahvistuisitte," 1:11

Paavali ei ollut vielä tavannut Rooman seurakuntaa, mutta hän ikävöi nähdä sitä. Hän tahtoi auttaa heitä täydelliseen Kristuksen rikkauksien tuntemiseen, niin että he ymmärtäisivät paremmin, mitä he Hänessä omistivat. Ja siksi hän halusi antaa heille jonkin hengellisen lahjan, ettei heiltä puuttuisi missään mitään armolahjassa heidän odottaessaan Herraa saapuvaksi. Vrt. Kol.1:24-2:3

"se on, että me yhdessä ollessamme virkistyisimme yhteisestä uskostamme, teidän ja minun." 1:12

Jumalan siunaus rikkaaksi tekee ja siunaus oli molemminpuolinen. Apostolilla oli roomalaisille hengellinen lahja ja toiseksi virkistyisivät yhdessä yhteisestä uskosta - Immanuel, Jumala meidän kanssamme. Uskovien yhteisellä kokoontumisella on valtava arvo.

"Ja minä en tahdo, veljet, teiltä salata, että jo monesti olen päättänyt tulla teidän tyköne saadakseni jonkin hedelmän teidänkin keskuudestanne, niinkuin muidenkin pakanain, mutta olen ollut estetty tähän saakka." 1:13

Paavali oli suunnitellut ja päättänyt käydä Rooman uskovien luona ja sitten Hispanjaan eli nykyiseen Espanjaan, jonne hän ei koskaan päässyt. Hän ei väittänyt olevansa erehtymätön, eikä yrittänyt valitella, kun ei käyntykään suunnitelmien mukaan - jos Herra tahtoo ja elämme.

Ensihedelmä - "Tahtonsa mukaan Hän synnytti meidät totuuden Sanalla, ollaksemme Hänen luotujensa esikoiset." Jaak.1:18

"Kreikkalaisille ja barbaareille, viisaille ja tyhmille minä olen velassa;" 1:14

Minä olen velassa - Uskova vapautuu syntivelastaan uskomalla Herraan Jeesukseen, mutta samalla hetkellä hän joutuu toisenlaiseen velkaan - rakkauden velkaan.

Paavali oli rakkauden velassa niin ylhäisille kuin alhaisillekin. Kreikkalainen tarkoitti kulttuuri-ihmistä, kun taas kreikkalaisen maailman ulkopuolella asuvia ja muita kieliä puhuvia sanottiin barbaareiksi.

Hän oli pakanoiden apostoli ja oli rakkauden velassa Jumalan evankeliumin. Hän rakasti sieluja, sekä kreikkalaisia että barbaareita ja oli tietoinen vastuustaan kadotetuista. Rakkaus uhraa!

"Ihmislapsi, Minä olen asettanut sinut Israelin heimolle vartijaksi. Kun kuulet Sanan Minun suustani, on sinun varoitettava heitä Minun puolestani.

Jos Minä sanon jumalattomalle: sinun on kuolemalla kuoltava, mutta sinä et häntä varoita etkä puhu varoittaaksesi jumalatonta hänen jumalattomasta tiestänsä, että pelastaisit hänen henkensä, niin jumalaton kuolee synnissänsä, mutta hänen verensä Minä vaadin sinun kädestäsi. Mutta jos sinä varoitat jumalatonta ja hän ei käänny jumalattomuudestaan eikä jumalattomalta tieltänsä, niin hän kuolee synnissänsä, mutta sinä olet sielusi pelastanut.

Ja jos vanhurskas kääntyy pois vanhurskaudestaan ja tekee vääryyttä ja Minä panen kompastuksen hänen eteensä, niin hän kuolee - kun et sinä häntä varoittanut, niin hän synnissänsä kuolee, ja vanhurskautta, jota hän oli harjoittanut, ei muisteta - mutta hänen verensä minä vaadin sinun kädestäsi.

Mutta jos sinä vanhurskasta varoitat, ettei vanhurskas tekisi syntiä, ja hän ei tee syntiä, niin hän totisesti saa elää, koska otti varoituksesta vaarin, ja sinä olet sielusi pelastanut." Hes.3:17-21

"omasta puolestani minä siis olen altis teillekin, Roomassa asuvalle, julistamaan evankeliumia." 1:15

Paavali tunsii Jumalan rakkauden poltteen kadotetuista sieluista, ja siksi koki olevan rakkauden velassa kaikille, ja siksi oli myös luonnollista päästä vielä silloisen maailman "maailman pääkaupunkiin", Roomaan. Apostolilla oli alttiuden kengät jaloissaan julistamaan Jumalan valtakunnan evankeliumia Roomassa asuville.

Evankeliumi on Jumalan Voima; 1:16-17

"Sillä minä en häpeä *Kristuksen* evankeliumia; sillä se on Jumalan Voima, itse kullekin uskovalle pelastukseksi, juutalaiselle ensin, sitten myös kreikkalaiselle.

Sillä siinä Jumalan vanhurskaus ilmestyy uskosta uskoon, niinkuin kirjoitettu on: "Vanhurskas on elävä uskosta." 1:16-17

"Sillä minä en häpeä evankeliumia; sillä se on Jumalan Voima, itse kullekin uskovalle pelastukseksi, juutalaiselle ensin, sitten myös kreikkalaiselle." 1:16

1:16 "Denn ich schäme mich *des Evangeliums von Christo* nicht;"

"Sillä minä en häpeä *Kristuksen* evankeliumia;" Luther 1540;

Novum Testamentum; Biblia

Kreikkalainen filosofia halveksi ristinsanomaa ja sanoi sitä hullutukseksi. Se ei sopinut mitenkään ihmisviisaitten älylisiin ajatuskuvioihin.

Mutta Jumalan valtakunnan evankeliumi sisältää kaiken, mitä ihminen tarvitsee elämään ja jumalisuuteen. "Ihminen ei elä ainoastaan leivästä, vaan jokaisesta Jumalan Sanasta!" Matt.4:4

Apostoli ei käyttänyt inhimillisen viisauden kiehtovia sanoja, vaan Hengen ja Voiman osoittamista, ettei meidän uskomme perustuisi ihmisten viisauteen, vaan Jumalan Voimaan ja Jumalan valtakunta ei ole sanoissa, vaan Voimassa.

"Ja Hän kutsui tykönsä kansan ynnä opetuslapsensa ja sanoi heille: "Jos joku tahtoo Minun perässäni kulkea, hän kieltäköön itsensä ja ottakoon ristinsä ja seuratkoon Minua.

Sillä joka tahtoo pelastaa elämänsä, hän kadottaa sen, mutta joka kadottaa elämänsä Minun ja evankeliumin tähden, hän pelastaa sen. Sillä mitä se hyödyttää ihmistä, vaikka hän voittaisi omaksensa koko maailman, mutta saisi vahingon sielullensa?

Sillä mitä voi ihminen antaa sielunsa lunnaiksi?

Sillä joka häpeää Minua ja Minun sanojani tässä avionrikkajassa ja syntisessä sukupolvessa, sitä myös Ihmisen Poika on häpeävä, kun Hän tulee Isänsä kirkkaudessa pyhien enkelien kanssa." Mark.8:34-38

"Sillä siinä Jumalan vanhurskaus ilmestyy uskosta uskoon, niinkuin kirjoitettu on: "Vanhurskas on elävä uskosta." 1:17

Herra Jeesus on Jumalan vanhurskaus ja joka on ilmoitettu evankeliumissa ja on ilmestynyt uskosta uskoon.

Pelastusta ei saada inhimillisin keinoin, vaan se otetaan vastaan uskomalla Jeesukseen. Jumala vanhurskauttaa jumalattoman, jolla on usko Jeesukseen.

Vanhurskas on elävä uskosta - Paavali lainaa tässä profeetta Habakukin sanoja (2:4), joka kysyi Herralta vaikeuksissaan, miten kauan vielä kestäisi, ennen kuin tämä puuttuisi asioiden kulkuun. Kesken odotusta hän sai lupauksen ja sen täyttymykseen saakka uskon tuli olla kantava voima - vanhurskas on elävä uskosta.

Tämän vastakohtana on väärä odotus ja väärä uskon lupaus: "Tunnustakaamme yhteinen kristillinen uskontomme."

Catolica (lat.) - tarkoittaa yleinen, kuten tämä kirkollinen tunnustus, mutta Sana sanoo: "Vanhurskas on elävä uskosta". Tämä on siis henkilökohtainen usko, eikä yleinen, yhteinen uskontunnustus.

"Sillä jos sinä tunnustat suullasi Jeesuksen Herraksi ja uskot sydämessäsi, että Jumala on Hänet kuolleista herättänyt, niin sinä pelastut; sillä sydämen uskolla tullaan vanhurskaaksi ja suun tunnustuksella pelastutaan." Room.10:9-10

Jumalaton elämä ja sen seuraukset, 1:18-32

"Sillä Jumalan viha ilmestyy taivaasta kaikkea ihmisten jumalattomuutta ja vääryyttä vastaan, niiden, jotka pitävät totuutta vääryyden vallassa, sentähden että se, mikä Jumalasta voidaan tietää, on ilmeistä heidän keskuudessaan; sillä Jumala on sen heille ilmoittanut.

Sillä Hänen näkymätön olemuksensa, Hänen iankaikkinen Voimansa ja jumalallisuutensa, ovat, kun niitä Hänen teoissansa tarkataan, maailman luomisesta asti nähtävinä, niin etteivät he voi millään itseänsä puolustaa, koska he, vaikka ovat tunteneet Jumalan, eivät ole Häntä Jumalana kunnioittaneet eivätkä kiittäneet, vaan ovat ajatuksiltansa turhistuneet, ja heidän ymmärtämätön sydämensä on pimentynt.

Kehuessaan viisaita olevansa he ovat tyhmiksi tulleet ja ovat katoamattoman Jumalan kirkkauden muuttaneet katoavaisen ihmisen ja lintujen ja nelijalkaisten ja matelevaisten kuvan kaltaiseksi. Sentähden Jumala on heidät, heidän sydämensä himoissa, hyljännyt saastaisuuteen, häpäisemään itse omat ruumiinsa, nuo, jotka ovat vaihtaneet Jumalan totuuden valheeseen ja kunnioittaneet ja palvelleet luotua enemmän kuin Luojaa, joka on ylistetty iankaikkisesti, Amen.

Sentähden Jumala on hyljännyt heidät häpeällisiin himoihin; sillä heidän naispuolensa ovat vaihtaneet luonnollisen yhteyden luonnonvastaiseen; samoin miespuoletkin, luopuen luonnollisesta yhteydestä naispuolen kanssa, ovat kiimoissaan syttyneet toisiinsa ja harjoittaneet, miespuolet miespuolten kanssa, riettautta ja villiintymisestään saaneet itseensä sen palkan, mikä saada piti.

Ja niinkuin heille ei kelvannut pitää kiinni Jumalan tuntemisesta, niin Jumala hylkäsi heidät heidän kelvottoman mielensä valtaan, tekemään sopimattomia.

He ovat täynnänsä kaikkea vääryyttä, pahuutta, ahneutta, häijyyttä, täynnä kateutta, murhaa, riitaa, petosta, pahanilkisyyttä; ovat korvaan kuiskuttelijoita, panettelijoita, Jumalaa vihaavaisia, väkivaltaisia, ylpeitä, kerskailijoita, pahankeksijöitä, vanhemmilleen tottelemattomia, vailla ymmärrystä, luotettavuutta, rakkautta ja laupeutta; jotka, vaikka tuntevat Jumalan vanhurskaan säädöksen, että ne, jotka senkaltaisia tekevät, ovat kuoleman ansainneet, eivät ainoastaan itse niitä tee, vaan vieläpä osoittavat hyväksymistä niille, jotka niitä tekevät." 1:18-32

"Sillä Jumalan viha ilmestyy taivaasta kaikkea ihmisten jumalattomuutta ja vääryyttä vastaan, niiden, jotka pitävät totuutta vääryyden vallassa," 1:18

"Ja kun Hän tulee, niin Hän näyttää maailmalle todeksi synnin ja vanhurskauden ja tuomion: synnin, koska he eivät usko Minuun;" Joh.16:8-9 Aluksi apostoli tähdentää sitä, että koko maailma, ihmiskunta on syyllinen syntiin Jumalan edessä; synnin, koska he eivät usko Herraan Jeesukseen ja siitä epäuskosta alkaa kaikki muukin synty. Kaikki ovat syntiä tehneet ja ovat vailla Jumalan kirkkautta. Kaikki, mikä ei ole uskosta, on syntiä.

Jumalan viha Raamatun käsitteenä on yhtä tärkeä kuin Jumalan rakkaus ja armo ja jos haluamme ymmärtää Jumalan vanhurskautta.

Rooma oli apostolin aikana todella turmeltunut ja moraaliton kaupunki, noin 2 miljoonan asukkaan silloisen maailman pääkaupunki. Se oli loistava, läpimätä, nerokas ja kuuluisa laistaan, mutta oli täynnä laittomuutta ja siveettömyyttä. Siellä kukoistivat kylpylät, ilotalot ja orgiat. Ja tätä kaupunkia hallitsivat jumalattomat viisaat ja filosofit ja rappiotila ja irstaus rehottivat valtoimenaan.

Kaiken tämän lisäksi Herran omia vainottiin, kidutettiin ja tapettiin mm. Colosseumissa viihteenä, joukkomurhien näyttämönä, vain sen tähden, että he olivat Herran Jeesuksen, totuuden todistajia. Tällä kaikella ei tuntunut olevan mitään rajoja ja iskulauseena huudettiin: Ave imperator Caesar! Ollos tervehditty Caesar! Caesar on Herra!

Paavali tunsi ihmissydämen kaikki kieroutumat, ihmistahdon heikkoudet ja vihollisen juonet ihmisen tuhoamiseksi.

Aikamme mainos temppeinen evankelioiminen kokisi suuren tappion tällaisessa moraalisisessa sekasorrossa, jossa taputtavilla pojilla ja lantioitaan heiluttavilla tytöillä, jotka laulavat - saat kokea jotakin upeaa ja pastori lupaa katteettomia lupauksia tarjoten henkilökohtaista menestyspakettia lahjana lahjoitusta vastaan.

Mutta Paavalilla oli tähän moraalittomuuteen Jumalan vastaus: "Sillä minä en häpeä Kristuksen evankeliumia; sillä se on Jumalan Voima, itse kullekin uskovalle pelastukseksi, juutalaiselle ensin, sitten myös kreikkalaiselle.

Sillä siinä Jumalan vanhurskaus ilmestyy uskosta uskoon, niinkuin kirjoitettu on: "Vanhurskas on elävä uskosta." Room.1:16-17

Jumalan viha

"Sillä Jumalan viha ilmestyy taivaasta kaikkea ihmisten jumalattomuutta ja vääryyttä vastaan, niiden, jotka pitävät totuutta vääryyden vallassa," "Joka uskoo Poikaan, sillä on iankaikkinen elämä; mutta joka ei ole kuuliainen Pojalle, se ei ole elämää näkevä, vaan Jumalan viha pysyy hänen päällensä." Joh.3:36

Jumalan viha on suuri, kiiivas, kostava ja kohtaa kaikkia tottelemattomia, luopioita, jotka ovat kaikesta sydämestään jo luopuneet Herrasta ja niitä, jotka eivät kunnioita Poikaa, ja jotka eivät pidä Häntä rakkaana ja hylkäävät Hänet, Jumalan pelastussanomien halveksijoita eli pelkureita ja epäuskoisia ja uskovien vainoojia.

Jumala vihaa kaikkea vääryyttä, ylpeitä silmiä, valheellista kieltä, käsiä, jotka vuodattavat viatonta verta, sydäntä, joka häijyjä juonia miettii, jalkoja, jotka kiiruusti juoksevat pahaan, väärää todistajaa ja riidan rakentajaa veljesten kesken, sekä kaikkea vääryyttä ja ryöstöä. (Snl.6:16-19)

Ennen uskoontuloamme, olimme luonnostamme Jumalan vihan lapsia. Laki saa aikaan vihaa ja Herra Jeesus pelastaa meidät tulevasta vihasta eli tuomiosta ja Jumala ei ole meitä määrännyt vihaan, vaan saamaan pelastuksen Kristuksessa Jeesuksessa, meidän Herrassamme. Hän säästää vihailta katuvat syntiset. Ja kerran pelastettu Israel kiittää Herraa siitä, että Hänen vihansa on asettunut.

Jumalan vihalla ja vihastumisella on huomattava sija Raamatussa. Jumalan viha ilmenee mm. rangaistustuomioina kaikkea sitä, mikä loukkaa Hänen pyhyyttään. Jumalan viha on pyhää vihaa ja jota ei ole lupa lieventää ja laimentaa.

Jumala vihaa kaikkea pahaan, syntiä sen kaikissa muodoissa. Tämä viha kohdistuu mm. epäjumalan palvelukseen, jumalattomuuteen, teeskentelyyn ja vääryyteen ihmisten välisissä suhteissa.

Pakanakansat pelkäävät ja lepyttävät oikukkaita epäjumaliaan, mutta ainoan, totisen Israelin Jumalan viha ei ole oikullinen, vaan pyhä.

Vaikka Jumala on rakkaus, niin Hän on myös kiiivas Jumala. Tästä on hyvänä esimerkkinä Vanhassa Testamentissa kolmesta Israelia kohdanneesta vihasta.

Ensimmäinen tuli epäuskoisen, Herrasta luopuneen sukupolven osaksi erämaassa Mooseksen aikana ja on kirjoitettu meille varoitukseksi. Toinen oli tuomarien ajalla, jolloin taas kansa hylkäsi Herran ja vihastutti Hänet epäjumalan palveluksellaan.

Ja jatkuva luopumus kuningasajalla johti kolmanteen vihan tuomioihin, jolloin pohjoista Israelin valtakuntaa kohtasi perikato v.722 eKr.

Jumala kuritti kansaansa Israelia pakkosiirtolaisuudella muukalaisten maassa. Jumala käyttää vihansa tuomioissa pakanakansoja, sotia ja myös luonnonvoimia, kuten maanjäristyksiä, nälkää, ruttoa, myrskyjä, hyökyaaltoja, kuivuutta jne. Hän käyttää näitä vihansa välikappaleina, ruoskana, kuten aikoinaan, kun Hän hukutti vedenpaisumuksella Nooan aikaisen jumalattoman maailman.

Nämä kehottavat voimakkaasti kaikkia ihmisiä kaikkialla parannukseen ja katumukseen.

Jumalan vihan tuomiot ovat tutkimattomia, käsittämättömiä ja pyhiä -
 "tapahtuuko kaupungissa onnettomuutta, jota ei Herra ole tuottanut?"
 Aam.3:6

"Minä tahdon kantaa Herran vihaa, sillä minä olen tehnyt syntiä Häntä
 vastaan, siihen asti että Hän minun asiani toimittaa ja hankkii minulle
 oikeuden. Hän tuo minut valkeuteen, minä saan nähdä Hänen
 vanhurskautensa." Miika 7:9

Jumalan vihan osakseen saanut joko kääntyy tai paatuu. Epäuskoinen ja
 katumaton katkeroituu Jumalan vihassa, eikä tunnusta sen oikeutusta.
 Mutta katuvat tunnustavat Jumalan vihan oikeaksi ja vanhurskaaksi.
 "Jumala on vanhurskas Tuomari ja Jumala, joka vihastuu joka päivä.
 Jos kääntymystä ei tule, niin Hän teroittaa miekkansa, jännittää jousensa
 ja tähtää sillä; Hän valmistaa surma-aseet ja tekee nuolensa palaviksi."
 Ps.7:12-14

Ilmestyskirjassa mainitaan Jumalan 7 vihanmaljaa, sinettiä ja pasuunaa ja
 kolme voi-huutoa, jotka pitävät sisällään mm. kolme maailmansotaa.
 Lopunaikana, Herran vihan päivänä on Jumalan viha ilmestyy ja kohtaa koko
 jumalaton maailmaa, kaikkia jumalattomia. Ja näin Herra toteuttaa ja
 vie suunnitelmansa päätökseen ja kukistaa kaikki viholliset ja sen
 voiman.

"Mutta he niskoittelivat ja saattoivat murheelliseksi Hänen Pyhän
 Henkensä; ja niin Hän muuttui heidän viholliseksensa, Hän itse soti heitä
 vastaan." Jes.63:10

Jumalan viha on Raamatussa ilmi tuotu kiroavana ja tuhoavana voimana. Hän
 asettuu syntiä ja syntistä vastaan, ellei tapahdu katumusta ja
 kääntymistä Jumalan puoleen.

"Sillä he viettelevät sinun poikasi luopumaan Minusta ja palvelemaan
 muita jumalia; ja silloin Herran viha syttyy teitä kohtaan, ja Hän
 hävittää sinut nopeasti." 5.Moos.7:4

Herran viha on kuluttavainen tuli, kuolettavan vaarallinen.

"Kuka ajattelee Sinun vihasi ankaruutta, Sinun kiihvauttasi, niin että hän
 Sinua pelkäisi?" Ps.90:11

"Mutta sittenkin he yhä vielä tekivät syntiä eivätkä uskoneet Hänen
 ihmeitensä.

Sentähden Hän lopetti heidän päivänsä niinkuin tuulahduksen, antoi heidän
 vuottensa päättyä äkilliseen perikatoon.

Kun Hän surmasi heitä, kysyivät he Häntä, kääntyivät ja etsivät Jumalaa.
 He muistivat, että Jumala oli heidän Kallionsa, ja että Jumala, Korkein,
 oli heidän Lunastajansa.

Mutta he pettivät Häntä suullaan ja valhettelivat Hänelle kielellänsä;
 sillä heidän sydämensä ei ollut vakaa Häntä kohtaan, eivätkä he olleet
 uskolliset Hänen liitossansa.

Mutta Hän on laupias, antaa anteeksi rikkomukset eikä tahdo hukuttaa.
 Sentähden Hän usein kääntyi vihastansa eikä antanut kaiken kiihvautensa
 nousta. Sillä hän muisti, että he ovat liha, tuulahdus, joka menee eikä
 enää palaja." Ps.78:32-39

Vihan suhde Jumalan pyhyyteen, vanhurskauteen ja armoon perustuu ja
 johtuu Hänen pyhydestään.

Jumalan viha ei ole milloinkaan lähtöisin Hänen olemuksestaan, vaan
 siitä, että on loukattu ja rikottu liitto. Jumala on rakkaus.

Vihan aiheuttaa siis Jumalan vastainen kapina ja tottelemattomuus.

Kuitenkin Jumalan pitkämielisyys ja rakkaus usein rajoittaa vihan voimaa tai siirtää tuomiota tuonnemmaksi. Laupeus on kuitenkin määräävänä niin kauan kuin ilmenee todellista katumusta ja parannuksen tahtoa.

”Sillä silmänräpäyksen kestää Hänen vihansa, eliniän Hänen armonsa; ehtoolla on itku vieraana, mutta aamulla ilo.” Ps.30:6

Profeetta Habakuk rukoili: ”Muista vihassasi laupeutta.” (3:2)

Laupeus ja armo hillitsevät ja rajoittavat Jumalan vihaa niin kauan, kun paatumus ei ole täydellistä, ja kun vielä on mahdollisuus katumukseen ja parannuksen tekoon. Jumalan pitkämielisyys kertoo sitä, että Hän odottaa kääntymistä pahoilta teiltä.

Katuville Herran ”vitsaus” on keino palauttaa heidät kaidalle elämän tielle. Ja vihan aikana säästettiin aina Israelista Jumalan laupeuden ja armon valinnan perusteella ”jäännös”. Se Israel, joka kääntymyksessä ja uskossa turvaa Jumalan sovituksen, sovintovereen, saa kokea, että Jumala kurittaa sitä kuin Isä poikaansa. He saavat suojan Herran vihan päivänä.

”Menkää itseenne, kootkaa ajatuksenne, te häpeämätön kansa, ennenkuin neuvopäätös on synnyttänyt - päivä kiittää pois kuin akanat - ennenkuin teidän päällenne tulee Herran vihan hehku, ennenkuin teidän päällenne tulee Herran vihan päivä.

Etsikää Herraa, kaikki maan nöyrät, te, jotka pidätte Hänen oikeutensa. Etsikää vanhurskautta, etsikää nöyryyttä; ehkä te saatte suojan Herran vihan päivänä.” Sef.2:1-3

Herra kurittaa heitä kohtuudella, mutta katumattomien kohtalona on ankara viha ja antaa heidän paatua ja kypsyä tuomiolle. Vrt. Ilm.22:11

Pyhän Jumalan yhteys kansaan oli mahdollista vain liiton sovintoveren perusteella ja monet hurskaat tunnustivat tämän ja uskoivat.

Lopun aikana Jumala on kääntyvä kansansa puoleen ja puhdistava sen kaikesta synnistä. Ja merkkinä siitä on, että Jumala uudelleen armoittaa luopuneen kansansa ja lahjoittaa armosta sille uuden liiton ja takaisin paluun omaan maahansa, Israeliin.

Jumalan viha Uudessa Testamentissa kertoo Herrasta Jeesusuksesta, joka ristinkuolemallaan pelastaa meidät tulevasta vihasta eli tuomiosta. Hänen sovintoveressään vanhurskautettuina me pelastumme tulevasta vihasta.

Kaikki olemme luonnostaan vihan lapsia. Ja Jumalan viha pysyy niiden päällä, jotka eivät usko Jumalan Poikaan, eivätkä ole Hänelle kuuliaisina. Ilmestyskirjassa kerrotaan, kuinka lopulta koko epäuskoinen maailma joutuu juomaan Jumalan vihan viiniä. (Ilm.14:10)

Kaikki Uuden Testamentin julistajat varoittavat kansaa tulevasta tuomiosta ja joutumasta lopulliseen rangaistukseen iankaikkiseen tulikivijärveen, helvettiin.

Jumalan viha Raamatussa on peruuttamaton. On hirmuista langeta elävän Jumalan käsiin, sillä Hänellä on valta hukuttaa sekä sielu että ruumis helvettiin. (Matt.10:28)

Jumalan viha ilmestyy taivaasta kaikkea pahuutta ja vääryyttä vastaan ja Hän puuttuu asioiden kulkuun rangaistustuomioilla.

Jumalan rakkaus ja tuomio ovat Raamatussa aina yhdessä, eivätkä ne kumoa toisiaan. Vain siellä, missä ymmärretään Jumalan tuomio ja viha syntiä kohtaan, ymmärretään armokin oikein.

Suhtautuminen Jumalan sovituksen Kristuksessa jakaa koko ihmiskunnan kahteen leiriin: niihin, jotka vapautuvat Jumalan vihasta antamalla Jumalan armahtavan rakkauden pelastaa itsensä ja niihin, jotka

epäuskoisina Kristuksen hyljänneinä jäävät vihan alaisiksi ja katsovat ylen Jumalan rakkauden, Jeesuksen Kristuksen sovituksen, ja jotka siksi kypsyvät lopulliseen tuomioonsa.

Herra Jeesus nuhteli ihmisten sydämen kovuutta ja katumattomuutta ja varoitti voimakkaasti tulevasta Jumalan tuomiosta ja oli murheellinen ihmisten paatumuksesta.

Jumalan viha johtuu armon halveksimisesta. Armo, vaikka Jumala antaa sen sulasta armosta lahjana, rahatta, ei ole mennyt alennusmyyntiin.

Jeesuksen viha kohdistui kaupunkeihin, jotka eivät olleet tehneet parannusta, pyhäkön häpäisijöihin, jotka olivat tehneet sen ryövärien luolaksi, sekä kaikkiin niihin, joissa ei kasva vanhurskauden hedelmä. Hän on viimeisenä päivänä Tuomari ja torjuu luotaan kaikki laittomuuden tekijät ja heittää heidät velkavankeuteen, ulos pimeyteen, tuliseen pätsiin, jossa on itku ja hammasten kiristys.

Ilmestyskirja puhuu Karitsan vihasta ja joka kantoi koko Jumalan vihan tuomion syntiemme puolesta ja tuomitsee ne, jotka ylenkatsovat Hänen sovituksensa ja kutsunsa Karitsan häihin.

Raamattu puhuu voimakkaasti Herran vihan päivästä, joka kehottaa vaeltamaan vanhurskaasti ja jumalanpelossa tämä muukalaisuutemme aika. Ilmestyskirja kertoo Herran vihan päivän tuomiovitsauksista, sineteissä, maljoissa ja pasuunatuomioissa, sekä kolmessa voi-huudossa, jotka tulkitaan mm. maailmansodiksi.

Hän lähtee sotaan kuninkaitten Kuninkaana ja herrain Herrana ja kukistaa suuren Babylonin ja polkee Kaikkivaltiaan Jumalan vihan kiivauden viinikuurnan.

Jumala on pitkämielinen tuomiopäivään asti, jolloin Hänen vihansa ilmestyy taivaasta kaikkea jumalattomuutta vastaan. Jumalan viha kestää tuomion täytäntöön saakka, mutta rangaistus on iankaikkinen ja peruuttamaton. Missä on saatu runsaimmin kokea Jumalan armoa, siellä vihakin kohtaa raskaimpana.

Kaikkein ankarimman rangaistuksen tulee kokemaan Herran vihan päivänä se suuri Babylon, joka on eksyttänyt suuria massoja ihmisiä ja on vainonnut pyhiä ja vuodattanut verta. Tämä luopiokristillisuus tulee silloin saamaan Jumalan vanhurskaan tuomion.

Samoin Islam, väärä profeetta tuomitaan iankaikkiseen helvettiin Herramme paluun yhteydessä.

Ihmiskunnan historia tulee päättymään Ilmestyskirjassa valtavaan lopulliseen sotaan Jumalan ja pahalaisen joukkojen välillä ja Karitsa on heidät voittava, sillä Hän on herrain Herra ja kuningasten Kuningas. Saatanan oikeutus ja valta turmella, varastaa, tappaa ja tuhota, perustuu viime kädessä Jumalan vihaan. Täällä ei siis ts. tapahdu mitään Herran sitä sallimatta. Hän voi jättää ihmisen saatanan haltuun, kuritettavaksi, jotta ihminen kääntyisi pois pahoilta teiltään ja pelastuisi elämään.

Jumalan vihasta vapaudutaan vain siellä, missä syntinen ottaa vastaan Pelastajan, Herran Jeesuksen ja hänen hyväkseen silloin luetaan Jumalan vanhurskaus, Hänen sovintoverensä kautta.

Kristuksessa saamme sinetin sydämeemme eli varmuuden siitä, ettei meitä ole määrätty vihaan, vaan saamaan pelastus Kristuksessa.

"Niin ei nyt siis ole mitään kadotustuomiota niille, jotka Kristuksessa Jeesuksessa ovat, ja jotka eivät vaella lihan mukaan, vaan hengen mukaan." Room.8:1 (Luther 1540; Biblia)

Kaste on esikuva tulevasta vihan kasteesta - vedenpaisumus Nooan aikana. Kasteessa uskova ottaa uskon kautta Jumalan tuomion ja kuolee ja nousee elämään yhdessä Hänen kanssaan, joka on puolestamme kantanut koko Jumalan lain vaatiman tuomion. Jumalan hylkäämäksi joutuminen tuotti Jeesuselle ristillä suurimmat tuskat ja Hän otti päälleen meille kuuluvan Jumalan vihan, rangaistuksen synnin tähden.

Jumalan viha on ankarinta silloin, kun sen syynä on Hänen tahtonsa ja ilmoituksen rikkominen, sekä armon ylenkatsominen ja evankeliumin hylkääminen, sekä Raamatun Sanan vääristely ja myyskentely. Ilm.14 luvun mukaan Jumalan viha kohtaa sellaisia, jotka eivät ainoastaan pysy synnissä, vaan jotka lisäksi vääristelevät jumalasuhteensa kauhistuttavaksi hengelliseksi haureudeksi eli uskottomuus rakkauden totuudelle. Heidän täytyy juoda Jumalan vihan viiniä. Myös ne, jotka Jumalan armon koettuaan kohtelevat rakkaudettomasti veljeään tai sisartaan, joutuu itse vihan alaiseksi. Vihassaan Jumala hylkää ihmisen synnin ja luopumuksen valtaan - hylkää hänet - hänen kelvottoman mielensä valtaan ja saamaan oman palkkansa, kuoleman eli eron Jumalasta.

"sentähden että se, mikä Jumalasta voidaan tietää, on ilmeistä heidän keskuudessaan; sillä Jumala on sen heille ilmoittanut." 1:19
Jumalan vihan ilmestymiseen oli syynä se, että he tunsivat totuuden, mutta eivät silti kunnioittaneet Jumalaa. Vaikka pakanoilla ei ollut Jumalan ilmoitusta, tooraa, oli heillä kumminkin selvä tietoisuus Jumalasta.

Jumalasta todistaa Hänen luomistyönsä, joka on kaikkialla heidän ympärillään, sekä Hänen tekonsa. Myös kaikilla ihmisillä on Jumalan antama omatunto, kun Hän on antanut jokaiselle elämän hengen ja kaiken. Heillä on siis sisäinen tietoisuus omassatunnossaan hyvästä ja pahasta, oikeasta ja väärästä, sillä Jumala on sen heille ilmoittanut.
"En ole Minä puhunut salassa, en pimeässä maan paikassa; en ole sanonut Jaakobin jälkeläisille: etsikää Minua tyhjyydestä. Minä Herra puhun vanhurskautta, ilmoitan, mikä oikein on." Jes.45:19

Israel ja Jumalan seurakunta todistavat myös sen, että Jumala on. Siksi Raamattu sanoo: "Hullu sanoo sydämessänsä: `Ei ole Jumalaa`". Ps.14:1
Jumala on ilmoittanut - Kirkkautensa, tekojensa voiman, tulevaisia (Jes.45:21), ja sen mitä Hänestä voidaan tietää ja kirjoitettu Sana. Jumala ilmoittaa aivoituksensa, uusia asioita (Jes.42:9), mikä oikein on (Jes.45:19), mitä tapahtuva on, salaisuuksia, (Jer.33:2-3) ja kuinka asia on (Fil.3:15), sekä mikä on ihmiselle hyvä.
"Hän on ilmoittanut sinulle, ihminen, mikä hyvä on; ja mitä muuta Herra sinulta vaatii, kuin että teet sitä, mikä oikein on, rakastat laupeutta ja vaellat nöyrästi Jumalasi edessä?" Miika 6:8

"Sillä Hänen näkymätön olemuksensa, Hänen iankaikkinen Voimansa ja jumalallisuutensa, ovat, kun niitä Hänen teoissansa tarkataan, maailman luomisesta asti nähtävinä, niin etteivät he voi millään itseänsä puolustaa," 1:20
Luonnonlait ja ilmiöt kertovat omalta osaltaan Hänestä, kaiken Luojusta. Kaikki Hänen tekonsa ylistävät Häntä! Hänen luomistekonsa kertovat tekijästään, kaiken Luojusta ja ne herättävät kunnioitusta, ihailua, pelkoa, ihmetystä ja Jumalan iankaikkisen Majesteetin voimaa!

Herra Jumala on antanut kaikille Adamin jälkeläisille sapatin eli lepopäivän, jota tulisi viettää armon pohjalta Hänen luomistyönsä muistoksi. Yksikään Jumalan luomistöitä nähnyt ei voi puolustella itseään sanomalla, ettei ole tiennyt Jumalan olevan olemassa.

Tässä Apostoli puhuu Jumalan ulkoisesta ilmoituksesta, kun taas seuraavassa luvussa 2 hän käsittelee sisäistä ilmoitusta, omaatuntoa. "Mutta ilman uskoa on mahdoton olla otollinen; sillä sen, joka Jumalan tykö tulee, täytyy uskoa, että Jumala on ja että Hän palkitsee ne, jotka Häntä etsivät." Hebr.11:6

"koska he, vaikka ovat tunteneet Jumalan, eivät ole Häntä Jumalana kunnioittaneet eivätkä kiittäneet, vaan ovat ajatuksiltaan turhistuneet, ja heidän ymmärtämätön sydämensä on pimentynyt." 1:21

Koko ihmiskunta on kapinoinut Jumalaa vastaan, ja siksi Jumalan viha tulee kaikkien osaksi - kaikki ovat tyyni kelvottomiksi käyneet ja ovat vailla Jumalan kirkkautta.

Kapina ilmenee mm. epäjumalanpalveluksena. (Jae 23) Ja hylättyään totuuden, Jumalan ja sen mitä Hänestä voidaan tietää, ihminen ajautui yhä kauemmaksi Jumalasta epäuskossaan. Ja langettuaan pois Jumalasta ja Hänen armostaan ihminen ei enää pystynyt ajattelemaan järkevästi ja viisaasti Hänestä.

He eivät kunnioittaneet Häntä Jumalana, eivätkä olleet kiitollisia Hänen armostaan ja siunauksistaan, vaikka Hän oli antanut sateita ja nousta aurinkonsa, niin hyvälle kuin pahoillekin. Jumala oli avoimesti antanut itsestään tiedon, mutta he eivät olleet ottaneet siitä vaaria. Heidän vilpillisyytensä ei siis johtunut tiedon puutteesta, vaan kapinoivasta asenteesta Jumalaa kohtaan. Ihminen ei halunnut tunnustaa Häntä Herrakseen ja Jumalakseen, vaan ihminen halusi itse olla herra ja ottaa kunnian itselleen.

"Kehuessaan viisaita olevansa he ovat tyhmiksi tulleet" 1:22

Tässä tarkoitetaan kaikkia jumalattomia, sellaisiakin, joita maailma pitää viisaina, kuten filosofeja ja maailman uskontojen perustajia.

Vai ettekö tiedä, että maailman viisaus on hullutusta Jumalan silmissä - Hän vangitsee viisaat heidän viekkauteensa - Herra tuntee viisaitten ajatukset ja tietää ne turhiksi. 1.Kor.3:19-20

Jumalattomat pitävät aina itseään viisaina torjuessaan ainoan totisen Jumalan. Ihminen usein kerskuu sellaisesta, mitä hänen pitäisi hävetä.

"Sillä Jerusalemi kaatuu ja Juuda kukistuu, koska heidän kielensä ja heidän tekonsa ovat Herraa vastaan ja he uhittelevat Hänen kunniansa kasvoja.

Heidän kasvojensa hahmo todistaa heitä vastaan; syntinsä he tuovat julki niinkuin sodomalaiset, he eivät niitä salaa. Voi heitä! Itsellensä he pahaa tekevät.

Sanokaa hurskaasta, että hänen käy hyvin, sillä he saavat nauttia tekojensa hedelmiä." Jes.3:8-11

"ja ovat katoamattoman Jumalan kirkkauden muuttaneet katoavaisen ihmisen ja lintujen ja nelijalkaisten ja matelevaisten kuvan kaltaiseksi." 1:23

Tässä Paavali kuvaa pakanallista epäjumalanpalvontaa, joka koitui myös Israelille ansaksi. Kaikkein korkein, Kaikkivaltias Jumala vaihdettiin alhaisimpaan mahdolliseen. Vain hullu haluaa vaihtaa Luojan johonkin tyhjään, väärään ja alentavaan.

"Sentähden Jumala on heidät, heidän sydämensä himoissa, hyljännyt saastaisuuteen, häpäisemään itse omat ruumiinsa," 1:24
 Jumalan tuomio on, että Hän on heidät hyljännyt ja tämä on tullut niiden osaksi, jotka ovat Jumalan ilmoituksen, totuuden Sanan hyljänneet. Apostoli tuo tämän kolme kertaa - Jumala hylkää heidät (jakeet 24,26,28) ja tuomiossa on kolme osaa: Hän on hyljännyt heidät 1) saastaisuuteen, 2) häpeällisiin himoihin ja 3) kelvottoman mielensä valtaan. Tässä on perussyynä epäusko ja Jumalan ilmoituksen mitätöinti ja Jumalan torjuminen. Hylkääminen on siis Jumalan tuomio ja Jumala käyttää synnintekijän syntiä rankaisemiseen ja hän kypsyy tuomiolle. Sana ilmoittaa myös uskoville, että heidän tulee karttaa haureutta, sillä Jumala ei ole kutsunut meitä saastaisuuteen, vaan pyhitykseen, sentähden, joka nämä hylkää, ei hylkää ihmistä, vaan Jumalan. 1.Tess.4:3-8
 Tämä Jumalan oikeusperiaate koskee myös hengellistä haureutta ja huoruutta, kaikkea vääryyttä, harhaoppeja, vääriä maailman uskontoja jne.

"Voi sinua, Korasin! Voi sinua, Beetsaida! Sillä jos ne voimalliset teot, jotka teissä ovat tapahtuneet, olisivat tapahtuneet Tyyrossa ja Siidonissa, niin nämä jo aikaa sitten olisivat säkissä ja tuhassa istuen tehneet parannuksen. Mutta Tyyron ja Siidonin on oleva tuomiolla helpompi kuin teidän. Ja sinä, Kapernaum, korotetaankohan sinut hamaan taivaaseen? Hamaan tuonelaan on sinun astuttava alas. Joka kuulee teitä, se kuulee Minua, ja joka hylkää teidät, hylkää Minut; mutta joka Minut hylkää, hylkää Hänet, joka on Minut lähettänyt." Luuk.10:13-16

"nuo, jotka ovat vaihtaneet Jumalan totuuden valheeseen ja kunnioittaneet ja palvelleet luotua enemmän kuin Luojaa, joka on ylistetty iankaikkisesti, Amen." 1:25
 Alkujaan ajateltiin epäjumalan ilmentävän jumalaa, mutta se johti siihen, että luotua palvottiin enemmän kuin Luojaa. Pakanauskonnoissa palvottiin luotuja taivaan kappaleita, aurinkoa, kuuta ja tähtiä, taivaan joukkoja, riivaajia, puita jne. ja jopa Jumalan luomaa ihmistäkin jotkut palvoivat. Totuutta ei voi vaihtaa vääryyteen ilman, että tuloksena on valhe. Ja tämä ilmenee mm. epäjumalan palveluna. Jumala on nämä ihmiset hyljännyt ja jättänyt, ja siksi nämä menevät yhä pitemmälle jumalattomuudessaan ja eksymyksessään, eksyen ja eksyttäen muitakin. Apostoli käyttää tässä totuuden sinettiä - Amen - joka vahvistaa kaiken edellä kirjoitetun. Amen (hebr.) - päätös, loppu, totuuden sinetti, totisesti; Herra Jeesus on Jumalan Amen. Valitushuuto Sodoman puolesta 1.moos.18:20-21 ja esirukous Sodoman puolesta 1.Moos.19:1-29.

"Sentähden Jumala on hyljännyt heidät häpeällisiin himoihin; sillä heidän naispuolensa ovat vaihtaneet luonnollisen yhteyden luonnonvastaiseen;" 1:26
 Jumala on hyljännyt heidät 1) saastaisuuteen, 2) häpeällisiin himoihin ja 3) kelvottoman mielensä valtaan. Jakeessa 24 apostoli puhuu heidän sydämensä himoissa hylkäämisestä ja tässä hylkäämisestä häpeällisiin himoihin. Jälkimmäinen ilmaus on siis voimakkaampi. Tässä häpeällinen himo merkitsee jatkuvaa, kuluttavaa himoa. Tässä on järjestyksenä se, että alussa ihminen leikkii synnillä, mutta kun synti alkaa leikkimään ihmisellä, niin silloin ei ihmisen

vastustuskaan enää tehoa. Synti on ottanut ihmisen täydellisesti valtaansa. Hän on synnin orja.

Himoa voidaan sanoa halun vääristymäksi. Ja nämä häpeälliset himot johtavat ihmisen halujen kieroutumiseen. Apostoli ei kuvaa asiaa tämän tarkemmin, vaan tuo esille asiassa totuuden ja lopputuloksen ja korostaa, että naisissa sekä miehissä ei tässä suhteessa ole eroa. He alkoivat harjoittamaan miehimys taipumustaan eli homoseksuaalisuuttaan. "älköönkä teillä olko mitään osallisuutta pimeyden hedelmättömiin tekoihin, vaan päinvastoin nuhdelkaakin niistä. Sillä häpeällistä on jo sanoakin, mitä he salassa tekevät; mutta tämä kaikki tulee ilmi, kun valkeus sen paljastaa, sillä kaikki, mikä tulee ilmi, on valkeutta." Ef.5:11-13

"samoin miespuoletkin, luopuen luonnollisesta yhteydestä naispuolen kanssa, ovat kiimoissaan syttyneet toisiinsa ja harjoittaneet, miespuolet miespuolten kanssa, riettautta ja villiintymisestään saaneet itseensä sen palkan, mikä saada piti." 1:27
Paavalin aikana homoseksuaalisuutta harjoitettiin yleisesti ja sitä puolusteltiin kaikkialla kreikkalaisessa ja roomalaisessa maailmassa, eikä vähiten ylemmissäkään kansankerroksissa. Synnillisiä taipumuksia ja himoja toteuttamalla vajotaan yhä syvemmälle syntiin ja kerran tullaan vajoamaan, hukkumaan iankaikkiseen tulikivijärveen, helvettiin, ellei herätä ajoissa synnin yöstä.

Vanhassa Testamentissa tämä synti oli kuoleman rangaistuksen alainen. Häpeälliset himot vääristävät ihmisessä Jumalan kuvan ja ne johtavat ihmisen luonnonvastaisten halujen kieroutumiseen. Valhe muuttaa totuuden eläimen kuvan kaltaiseksi.

"Älä makaa miehenpuolen kanssa, niinkuin naisen kanssa maataan; se on kauhistus.

Älä sekaannu mihinkään eläimeen, ettet siten itseäsi saastuttaisi. Älköönkä nainen tarjoutuko eläimelle pariutuaksensa sen kanssa; se on iljettävyys.

Älkää saastuttako itseänne millään näistä, sillä näillä kaikilla ovat itsensä saastuttaneet ne kansat, jotka Minä karkoitan teidän tieltänne. Ja maa tuli saastaiseksi, ja Minä kostin sille sen pahat teot, niin että maa oksensi ulos asujamensa." 3.Moos.18:22-25

"Ja niinkuin heille ei kelvannut pitää kiinni Jumalan tuntemisesta, niin Jumala hylkäsi heidät heidän kelvottoman mielensä valtaan, tekemään sopimattomia." 1:28

Jumala hylkäsi heidät heidän kelvottoman mielensä valtaan. Jumala oli tavallaan pakotettu tekemään näin, koska he olivat kääntäneet Hänelle selkensä ja sulkeneet sydämensä oven Häneltä, rakkauden totuudelta. Ihmisellä on oma tahto ja hän voi avata sydämensä oven rakkauden totuudelle ja vastustaa vanhan luonnon taipumuksia tai antautua niiden varaan himojensa vangiksi ja heiteltäväksi. Suojatakseen ihmistä kokonaan täydelliseltä turmelukselta, Jumalan Henki herättää omantunnon. Mutta kun ihminen kääntää selkensä Jumalalle ja kieltäytyy vastaanottamasta Jumalan ilmoitusta, ottaa Jumala tämän todistajansa pois hänen omastatunnostaan. Ihminen paatuu ja hänellä ei ole enää mitään estoja ja hän rappeutuu moraalisestikin.

"He ovat täynnänsä kaikkea vääryyttä, *haureutta*, pahuutta, ahneutta, häijyyttä, täynnä kateutta, murhaa, riitaa, petosta, pahanilkisyyttä;"

1:29 "...vääryyttä, haureutta, pahuutta .." (Hurerei - haureutta, huoruutta eli salavuoteutta) Luther 1540; Novum Testamentum; Biblia
Tässä näkyy selvästi se, kun ihminen sanoo Jumalalle - Ei! Tällainen ihminen ei enää välitä Jumalan vanhurskaudesta ja kaikinainen hyvyyskin väistyy ja synty ottaa kokonaan otteen ihmisestä.
Täynnänsä kaikkea vääryyttä - tämä korostaa sitä, miten pitkälle ihminen on mennyt ja turmeltunut ja kaikonnut Jumalan yhteydestä. Ulkopuolella Jumalan ihminen aina saastuu ja turmeltuu.
"Hänessä oli elämä, ja elämä oli ihmisten valkeus.
Ja valkeus loistaa pimeydessä, ja pimeys ei sitä käsittänyt." Joh.1:4-5

"ovat korvaan kuiskuttelijoita, panettelijoita, Jumalaa vihaavaisia, väkivaltaisista, ylpeitä, kerskailijoita, pahankeksijöitä, vanhemmilleen tottelemattomia," 1:30

Tässä tuodaan joitakin piirteitä näistä ihmisistä, jotka Jumala on hyljännyt heidän kelvottoman mielensä valtaan. He ovat täynnä kaikkea vääryyttä.

Korvaan kuiskuttelijat ovat niitä, jotka salaa puhuvat pahaa toisista lähimmäisistä ja panettelijat tekevät tämän julkisesti.
Väkivaltaiset käyttävät synnillisessä elämässään sekä sanoja että tekoja. Ylpeät ovat menettäneet totuuden ja oikeuden ja kohtuullisuuden.
Kerskailijat ovat sellaisia, jotka teeskentelevät.
Pahankeksijät ovat kieroja ja punovat juonia toisten vahingoksi.
Tottelemattomat ovat vanhurskauden säädöksistä ja oikeuksista piittaamattomia.

"He likapilkkuna teidän rakkausaterioillanne julkeasti kemuilevat ja itseään kestittävät. He ovat vedettömiä, tuulten ajeltavia pilviä, paljaita, syksyisiä puita, hedelmättömiä, kahdesti kuolleita, juurineen maasta reväistyjä, rajuja meren aaltoja, jotka vaahtoavat omia häpeitään, harhailevia tähtiä, joille pimeyden synkeys ikuisiksi ajoiksi on varattu. Heistäkin Eenok, Adamista seitsemäs, on ennustanut, sanoen: "Katso, Herra tulee tuhannen tuhansine pyhinensä tuomitsemaan kaikkia ja rankaisemaan kaikkia jumalattomia kaikista heidän jumalattomista teoistansa, joita he jumalattomuudessaan ovat tehneet, ja kaikesta julkeasta, mitä nuo jumalattomat syntiset ovat Häntä vastaan puhuneet".
He ovat napsijoita, kohtalonsa nurkujia ja vaeltavat himojensa mukaan; heidän suunsa puhuu pöyhkeitä, ja he mielistelevät ihmisiä oman etunsa tähden." Juuda 12-16

"vailla ymmärrystä, luotettavuutta, rakkautta ja laupeutta;" 1:31
1:31 *unversöhnlich* - vailla *sovinollisuutta* (epäsopuisia) Luther;
Novum Testamentum, Biblia
vailla luotettavuutta viittaa liiton rikkojiin ja sanansa syöjiin (Biblia)

Ymmärrystä vailla - ei vapauta tässä Jumalan tuomiosta, niin kuin maallisissa oikeuksissa, vaan tämä tarkoittaa tässä asiayhteydessä sellaisia ihmisiä, jotka ovat menettäneet kyvyn kuulla viisasten neuvoja ja varoituksia, eivätkä enää kuule omantunnon ääntäkään. Heillä on ollut tietoisuus synnistä, oikeasta ja väärästä sisimmässään.
Heillä ei ole enää moraalinen tuntoa oikeasta ja väärästä. He ovat vailla luotettavuutta, eikä heillä ole enää omantunnon vaivoja Herran käskyjen rikkomisesta.
Heidän ihmissuhteet perustuvat petokseen ja valheeseen ja ovat vailla todellista rakkautta. He tuovat syntinsä julki kuin sodomalaiset ja vaahtoavat omia himojaan.

Vailla laupeutta eli ovat armottomia ja heiltä puuttuu jumalallinen sääli kärsiviä kohtaan, eivätkä armahda kurjaa ja köyhää. Huoleton lepo ja leivän yltäkylläisyys on elämän tyylinä, ja jolta pohjalta tämä epäsiiveellinen elämäntyö kumpuaa.

"Katso, tämä oli sisaresi Sodoman synti: ylpeys, leivän yltäkylläisyys ja huoleton lepo hänellä ja hänen tyttärillään; mutta kurjaa ja köyhää hän ei kädestä ottanut.

He korskeilivat ja tekivät kauhistuksia Minun edessäni, ja Minä, kun sen näin, toimitin heidät pois." Hes.16:49-50

"jotka, vaikka tuntevat Jumalan vanhurskaan säädöksen, että ne, jotka senkaltaisia tekevät, ovat kuoleman ansainneet, eivät ainoastaan itse niitä tee, vaan vieläpä osoittavat hyväksymistä niille, jotka niitä tekevät." 1:32

Nämä ihmiset tuntevat Jumalan vanhurskaan säädöksen ja tuomion ja tietävät, että näin elämällä kohtaa kerran Jumalan tuomio. Vaikka he tietävät tämän, he tekevät siitä huolimatta niin.

Ja jotkut osoittavat vieläpä hyväksyntää niille, jotka sen kaltaisia tekevät ja jopa rohkaisevat toisiakin tekemään pahaa.

"ja villiintymisestään saaneet itseensä sen palkan, mikä saada piti." - ovat kuoleman ansainneet, eli iankaikkisen eron Jumalasta.

"Sillä synnin palkka on kuolema, mutta Jumalan armolahja on iankaikkinen elämä Kristuksessa Jeesuksessa, meidän Herrassamme." Room.6:23 Amen

Herran Jeesuksen Kristuksen armo olkoon kaikkien teidän kanssanne! Amen

PAAVALIN KIRJE ROOMALAISILLE; LUKU 2

Armo teille ja rauha Jumalalta, meidän Isältämme ja Herralta Jeesukselta Kristukselta!

Jumalan vanhurskas tuomio; 2:1-16

Jumalan tuomion perusteet ja juutalaisten ja pakanoiden suhde tooraan, lakiin; 2:17-31

Jumalan vanhurskas tuomio; 2:1-16

"Sentähden sinä, oi ihminen, et voi millään itseäsi puolustaa, olitpa kuka hyvänsä, joka tuomitset. Sillä mistä toista tuomitset, siihen sinä itsesi syypääksi tuomitset, koska sinä, joka tuomitset, teet samoja tekoja.

Ja me tiedämme, että Jumalan tuomio on totuuden mukainen niille, jotka senkaltaista tekevät.

Vai luuletko, ihminen, sinä, joka tuomitset niitä, jotka senkaltaisia tekevät, ja itse samoja teet, että sinä vältät Jumalan tuomion?

Vai halveksitko Hänen hyvyytensä ja kärsivällisyytensä ja pitkämielisyytensä runsautta, etkä tiedä, että Jumalan hyvyys vetää sinua parannukseen?

Kovuudellasi ja sydämesi katumattomuudella sinä kartutat päällesi vihaa vihan ja Jumalan vanhurskaan tuomion ilmestymisen päiväksi, Hänen, "joka antaa kullekin hänen tekojensa mukaan": niille, jotka hyvässä työssä kestävinä etsivät kirkkautta ja kunniaa ja katoamattomuutta, iankaikkisen elämän, mutta niiden osaksi, jotka ovat itsekkäitä eivätkä tottele totuutta, vaan tottelevat vääryyttä, tulee viha ja kiivastus.

Tuska ja ahdistus jokaisen ihmisen sielulle, joka pahaa tekee, juutalaisen ensin, sitten myös kreikkalaisen; mutta kirkkaus ja kunnia ja rauha jokaiselle, joka tekee sitä, mikä hyvä on, juutalaiselle ensin, sitten myös kreikkalaiselle! Sillä Jumala ei katso henkilöön.

Sillä kaikki, jotka ilman lakia ovat syntiä tehneet, ne myös ilman lakia hukuvat, ja kaikki, jotka lain alaisina ovat syntiä tehneet, ne lain mukaan tuomitaan; sillä eivät lain kuulijat ole vanhurskaita Jumalan edessä, vaan lain noudattajat vanhurskautetaan.

Sillä kun pakanat, joilla ei lakia ole, luonnostansa tekevät, mitä laki vaatii, niin he, vaikka heillä ei lakia ole, ovat itse itsellensä laki ja osoittavat, että lain teot ovat kirjoitetut heidän sydämiinsä, kun heidän omatuntonsa myötä-todistaa ja heidän ajatuksensa keskenään syyttävät tai myös puolustavat heitä - sinä päivänä, jona Jumala on tuomitseva ihmisten salaisuudet Jeesuksen Kristuksen kautta, minun evankeliumini mukaan." 2:1-16

"Sentähden sinä, oi ihminen, et voi millään itseäsi puolustaa, olitpa kuka hyvänsä, joka tuomitset. Sillä mistä toista tuomitset, siihen sinä itsesi syypääksi tuomitset, koska sinä, joka tuomitset, teet samoja tekoja." 2:1

Jotkut juutalaiset olivat kerkeitä tuomitsemaan pakanoita, joiden synnit näkyivät ja rehottivat, mutta unohtivat samalla omat syntinsä, koska itsekin tekivät sitä, mistä toista tuomittiin.

Sentähden - siksi, että tuomitset toisia ja olet itse saman tuomion alainen. Näin todistat oman tuomiosi oikeudenmukaisuuden.

Olemme kaikki syntiä tehneet ja olemme Jumalan tuomion alaisia. Yksi on Jumala ja yksi Tuomari, joka tuomitsee kaikki oikein ja vanhurskaasti. Herra ei tuominnut aviorikoksesta kiinni otettua vaimoa, vaan armahti. Joh.8:1-12

"Älkää tuomitko, ettei teitä tuomittaisi; sillä millä tuomiolla te tuomitsette, sillä teidät tuomitaan; ja millä mitalla te mittaatte, sillä teille mitataan.

Kuinka näet rikan, joka on veljesi silmässä, mutta et huomaa malkaa omassa silmässäsi?

Taikka kuinka saatat sanoa veljellesi: 'Annas, minä otan rikan silmästäsi', ja katso, malka on omassa silmässäsi?

Sinä ulkokullattu, ota ensin malka omasta silmästäsi, ja sitten sinä näet ottaa rikan veljesi silmästä." Matt.7:1-5

"Ja me tiedämme, että Jumalan tuomio on totuuden mukainen niille, jotka senkaltaista tekevät." 2:2

Jumalan tuomio langetetaan todellisen tilanteen ja tapahtuneen tosiasian mukaan.

"Sillä ei ole, niinkuin ihminen näkee: ihminen näkee ulkomuodon, mutta Herra näkee sydämen." 1.Sam.16:7

Sen kaltaisia tekevät - tämä viittaa edellisen luvun julkisyntisiin, joiden synnit näkyvät ja rehottavat, sekä kaikkiin niihin, jotka pitävät totuutta vääryyden vallassa. Ja lisäksi kaikkiin niihin, jotka tuomitsevat ulkopuolella leirin toisia. Seurakunnan tulee käyttää vanhurskaasti ja oikein tuomiovaltaansa vain seurakuntarajojen sisäpuolella ja ulkopuolella seurakunnan tuomitsee Jumala.

"Minä kirjoitin teille kirjeessäni, ettette seurustelisi huorintekijäin kanssa; en tarkoittanut yleensä tämän maailman huorintekijöitä tai ahneita tai anastajia tai epäjumalan palvelijoita, sillä silloinhan teidän täytyisi lähteä pois maailmasta.

Vaan minä kirjoitin teille, että jos joku, jota kutsutaan veljeksi, on huorintekijä tai ahne tai epäjumalan palvelija tai pilkkaaja tai juomari tai anastaja, te ette seurustelisi ettekä söisikään semmoisen kanssa. Sillä onko minun asiani tuomita niitä, jotka ovat ulkopuolella? Ettekö tekin tuomitse vain niitä, jotka ovat sisäpuolella?

Mutta ulkopuolella olevat tuomitsee Jumala. "Poistakaa keskuudestanne se, joka on paha." 1.Kor.6:9-13 Vrt. seurakunnan tuomiovalta Matt.18:15-18

"Vai luuletko, ihminen, sinä, joka tuomitset niitä, jotka senkaltaisia tekevät, ja itse samoja teet, että sinä vältät Jumalan tuomion?" 2:3 Tämä Raamatun paikka varoittaa voimakkaasti jokaista itsepetoksesta - kuinka helppoa on kiertää totuutta.

Jokaisella ihmisellä on taipumus pitää itseään suurena poikkeustapauksena ja omaa syntiään pienempänä kuin toisten.

Joillakin juutalaisista oli mm. tällainen asenne profeetta Johannes Kastajan edessä.

"Silloin vaelsi hänen tykönsä Jerusalem ja koko Juudea ja kaikki Jordanin ympäristö, ja hän kastoi heidät Jordanin virrassa, kun he tunnustivat syntinsä.

Mutta nähdessään paljon fariseuksia ja saddukeuksia tulevan kasteelle hän sanoi heille: "Te kyykäärmeitten sikiöt, kuka on neuvonut teitä pakenemaan tulevaista vihaa?"

Tehkää sentähden parannuksen soveliaita hedelmiä, älkääkä luulko saattavanne sanoa mielessänne: 'Onhan meillä isänä Abraham'; sillä minä sanon teille, että Jumala voi näistä kivistä herättää lapsia Abrahamille.

Jo on kirves pantu puitten juurelle; jokainen puu, joka ei tee hyvää hedelmää, siis hakataan pois ja heitetään tuleen." Matt.3:5-10

"Vai halveksitko Hänen hyvyytensä ja kärsivällisyytensä ja pitkämielisyytensä runsautta, etkä tiedä, että Jumalan hyvyys vetää sinua parannukseen?" 2:4

Ihminen, joka ei tee elämässään totista parannusta ja jolla on väärä käsitys Jumalan pitkämielisyydestä ja hyvyydestä, käyttää armonaikansa väärin ja halveksii sitä.

Pitkämielisyyks on kärsivällisyyttä ja Hän odottaa katumuksessa kääntymään Jumalan puoleen ja totista parannuksen tekoa.

Jumalan hyvyys pitäisi innostaa jokaista parannukseen ja tekemään parannuksen soveliaita hedelmiä.

"Ja Hän puhui tämän vertauksen: "Eräällä miehellä oli viikunapuu istutettuna viinitarhassaan; ja hän tuli etsimään hedelmää siitä, mutta ei löytänyt.

Niin hän sanoi Viinitarhurille: 'Katso, kolmena vuotena Minä olen käynyt etsimässä hedelmää tästä viikunapuusta, mutta en ole löytänyt. Hakkaa se pois; mitä varten se vielä maata laihduttaa?'

Mutta tämä vastasi ja sanoi hänelle: 'Herra, anna sen olla vielä tämä vuosi; sillä aikaa Minä kuokin ja lannoitan maan sen ympäriltä.

Ehkä se ensi vuonna tekee hedelmää; mutta jos ei, niin hakkaa se pois'." Luuk.13:6-9

"Kovuudellasi ja sydämesi katumattomuudella sinä kartutat päällesi vihaa vihan ja Jumalan vanhurskaan tuomion ilmestymisen päiväksi," 2:5

Katumaton ihminen on sellainen, joka ei tahdo sydämestään tehdä todellista parannusta. Hän kokoaa syntiään niin kuin kootaan aarteita ja näin synnin mitta synnin maljassa täyttyy, ja jota tulee aikanaan kohtaamaan Jumalan vanhurskas ja oikeudenmukainen tuomio.

Vihan päivä - tarkoittaa tässä tuomiopäivää. Ainoa mahdollisuus välttää Jumalan tuomiolta on kääntyminen katumuksessa ja parannuksen teossa Jumalan puoleen ja turvautua vain Herran kaikki riittävään armoon.

"Sentähden Herra odottaa, että voisi olla teille armollinen, sentähden Hän nousee armahtaaksensa teitä; sillä Herra on oikeuden Jumala.

Autuaita kaikki, jotka Häntä odottavat!" Jes.30:18

"Ja vielä te kysytte: 'Minkä tähden ei poika kanna isän syntivelkaa?'

Kun poika on tehnyt oikeuden ja vanhurskauden, noudattanut kaikkia Minun käskyjäni ja tehnyt niitten mukaan, hän totisesti saa elää.

Se sielu, joka syntiä tekee - sen on kuoltava.

Poika ei kanna isän syntivelkaa, eikä isä kanna pojan syntivelkaa.

Vanhurskaan ylitse on tuleva hänen vanhurskautensa, ja jumalattoman ylitse on tuleva hänen jumalattomuutensa.

Ja jos jumalaton kääntyy pois kaikesta synnistänsä, mitä hän on tehnyt, ja noudattaa kaikkia Minun käskyjäni ja tekee oikeuden ja vanhurskauden, hän totisesti saa elää; ei hänen ole kuoltava.

Ei yhtäkään hänen synneistänsä, jotka hän on tehnyt, muisteta; vanhurskautensa tähden, jota hän on noudattanut, hän saa elää.

Olisiko minulle mieleen jumalattoman kuolema, sanoo Herra, Herra; eikö se, että hän kääntyy pois teiltänsä ja elää?" Hes.18:19-23

"Hänen, "joka antaa kullekin hänen tekojensa mukaan:" 2:6

"Niin on siis meidän jokaisen tehtävä Jumalalle tili itsestämme." 14:12
Ketään ei tuomita siitä, mitä hänen lähimmäisensä ovat tehneet. Jokaisen on vastattava itse omista teoistaan ja sinä päivänä, kun tämä tapahtuu, ei itsepetoksella ole enää sijaa.

Raamatun laki on; mitä ihminen kylvää, sitä hän myös niittää.

"Sillä kaikkien meidän pitää ilmestymän Kristuksen tuomioistuimen eteen, että kukin saisi sen mukaan, kuin hän ruumiissa ollessaan on tehnyt, joko hyvää tai pahaa." 2.Kor.5:10

"niille, jotka hyvässä työssä kestävinä etsivät kirkkautta ja kunniaa ja katoamattomuutta, iankaikkisen elämän," 2:7

Vanhurskaat saavat pelastuksen, mutta pahojen osaksi tulee viha ja kiivastus. Tämä on seurausta siitä, mitä ihminen kylvää.

Se, joka todella etsii iankaikkista elämää, saa sen osakseen, sillä jokainen etsivä löytää. Etsiminen täytyy olla rehellistä ja vilpitöntä, kaikesta sydäimestä. Tällaisen totuuden etsijän elämään kuuluu myös todellinen usko ja uskon teot. Tässä etsitään iankaikkisia arvoja - kirkkautta ja kunniaa, Jumalan elämää, itse Jumalaa. Tällaisen kokosydämisen etsijän koko elämän keskipiste on Jumala.

"mutta niiden osaksi, jotka ovat itsekkäitä eivätkä tottele totuutta, vaan tottelevat vääryyttä, tulee viha ja kiivastus." 2:8

Itsekkäitä - eivät tottele Sanaa, totuutta, tarkoitetaan sellaisia ihmisiä, jotka kapinoivat Jumalaa vastaan.

Tässä mainitaan kahdenlaisia ihmisiä; ensinnäkin ne, jotka eivät usko, ovat epäuskoisia ja toiseksi ne, jotka uskovat ja ovat kuuliaisia totuudelle. Totuus on näille uskoille elämän sääntönä ja he tahtovat mielellään noudattaa Jumalan tahtoa.

Ilman totuutta ihminen on myös ilman uskoa. Tämä on Jumalan tuomion peruste, koskien kaikkia, sekä juutalaisia että pakanoita - "synnin, koska he eivät usko Minuun".

"Tuska ja ahdistus jokaisen ihmisen sielulle, joka pahaa tekee, juutalaisen ensin, sitten myös kreikkalaisen;" 2:9

Juutalaisilla oli tiettyjä etuja, kuten Jumalan valinta, joka tarkoittaa, että kansana he olivat valittuja isien tähden, mutta yksilönä he pelastuvat, kuten kaikki muutkin ihmiset. Lisäksi heillä oli toora eli laki, ympärileikkaus ja sapatti, sekä lupaukset Messiaasta, ja siksi he joutuivat ensimmäisinä tuomiolle. Tuomio alkaa Israelista ja Jumalan seurakunnasta ja kattaa koko maailman.

Kreikkalaiset tarkoittaa tässä yhteydessä myös kaikkia pakanoita.

Tuska - ulkonaista kärsimystä ja ahdistus - sisäistä.

"Daavidin mietevirsi. Autuas se, jonka rikokset ovat anteeksi annetut, jonka synti on peitetty!

Autuas se ihminen, jolle Herra ei lue hänen pahoja tekojansa ja jonka hengessä ei ole vilppiä!

Kun minä siitä vaikenin, riutuivat minun luuni jokapäiväisestä valituksestani.

Sillä yötä päivää oli Sinun kätesi raskaana minun päälläni; minun nesteeni kuivui niinkuin kesän helteessä. Sela.

Minä tunnustin Sinulle syntini enkä peittänyt pahoja tekojani; minä sanoin: "Minä tunnustan Herralle rikokseni", ja Sinä annoit anteeksi minun syntivelkani. Sela.

Sentähden rukoilkoot Sinua kaikki hurskaat aikana, jona Sinut löytää voidaan. Vaikka suuret vedet tulvisivat, eivät ne heihin ulotu. Sinä olet minun suojani, Sinä varjelet minut hädestä, Sinä ympäröitset minut pelastuksen riemulla. Sela.

"Minä opetan sinua ja osoitan sinulle tien, jota sinun tulee vaeltaa; Minä neuvon sinua, Minun silmäni sinua vartioitsee".

Älkää olko niinkuin järjettömät orhit ja muulit, joita suitsilla ja ohjaksilla, niiden valjailla, suistetaan; muutoin ne eivät sinua lähesty. Jumalattomalla on monta vaivaa, mutta joka Herraan turvaa, häntä ympäröitsee armo.

Iloitkaa Herrassa ja riemuitkaa, te vanhurskaat, ja veisatkaa ilovirsiä, kaikki te oikeamieliset." Ps.32

"mutta kirkkaus ja kunnia ja rauha jokaiselle, joka tekee sitä, mikä hyvä on, juutalaiselle ensin, sitten myös kreikkalaiselle!" 2:10

Vain Kristuksessa ihmisen on mahdollista tehdä Jumalan vaikuttamia ja etukäteen valmistettuja tekoja, hyviä töitä, rakkauden tekoja Hänen armossaan. Jumalan armo vaikuttaa nämä hyvät teot, jotka kestävät Jumalan koetuksen. Usko ja rakkaus ovat Jumalan lahja sulasta armosta. Myös viimeinen tuomiokin tulee osoittamaan, että pelastus on vain sulaa Jumalan armoa, armosta.

"Sillä Jumala ei katso henkilöön." 2:11

"Hänen, joka antaa kullekin hänen tekojensa mukaan" (jae 6) - "sillä Jumala ei katso henkilöön".

Ihmisten ulkonaiset olosuhteet, asema tai arvojärjestys, sukupuoli tai rotu ei vaikuta Häneen. Jumala on äärettömän puolueeton.

Tämä ei tarkoita, että Jumala olisi kylmä, tunteeton tai persoonaton, vaan Hän on ehdottoman oikeudenmukainen, puolueeton. Hän on kaiken oikeuden Jumala.

"Sillä Herra, teidän Jumalanne, on jumalain Jumala ja herrain Herra, suuri, voimallinen ja peljättävä Jumala, joka ei katso henkilöön eikä ota lahjusta, joka hankkii orvolle ja leskelle oikeuden ja joka rakastaa muukalaista ja antaa hänelle ruuan ja vaatteen." 5.Moos.10:17-18

"Ja hän asetti tuomareita maahan, kaikkiin Juudan varustettuihin kaupunkeihin, kaupunki kaupungilta.

Ja hän sanoi tuomareille: "Katsokaa, mitä teette, sillä te ette ole tekemässä ihmisten tuomioita, vaan Herran tuomioita, ja Hän on teidän kanssanne, kun te tuomitsette.

Hallitkoon siis teitä Herran pelko. Ottakaa vaari siitä, mitä teette, sillä Herrassa, meidän Jumalassamme, ei ole vääryyttä eikä puolueellisuutta, eikä Hän ota lahjuksia." 2.Aik.19:5-7

"Jos sinulla on ymmärrystä, niin kuule tätä, ota korviisi sanojeni ääni. Taitaisiko todella se hallita, joka vihaa oikeutta? Vai tuomitsetko sinä syylliseksi tuon Vanhurskaan, Voimallisen, joka sanoo kuninkaalle: 'Sinä kelvoton', ruhtinaille: 'Sinä jumalaton', joka ei pidä päämiesten puolta eikä aseta rikasta vaivaisen edelle, koska he kaikki ovat Hänen kättensä tekoa?" Job.34:16-19

"Sillä kaikki, jotka ilman lakia ovat syntiä tehneet, ne myös ilman lakia hukuvat, ja kaikki, jotka lain alaisina ovat syntiä tehneet, ne lain mukaan tuomitaan;" 2:12

Apostoli on tuonut jo esille, että ihminen ei voi puolustella synnillistä elämäntapaansa, koska Jumala on sen ilmoittanut mm. itsensä luonnossa ja ihmisen sisäisessä todistuksessa, omassatunnossa.

Jokainen tuomitaan tekojensa mukaan. Ilman lakia olevat ovat pakanat ja lain eli tooran alaisina ovat juutalaiset. Juutalaiset tuomitaan tooran eli lain mukaan ja pakanat omantunnonlain mukaan, jota vastaan hän on rikkonut. Jokaisen on itse tehtävä tili itsestään Jumalalle ja vastattava teoistaan.

"sillä eivät lain kuulijat ole vanhurskaita Jumalan edessä, vaan lain noudattajat vanhurskautetaan." 2:13

On kaksi aivan eri asiaa uskoa Jumalaan, kuten riivaajatkin tekevät ja vapisevat kuin uskoa Jumalaa. Aabraham uskoi Jumalaa, totteli Häntä ja teki mitä Jumala oli käskenyt - "Koska sinä olit kuuliainen Minun äänelleni, niin Minä siunaan sinua kaikessa".

Laki edellyttää aina sen noudattamista, eikä vain sen hyväksymistä. Ei riitä, että laki periaatteessa hyväksytään, jos sitä vastaan kumminkin rikotaan ja se on lainrikkomus, lainriikkoja.

Myöskään ei riitä, että vain kuunnellaan lakia, ellei noudateta sitä ja sen opetusta.

Herran opetuslapsi on se, joka laittaa saamansa opetuksen käytäntöön.

"Mutta miten teistä on? Miehellä oli kaksi poikaa; ja hän meni ensimmäisen luo ja sanoi: 'Poikani, mene tänään tekemään työtä Minun viinitarhaani'.

Tämä vastasi ja sanoi: 'En tahdo'; mutta jäljestäpäin hän katui ja meni. Niin hän meni toisen luo ja sanoi samoin. Tämä taas vastasi ja sanoi: 'Minä menen, Herra', mutta ei mennytkään.

Kumpi näistä kahdesta teki Isänsä tahdon?" He sanoivat: "Ensimmäinen". Jeesus sanoi heille: "Totisesti Minä sanon teille: publikaanit ja portot menevät ennen teitä Jumalan valtakuntaan.

Sillä Johannes tuli teidän tyköne vanhurskauden tietä, ja te ette uskoneet häntä, mutta publikaanit ja portot uskoivat häntä; ja vaikka te sen näitte, ette jäljestäpäinkään katuneet, niin että olisitte häntä uskoneet." Matt.21:28-32

"Ja hänen äitinsä ja veljensä tulivat Häntä tapaamaan, mutta eivät väentungokselta päässeet Hänen tykönsä.

Niin Hänelle ilmoitettiin: "Sinun äitisi ja veljesi seisovat ulkona ja tahtovat nähdä Sinua".

Mutta Hän vastasi ja sanoi heille: "Minun äitini ja veljeni ovat nämä, jotka kuulevat Jumalan Sanan ja sen mukaan tekevät." Luuk.8:19-21

"Sillä kun pakanat, joilla ei lakia ole, luonnostansa tekevät, mitä laki vaatii, niin he, vaikka heillä ei lakia ole, ovat itse itsellensä laki" 2:14

Kirjoitetun lain eli tooran lisäksi on olemassa myös toinen laki, nimittäin omantunnon laki. Vaikka pakanat eivät tunne tooraa, niin heillä ei ole mitään puolustusta piiloutua tietämättömyyden turviin. Ihminen ilmaisee teoillaan oikean ja väärän olemalla itsellensä laki, kun heitä on ohjannut sisimmässään oleva omantunnon laki. He tietävät hyvän ja pahan, kun esim. tehdään pahoja tekoja salassa.

"Mutta Minä sanon teille: jokaisesta turhasta sanasta, minkä ihmiset puhuvat, pitää heidän tekemän tili tuomiopäivänä." Matt.12:36

"Ei ole mitään peitettyä, mikä ei tule paljastetuksi, eikä mitään salattua, mikä ei tule tunnetuksi.

Sentähden, kaikki, mitä te pimeässä sanotte, joutuu päivänvalossa kuultavaksi, ja mitä korvaan puhutte kammioissa, se katoilta julistetaan." Luuk.12:2-3

"ja osoittavat, että lain teot ovat kirjoitetut heidän sydämiinsä, kun heidän omatuntonsa myötä-todistaa ja heidän ajatuksensa keskenään syyttävät tai myös puolustavat heitä - " 2:15

Tässä on mainittu kolme Jumalan tuomion perustetta viimeisenä päivänä, omatunto, laki ja evankeliumi.

Jumalan tuomion perustana on:

- 1) tuomitaan teot tekojen mukaan (Matt.7:24-27; 1.Kor.3:10-15),
- 2) teoissa ilmenevä usko (Matt.7:21-23; Jaak.2:20-24), tai epäusko, joka on ihmisen pääsynti (Joh.16:9-11; Ilm.21:8),
- 3) omatunto (Room.2:11-16),
- 4) laki (Room.2:12),
- 5) evankeliumi eli vapauden laki (Room.2:12; Jaak.2:12),
- 6) Kristuksen Sana, jossa jokaisella Hänen omallaan on valtava vastuu Hänen todistajana ja Jumala vetoaan juuri tähän uskovankin kautta puhumaansa Sanaan viimeisenä päivänä, jolloin uskovan kautta puhuttu Sana on todistajana viimeisessä oikeudenkäynnissä (Joh.12:48; 15:22)
- 7) ja viimeisenä tuomion perustana on Elämän kirja. "Ja joka ei ollut Elämän kirjaan kirjoitettu, se heitettiin tuliseen järveen." (Ilm.20:11-15)

Pakanat, jotka eivät ole kuulleet Jumalan Sanaa, evankeliumia, tuomitaan ei Jumalan lain, vaan omantunnon lain mukaan, kun heidän omatuntonsa todistaa tai syyttää tai puolustaa heitä viimeisellä tuomiolla. Mutta ne pakanat, jotka ovat kuulleet Jumalan Sanan ja evankeliumin tuomitaan myös sen mukaan, kuten Herramme on sanonut: "Joka katsoo Minut ylen eikä ota vastaan Minun sanojani, hänellä on tuomitsijansa: se Sana, jonka Minä olen puhunut, se on tuomitseva hänet viimeisenä päivänä." Joh.12:48 "Jos Minä en olisi tullut ja puhunut heille, ei heillä olisi syntiä; mutta nyt heillä ei ole, millä syntiänsä puolustaisivat." Joh.15:22

Joskus kuulee sanottavan, että ei omaantuntoon voi aina luottaa. Onko tämä totta?

Väite on täysin väärä ja perätön, kun puhutaan Jumalan antamasta omantunnon laista jokaisen ihmisen kohdalla. Apostoli todistaa tässä: "ja osoittavat, että lainteot ovat kirjoitetut heidän sydämiinsä.."

Kuka on kirjoittanut tämän lain, käskyt? Eikö Kaikkivaltias Jumala! Siksi käskysanasta käytetään luvussa 7 ilmaisua vanhurskas, pyhä ja hyvä. Se on vain vanha käärme, joka edelleen valehtelee väärinä totuutta, ettei omaantuntoon kannata luottaa, eikä sitä tule pitää luotettavana. Jumalaton Herodeskin tiesi omassatunnossaan, että Johannes Kastaja oli vanhurskas mies, jonka hän oli teloituttanut ja samoin Juudas, joka tunnusti kavaltaneensa viattoman veren.

"sinä päivänä, jona Jumala on tuomitseva ihmisten salaisuudet Jeesuksen Kristuksen kautta, minun evankeliumini mukaan." 1:16

Jumala on antanut kaiken tuomiovallan Pojalle, koska Hän on Ihmisen Poika ja Hän on viimeisenä päivänä Tuomari.

Kaikki aivoitukset, salaisetkin, kaikki sanat ja teot otetaan huomioon viimeisellä tuomiolla arvioitaessa ihmistä. Ihminen voi kätkeä ja salata pahuuden sisimmässään, mutta Hänen edessä kaikki on paljastettua.

Jumalan evankeliumi ei julista ainoastaan pelastusta, vaan tuo myös ilmi Jumalan tuomion ja tuomion perusteet, kun Jumala tuomitsee.

"Sillä Hän on säätänyt päivän, jona Hän on tuomitseva maanpiirin vanhurskaudessa sen Miehen kautta, jonka Hän siihen on määrännyt; ja Hän on antanut kaikille siitä vakuuden, herättämällä Hänet kuolleista."

Apt.17:31

Oikea juutalainen - sydämen ympärileikkaus Hengessä; 2:17-29

"Mutta jos sinä kutsut itseäsi juutalaiseksi ja luostat lakiin ja Jumala on sinun kerskauksesi ja tunnet Hänen tahtonsa ja opetettuna laissa, tutkit, mikä parasta on, ja luulet kykeneväsi olemaan sokeain taluttaja, pimeydessä olevien valkeus, ymmärtämättömien kasvattaja, alaikäisten opettaja, sinulla kun laissa on tiedon ja totuuden muoto: niin sinäkö, joka toista opetat, et itseäsi opeta; joka julistat, ettei saa varastaa, itse varastat; joka sanot, ettei saa tehdä huorin, itse teet huorin; joka kauhistut epäjumalia, kuitenkin olet temppelin ryöstäjä; joka laista kerskaat, häväiset lainrikkomisella Jumalaa?

Sillä "teidän tähtenne Jumalan Nimi tulee pilkatuksi pakanain seassa", niinkuin kirjoitettu on.

Ympärileikkaus kyllä on hyödyllinen, jos sinä lakia noudatat; mutta jos olet lainrikkoja, niin sinun ympärileikkauksesi on tullut ympärileikkaamattomuudeksi.

Jos siis ympärileikkaamaton noudattaa lain säädöksiä, eikö hänen ympärileikkaamattomuutensa ole luettava ympärileikkaukseksi?

Ja luonnostaan ympärileikkaamaton, joka täyttää lain, on tuomitseva sinut, joka lainkirjaiminesi ja ympärileikkauksinesi olet lainrikkoja. Sillä ei se ole juutalainen, joka vain ulkonaisesti on juutalainen, eikä ympärileikkaus se, joka ulkonaisesti lihassa tapahtuu; vaan se on juutalainen, joka sisällisesti on juutalainen, ja oikea ympärileikkaus on sydämen ympärileikkaus Hengessä, ei kirjaimessa; ja hän saa kiitoksensa, ei ihmisiltä, vaan Jumalalta." 2:17-29

"Mutta jos sinä kutsut itseäsi juutalaiseksi ja luostat lakiin ja Jumala on sinun kerskauksesi ja tunnet Hänen tahtonsa ja opetettuna laissa, tutkit, mikä parasta on," 2:17-18

Juutalaisilla oli tiettyjä etuoikeuksia muihin nähden, mitä Jumala oli heille uskonut. Jotkut juutalaiset ylpeilivät jopa juutalaisuudestaan, mutta Jumala ei katso henkilöön.

Pakanat haparoivat eteenpäin pimeydessä, kun taas juutalaiset luottivat lakiin. Jumalan tahto oli ilmoitettu heille pyhissä Kirjoituksissa.

He oppivat tooraa, kun sitä luettiin heille jokaisena sapattina.

Tuntea, tietää - omaksua tietoa, kokemustietoa

Tutkia - tutkimisen tulos, kun esim. ihminen on erottanut kaksi asiaa toisistaan ja päättänyt, mikä on hyvä, oikein ja parasta.

"ja luulet kykeneväsi olemaan sokeain taluttaja, pimeydessä olevien valkeus," 2:19

Sekä Israel että uuden liiton seurakunta on kutsuttu ja Israelin kutsumus näkyy jo Vanhassa Testamentissa.

"Te olette Minulle pappisvaltakunta ja pyhä kansa; sano nämä sanat israelilaisille". 2.Moos.19:1-6

Israel oli kutsuttu pakanain valkeudeksi julistamaan Herran suuria ja ihmeellisiä pelastustekoja, mutta se ylpistyi korkeasta asemastaan ja oli tottelematon ja näin heidän tottelemattomuuden kautta avautui pakanoille sama Jumalan tehtävä. 1.Piet.2:6-10

Sokeiden taluttajat - kansan johtajat olivat itse sokeita. Juutalaiset tahtoivat opettaa toisia, asettumalla ylpeillen toisten yläpuolelle. Myös jokaisen uskovan tehtävänä on uudessa liitossa oltava maailman valona ja suolana.

Valona - uskovien teot; suolana - totuutena maailmassa. Matt.5:13-16

"ymmärtämättömien kasvattaja, alaikäisten opettaja, sinulla kun laissa on tiedon ja totuuden muoto:" 2:20

Kasvattaja - tähän sisältyy myös kasvattamisen ohella kuritus.

"Joka kurittaa kasvaa; se kunniatta kuolee". Jumala kasvattaa jokaista lastaan ja Hän käyttää kuritukseen olosuhteita, sairautta, puutteenalaisuutta, kodittomuutta, maailmaa ja muukalaisia tai jopa paholaista ja itsekin kurittaa.

"Lyököön minua vanhurskas: se on rakkautta; kurittakoon hän minua: se on öljyä minun päähäni, siitä minun pääni älköön kieltäytykö." Ps.141:5

"Joka vitsaa säästää, se vihaa lastaan; mutta joka häntä rakastaa, se häntä ajoissa kurittaa." Snl.13:24

Ymmärtämätön - tarkoittaa niitä, joilla ei ole Jumalan Sana juurtunut sydämeen ja valaissut vielä tarpeeksi ymmärrystä.

"Mutta mikä hyvään maahan kylvettiin, on se, joka kuulee Sanan ja ymmärtää sen ja myös tuottaa hedelmän ja tekee, mikä sata jyvää, mikä kuusikymmentä, mikä kolmekymmentä." Matt.13:23

Alaikäisiä - tarkoittaa käännyttäisiä juutalaisuuteen, sekä sellaisia, jotka eivät ole vielä kasvaneet lapsen asteelta aikuiseksi, ovat alaikäisiä. 1.Kor.3:1-4

Juutalaiset arvostivat tietoa, mutta Raamatussa totuus asetetaan aina tiedon edelle.

"niin sinäkö, joka toista opetat, et itseäsi opeta; joka julistat, ettei saa varastaa, itse varastat;" 2:21

Joka toista opetat - Opettajalla on suuri vastuu Jumalan edessä kerran kaikesta opettamastaan. Siksi Raamattu varoittaa vakavasti väärästä opetuksesta ja opettajista, jotka vievät Herran laumaa harhaan ja eksyttävät valheellisella opetuksellaan ja opillaan ja jopa saavat siitä hyötyäkin taloudellisesti. Heidän tulisi opettaa sitä, mitä Herra on käskenyt ja antaa heille ruokansa ajallaan.

"Kuka siis on se uskollinen ja ymmärtäväinen palvelija, jonka hänen Herransa on asettanut pitämään huolta palvelusväestään, antamaan heille ruokaa ajallansa?

Autuas se palvelija, jonka hänen Herransa tullessaan havaitsee näin tekevän!" Matt.24:45-46

"Veljeni, älkööt aivan monet teistä pyrkikö opettajiksi, sillä te tiedätte, että me saamme sitä kovemman tuomion.

Sillä monessa kohden me kaikki hairahdumme. Jos joku ei hairahdu puheessa, niin hän on täydellinen mies ja kykenee hillitsemään myös koko ruumiinsa." Jaak.3:1-2

"joka sanot, ettei saa tehdä huorin, itse teet huorin; joka kauhistut epäjumalia, kuitenkin olet temppelein ryöstäjä;" 2:22
 Pakanoiden keskuudessa on ollut hyvin tavallista haureuden synnit, sekä epäjumalanpalvelus. Ja on ollut myös aikoja, jolloin näitä samoja syntejä on esiintynyt israelilaistenkin keskuudessa. Vrt. Apt.15:28-29

"joka laista kerskaat, häväiset lainrikkomisella Jumalaa?" 2:23
 Lain rikkominen - on vanha ilmaisu, joka tarkoittaa lain sallitun rajan ylittämistä ja on tottelemattomuuden synti, rikkomus.
 Juutalaiset kerskasivat laista ja olivat vakuuttuneita sen täydellisyydestä, mutta ihminen oli vastuussa lakiin nähden.
 Jumala ja Hänen lakinsa tulevat enemmän pilkatuksi ja häväistykksi, kun Hänen omansa rikkovat sitä kuin uskottomat, ulkopuolella olevat syntiset, synnintekijät, jotka eivät vielä tunne lakia.

"Silloin Samuel sanoi: "Haluaako Herra polttouhreja ja teurasuhreja yhtä hyvin kuin kuuliaisuutta Herran äänelle?
 Katso, kuuliaisuus on parempi kuin uhri ja tottelevaisuus parempi kuin oinasten rasva.
 Sillä tottelemattomuus on taikuuden syntiä, ja niskoittelu on valhetta ja kuin kotijumalain palvelusta. Koska sinä olet hyljännyt Herran Sanan, on myös Hän hyljännyt sinut, etkä sinä enää saa olla kuninkaana."
 1.Sam.15:22-23

"Sillä "teidän tähtenne Jumalan Nimi tulee pilkatuksi pakanain seassa", niinkuin kirjoitettu on." 2.24

Juutalaisten lain rikkomukset antoivat syyntä pakanoille pilkata ja halveksia lakia ja Herran Nimeä.
 "Sillä näin sanoo Herra, Herra: Minun kansani meni ensin alas Egyptiin asumaan siellä muukalaisena, ja sitten Assur sortii sitä ilman syytä.
 Ja nyt, mitä Minulla on tekemistä täällä, sanoo Herra, kun Minun kansani on viety pois ilmaiseksi? Sen valtiaat eläköivät, sanoo Herra, ja Minun Nimeäni pilkataan alati, kaiket päivät.
 Sentähden Minun kansani on tunteva Minun Nimeni, sentähden se on tunteva sinä päivänä, että Minä olen se, joka sanon: "Katso, tässä Minä olen."
 Jes.52:4-6

"Ja minulle tuli tämä Herran sana: "Ihmislapsi, kun Israelin heimo asui maassansa, he saastuttivat sen vaelluksellaan ja teoillaan. Niinkuin kuukautistilan saastaisuus oli Minun edessäni heidän vaelluksensa. Niin Minä vuodatin kiivauteni heidän ylitsensä veren tähden, jota he olivat vuodattaneet maassa, ja heidän kivijumalainsa tähden, joilla he olivat sen saastuttaneet.
 Ja Minä hajotin heidät pakanakansojen sekaan, ja heidät siroteltiin muihin maihin. Vaelluksensa ja tekojensa mukaan Minä heidät tuomitsin. Niin he tulivat pakanakansain sekaan; minne tulivatkin, he häpäisivät Minun pyhän Nimeni, kun heistä sanottiin: 'Nämä ovat Herran kansa, mutta heidän on täytyntä lähteä pois Hänen maastansa'.

Niin Minun tuli sääli pyhää Nimeäni, jonka Israelin heimo saastutti pakanakansain seassa, minne tulivatkin.
 Sentähden sano Israelin heimolle: Näin sanoo Herra, Herra: En tee Minä teidän tähtenne, Israelin heimo, sitä minkä teen, vaan oman pyhän Nimeni tähden, jonka te olette häväisseet pakanakansain seassa, minne tulittekin.
 Minä pyhitän suuren Nimeni, joka on häväistetty pakanakansain seassa, jonka

te olette häväisseet heidän keskellensä. Ja pakanakansat tulevat tietämään, että Minä olen Herra, sanoo Herra, Herra, kun Minä osoitan teissä pyhyyteni heidän silmäinsä edessä." Hes.36:16-23

"Ympärileikkaus kyllä on hyödyllinen, jos sinä lakia noudatat; mutta jos olet lainriikkoja, niin sinun ympärileikkauksesi on tullut ympärileikkaamattomuudeksi." 2:25

Apostoli Paavali ei kumoa tässäkään kohtaa Raamatussa juutalaisille säädettyä ympärileikkausta. Se kuuluu tooraan ja oli merkinä kuulumisesta Aabrahamin liittoon, joka on ikuinen liitto. Vanhan liiton merkkeinä olivat siis ympärileikkaus, laintaulut ja sapatit.

Ympärileikkaus oli merkinä kuulumisesta Jumalan kansaan ja kansana juutalaiset olivat valittuja isien tähden, mutta yksilöinä he pelastuvat uudessa liitossa kaikkien tavalla kuten Herramme on sanonut: "Minä olen tie ja totuus ja elämä; ei kukaan tule Isän tykö, kuin Minun kauttani." Joh.14:6

Samoin ympärileikkaus ei taannut vielä kuuliaisuutta Herran Sanalle, vaan kuuliaisuus on enemmän kuin ympärileikkaus.

"Sillä ei ympärileikkaus ole mitään eikä ympärileikkaamattomuus ole mitään, vaan Jumalan käskyjen pitäminen." 1.Kor.7:19

"Jos siis ympärileikkaamaton noudattaa lain säädöksiä, eikö hänen ympärileikkaamattomuutensa ole luettava ympärileikkaukseksi? Ja luonnostaan ympärileikkaamaton, joka täyttää lain, on tuomitseva sinut, joka lainkirjaiminesi ja ympärileikkauksinesi olet lainriikkoja." 2:26-27

Jos pakana noudattaa lakia ja elää sen vaatimusten mukaan, hän on samanarvoinen kuin Mooseksen lakia noudattava.

Voiko ihmisen ympärileikkaamattomuus olla esteenä, jos hän elää Jumalan käskyjen mukaan? Eikö Jumala ottaisi häntä vastaan samalla tavalla, kuin Hän ottaa vastaan juutalaisen? Apostoli vastaa näihin kysymyksiin seuraavissa jakeissa.

Ympärileikkaus on Jumalan kutsu elämään uskossa ja kuuliaisuudessa Herran äänelle, kuten muinoin Aabraham, joka totteli Jumalan ääntä ja uskoi Jumalaa.

Kirjain - tarkoittaa kirjoitettua lakia, toora.

"Sillä Kristuksessa Jeesuksessa ei auta ympärileikkaus eikä ympärileikkaamattomuus, vaan rakkauden kautta vaikuttava usko." Gal5.6

"Sillä ei se ole juutalainen, joka vain ulkonaisesti on juutalainen, eikä ympärileikkaus se, joka ulkonaisesti lihassa tapahtuu; vaan se on juutalainen, joka sisällisesti on juutalainen, ja oikea ympärileikkaus on sydämen ympärileikkaus Hengessä, ei kirjaimessa; ja hän saa kiitoksensa, ei ihmisiltä, vaan Jumalalta." 2:28-29

Ympärileikkaus juutalaisilla oli ulkoinen merkki ja sillä erottauduttiin epäuskoisesta maailmasta. Ja tämä merkitsi, että elämä oli luovutettu ja pyhitetty Jumalalle. Mutta niiden, joiden kohdalla ei ollut sydämen ympärileikkausta ja antautumista Jumalalle, oli ympärileikkaus hyödytön. Sydämen ympärileikkaus ei ole kasteen esikuva, vaan se tapahtuu Hengessä, ei kastevedessä, jonka Jumala tekee ihmisen sydämessä, hengessä, sisäinen sydämen leikkaus ja joka tapahtuu uudestisyntymisessä ylhäältä Jumalan Sanan, Nimen ja Voiman kautta.

Vanhassa testamentissa puhutaan ympärileikkaamattomista huulista (2.moos.6:12,30); korvista (Jer.6:10) ja sydäimestä (3.moos.26:41). Vrt. 5.moos.30:6; Jer.4:4

"Sillä ei ympärileikkaus ole mitään eikä ympärileikkaamattomuus, vaan uusi luomus.

Ja kaikille, jotka tämän säännön mukaan vaeltavat, kaikille heille rauha ja laupeus, ja Jumalan Israelille!" Gal.6:15-16 Amen

Herran Jeesuksen Kristuksen armo olkoon kaikkien teidän kanssanne! Amen

Totuuden Henki Zacharis Topelius (1818-1898)

1. Totuuden Henki, johda Sinä meitä
etsiessämme valkeuden teitä.

Työtämme ohjaa, meitä älä heitä,
tietomme siunaa.

2. Kaikessa näytä käsiala Luojan,
mahtavan, viisaan, kaiken hyvän suojan.
Kristuksen luokse, rakkauden tuojan,
johdata meidät.

3. Kristus on tiemme, valo sydäntemme,
toivomme ainut, pyhä totuutemme.
Armosi, Jeesus, anna voimaksemme,
uudista meidät.

4. Anna nyt, Kristus, valos meille hohtaa,
anna sen meitä Isän kotiin johtaa.
Jos mikä murhe meitä täällä kohtaa,
voittamaan auta.

PAAVALIN KIRJE ROOMALAISILLE; LUKU 3

Armo teille ja rauha Jumalalta, meidän Isältämme ja Herralta Jeesukselta Kristukselta!

Juutalaisten etuoikeudet 3:1-8

Kaikki ovat syntiä tehneet ja koko maailma on syyllinen Jumalan edessä 3:9-20

Vanhurskaus uskon kautta; 3:21-31

Juutalaisten etuoikeudet; 3:1-8

”Mitä etuuksia on siis juutalaisilla, tai mitä hyötyä ympärileikkauksesta?

Paljonkin, kaikin tavoin; ennen kaikkea se, että heille on uskottu, mitä Jumala on puhunut.

Mutta kuinka? Jos jotkut ovat olleet epäuskoisia, ei kaiketi heidän epäuskonsa ole Jumalan uskollisuutta tyhjäksi tekevä?

Pois se! Olkoon Jumala totinen, mutta jokainen ihminen valhetteli, niinkuin kirjoitettiin: ”Että sinut havaittaisiin vanhurskaaksi sanoissasi ja että voittaisit, kun sinun kanssasi oikeutta käydään”.

Mutta jos meidän vääryytemme tuo ilmi Jumalan vanhurskauden, mitä me siihen sanomme? Ei kaiketi Jumala ole väärä, kun Hän rankaisee vihassansa? Minä puhun ihmisten tavalla.

Pois se! Sillä kuinka Jumala silloin voisi tuomita maailman?

Sillä jos Jumalan totuus tulee minun valheeni kautta selvemmin julki Hänen kirkkaudekseen, miksi sitten minutkin vielä syntisenä tuomitaan?

Ja miksi emme tekisi, niinkuin herjaten syyttävät meidän tekevän ja niinkuin muutamat väittävät meidän sanovan: ”Tehkäämme paha, että siitä hyvää tulisi”? Niiden tuomio on oikea.” 3:1-8

”Mitä etuuksia on siis juutalaisilla, tai mitä hyötyä ympärileikkauksesta?” 3:1

Mitä etuoikeuksia on siis juutalaisilla tai mitä hyötyä on ympärileikkauksesta?

Apostoli käsittelee näitä kahta kysymystä ja antaa näihin Jumalan Sanan vastauksen, vaikka tiesi saavansa osakseen vastustusta.

Juutalaiset olivat kyselleet, eikö ympärileikatulla juutalaisella ollutkaan puolellaan mitään etuuksia.

Juutalaiset tuomitaan tooran eli lain mukaan, sen perusteella mitä he ovat kuulleet. Pakanat taas tuomitaan omantunnonlain mukaan ja myös evankeliumin Sanan mukaan, mitä on ollut mahdollisuus kuulla. Kaikki tuomitaan heidän tekojensa mukaan.

Jos juutalainen luottaa vain ympärileikkaukseen ilman todellista Aabrahamin uskon kuuliaisuutta, on hänen kohdallaan lopulta yksilönä Jumalan hylkääminen, vaikka hän vetoaisikin etuisuuksiinsa.

”Paljonkin, kaikin tavoin; ennen kaikkea se, että heille on uskottu, mitä Jumala on puhunut.” 3:2

Paljonkin, kaikin tavoin. Ensinnäkin Jumala on valinnut armosta Israelin omaisuuskansakseen. Ja toiseksi Hän on uskonut heille Vanhan Testamentin. Ja ennen kaikkea Herra Jeesus on juutalaisesta sukukunnasta, Daavidin huonetta eli sukua.

Jumala antoi Aabrahamille vanhurskaudeksi ympärileikkauksen sinetiksi, kuuliaisuudesta Herran äänelle. "Sinussa kaikki kansat tulevat siunatuiksi".

"Mutta kuinka? Jos jotkut ovat olleet epäuskoisia, ei kaikeksi heidän epäuskonsa ole Jumalan uskollisuutta tyhjäksi tekevä?" 3:3

Jumala on uskollinen. On aivan mahdotonta, että Jumala olisi uskon Israelin kanssa tekemälleen liitolle, vaikka he olisivatkin uskottomia ja rikkoneet omalta osaltaan liiton. Tämäkään ei voi estää Hänen suurta uskollisuuttaan. Kaikki eivät olleet uskottomia, ja vaikka enemmistö olisi ollut uskon, niin sekään ei olisi tehnyt tyhjäksi Jumalan uskollisuutta. Jumala on uskollinen Israelille!

"Jos me olemme uskottomat, pysy kuitenkin Hän uskollisena; sillä itseänsä kieltää Hän ei saata". 2.Tim.2:13

"En Minä liittoani riko, enkä muuta sitä, mikä on Minun huuliltani lähtenyt.

Minä olen kerran vannonut pyhyyteni kautta, ja totisesti, Minä en Daavidille valhettele: 'Hänen jälkeläisensä pysyvät iankaikkisesti, ja Hänen valtaistuimensa on Minun edessäni niinkuin aurinko, se pysyy lujana iankaikkisesti niinkuin kuu. Ja todistaja pilvissä on uskollinen'. Sela." Ps.89:35-38

"Näin sanoo Herra, joka on pannut auringon valaisemaan päivää, kuun ja tähdet lakiensa mukaan valaisemaan yötä, Hän, joka liikuttaa meren, niin että sen aallot pauhaavat - Herra Sebaot on Hänen Nimensä: Jos väistyvät nämä lait Minun kasvojeni edestä, silloin myös lakkaavat Israelin jälkeläiset olemasta kansa Minun kasvojeni edessä ainiaan.

Näin sanoo Herra: Jos voidaan mitata taivaat ylhäällä ja tutkia maan perustukset alhaalla, silloin vasta Minä hylkään Israelin jälkeläiset kaikki, kaiken sen tähden, mitä he ovat tehneet, sanoo Herra."

Jer.31:35-37

"Pois se! Olkoon Jumala totinen, mutta jokainen ihminen valhetteliija, niinkuin kirjoitettu on: "Että sinut havaittaisiin vanhurskaaksi sanoissasi ja että voittaisit, kun sinun kanssasi oikeutta käydään." 3:4 Olkoon jokainen ihminen valhetteliija, mutta Jumala totinen.

On mieletöntä ajatella, että Jumala olisi uskon, niin kuin ihmiset olemme. Jumala on äärettömän luotettava kaikissa sanoissaan ja teoissaan, vaikka jok`ikinen ihminen olisi valhetteliija.

"Tahtooko vikoilija riidellä Kaikkivaltiasta vastaan? Jumalan syyttäjät vastatkoon tähän!"

Silloin Job vastasi Herralle ja sanoi: "Katso, minä olen siihen liian halpa; mitäpä Sinulle vastaisin? Panen käteni suulleni; kerran minä olen puhunut, enkä enää mitään virka, kahdesti, enkä enää sitä tee."

Job.39:35-38

"Minä uskon, sentähden minä puhun, minä, joka olin kovin vaivattu.

Minä sanoin hädässäni: "Kaikki ihmiset ovat valhetteliijoita".

Kuinka minä maksan Herralle kaikki Hänen hyvät tekonsa minua kohtaan?

Minä kohotan pelastuksen maljan ja huudan avukseni Herran Nimeä.

Minä täytän lupaukseni Herralle kaiken Hänen kansansa edessä."

Ps.116:10-14

"Mutta jos meidän vääryytemme tuo ilmi Jumalan vanhurskauden, mitä me siihen sanomme? Ei kaikeksi Jumala ole väärä, kun Hän rankaisee vihassansa? Minä puhun ihmisten tavalla." 3:5

Jumalan vanhurskaus näkyy selvemmin, kun vertaamme sitä omaan vääryytemme. Mitä pimeämpi on, sitä kirkkaammalta valkeus näyttää. Tähdetkin näkyvät ja loistavat parhaiten pimeällä yöllä.

"Sitten suuhilainen Bildad lausui ja sanoi: "Kuinka kauan sinä senkaltaisia haastat ja suusi puheet ovat kuin raju myrsky? Jumalako vääristäisi oikeuden, Kaikkivaltiasko vääristäisi vanhurskauden?" Job.8:1-3

"Sentähden kuulkaa minua, te ymmärtäväiset miehet: Pois se! Ei Jumalassa ole jumalattomuutta eikä Kaikkivaltiaassa vääryyttä." Job.34:10

"Pois se! Sillä kuinka Jumala silloin voisi tuomita maailman?" 3:6
Pois se! Eipä suinkaan! Jumalassa ei ole mitään vääryyttä, eikä mitään valhetta. Jumalan vihakin on vanhurskasta, kun Hän tuomitsee maailman. Hän on vanhurskas Tuomari.

"Sillä minun viholliseni peräytyivät, kaatuivat maahan ja hukkuivat Sinun kasvojesi edessä.

Sinä hankit minulle oikeuden ja ajoit minun asiani, Sinä istuit valtaistuimelle, Sinä vanhurskas Tuomari." Ps.9:4-5

"Sillä minut jo uhrataan, ja minun lähtöni aika on jo tullut.

Minä olen hyvän kilvoituksen kilvoitellut, juoksun päättänyt, uskon säilyttänyt.

Tästedes on minulle talletettuna vanhurskauden seppele, jonka Herra, vanhurskas Tuomari, on antava minulle sinä päivänä, eikä ainoastaan minulle, vaan myös kaikille, jotka Hänen ilmestymistään rakastavat." 2.Tim.4:6-8

"Sillä jos Jumalan totuus tulee minun valheeni kautta selvemmin julki Hänen kirkkaudekseen, miksi sitten minutkin vielä syntisenä tuomitaan?" 3:7

Jumalan armo on ilmestynyt pimeässä maailmassa Hänen kirkkaudekseen. Paavalin valhe, hänen vastustajiensa mukaan ilmensi Jumalan totuutta, niin miksi häntä vainottiin. Vrt. Johannes Kastaja Joh.1:6-8:

"Oli mies, Jumalan lähettämä; hänen nimensä oli Johannes.

Hän tuli todistamaan, todistaaksensa valkeudesta, että kaikki uskoisivat hänen kauttansa. Ei hän ollut se valkeus, mutta hän tuli valkeudesta todistamaan."

"Ja miksi emme tekisi, niinkuin herjaten syyttävät meidän tekevän ja niinkuin muutamat väittävät meidän sanovan: "Tekkäämme paha, että siitä hyvää tulisi"? Niiden tuomio on oikea." 3:8

Paavalia oli syytetty tällaisen opin levittämisestä. Oli näet ihmisiä, jotka olivat vetäneet Paavalin opetuksen oman moraalittomuuden yli ja tueksi. Tarkoitushan oli hyvä - kyseessä oli Jumalan kunnia - mutta uskoivatko tällaiset ihmiset todella, että paljon syntiä tekemällä Jumalan kunniakin tulisi selvemmin näkyviin - armo suuremmaksi? Kerran on tuleva Jumalan vanhurskas tuomio niiden osaksi, jotka vääristelevät Jumalan totuutta ja ovat uskottomia rakkauden totuudelle.

"Mitä siis sanomme? Onko meidän pysyttävä synnissä, että armo suureksi tulisi?

Pois se! Me, jotka olemme kuolleet pois synnistä, kuinka me vielä eläisimme siinä?

Kuinka siis on? Saammeko tehdä syntiä, koska emme ole lain alla, vaan armon alla? Pois se!

Ettekö tiedä, että kenen palvelijoiksi, ketä tottelemaan, te antaudutte,

sen palvelijoita te olette, jota te tottelette, joko synnin palvelijoita, kuolemaksi, tahi kuuliaisuuden, vanhurskaudeksi?" Room.6:1-2;15-16

Kaikki, koko maailma on syyllinen Jumalan edessä ja kaikki ovat syntiä tehneet; 3:9-20

"Miten siis on? Olemmeko me parempia? Emme suinkaan. Mehän olemme edellä osoittaneet, että kaikki, niin hyvin juutalaiset kuin kreikkalaiset, ovat synnin alla, niinkuin kirjoitettu on: "Ei ole ketään vanhurskasta, ei ainoatakaan, ei ole ketään ymmärtäväistä, ei ketään, joka etsii Jumalaa; kaikki ovat poikenneet pois, kaikki tyynni kelvottomiksi käyneet; ei ole ketään, joka tekee sitä, mikä hyvä on, ei yhden yhtäkään.

Heidän kurkkunsa on avoin hauta, kielellensä he pettavat, kyykkäärmeen myrkyä on heidän huultensa alla; heidän suunsa on täynnä kirousta ja katkeruutta. Heidän jalkansa ovat nopeat vuodattamaan verta, hävitys ja kurjuus on heidän teillensä, ja rauhan tietä he eivät tunne.

Ei ole Jumalan pelko heidän silmäinsä edessä."

Mutta me tiedämme, että kaiken, minkä laki sanoo, sen se puhuu lain alaisille, että jokainen suu tukittaisiin ja koko maailma tulisi syylliseksi Jumalan edessä; sentähden, ettei mikään liha tule Hänen edessään vanhurskaaksi lain teoista; sillä lain kautta tulee synnin tunto." 3:9-20

"Miten siis on? Olemmeko me parempia? Emme suinkaan. Mehän olemme edellä osoittaneet, että kaikki, niin hyvin juutalaiset kuin kreikkalaiset, ovat synnin alla," 3:9

Jumala ei katso henkilöön. Kaikki ihmiset ovat samassa asemassa Jumalan edessä, kun on kysymys synnistä tai tuomiosta. "Olemme siis kaikki saman omena varkaan perillisiä". (Kalle Vikkula)

Juutalaisetkaan eivät voi ohittaa syntikysymystä, vedoten etuoikeuksiinsa Jumalan edessä, eikä pakanat tietämättömyyteensä.

"Niin Jeesus sanoi niille juutalaisille, jotka uskoivat Häneen: "Jos te pysytte Minun Sanassani, niin te totisesti olette Minun opetuslapsiani; ja te tulette tuntemaan totuuden, ja totuus on tekevä teidät vapaiksi". He vastasivat Hänelle: "Me olemme Aabrahamin jälkeläisiä emmekä ole koskaan olleet kenenkään orjia. Kuinka Sinä sitten sanot: 'Te tulette vapaiksi'?"

Jeesus vastasi heille: "Totisesti, totisesti Minä sanon teille: jokainen, joka tekee syntiä, on synnin orja. Mutta orja ei pysy talossa iäti; Poika pysyy iäti.

Jos siis Poika tekee teidät vapaiksi, niin te tulette todellisesti vapaiksi." Joh.8:31-36

"Mitä varten sitten on laki? Se on rikkomusten tähden jäljestäpäin lisätty olemaan siihen asti, kunnes oli tuleva se siemen, jolle lupaus oli annettu; ja se säädettiin enkelien kautta, välimiehen kädellä. Välimies taas ei ole yhtä varten; mutta Jumala on yksi.

Onko sitten laki vastoin Jumalan lupauksia? Pois se! Sillä jos olisi annettu laki, joka voisi eläväksi tehdä, niin vanhurskaus todella tulisi laista. Mutta Raamattu on sulkenut kaikki synnin alle, että se, mikä luvattu oli, annettaisiin uskosta Jeesukseen Kristukseen niille, jotka uskovat." Gal.3:19-22

"niinkuin kirjoitettu on: "Ei ole ketään vanhurskasta, ei ainoatakaan," 3:10

"Miten siis on? Olemmeko me parempia? Emme suinkaan!" (jaa 9)
 Apostoli vastaa tähän kysymykseen ja tuo esille Raamatun todisteita.
 Kaikki ovat synnin alla ja synty tuomitaan vanhurskaasti.
 Synty on tullut maailmaan paholaisen lankeemuksesta ja sen jälkeen Adamin
 lankeemuksen kautta ja niin juutalaiset kuin pakanatkin ovat hänen
 jälkeläisiään ja ovat synnin orjuudessa.
 Apostoli lainaa tässä Psalmia 14:1-4.

"Veisuunjohtajalle; Daavidin virsi.
 Hullu sanoo sydämessään: "Ei ole Jumalaa". Turmiollinen ja iljettävä on
 heidän menonsa; ei ole ketään, joka tekee, mikä hyvää on.
 Herra katsoo taivaasta ihmislapsiin nähdäksensä, onko ketään
 ymmärtäväistä, ketään, joka etsii Jumalaa.
 Mutta kaikki ovat poikenneet pois, kaikki tyynni kelvottomiksi käyneet;
 ei ole ketään, joka tekee sitä, mikä hyvää on, ei yhden yhtäkään.
 Eivätkö he mitään käsitä, kaikki nuo väärintekijät, jotka saavat leipänsä
 syömällä Minun kansaani eivätkä avuksensa huuda Herraa?" Ps.14:1-4

"ei ole ketään ymmärtäväistä, ei ketään, joka etsii Jumalaa; kaikki ovat
 poikenneet pois, kaikki tyynni kelvottomiksi käyneet; ei ole ketään, joka
 tekee sitä, mikä hyvä on, ei yhden yhtäkään." 3:11-12
 Koko ihmiskunta on synnillinen ja käynyt kelvottomaksi ilman Jumalaa.
 Kun ihminen luotiin alussa, oli Jumalan arvio; "sangen hyvää". Tämän
 päivän ihminen on ollut erossa niin kauan Jumalasta, että hän on synnin,
 sairauden ja kuoleman runtelema - kaikki ovat tyynni kelvottomiksi
 käyneet.
 Jumala on hyvä niille, jotka Häntä etsivät.

"Herra katsoo alas taivaasta, näkee kaikki ihmislapset; asumuksestaan,
 valtaistuimeltaan Hän katselee kaikkia maan asukkaita, Hän, joka on
 luonut kaikkien heidän sydämensä, joka tarkkaa kaikkia heidän tekojansa."
 Ps.33:13-15

"Sillä Herran silmät tarkkaavat kaikkea maata, että Hän voimakkaasti
 auttaisi niitä, jotka ovat ehyellä sydämellä antautuneet Hänelle."

2.Aik.16:9

"Herran silmät ovat joka paikassa; ne vartioitsevat hyviä ja pahoja."
 Snl.15:3

"Ja hän on tehnyt koko ihmissuvun yhdestä ainoasta asumaan kaikkea
 maanpiiriä ja on säätänyt heille määrättyt ajat ja heidän asumisensa
 rajat, että he etsisivät Jumalaa, jos ehkä voisivat hapuilemalla Hänet
 löytää - Hänet, joka kuitenkin ei ole kaukana yhdestäkään meistä;"
 Apt.17:26-27

"Heidän kurkkunsa on avoin hauta, kielellänsä he pettävät, kyykäärmeen
 myrkkyä on heidän huultensa alla;" 3:13

Tässä lainataan kahta Psalmin kohtaa 5:10-11 ja 140:1-4. Apostoli
 mainitsee viisi ruumiin jäsentä. Ja neljä liittyy puheeseen ja viides
 jalkoihin. Hän korostaa suun sanoja, joka korostaa omalta osaltaan
 ihmisen syvää lankeemusta, sillä puheesta juuri ilmenee - sydämen
 kyllyydestä suu puhuu - ja sanoistasi sinut julistetaan syylliseksi ja
 tuomitaan. Matt.12:37

"Sillä heidän suussaan ei ole luotettavaa sanaa, heidän sisimpänsä on
 turmiota täynnä, heidän kurkkunsa on avoin hauta, kielellänsä he
 liukkaasti liehakoivat.

Tuomitse, Jumala, heidät syyllisiksi, rauetkoon heidän hankkeensa.

Kukista heidät heidän rikostensa paljouden tähden, sillä he niskoittelevat Sinua vastaan." Ps.5:10-11

"Veisuunjohtajalle; Daavidin virsi.

Päästä minut, Herra, pahoista ihmisistä, varjele minut väkivaltaisilta miehiltä, jotka ajattelevat sydämessään pahaa ja joka päivä yllyttävät sotaan.

He hiovat kielensä niinkuin käärmeet, kyykäärmeen myrkkyä on heidän huultensa alla. Sela." Ps.140:1-4

"heidän suunsa on täynnä kirousta ja katkeruutta." 3:14

Kirous ilmenee siten, että ihminen kiroaa, pilkkaa Jumalaa ja Hänen pyhää Nimeä, sekä lähimmäisiään ja toivoo pahaa heille ja on jopa vahingoniloinen. Tämä kaikki saasta lähtee pahasta sydäimestä ja on syntiä rakkauden lakia vastaan.

"Miksi, Herra, seisot niin kaukana, miksi kätkeydyt ahdingon aikoina? Jumalattomien ylpeyden tähden kurja kärsii, takertuu heidän punomiinsa juoniin.

Sillä jumalaton kerskaa omista himoistansa, ja kiskuri kiroaa, pilkkaa Herraa.

Jumalaton sanoo ylvästellen: "Ei Hän kosta". "Ei Jumalaa ole" - siinä kaikki hänen ajatuksensa.

Hänen hankkeensa menestyvät joka aika. Sinun tuomiosi ovat korkealla, kaukana hänestä; kaikille vastustajilleen hän hymähtää.

Hän sanoo sydämessään: "En horju minä, en ikinä joudu onnettomuuteen".

Hänen suunsa on täynnä kirousta, petosta, sortoa; tuho ja turmio on hänen kielensä alla.

Kylieni vaiheilla hän istuu väijyksissä, hän murhaa salaa syyttömän. Hänen silmänsä vaanivat onnetonta. Kätöksessään hän väijyy, niinkuin leijona pensaikossa, hän väijyy hyökätäksensä kurjan kimppuun; hän saa kurjan kiinni, vetää hänet verkkoonsa. Hän kyyristyy, painautuu maahan, ja onnettomat joutuvat hänen kynsiinsä.

Hän sanoo sydämessään: "Jumala sen unhottaa, Hän on peittänyt kasvonsa, Hän ei sitä ikinä näe." Ps.10:1-11

"Heidän jalkansa ovat nopeat vuodattamaan verta," 3:15

Jalat - viittaavat tekoihin, jotka levittävät kaikkialla tuhoa ja kärsimystä.

"Poikani, jos synnintekijät sinua viekoittelevat, älä suostu. Jos he sanovat: "Lähde mukaamme! Väijykäämme verta, vaanikaamme viatonta syyttömästi; nielaiskaamme niinkuin tuonela heidät elävältä, ehyeltään, niinkuin hautaan vaipuvaiset; me saamme kaikenlaista kallista tavaraa, täytämme talomme saaliilla; heitä arpasi meidän kanssamme, yhteinen kukkaro olkoon meillä kaikilla" - älä lähde, poikani, samalle tielle kuin he, pidätä jalkasi heidän poluiltansa.

Sillä heidän jalkansa juoksevat pahuuteen, kiiruhtavat vuodattamaan verta. Sillä verkko on viritetty kaikille siivekkäille, niin että ne sen näkevät. - Mutta turhaan: omaa vertansa he väijyvät, vaanivat omaa henkeänsä.

Näin käy jokaiselle väärän voiton pyytäjälle: se ottaa haltijaltaan hengen." Snl.1:10-19

"Myrkkyliskon munia he hautovat, hämähäkin verkkoja he kutovat; joka niitä munia syö, se kuolee, rikkipoljetusta puhkeaa kyykäärme.

Heidän verkkonsa eivät kelpaa vaatteenksi, heidän tekemäänsä ei voi verhoutua; heidän työnsä ovat vääryyden töitä, ja heidän kätensä ovat

täynnä väkivallan tekoa.

Heidän jalkansa juoksevat pahuuteen, kiiruhtavat vuodattamaan viatonta verta; heidän ajatuksensa ovat vääryyden ajatuksia, tuho ja turmio on heidän teillensä.

Rauhan tietä he eivät tunne, oikeutta ei ole heidän askeleissansa; polkunsä he tekevät mutkaisiksi, ei kukaan, joka niitä käy, tunne rauhaa." Jes.59:5-8

"hävitys ja kurjuus on heidän teillensä," 3:16

Hävitys - kuvaa osuvasti, miten syntinen tavoittelee vain henkilökohtaisia etujaan ja omaa onneaan.

"Eriseurainen noudattaa omia pyyteitään; kaikin neuvoin hän riitaa haastaa." Snl.18:1

"ja rauhan tietä he eivät tunne." 3:17

Nämä ihmiset kulkevat omia mutkaisia teitään ilman Jumalaa, hävityksen ja kurjuuden tietä. Rauhan tietä he eivät tunne, eivätkä edes halua löytää sitä. He eivät ota vaaria Herran käskyistä, jotta heidän rauhansa olisi kuin suuri virta.

Herra Jeesus on Jumalan antama sovitus rauhaan Jumalan kanssa, mutta se ei kiinnostanut heitä, vaikka rauhan miehellä on totisesti tulevaisuus ja ikuinen onni Herrassa.

"Autuaita ovat rauhantekijät, sillä heidät pitää Jumalan lapsiksi kutsuttaman." Matt.5:9

"Ei ole Jumalan pelko heidän silmäinsä edessä." 3:18

Jumalan pelko ei ole heidän silmäinsä edessä. Tämä on viimeinen askel ennen lopullista tuhoa - Ihminen ei enää pelkää Jumalaa! Kaiken raskaan syntilastinkaan takia! Kuinka totinen parannuksen teko onnistuu ilman Jumalan pelkoa? Ei mitenkään, mahdotonta!

"Mutta me tiedämme, että kaiken, minkä laki sanoo, sen se puhuu lain alaisille, että jokainen suu tukittaisiin ja koko maailma tulisi syylliseksi Jumalan edessä;" 3:19

Toora - laki, oppi, opetus

Vanha Testamentti oli uskottu juutalaisille, mutta etuoikeuksista huolimatta juutalaiset ovat yhtä syyllisiä ja synnin alla kuin pakanatkin. Kaikki, koko maailma on syyllinen, eikä kukaan voi avata suutaan puolustaakseen itseään. Koko ihmiskunta, sekä juutalaisten että pakanain ainoa toivo on Jumalan tarjoama pelastus Kristuksessa Jeesuksessa.

"sentähden, ettei mikään liha tule Hänen edessään vanhurskaaksi lain teoista; sillä lain kautta tulee synnin tunto." 3:20

Totuus ja tietoisuus synnistä tulevat ihmiselle sydämeen ja mieleen kirjoitetun lain, Mooseksen lain kautta.

"Mitä siis sanomme? Onko laki syntiä? Pois se! Mutta syntiä en olisi tullut tuntemaan muuten kuin lain kautta; sillä en minä olisi tiennyt himosta, ellei laki olisi sanonut: "Älä himoitse".

Mutta kun synti otti käskysanasta aiheen, herätti se minussa kaikkinaisia himoja; sillä ilman lakia on synti kuollut.

Minä elin ennen ilman lakia; mutta kun käskysana tuli, niin synti virkosi, ja minä kuolin. Niin kävi ilmi, että käskysana, joka oli oleva minulle elämäksi, olikin minulle kuolemaksi.

Sillä kun synti otti käskysanasta aiheen, petti se minut ja kuoletti minut käskysanan kautta.

Niin, laki on kuitenkin pyhä ja käskysana pyhä, vanhurskas ja hyvä.”
Room.7:7-12

Vanhurskaus uskon eli Hengen kautta; 3:21-31

”Mutta nyt Jumalan vanhurskaus, josta laki ja profeetat todistavat, on ilmoitettu ilman lakia, se Jumalan vanhurskaus, joka uskon kautta Jeesukseen Kristukseen tulee kaikkiin ja kaikille, jotka uskovat; sillä ei ole yhtään erotusta.

Sillä kaikki ovat syntiä tehneet ja ovat Jumalan kirkkautta vailla ja saavat lahjaksi vanhurskauden Hänen armostaan sen lunastuksen kautta, joka on Kristuksessa Jeesuksessa, jonka Jumala on asettanut armoistuimeksi uskon kautta Hänen vereensä, osoittaaksensa vanhurskauttaan, koska Hän oli jättänyt rankaisematta ennen tehdyt synnit jumalallisessa kärsivällisyydessään, osoittaaksensa vanhurskauttaan nykyajassa, sitä, että Hän itse on vanhurskas ja vanhurskauttaa sen, jolla on usko Jeesukseen.

Missä siis on kerskaaminen? Se on suljettu pois. Minkä lain kautta? Tekojenko lain? Ei, vaan uskon lain kautta.

Niin päätämme siis, että ihminen vanhurskautetaan uskon kautta, ilman lain tekoja.

Vai onko Jumala yksistään juutalaisten Jumala? Eikö pakanainkin?

On pakanainkin, koskapa Jumala on yksi, joka vanhurskauttaa ympärileikatut uskosta ja ympärileikkaamattomat uskon kautta.

Teemmekö siis lain mitättömäksi uskon kautta?

Pois se! Vaan me vahvistamme lain.” 3:21-31

”Mutta nyt Jumalan vanhurskaus, josta laki ja profeetat todistavat, on ilmoitettu ilman lakia,” 3:21

Nyt - tarkoittaa tässä asiayhteydessä, että on armotalousaika, evankeliumin aika. Jumalan vanhurskaus on nyt ilmoitettu ilman lakia, evankeliumin kautta, josta laki ja profeetat ovat ennustaneet.

”Ja Sana tuli lihaksi ja asui meidän keskellämme, ja me katselimme Hänen kirkkauttansa, senkaltaista kirkkautta, kuin ainokaisella Pojalla on Isältä; ja Hän oli täynnä armoa ja totuutta.

Johannes todisti Hänestä ja huusi sanoen: ”Tämä on se, josta minä sanoin: se, joka minun jälkeeni tulee, on ollut minun edelläni, sillä Hän on ollut ennen kuin minä.” Ja Hänen täyteydestään me kaikki olemme saaneet, (ja) armoa armon päälle.

Sillä laki on annettu Mooseksen kautta; armo ja totuus on tullut Jeesuksen Kristuksen kautta.

Ei kukaan ole Jumalaa milloinkaan nähnyt; ainokainen Poika, joka on Isän helmassa, on Hänet ilmoittanut.” Joh.1:14-18

”se Jumalan vanhurskaus, joka uskon kautta Jeesukseen Kristukseen tulee kaikkiin ja kaikille, jotka uskovat; sillä ei ole yhtään erotusta.” 3:22

Uskon kautta eli Hengen kautta Jeesukseen Kristukseen - Jumala antaa uskon lahjana armosta, ja tekee sydämen uskon. Hän on uskon alkaja, ylläpitäjä ja täyttävä. ”Uskokaa Jumalaa ja uskokaa Minuun!” Joh.14:1
Usko Jeesukseen Kristukseen - Jumalallinen vanhurskaus voidaan saavuttaa vain sen uskon kautta, jonka Hän on lahjoittanut Pojassaan, ja jonka Päämies ja täydelliseksi tekijä Vapahtaja itse on.

Se vanhurskaus - tarkoittaa Jumalan antamaa lahjavanhurskautta, vaatetta. Ihminen on Hänen lahjavanhurskaudessaan armahdettu, pelastettu ja

vapautettu tuomiosta ja on oikeassa suhteessa Jumalaan.

"Ja minä kuulin ikäänkuin kansan paljouden äänen ja ikäänkuin paljojen vetten pauhinan ja ikäänkuin suuren ukkosenjylinän sanovan: "Halleluja! Sillä Herra, meidän Jumalamme, Kaikkivaltias, on ottanut hallituksen. Iloitkaamme ja riemuitkaamme ja antakaamme kunnia Hänelle, sillä Karitsan häät ovat tulleet, ja Hänen vaimonsa on itsensä valmistanut. Ja hänen annettiin pukeutua liinavaatteeseen, hohtavaan ja puhtaaseen: se liina on pyhien vanhurskautus." Ilm.19:6-8

"Sillä kaikki ovat syntiä tehneet ja ovat Jumalan kirkkautta vailla" 3:23 Syntiinlankeemuksessa ihminen menetti Jumalan antaman kirkkauden puvun, ja siksi kaikki Adamin jälkeläiset ovat luonnollisessa syntitilassa vailla Jumalan kirkkautta ja vanhurskautta. Kaikki ovat syntiä tehneet - on tapahtunut tosiasia, niin juutalaisten kuin pakanoidenkin kohdalla - kaikki. Kun Jumala katsoo tapahtunutta tosiasiaa - kaikki ovat syntiä tehneet - niin Hän näkee myös synnin seuraamuksenkin, tuomion kaikkien osaksi - kuoleman.

"ja saavat lahjaksi vanhurskauden Hänen armostaan sen lunastuksen kautta, joka on Kristuksessa Jeesuksessa," 3:24 Ihmisen syntiä kohtaa Jumalan vanhurskas tuomio - kadotus ja vapautuminen eli armahdus tapahtuu vain sulasta Jumalan armosta. Pelastus on Kristuksessa Jeesuksessa ja vain sillä perusteella, mitä Hän on tehnyt Golgatalla ja maksanut syntivelkamme, kaiken - Se on täytetty! Armon valtaistuini on kolmannessa taivaassa, valtaistuinsalissa, jossa on Isä, Poika ja Pyhä Henki ja jossa maailman kaikkeuden tärkeimmät asiat päätetään - Jumalan neuvottelu. Vanhan liiton aikana armoistuini oli liitonarkin päällä. Ja liiton arkissa säilytettiin lain tauluja, manna-astiaa ja Aaronin viheriöivää sauva. Armoistuimen päälle pirskotettiin uhriveri suurena sovituspäivänä, kun ylimmäinen pappi meni kaikkein pyhimpään ja sovitti kansan synnit.

"Ja Besalel teki arkin akasiapuusta, puolentoista kyynärän pituisen, puolentoista kyynärän levyisen ja puolentoista kyynärän korkuisen. Ja hän päällysti sen puhtaalla kullalla sisältä ja ulkoa ja teki siihen kultareunuksen yltympäri. Ja hän valoi siihen neljä kultarengasta, sen neljään kulmaan, niin että kaksi rengasta tuli sen toiselle puolelle ja kaksi rengasta sen toiselle puolelle. Ja hän teki korennot akasiapuusta ja päällysti ne kullalla. Ja hän pisti arkin sivuilla oleviin renkaisiin korennot, joilla arkki oli kannettava. Ja hän teki armoistuimen puhtaasta kullasta, puoltakolmatta kyynärää pitkän ja puoltatoista kyynärää leveän. Ja hän teki kaksi kultakerubia, kohotakoista tekoa, armoistuimen molempiin päihin, toisen kerubin toiseen päähän ja toisen kerubin toiseen päähän. Armoistuimesta kohoaviksi hän teki kerubit, sen kumpaankin päähän. Ja kerubit levittivät siipensä ylöspäin, niin että ne peittivät siivillänsä armoistuimen, ja niiden kasvot olivat vastakkain; kerubien kasvot olivat käännettyt armoistuinta kohti." 2.Moos.37:1-9

"Senjälkeen Aaron tuokoon oman syntiuhrimullikkansa ja toimittakoon sovituksen itsellensä ja perheellensä ja teurastakoon oman syntiuhrimullikkansa.

Ja hän ottakoon hiilipannun täyteen tulisia hiiliä alttarilta, joka on Herran edessä, ja kahmalonsa täyteen survottua hyvänhajuista suitsuketta ja vieköön ne esiripun sisäpuolelle.

Ja hän pankoon suitsukkeen tulen päälle Herran eteen, niin että suitsutus pilvenä peittää lain arkin päällä olevan armoistuimen, ettei hän kuolisi. Ja hän ottakoon mullikan verta ja pirskoittakoon sitä sormellansa armoistuimen etupuolelle; ja armoistuimen eteen hän pirskoittakoon sormellansa verta seitsemän kertaa.

Sitten hän teurastakoon kansan syntiuhrikauriin ja vieköön sen verta esiripun sisäpuolelle ja tehköön sen verellä, niinkuin hän teki mullikan verellä: pirskoittakoon sitä armoistuimelle ja armoistuimen eteen.

Ja näin hän toimittakoon pyhäkölle sovituksen israelilaisten saastaisuudesta ja heidän rikoksistaan, olivatpa heidän syntinsä minkälaiset tahansa; näin hän tehköön myös ilmestysmajalle, joka on heidän tykönänsä, keskellä heidän saastaisuuttansa.

Älköön yhtään ihmistä olko ilmestysmajassa, kun hän tulee toimittamaan sovittamista pyhimmässä, siihen saakka kunnes hän sieltä lähtee ja on toimittanut itsellensä ja perheellensä ja koko Israelin seurakunnalle sovituksen.

Sitten hän lähteköön sieltä alttarin ääreen, joka on Herran edessä, ja toimittakoon sille sovituksen; ja hän ottakoon mullikan verta ja kauriin verta ja sivelköön sitä alttarin sarviin yltympäri.

Ja hän pirskoittakoon sormellansa sen päälle verta seitsemän kertaa ja puhdistakoon ja pyhittäköön sen israelilaisten saastaisuudesta.

Ja kun hän on loppuun toimittanut pyhäkön ja ilmestysmajan ja alttarin sovittamisen, tuokoon hän sen elävän kauriin.

Ja Aaron laskekoon molemmat kätensä elävän kauriin pään päälle ja tunnustakoon siinä kaikki israelilaisten pahat teot ja kaikki heidän rikkomuksensa, olipa heillä mitä syntejä tahansa, ja pankoon ne kauriin pään päälle ja lähettäköön sen, sitä varten varatun miehen viemänä, erämaahan.

Näin kauris kantakoon kaikki heidän pahat tekonsa autioon seutuun; ja kauris päästettäköön erämaahan." 3.Moos.16:11-22

"jonka Jumala on asettanut armoistuimeksi uskon kautta Hänen vereensä, osoittaaksensa vanhurskauttaan, koska Hän oli jättänyt rankaisematta ennen tehdyt synnit" 3:25

Jumalan sovitus on Kristus, jonka Hän on asettanut armoistuimeksi uskon kautta Hänen vereensä - Tämä on uusi liitto Minun veressäni - ja ilman verenvuodattamista ei ole anteeksiantamista. Tuomioistuimessa Raamattu ei mainitse mitään verestä ja eikä enää anteeksiantamuksesta, mutta armoistuimella veri tuottaa sovituksen iankaikkisesti.

Samalla hetkellä, kun turvaudumme uskossa Kristukseen ja otamme Hänet vastaan Pelastajana ja Herrana, Jumala vanhurskauttaa meidät ja jos tunnustamme syntimme, on Hän uskollinen ja vanhurskas ja antaa kaikki anteeksi ja Jeesuksen Kristuksen veri puhdistaa meidät uskon kautta kaikesta synnistä. (1.Joh.1:6-10)

Armoistuin

Armoistuin sana tulee "kapporat" (Hebr.) tarkoittaa peite, kattaa ja "hilaskestai" (kreik.) sovittaa.

Armoistuin oli tehty puhtaasta kullasta ja se oli kaksi ja puoli kyynärää pitkä ja puolitoista kyynärää leveä.

Sen kummassakin päässä istui kerubi, puhdasta kultaa, kohotakoista tekoa. Kerubin kasvot olivat vastakkain ja siivillään ne peittivät armoistuimen. Armoistuin asetettiin lainarkin päälle ja Herra ilmestyi ja puhui armoistuimelta. (2.Moos.25:8-22)

Armoistuin oli Herran valtaistuin ja sieltä Hän ilmestyi ja puhui. Suurena sovituspäivänä, kun ylipappi meni kaikkein pyhimpään toimittamaan sovituksen itselleen ja kansalleen, oli armoistuin keskipisteenä. Pilvi peitti armoistuimen, ettei pappi olisi kuollut.

Pappi pirskotti syntiuhrimullikan ja syntiuhrikauriin verta armoistuimelle ja armoistuimen eteen. Siten pyhäkkö sovitettiin ja se tuli puhdistetuksi israelilaisten saastaisuudesta ja kaikista heidän rikoksistaan. (3.Moos.16:11-17)

"jumalallisessa kärsivällisyydessään, osoittaaksensa vanhurskauttaan nykyajassa, sitä, että Hän itse on vanhurskas ja vanhurskauttaa sen, jolla on usko Jeesukseen." 3:26

Jumala on ilmoittanut Pojassaan sen, mikä on ollut kätkeytyneenä. Ja kun aika oli täytetty, lähetti Jumala Poikansa, vaimosta syntyneen, lunastamaan lainalaiset, että me pääsisimme lapsen asemaan. (Gal.4:4) Jumala on osoittanut kaikkina aikoina kaikessa vanhurskautta ja siitä todistaa myös se, että Hän antaa aurinkonsa koittaa, nousta niin pahoille kuin hyvillikin ja antaa sataa niin väärille kuin vanhurskaille. Jumalan vanhurskaus näkyy siinä, että Hän on täydellisesti ja kaikessa vanhurskas ja tahtoo sulasta armosta lahjoittaa vanhurskauden sille, joka uskoo Herraan Jeesukseen.

"Kansa, joka pimeydessä vaeltaa, näkee suuren valkeuden; jotka asuvat kuoleman varjon maassa, niille loistaa valkeus. Sinä lisäät kansan, annat sille suuren ilon; he iloitsevat Sinun edessäsi, niinkuin elonaikana iloitaan, niinkuin saaliinjaossa riemuitaan.

Sillä heidän kuormansa ikeen, heidän olkainsa vitsan ja heidän käskijänsä sauvan sinä särjet niinkuin Midianin päivänä; ja kaikki taistelun pauhussa tallatut sotakengät ja verellä tahratut vaipat poltetaan ja tulella kulutetaan.

Sillä lapsi on meille syntynyt, Poika on meille annettu, jonka hartioilla on herraus, ja Hänen Nimensä on: Ihmeellinen Neuvonantaja, Väkevä Jumala, Iankaikkinen Isä, Rauhanruhtinas.

Herraus on oleva suuri ja rauha loppumaton Daavidin valtaistuimella ja Hänen valtakunnallansa; se perustetaan ja vahvistetaan tuomiolla ja vanhurskaudella nyt ja iankaikkisesti. Herran Sebaotin kiivaus on sen tekevä." Jes.9:1-6

"Missä siis on kerskaaminen? Se on suljettu pois. Minkä lain kautta? Tekojenکو lain? Ei, vaan uskon lain kautta." 3:27

Apostoli varoittaa ylpeilystä. Kenelläkään ei ole syytä kerskata, koska olemme samanarvoisia, emme ole muita parempia. (Jae 9) Vanhurskautta ei voi saavuttaa lain kautta, ja siksi emme voi myöskään ylpeillä armosta. Laki on annettu Mooseksen kautta ja armo ja totuus on tullut Jeesuksen Kristuksen kautta.

Tekojen laki - Mooseksen laki vaatii laintekoa, mutta uskon laki vaatii uskon tekoja - uskon kuuliaisuutta Herran äänelle ja Hänen Nimeänsä kohtaan.

"Niin päätämme siis, että ihminen vanhurskautetaan uskon kautta, ilman lain tekoja." 3:28

Vanhurskaus uskon kautta - Vain Jumala voi vanhurskauttaa syntisen, jolla on usko Jeesukseen.

Vanhurskaus - olla oikeassa asemassa Herran edessä - jolloin ihminen on Kristuksessa pyhä ja kelvollinen, syytön Jumalan edessä.

Mitkään teot, ei edes kirkolliset sakramentit, eivätkä lainteot tule kysymykseen Jumalan välikappaleina.

Jumala ottaa vastaan syntisen, kun hän uskoo Jumalan Poikaan, Välimiehen, jonka Hän on antanut ihmisen Vapahtajaksi.

Vanhurskaudemme perustus on täytetyssä Golgatan ristin sovitustyössä.

"Sillä yksi on Jumala, yksi myös Välimies Jumalan ja ihmisten välillä, ihminen Jeesus Kristus, joka antoi itsensä lunnaiksi kaikkien edestä".

1.Tim.2:5s

"Vai onko Jumala yksistään juutalaisten Jumala? Eikö pakanainkin?

On pakanainkin," 3:29

Jumala antaa lahjana pelastususkon ja se ei ole laadultaan kansallista. Jumala ei ole vain yhden kansan Jumala, eikä lahjavanhurskautta anneta vain lainalaisille, jotka kykenevät lain täyttämään. Hän on kaikkien Herra.

"Sillä Kristus on lain loppu, vanhurskaudeksi jokaiselle, joka uskoo.

Kirjoittaahan Mooses siitä vanhurskaudesta, joka laista tulee, että ihminen, joka sen täyttää, on siitä elävä." Room.10:4-5

"koskapa Jumala on yksi, joka vanhurskauttaa ympärileikatut uskosta ja ympärileikkaamattomat uskon kautta." 3:30

"Kuule Israel! Herra, meidän Jumalamme, Herra on yksi". 5.Moos.6:4

Juutalaiset eli lainalaiset vanhurskautetaan uskosta ja pakanat uskon eli Hengen kautta.

Jumala vetää rakkaudellaan ja hyvyydellään pakanoita luokseen, uskon kautta eli Henkensä kautta.

"Ei kukaan voi tulla Minun tyköni, ellei Isä, joka on Minut lähettänyt, häntä vedä; ja Minä herätän hänet viimeisenä päivänä.

Profeetoissa on kirjoitettuna: 'Ja he tulevat kaikki Jumalan opettamiksi'. Jokainen, joka on Isältä kuullut ja oppinut, tulee Minun tyköni." Joh.6:44-45

"Teemmekö siis lain mitättömäksi uskon kautta?

Pois se! Vaan me vahvistamme lain." 3:31

Tämäkin Raamatun paikka todistaa, että usko ei kumoa, eikä tee lakia eli tooraa mitättömäksi, vaan päinvastoin; vahvistaa lain.

Rakkaus on lain täyttymys, ei sen kumous, eikä mitätöinti.

Laki ilmoittaa Jumalan vanhurskaan tahdon oikeasta ja väärästä.

Pelastus on Kristuksessa Jeesuksessa Jumalan teko ja Hän antaa se sulasta armosta lahjana kaikille, jotka uskovat Herraan Jeesukseen. Amen

Herran Jeesuksen Kristuksen armo olkoon kaikkien teidän kanssanne! Amen

PAAVALIN KIRJE ROOMALAISILLE; LUKU 4 - Usko Jumalan Sanaan

Armo teille ja rauha Jumalalta, meidän Isältämme ja Herralta Jeesukselta Kristukselta!

Aabrahamin usko, esimerkkinä; 4:1-12
Jumalan lupaus toteutui uskon kautta; 4:13-25

Aabrahamin usko, esimerkkinä; 4:1-12

"Mitä me siis sanomme esi-isämme Aabrahamin saavuttaneen lihan mukaan? Sillä jos Aabraham on teoista vanhurskautettu, on hänellä kerskaamista, mutta ei Jumalan edessä. Sillä mitä Raamattu sanoo? "Aabraham uskoi Jumalaa, ja se luettiin hänelle vanhurskaudeksi". Mutta töitä tekeväälle ei lueta palkkaa armosta, vaan ansiosta, mutta joka ei töitä tee, vaan uskoo Häneen, joka vanhurskauttaa jumalattoman, sille luetaan hänen uskonsa vanhurskaudeksi; niinkuin myös Daavid ylistää autuaaksi sitä ihmistä, jolle Jumala lukee vanhurskauden ilman tekoja: "Autuaat ne, joiden rikokset ovat anteeksi annetut ja joiden synnit ovat peitetyt! Autuas se mies, jolle Herra ei lue syntiä!"

Koskeeko sitten tämä autuaaksi ylistäminen ainoastaan ympärileikattuja, vai eikö ympärileikkaamattomiakin? Sanommehan: "Aabrahamille luettiin usko vanhurskaudeksi".

Kuinka se sitten siksi luettiin? Hänen ollessaanko ympärileikattuna vai ympärileikkaamatonna? Ei ympärileikattuna, vaan ympärileikkaamatonna. Ja hän sai ympärileikkauksen merkin sen uskonvanhurskauden sinetiksi, joka hänellä oli ympärileikkaamatonna, että hänestä tulisi kaikkien isä, jotka ympärileikkaamattomina uskovat, niin että vanhurskaus heillekin luettaisiin; ja että hänestä tulisi myöskin ympärileikattujen isä, niiden, jotka eivät ainoastaan ole ympärileikattuja, vaan myös vaeltavat sen uskon jälkiä, mikä meidän isällämme Aabrahamilla oli jo ympärileikkaamatonna." 4:1-12

"Mitä me siis sanomme esi-isämme Aabrahamin saavuttaneen lihan mukaan?" 4:1

Aabrahamille luettiin usko vanhurskaudeksi. Tässä otetaan uskon esikuvaksi Aabraham, kansan suuri kantaisä, patriarkka, täydellisen uskonlain täyttämisen esimerkkinä, vaikka hän eli jo ennen kuin laki annettiin Siinailla. Apostoli osoittaa tässä, että Aabrahamin vanhurskaus oli Jumalan antamaa vanhurskautta uskon kautta.

Lihan mukaan - kuvaa sitä, että hän oli lihan puolesta kansan luonnollinen kantaisä, niin kuin Adamista seuraavassa luvussa puhutaan koko ihmiskunnan kantaisänä. Aabraham ei siis saavuttanut mitään lihan mukaan, sen kautta mitä hän itse oli, eikä lain, vaan uskon kautta.

"Kuulkaa Minua, te jotka vanhurskauteen pyritte, te jotka Herraa etsitte. Katsokaa Kalliota, josta olette lohkaistut, ja kaivos-onkaloa, josta olette kaivetut.

Katsokaa Aabrahamia, isäanne, ja Saaraa, joka teidät synnytti. Sillä hän oli vain yksi, kun Minä hänet kutsuin; mutta Minä siunasin hänet ja enensin hänet." Jes.51:1-2

"Sillä jos Aabraham on teoista vanhurskautettu, on hänellä kerskaamista, mutta ei Jumalan edessä." 4:2

Aabrahamilla oli sellainen uskon asenne, että Jumalan oli mahdollista vanhurskauttaa hänet. Tämä uskon sankarikaan ei voinut astua Jumalan eteen omien tekojensa perusteella. Hän ei ansainnut vanhurskautta, vaan sai sen sulasta armosta, lahjana - lahjavanhurskauden.

"Sillä mitä Raamattu sanoo? "Aabraham uskoi Jumalaa, ja se luettiin hänelle vanhurskaudeksi." 4:3

Kaikissa ongelmatilanteissa on kysyttävä: Mitä Raamattu sanoo? Lainaus 1.Moos.15:5 ja se, mitä tässä sanotaan Aabrahamista, voidaan sanoa myös kaikista Jumalan lapsista: Aabraham uskoi Jumalaa ja se luettiin hänelle vanhurskaudeksi.

Hän uskoi Jumalan antamaan lupaukseen ja totteli. Jumala oli sanonut, että hänen jälkeläistensä luku oli oleva kuin taivaan tähdet ja Aabraham uskoi sen, vaikkei ollut ainuttakaan poikaa.

Usko ei ole tässä jokin teko, joka saattaa meidät Jumalalle kelvollisiksi. Se on uskoa vanhurskaudeksi.

"Aabraham uskoi Jumalaa, ja se luettiin hänelle vanhurskaudeksi"? Tietäkää siis, että ne, jotka uskoon perustautuvat, ovat Aabrahamin lapsia.

Ja koska Raamattu edeltäpäin näki, että Jumala vanhurskauttaa pakanat uskosta, julisti se Aabrahamille edeltäpäin tämän hyvän sanoman: "Sinussa kaikki kansat tulevat siunatuiksi." Gal.3:7-8

"Mutta töitä tekevälle ei lueta palkkaa armosta, vaan ansiosta," 4:4

Jos ihmisellä olisi mahdollisuus tulla vanhurskaaksi noudattamalla täydellisen kuuliaisesti Jumalan lakia, niin Jumala olisi sellaiselle ihmiselle velassa. Jumala olisi hänelle velkaa iankaikkisen elämän. Tämä teoreettinen mahdollisuus mainitaan vain, jotta se voitaisiin kumota seuraavassa jakeessa.

"Noudattakaa Minun käskyjäni ja säädöksiäni, sillä se ihminen, joka ne pitää, on niistä elävä. Minä olen Herra." 3.Moos.18:5

"Niin muodoin ne, jotka perustautuvat uskoon, siunataan uskovan Aabrahamin kanssa.

Sillä kaikki, jotka perustautuvat lain tekoihin, ovat kirouksen alaisia; sillä kirjoitettu on: "Kirottu olkoon jokainen, joka ei pysy kaikessa, mikä on kirjoitettuna lain kirjassa, niin että hän sen tekee".

Ja selvää on, ettei kukaan tule vanhurskaaksi Jumalan edessä lain kautta, koska "vanhurskas on elävä uskosta".

Mutta laki ei perustaudu uskoon, vaan: "Joka ne täyttää, on niistä elävä".

Kristus on lunastanut meidät lain kirouksesta, kun Hän tuli kiroukseksi meidän edestämme - sillä kirjoitettu on: "Kirottu on jokainen, joka on puuhun ripustettu" - että Aabrahamin siunaus tulisi Kristuksessa Jeesuksessa pakanain osaksi ja me niin uskon kautta saisimme luvatus Hengen." Gal.3:9-14

"mutta joka ei töitä tee, vaan uskoo Häneen, joka vanhurskauttaa jumalattoman, sille luetaan hänen uskonsa vanhurskaudeksi;" 4:5

Jumala vanhurskauttaa jumalattoman - se tarkoittaa: 1) että ihmiset ovat ilman Jumalaa, jumalattomia ja syntisiä ja 2) että Jumala pitää heitä syntisinä silloin, kun heidät vanhurskautetaan. Hän ei vanhurskauta heitä sen tähden, että Hän pitää heitä vanhurskaina, vaan Hän tietää heidän olevan saastaisia ja erossa Jumalasta; 3) he eivät itse ansaitse sitä, eivät ennen vanhurskauttamista eivätkä sen jälkeen.

"Niin he sanoivat hänelle: "Mitä meidän pitää tekemän, että me Jumalan tekoja tekisimme?"

Jeesus vastasi ja sanoi heille: "Se on Jumalan teko, että te uskotte Häneen, jonka Jumala on lähettänyt." Joh.6:28-29

"Mutta nyt Jumalan vanhurskaus, josta laki ja profeetat todistavat, on ilmoitettu ilman lakia, se Jumalan vanhurskaus, joka uskon kautta Jeesukseen Kristukseen tulee kaikkiin ja kaikille, jotka uskovat; sillä ei ole yhtään erotusta.

Niin päätämme siis, että ihminen vanhurskautetaan uskon kautta, ilman lain tekoja." Room.3:21-22,28

"niinkuin myös Daavid ylistää autuaaksi sitä ihmistä, jolle Jumala lukee vanhurskauden ilman tekoja:" 4:6

Kun ihmiselle luetaan Jumalan vanhurskaus, häntä kohdellaan Jumalan edessä ikään kuin hän ei olisi syyllinen. Apostoli ottaa esimerkin Daavidista, miehestä, josta hän tässä puhuu. Sekä hänen syntinsä että anteeksisaaminen tulivat jälkimaailman tietoon. Synnin syyllisyys nostettiin hänen yltään, synti peitettiin, eikä syntiä luettu enää hänelle. (jakeet 7-8)

"Autuaat ne, joiden rikokset ovat anteeksi annetut ja joiden synnit ovat peitettyt!" 4:7

Syntien anteeksiantaminen on vanhurskauttamisen yksi tärkeä puoli, toinen on se, että ihminen puetaan Kristuksen vanhurskauteen - lahjavanhurskaus. Vanhan liiton aikana uhrieläinten veri peitti synnin Jumalan edessä, mutta sen sijaan uudessa liitossa Jeesuksen Kristuksen uuden liiton sovintoveri ottaa pois täydellisesti synnin rikkomuksineen.

"Daavidin mietevirsi. Autuas se, jonka rikokset ovat anteeksi annetut, jonka synti on peitetty!

Autuas se ihminen, jolle Herra ei lue hänen pahoja tekojansa ja jonka hengessä ei ole vilppiä!" Ps.32:1-2

"Autuas se mies, jolle Herra ei lue syntiä!" 4:8

Kun Jumala lukee ihmiselle synnin, ihminen on silloin Jumalan vihan ja tuomion alainen ja myös kuoleman oma. Kun ihminen saa synnit anteeksi, eikä sitä enää lueta hänelle syyksi, hän ei ole enää Jumalan vihan ja tuomion kohteena, vaan Hänen vanhurskautensa piirissä. Vanhurskauttamisen ydin on syntien anteeksisaaminen. Kun Jumala antaa synnit anteeksi, Hän lahjoittaa syntiselle oman vanhurskautensa.

Autuas - olla pelastettu, taivaan kansalainen, onnellinen

Se on Jumalan siunaus, jonka Jeesukseen uskova ja Häntä totteleva kokee sydämessään. Jumala on autuuden lähde ja antaja. Hän tulee ihmisen luo ja tekee tämän osalliseksi elämän täyteydestään - armostaan. Elämän yhteydessä omiensa kanssa Hän antaa runsaita lahjoja: näitä ovat mm. varjelus ja apu, syntien anteeksiantamus, sekä kuritus ja opetus. (Vrt. Ps.73:21-26)

Autuus on myös hyvyyden lähde ja se saa aikaan mm. viisaita hallitsijoita, kansallista ja yksilöllistä hyvinvointia, lapset (Ps.127:5), hyvin suoritettu työ (Snl.31:28), ja kaunis ulkomuoto (Kork.v.6:9).

Autuas on Jumalaa pelkääväinen ja se, jolla on oikea asenne lakiin (Ps.1:1-2; 112:1; 119:1).

"Autuas se mies, joka ei vaella jumalattomain neuvossa eikä astu syntisten teitä eikä istu, kussa pilkkaajat istuvat, vaan rakastaa Herran lakia ja tutkistelee Hänen lakiansa päivät ja yöt!" Ps.1:1-2
 Autuas on myös se, joka turvaa Herraan ja odottaa Häntä - "Joka painaa mieleensä Sanan, se löytää onnen; ja autuas se, joka Herraan turvaa!" Snl.16:20

Autuutta ovat myös moraaliset ja älylliset ominaisuudet, kuten viisaus ja ymmärrys, armeliaisuus, laupeus, sekä oikeus, totuus ja vanhurskaus.
 "Autuas se mies, jota Sinä, Herra, kuritat ja jolle Sinä opetat lakisi." Ps.94:12 Tässä on huomattavaa, että vain kurituksen kautta saadaan Jumalan todellista viisautta, ei teologian kautta, vaan Jumalan koulussa.
 "Syntiä tekee, joka lähimmäistään halveksii, mutta autuas se, joka kurjia armahtaa!" Snl.14:21

"Koskeeko sitten tämä autuaaksi ylistäminen ainoastaan ympärileikattuja, vai eikö ympärileikkaamattomiakin? Sanommehan: "Aabrahamille luettiin usko vanhurskaudeksi." 4:9

Apostoli kysyy, voivatko ympärileikkaamattomat eli pakanat kokea niitä siunauksia, joista Daavid puhuu. Onko vanhurskauttamisen perusteena ympärileikkaus?

Aabrahamin vanhurskauttamisen perusteena oli usko, eivätkä teot ja samoin oli Daavidin laita, vaikka hän elikin Mooseksen lain alaisuudessa.

"Vai onko Jumala yksistään juutalaisten Jumala? Eikö pakanainkin?

On pakanainkin, koskapa Jumala on yksi, joka vanhurskauttaa ympärileikatut uskosta ja ympärileikkaamattomat uskon kautta."

Room.3:29-30

"Kuinka se sitten siksi luettiin? Hänen ollessaanko ympärileikattuna vai ympärileikkaamatonna? Ei ympärileikattuna, vaan ympärileikkaamatonna." 4:10

Jo Ympärileikkaamatonna Aabraham julistettiin vanhurskaaksi.

(1.Moos.15:6) Ympärileikkaus säädettiin vasta noin 15 vuotta myöhemmin.

(1.Moos.17:1-) Usko luettiin siis Aabrahamille vanhurskaudeksi ennen Ismaelin syntymää. Ismaelin syntyessä Aabraham oli 86 vuotias

(1.Moos.16:10) ja kun ympärileikkaus säädettiin, Ismael oli 13 vuotias ja Aabraham 99 vuotias. (1.Moos.17:24-25) Tästä johtune se, että Ismaelin jälkeläiset tänäänkin ympärileikkaavat poikansa 13 vuoden vanhana.

"Ja hän sai ympärileikkauksen merkin sen uskonvanhurskauden sinetiksi, joka hänellä oli ympärileikkaamatonna, että hänestä tulisi kaikkien isä, jotka ympärileikkaamattomina uskovat, niin että vanhurskaus heillekin luettaisiin;" 4:11

Jumala teki Aabrahamin kanssa ikuisen liiton, jonka merkinä oli ympärileikkaus. Juutalaiset rabbit ilmaisevat asian näin: "Jumala pani rakkautensa merkin hänen lihaansa".

On huomattavaa, että apostoli mainitsee tässä Aabrahamin jälkeläisistä ensin uskovat pakanat, mutta voidaan myös sanoa, että nämä olivat juutalaisia siinä asemassa, jossa patriarkka oli, kun hänet vanhurskautettiin uskon kautta.

Ismaelin jälkeläisille ympärileikkauksesta ei ole mitään hengellistä hyötyä, koska he eivät palvele samaa Herraa, Jumalaa kuin Aabraham. Heidän ympärileikkauksensa on epäjumalanpalveluksen johdosta tullut heille ympärileikkaamattomuudeksi ja lisäksi siitä puuttuu tärkein ydin, nimittäin kuuliaisuus Herran äänelle.

Pelkkä muodollisuus ei takaa Aabrahamin liittoon kuulumisesta. Heillä se on siis täysi petos ja suuri valhe ympärileikkaussäädöksestä. Samoin lapsikasteen teologian kannattajien kohdalla asia on aivan samoin, koska siinä opissa ei ole mitään kuuliaisuutta Herran Sanalle ja kaiken lisäksi, se on täysin totuuden vastainen. Ympärileikkaus ei ole lapsikasteen esikuva, niin kuin sen kannattajat niin väittävät ja valheellisesti opettavat.

”Ja Jumala sanoi Aabrahamille: ”Mutta sinä pidä Minun liittoni, sinä ja sinun jälkeläisesi, sukupolvesta sukupolveen. Ja tämä on Minun liittoni sinun ja sinun jälkeläistesi kanssa; pitäkää se: ympärileikatkaa jokainen miehenpuoli keskuudessanne. Ympärileikatkaa esinahkanne liha, ja se olkoon liiton merkki meidän välillämme, Minun ja teidän. Sukupolvesta sukupolveen ympärileikattakoon jokainen poikalapsi teidän keskuudessanne kahdeksan päivän vanhana, niin hyvin kotona syntynyt palvelija kuin muukalaiselta, keneltä tahansa, rahalla ostettu, joka ei ole sinun jälkeläisiäsi. Ympärileikattakoon sekä kotonasi syntynyt että rahalla ostamasi; ja niin Minun liittoni on oleva merkitty teidän lihaanne iankaikkiseksi liitoksi. Mutta ympärileikkaamaton miehenpuoli, jonka esinahan liha ei ole ympärileikattu, hävitettäköön kansastansa; hän on rikkonut Minun liittoni.” 1.Moos.17:9-14

”ja että hänestä tulisi myöskin ympärileikattujen isä, niiden, jotka eivät ainoastaan ole ympärileikattuja, vaan myös vaeltavat sen uskon jälkiä, mikä meidän isällämme Aabrahamilla oli jo ympärileikkaamatonna.” 4:12

Tässä puhutaan juutalaista syntyperää olevista uskovista. He muodostavat Aabrahamin hengellisen perheen toisen osan. Tämä perhe ei ole lihallisen, vaan uskon kautta tapahtuneen polveutumisen tulos.

Aabraham on kaikkien Herraan uskovien isä. Olihan uskon sankareita toki jo varhaisempina aikoina, mutta hänessä perustettiin uskon suku. Hän uskoi Jumalaan, joka oli antanut lupaukset. Aabraham oli historian suuri vedenjakaja, josta alkoi varsinainen pelastushistoria.

Jumalan lupaus toteutui uskon kautta; 4:13-25

”Sillä se lupaus, että Aabraham oli perivä maailman, ei tullut hänelle eikä hänen siemenelleen lain kautta, vaan uskonvanhurskauden kautta. Sillä jos ne, jotka pitäytyvät lakiin, ovat perillisiä, niin usko on tyhjäksi tehty ja lupaus käynyt mitättömäksi.

Sillä laki saa aikaan vihaa; mutta missä lakia ei ole, siellä ei ole rikkomustakaan.

Sentähden se on uskosta, että se olisi armosta; että lupaus pysyisi lujana kaikelle siemenelle, ei ainoastaan sille, joka pitäytyy lakiin, vaan myös sille, jolla on Aabrahamin usko, hänen, joka on meidän kaikkien isä - niinkuin kirjoitettu on: ”Monen kansan isäksi Minä olen sinut asettanut” - sen Jumalan edessä, johon hän uskoi ja joka kuolleet eläviksi tekee ja kutsuu olemattomat, ikäänkuin ne olisivat.

Ja Aabraham toivoi, vaikka ei toivoa ollut, ja uskoi tulevansa monen kansan isäksi, tämän Sanan mukaan: ”Niin on sinun jälkeläistesi luku oleva”, eikä hän heikontunut uskossansa, vaikka näki, että hänen ruumiinsa oli kuolettunut - sillä hän oli jo noin satavuotias - ja että Saaran kohtu oli kuolettunut; mutta Jumalan lupausta hän ei epäuskossa

epäillyt, vaan vahvistui uskossa, antaen kunnian Jumalalle, ja oli täysin varma siitä, että minkä Jumala on luvannut, sen Hän voi myös täyttää. Sentähden se luettiin hänelle vanhurskaudeksi. Mutta ei ainoastaan hänen tähtensä ole kirjoitettu, että se hänelle luettiin, vaan myös meidän tähtemme, joille se on luettava, kun uskomme Häneen, joka kuolleista herätti Jeesuksen, meidän Herramme, joka on alttiiksi annettu meidän rikostemme tähden ja kuolleista herätetty meidän vanhurskauttamisemme tähden." 4:13-25

"Sillä se lupaus, että Aabraham oli perivä maailman, ei tullut hänelle eikä hänen siemenelleen lain kautta, vaan uskonvanhurskauden kautta." 4:13

Tähän saakka apostoli on opettanut ympärileikkauksesta. Ja nyt hän korostaa, ettei vanhurskauttaminen tapahdu myöskään lain välityksellä. Laki annettiin nimittäin useita vuosisatoja sen jälkeen, kun Aabraham oli nimitetty Jumalan ystäväksi. Se lupaus - viittaa Kristukseen ja Hänen valtakuntaansa. Se, joka uskoo Kristukseen ja vaeltaa Aabrahamin jälkiä, saa periä ikuisen maailman. Seuraavassa jakeessa kaikkia uskovia sanotaan perillisiksi.

"Veljet, minä puhun ihmisten tavalla. Eihän kukaan voi kumota ihmisenkään vahvistettua testamenttia eikä siihen mitään lisätä. Mutta nyt lausuttiin lupaukset Aabrahamille ja hänen siemenelleen. Hän ei sano: "Ja siemenille", ikäänkuin monesta, vaan ikäänkuin yhdestä: "Ja sinun siemenellesi", joka on Kristus. Minä tarkoitan tätä: Jumalan ennen vahvistamaa testamenttia ei neljänsadan kolmenkymmenen vuoden perästä tullut laki voi kumota, niin että se tekisi lupauksen mitättömäksi. Sillä jos perintö tulisi laista, niin se ei enää tulisikaan lupauksesta. Mutta Aabrahamille Jumala on sen lahjoittanut lupauksen kautta." Gal3.15-18

"Uskon kautta oli Aabraham kuuliainen, kun hänet kutsuttiin lähtemään siihen maahan, jonka hän oli saava perinnöksi, ja hän lähti tietämättä, minne oli saapuva. Uskon kautta hän eli muukalaisena lupauksen maassa niinkuin vieraassa maassa, asuen teltoissa Iisakin ja Jaakobin kanssa, jotka olivat saman lupauksen perillisiä; sillä hän odotti sitä kaupunkia, jolla on perustukset ja jonka rakentaja ja Luoja on Jumala." Hebr.11:8-10

"Sillä jos ne, jotka pitäytyvät lakiin, ovat perillisiä, niin usko on tyhjäksi tehty ja lupaus käynyt mitättömäksi." 4:14
Ne, jotka pitäytyvät lakiin, tavoittelevat vanhurskauttamista lain tekojen kautta. Jos ihmiset voisivat päästä pelastuksen perillisiksi lain kautta, koko evankeliumi olisi täysin hyödytön. Jos Jumala palkitsisi lapseksi ottamisella ne, jotka ansaitsevat sen tai ne, jotka noudattavat lakia, ei kukaan voisi tuntea turvallisesti ja varmasti olevansa Jumalan lapsi. Jos ihmiset saisivat tämän perinnön lain tekojen kautta, niin uskolla ja armolla ja lupauksilla ei olisi mitään merkitystä. Nämä Jumalan lupaukset eivät merkitsisi yhtään mitään, jos kaikki riippuisi vain lain noudattamisesta.

"Sillä laki saa aikaan vihaa; mutta missä lakia ei ole, siellä ei ole rikkomustakaan." 4:15
Rikkomus - astua rajan yli eli rikkoa selvästi annettua käskyä.

Laki ei voi saada aikaan muuta kuin Jumalan vihan ja synnin tuomitsemisen. Se ei voi saada aikaan pelastusta. Se saattaa ja näyttää lain rikkojat tuomion alaisiksi. Elämän sijasta laki johdattaaakin kuolemaan eli eroon Jumalasta.

Laki saa aikaan luonnollista kylläkin vihaa, koska se osoittaa Jumalan mitan ihmisen käyttäytymiselle. Ihmiset, jotka eivät välitä tästä ohjeesta, vaan toimivat sen mukaan, mitä itse pitävät hyvänä kysymättä Jumalan tahtoa, asettuvat itse Jumalan vihan alaisuuteen.

"Sentähden, niinkuin yhden ihmisen kautta synti tuli maailmaan, ja synnin kautta kuolema, niin kuolema on tullut kaikkien ihmisten osaksi, koska kaikki ovat syntiä tehneet - sillä jo ennen lakiakin oli synti maailmassa, mutta syntiä ei lueta, missä lakia ei ole;" Room.5:12-13

"Sentähden se on uskosta, että se olisi armosta; että lupaus pysyisi lujana kaikelle siemenelle, ei ainoastaan sille, joka pitäytyy lakiin, vaan myös sille, jolla on Aabrahamin usko, hänen, joka on meidän kaikkien isä" 4:16

Aabrahamille ja hänen jälkeläisilleen annettava perintö on voitava saada joko lain tai uskon kautta. Se ei voi tapahtua lain kautta, koska laki saa aikaan vihaa. Lain tehtävänä on selvittää, mitä Jumala vaatii ihmiseltä.

Koska perintö saadaan uskosta, se tapahtuu myös armosta. Näin Jumalan lupaus täyttyy. Ellemme pelastu armosta, emme pelastu lainkaan. Armosta pelastumisen hylkääminen merkitsee siis syntisen ainoan pelastusmahdollisuuden hylkäämistä.

"Sillä kaikki ovat syntiä tehneet ja ovat Jumalan kirkkautta vailla ja saavat lahjaksi vanhurskauden Hänen armostaan sen lunastuksen kautta, joka on Kristuksessa Jeesuksessa," Room.3:23-24

"Sillä armosta te olette pelastetut uskon kautta, ette itsenne kautta - se on Jumalan lahja - ette tekojen kautta, ettei kukaan kerskaisi." Ef.2:8-9

" - niinkuin kirjoitettu on: "Monen kansan isäksi Minä olen sinut asettanut" - sen Jumalan edessä, johon hän uskoi ja joka kuolleet eläviksi tekee ja kutsuu olemattomat, ikäänkuin ne olisivat." 4:17 Jumalan lupauksen mukaan kaikki maan sukukunnat tulevat Hänessä siunatuiksi, jolla tarkoitetaan sekä hänen luonnollisia että hengellisiä jälkeläisiään.

Uskon oikea kohde on se Jumala, joka on antanut lupauksen ja joka tahtoo ja voi sen täyttää. Aabraham uskoi sen, mikä inhimillisesti ajatellen oli mahdotonta - siksi, että Jumala oli sanonut niin. Hänellä ei ollut muuta, mihin turvautua, mutta hänelle se riitti.

Elämän luominen on yksin Jumalan kädessä ja se edellyttää kaikkivaltiutta. Se, joka pystyy tekemään kuolleet eläviksi, voi myös täyttää lupauksen suuresta jälkeläisten luvusta miehelle, joka oli jo lähellä kuolemaa.

"Kun Abram oli yhdeksänkymmenen yhdeksän vuoden vanha, ilmestyi Herra hänelle ja sanoi hänelle: "Minä olen Jumala, Kaikkivaltias; vaella Minun edessäni ja ole nuhteeton.

Ja Minä teen liittoni meidän välillemme, Minun ja sinun, ja lisään sinut ylen runsaasti."

Ja Abram lankesi kasvoilleen, ja Jumala puhui hänelle sanoen: "Katso, tämä on Minun liittoni sinun kanssasi: sinusta tulee kansojen paljouden isä.

Niin älköön sinua enää kutsuttako Abramiksi, vaan nimesi olkoon Aabraham, sillä Minä teen sinusta kansojen paljouden isän. Minä teen sinut sangen hedelmälliseksi ja annan sinusta tulla kansoja, ja sinusta on polveutuva kuninkaita. Ja Minä teen liiton sinun kanssasi ja sinun jälkeläistesi kanssa, sukupolvesta sukupolveen, iankaikkisen liiton, ollakseni sinun ja sinun jälkeläistesi Jumala, ja Minä annan sinulle ja sinun jälkeläisillesi sen maan, jossa sinä muukalaisena asut, koko Kanaanin maan, ikuisesti omaisuudeksi; ja Minä olen heidän Jumalansa." 1.Moos.17:1-8

"Ja Aabraham toivoi, vaikka ei toivoa ollut, ja uskoi tulevansa monen kansan isäksi, tämän Sanan mukaan: "Niin on sinun jälkeläistesi luku oleva," 4:18

Aabraham uskoi Sanan mukaan ja uskoi mitä toivoi. Inhimillistä toivoa ei enää ollut. Se ei ollut mitään "järkevää" odotusta. Aabraham uskoi kaikesta huolimatta, olosuhteista huolimatta ja hänen uskollaan oli perusta ja hänen toivollaan oli Jumalan antama lupaus.

Ensiksi apostoli on opettanut lupauksesta (jae 16), joka koski uskovia; toiseksi Aabrahamille luvattu siemen ja lupauksen kohde oli Jeesus Kristus; kolmanneksi Aabraham itse ymmärsi asian tällä tavalla.

"Mutta usko on luja luottamus siihen, mitä toivotaan, ojentautuminen sen mukaan, mikä ei näy.

Sentähden syntyikin yhdestä miehestä, vieläpä kuolettuneesta, niin suuri paljous, kuin on tähtiä taivaalla ja kuin meren rannalla hiekkaa, epäluokuisesti." Hebr.11:1,12

"eikä hän heikontunut uskossansa, vaikka näki, että hänen ruumiinsa oli kuolettunut - sillä hän oli jo noin satavuotias - ja että Saaran kohtu oli kuolettunut;" 4:19

"Kaikki on mahdollista sille, joka uskoo!"

Se, mihin Aabraham uskoi, oli itse asiassa luonnonvastaista. Tässä korostetaan uudelleen mahdottomuutta - viitataan hänen korkeaan ikäänsä ja hänen hedelmättömään, ikääntyneeseen vaimoonsa. Nämä tosiasiat olivat olemassa, joita hän ei kieltänyt, mutta Aabraham ei ottanut niitä huomioon. Jos hänellä oli vaikeuksia, sisäisiä ristiriitoja, epäilyksiä ja kysymyksiä, hänen uskonsa kuitenkin voitti nämä. Hän oli itsessään heikko, mutta ei heikko uskossa - hän vahvistui vahvistumistaan uskossa. (jae 20)

Aabraham ei teeskennellyt, etteikö ollut vaikeuksia. Hän oli tietoinen näistä, mutta ne eivät aiheuttaneet uskon heikkenemistä.

"Ja Jumala sanoi Aabrahamille: "Älä kutsu vaimoasi Saaraita enää Saaraiksi, vaan Saara olkoon hänen nimensä.

Ja Minä siunaan häntä ja annan hänestäkin sinulle pojan; niin, minä siunaan häntä, ja hänestä tulee kansakuntia, polveutuu kansojen kuninkaita."

Aabraham lankesi kasvoillensa ja naurahti, sillä hän ajatteli sydämessään: "Voiko satavuotiaalle syntyä poika, ja voiko Saara, joka on yhdeksänkymmenen vuoden vanha, vielä synnyttää?"

Ja Aabraham sanoi Jumalalle: "Kunpa edes Ismael saisi elää sinun edessäsi!"

Niin Jumala sanoi: "Totisesti, sinun vaimosi Saara synnyttää sinulle pojan, ja sinun on annettava hänen nimekseen Iisak, ja Minä teen liittoni hänen kanssaan iankaikkiseksi liitoksi hänen jälkeläisillensä.

Mutta myös Ismaelistä Minä olen kuullut sinun rukouksesi; katso, Minä siunaan häntä ja teen hänet hedelmälliseksi ja annan hänen lisääntyä ylen runsaasti. Hänestä on polveutuva kaksitoista ruhtinasta, ja minä teen hänestä suuren kansan.

Mutta liittoni Minä teen Iisakin kanssa, jonka Saara sinulle synnyttää tähän aikaan tulevana vuonna." 1.Moos.17:15-21

"mutta Jumalan lupausta hän ei epäuskossa epäillyt, vaan vahvistui uskossa, antaen kunnian Jumalalle," 4:20

Jumala on uskollinen. Kesti kauan, ennen kuin Jumalan antama lupaus täyttyi. Jumala ei pettänyt palvelijaansa, eikä Aabrahamin uskokaan pettänyt, päinvastoin se vahvistui. Uskoa voidaan lisätä ja vahvistaa vain uskomalla. Pahin tilanne on olla jatkuvasti uskon ja epäuskon rajamailla.

"Uskon kautta uhrasi Aabraham, koetukselle asetettuna, Iisakin, uhrasi ainoan poikansa, hän, joka oli lupaukset vastaanottanut ja jolle oli sanottu: "Iisakista sinä saat nimellesi jälkeläisen", sillä hän päätti, että Jumala on voimallinen kuolleistakin herättämään; ja sen vertauskuvana hän saikin hänet takaisin." Hebr.11:17-19

"ja oli täysin varma siitä, että minkä Jumala on luvannut, sen Hän voi myös täyttää." 4:21

Apostoli korostaa erityisesti, että Aabrahamin usko kohdistui Jumalaan, joka oli antanut lupauksen.

"Olkoon usko Jumalaan!" Hän ei uskonut vain lupaukseen, vaan hän uskoi siihen Jumalaan, joka oli sen antanut. "Minä olen Jumala, Kaikkivaltias, vaella Minun edessäni ja ole nuhteeton". (1.Moos.17.1)

Aabrahamin usko oli lupauksen takeena olevan Jumalan kaikkivalttiuden ja uskollisuuden nöyrää tunnustamista. Hän uskoi lupaukseen siksi, koska piti Jumalan luotettavana ja että Jumala oli sen antanut.

Aabraham oli varma siitä, että Jumala kykeni tekemään mitä tahansa ja kaiken, mitä oli luvannut. Hän sai odottaa monta vuotta, että Jumala täyttäisi lupauksensa ja koko tänä aikana hänellä ei ollut mitään muuta vakuutta kuin se, mitä Jumala oli sanonut - "Minkä Jumala lupaa, sen Hän myös täyttää" - Jumalalle on kaikki mahdollista!

"Ja hän sanoi: "Minä palaan luoksesi tulevana vuonna tähän aikaan, ja katso, vaimollasi Saaralla on silloin oleva poika". Mutta Saara kuunteli majan ovella hänen takanansa.

Mutta Aabraham ja Saara olivat iäkkäät, eikä Saaran enää ollut, niinkuin naisten tavallisesti on.

Sentähden Saara naurahti itseksensä ja ajatteli: "Heräisikö minussa, näin kiihduuttuani, vielä halu? Ja myös minun herrani on vanha."

Mutta Herra sanoi Aabrahamille: "Miksi Saara nauroi ajatellen:

'Synnyttäisinkö minä todella, minä, joka olen näin vanha?' Onko mikään Herralle mahdotonta? Tähän aikaan Minä palaan luoksesi tulevana vuonna, ja Saaralla on silloin poika." 1.Moos.18:10-14

"Älä meille, Herra, älä meille, vaan omalle Nimellesi anna kunnia armosi ja totuutesi tähden.

Miksi pakanat saisivat sanoa: "Missä on heidän Jumalansa?"

Meidän Jumalamme on taivaissa; mitä ikinä Hän tahtoo, sen Hän tekee."

Ps.115:1-3

"Sentähden se luettiin hänelle vanhurskaudeksi." 4:22

Apostoli on painottanut voimakkaasti Aabrahamin uskoa ja kuvaillut vanhurskauteen johtanutta tietä Aabrahamin kohdalla. Tie vanhurskauteen on yhä sama.

"Mutta ei ainoastaan hänen tähtensä ole kirjoitettu, että se hänelle luettiin," 4:23

Apostoli selvittää, että hänen kirjoituksensa tähtää aivan muuhun kuin vain Aabrahamin uskon kuvailemiseen. Aabrahamin tilanne on tyypillinen kaikille, jotka ovat Herran omia. Patriarkan historia on elävä ja havainnollinen esimerkki siitä, miten Jumala vanhurskauttaa ja pelastaa. "Sillä kaikki, mikä ennen on kirjoitettu, on kirjoitettu meille opiksi, että meillä kärsivällisyyden ja Raamatun lohdutuksen kautta olisi toivo." Room.15:4

"vaan myös meidän tähtemme, joille se on luettava, kun uskomme Häneen, joka kuolleista herätti Jeesuksen, meidän Herramme, joka on alttiiksi annettu meidän rikostemme tähden ja kuolleista herätetty meidän vanhurskauttamisemme tähden." 4:24-25

Jos uskomme Aabrahamin lailla, meidät vanhurskautetaan niin kuin hänet. Tässä usko on uskoa Jumalaan, uskoa, joka antaa kunnian Jumalalle. Pelastava usko uskoo Jeesuksen kuolleista nousemiseen. Ihminen voi uskoa Jumalaan aivan yleisellä tasolla olematta silti uskoa. Paholainenkin uskoo, että Jumala on yksi ja vapisee. Vanhurskauttava usko on uskoa siihen, että Jumala herätti Poikansa Jeesuksen Kristuksen kuolleista.

"Te Israelin miehet, kuulkaa nämä sanat: Jeesuksen, Nasaretilaisen, sen miehen, josta Jumala todisti teille voimallisilla teoilla ja ihmeillä ja merkeillä, joita Jumala Hänen kauttansa teki teidän keskellänne, niinkuin te itse tiedätte, Hänet, joka teille luovutettiin, Jumalan ennalta määrätyn päätöksen ja edeltä tietämyksen mukaan, te laista tietämättömien miesten kätten kautta naulitsitte ristille ja tapoitte.

Hänet Jumala herätti ja päästi kuoleman kivuista, niinkuin ei ollutkaan mahdollista, että kuolema olisi voinut Hänet pitää." Apt.2:22-24

"Sillä jos sinä tunnustat suullasi Jeesuksen Herraksi ja uskot sydämessäsi, että Jumala on Hänet kuolleista herättänyt, niin sinä pelastut; sillä sydämen uskolla tullaan vanhurskaaksi ja suun tunnustuksella pelastutaan." Room.10:9-10 Amen

Herran Jeesuksen Kristuksen armo olkoon kaikkien teidän kanssanne! Amen

Herramme tulee laulukirjasta hengellinen laulu nro 67
Sanat - Lewi Petrus 1884-1974

1. Kestävät kaikk' lupaukset iäti voimassa,
verellä kalliilla Jeesus vahvisti sanansa.
"Hukkuissa maailmoiden, siirtyissä kukkuloiden,
Sille, ken uskoo Herraan, lupaus jäljell` on."

2. Luo kuni Aabraham muinen silmäsi tähtihin.
Niitä kun lasket sä, kasvaa uskosi, toivoskin.
"Hukkuissa maailmoiden, siirtyissä kukkuloiden,
Sille, ken uskoo Herraan, lupaus jäljell` on."

3. Usko, kun yö sinut yltää, sammu ei aurinko.
Hetkinen vuottaos vainen, saapuvi huomen jo.
"Hukkuissa maailmoiden, siirtyissä kukkuloiden,
Sille, ken uskoo Herraan, lupaus jäljell` on."

4. Usko, kun maailma vainoo. Kanssasi pätsihin
kulkevi Jumalan Poika, suojaten sielläkin.
"Hukkuissa maailmoiden, siirtyissä kukkuloiden,
Sille, ken uskoo Herraan, lupaus jäljell` on."

5. Usko, kun ystävä pettää, jäljellä Jeesus on.
Kanssasi ain joka päivä keskellä taisteloon.
"Hukkuissa maailmoiden, siirtyissä kukkuloiden,
Sille, ken uskoo Herraan, lupaus jäljell` on."

6. Uskoen kaikessa kestä, koht' olet kotona.
Silmin sä katselet siellä tääl` mitä uskoit sä.
"Hukkuissa maailmoiden, siirtyissä kukkuloiden,
Sille, ken uskoo Herraan, lupaus jäljell` on."

PAAVALIN KIRJE ROOMALAISILLE; LUKU 5

Armo teille ja rauha Jumalalta, meidän Isältämme ja Herralta Jeesukselta Kristukselta!

Rauha Jumalan kanssa; 5:1-11

Synti Adamin kautta - Pelastus Jeesuksen Kristuksen kautta; 5:12-21

"Koska me siis olemme uskosta vanhurskaiksi tulleet, niin meillä on rauha Jumalan kanssa meidän Herramme Jeesuksen Kristuksen kautta, jonka kautta myös olemme uskossa saaneet pääsyn tähän armoon, jossa me nyt olemme, ja meidän kerskauksemme on Jumalan kirkkauden toivo.

Eikä ainoastaan se, vaan meidän kerskauksenamme ovat myös ahdistukset, sillä me tiedämme, että ahdistus saa aikaan kärsivällisyyttä, mutta kärsivällisyys koettelemuksen kestämistä, ja koettelemuksen kestäminen toivoa; mutta toivo ei saata häpeään; sillä Jumalan rakkaus on vuodatettu meidän sydämiimme Pyhän Hengen kautta, joka on meille annettu.

Sillä meidän vielä ollessamme heikot kuoli Kristus oikeaan aikaan jumalattomien edestä.

Tuskinpa kukaan käy kuolemaan jonkun vanhurskaan edestä; hyvän edestä joku mahdollisesti uskaltaa kuolla.

Mutta Jumala osoittaa rakkautensa meitä kohtaan siinä, että Kristus, kun me vielä olimme syntisiä, kuoli meidän edestämme.

Paljoa ennemmin me siis nyt, kun olemme vanhurskautetut Hänen veressään, pelastumme Hänen kauttansa vihasta.

Sillä jos me silloin, kun vielä olimme Jumalan vihollisia, tulimme sovitetuiksi Hänen kanssaan Hänen Poikansa kuoleman kautta, paljoa ennemmin me pelastumme Hänen elämänsä kautta nyt, kun olemme sovitetut; emmekä ainoastaan sovitetut, vaan vieläpä on Jumala meidän kerskauksemme meidän Herramme Jeesuksen Kristuksen kautta, jonka kautta me nyt olemme sovituksen saaneet." 5:1-11

"Koska me siis olemme uskosta vanhurskaiksi tulleet, niin meillä on rauha Jumalan kanssa meidän Herramme Jeesuksen Kristuksen kautta," 5:1

Rauha raamatullisessa mielessä tarkoittaa eheyttä, terveyttä ja hyvinvointia. Vanhurskauttamisen välitön seuraus on rauha Jumalan kanssa. Jeesus on Rauhanruhtinas ja rauhamme. Hän teki rauhan ristin verensä kautta ja ohjaa meidät rauhan tielle.

Rauha tulee uskosta, vain sovituksen kautta anteeksiantamuksessa.

Rauha on luvattu nöyrälle, vakaamieliselle, Herraan turvaavalle, sille, joka ottaa Herran käskyistä vaarin. Uskovat omistavat rauhan Jumalan kanssa, toivottavat toisilleen rauhaa ja vievät rauhan sanomaa eteenpäin. Rauha varjelee heidät ja heidän sydämessään vallitsee rauha.

Uskovien rauha on horjumaton, kaikkea inhimillistä ymmärrystä ylempi, antaa turvallisuutta ja säilyy kuolemankin jälkeen.

Jumalattomat ovat vailla rauhaa, eivät ymmärrä, mikä heidän rauhaansa sopii, eivätkä tunne rauhan tietä. Jumalattomat eivät puhu rauhan puheita, vihaavat rauhaa ja ovat valmiit sotaan.

"jonka kautta myös olemme uskossa saaneet pääsyn tähän armoon, jossa me nyt olemme, ja meidän kerskauksemme on Jumalan kirkkauden toivo." 5:2

Koska meillä on Kristus ja Hänen rauhansa, meillä on pääsy Jumalan tykö ja Hänen armonsa osallisuuteen.

Paavali oli Jumalan armosta se, mikä hän on.

Jumalan armo on ainoa, joka voi irrottaa synnin juurineen sydäimestä ja armo muuttaa ja kasvattaa sekä luonnetta että käyttäytymistä. Emme ole enää Jumalan tuomion ja vihan alaisia, vaan Hänen suojeluksessaan.

”Sillä Hän on meidän rauhamme, Hän, joka teki molemmat yhdeksi ja purki erottavan väliseinän, nimittäin vihollisuuden, kun Hän omassa lihassaan teki tehottomaksi käskyjen lain säädöksinensä, luodakseen itsessään nuo kaksi yhdeksi uudeksi ihmiseksi, tehden rauhan, ja yhdessä ruumiissa sovittaakseen molemmat Jumalan kanssa ristin kautta, kuolettaen itsensä kautta vihollisuuden.

Ja Hän tuli ja julisti rauhaa teille, jotka kaukana olitte, ja rauhaa niille, jotka lähellä olivat; sillä Hänen kauttansa on meillä molemmilla pääsy yhdessä Hengessä Isän tykö.” Ef.2:14-18

”Eikä ainoastaan se, vaan meidän kerskauksenamme ovat myös ahdistukset, sillä me tiedämme, että ahdistus saa aikaan kärsivällisyyttä,” 5:3
Ne, jotka ovat kokeneet vanhurskauttamisen, rauhan Jumalan kanssa ja Hänen armonsa, voivat kerskata ahdistuksessakin Herrasta.
Se, jolla on elävä usko Jeesukseen, voi iloita keskellä koetuksia.
”Autuaita ovat ne, joita vanhurskauden tähden vainotaan, sillä heidän on taivasten valtakunta.

Autuaita olette te, kun ihmiset Minun tähteni teitä solvaavat ja vainoavat ja valhetellen puhuvat teistä kaikkinaista pahaa.
Iloitkaa ja riemuitkaa, sillä teidän palkkanne on suuri taivaissa. Sillä samoin he vainosivat profeettoja, jotka olivat ennen teitä.” Matt.5:10-12

”Kiitetty olkoon meidän Herramme Jeesuksen Kristuksen Jumala ja Isä, laupeuden Isä ja kaiken lohdutuksen Jumala, joka lohduttaa meitä kaikessa ahdistuksessamme, että me sillä lohdutuksella, jolla Jumala meitä itseämme lohduttaa, voisimme lohduttaa niitä, jotka kaikkinaisessa ahdistuksessa ovat.

Sillä samoin kuin Kristuksen kärsimykset runsaina tulevat meidän osaksemme, samoin tulee meidän osaksemme myöskin lohdutus runsaana Kristuksen kautta.

Mutta jos olemme ahdistuksessa, niin tapahtuu se teille lohdutukseksi ja pelastukseksi; jos taas saamme lohdutusta, niin tapahtuu sekin teille lohdutukseksi, ja se vaikuttaa, että te kestätte samat kärsimykset, joita mekin kärsimme; ja toivomme teistä on vahva, koska me tiedämme, että samoin kuin olette osalliset kärsimyksistä, samoin olette osalliset myöskin lohdutuksesta.” 2.Kor.1:3-7

”mutta kärsivällisyys koettelemuksen kestämistä, ja koettelemuksen kestäminen toivoa;” 5:4

Kärsivällisyys saa aikaan luonteen lujuutta, koetellun mielen laadun. Ihminen vahvistuu ja karaistuu odottaessaan ja hänen rakentuvan mielen laadun elementti on toivo. Luonne tai koettelemuksen kestäminen eivät välttämättä anna toivoa, vaan toivon lähde on se armo, jossa olemme.

”Mutta muistakaa entisiä päiviä, jolloin te, valistetuiksi tultuanne, kestitte monet kärsimysten kilvoitukset, kun te toisaalta olitte häväistysten ja ahdistusten alaisia, kaikkien katseltavina, toisaalta taas tulitte niiden osaveljiksi, joiden kävi samalla tavalla.
Sillä vankien kanssa te olette kärsineet ja ilolla pitäneet hyvänänne omaisuutenne ryöstön, tietäen, että teillä on parempi tavara, joka pysyy.
Älkää siis heittäkö pois uskallustanne, jonka palkka on suuri.
Sillä te tarvitsette kestäväisyyttä, tehdäkseenne Jumalan tahdon ja

saadaksenne sen, mikä luvattu on.

Sillä "vähän, aivan vähän aikaa vielä, niin tulee Hän, joka tuleva on, eikä viivyttele; mutta Minun vanhurskaani on elävä uskosta, ja jos hän vetäytyy pois, ei Minun sieluni mielisty häneen." Hebr.10:32-38

"Veljeni, pitäkää pelkkänä ilona, kun joudutte moninaisiin kiusauksiin, tietäen, että teidän uskonne kestäväisyys koetuksissa saa aikaan kärsivällisyyttä. Ja kärsivällisyys tuottakoon täydellisen teon, että te olisitte täydelliset ja eheät ettekä missään puuttuvaiset." Jaak.1:2-4

"mutta toivo ei saata häpeään; sillä Jumalan rakkaus on vuodatettu meidän sydämiimme Pyhän Hengen kautta, joka on meille annettu." 5:5

Toivo ei sammu ahdistuksissa, koska se on Jumalan antamaa ja kertoo meissä tapahtuneesta Jumalan työstä.

Jumalan rakkaus on vuodatettu meidän sydämiimme ja kaikki se toivoo ja kestää. Pyhän Hengen tehtävänä on Jumalan rakkauden ilmoittaminen meille Kristuksessa ja vastarakkauden aikaansaaminen meissä. Jumalan rakkauden suurin ilmentymä on Jeesuksen kuolema meidän syntiemme tähden.

Rakastakaamme Häntä, sillä Hän on ensin rakastanut meitä!

"Ja kuitenkin Sinä olet Pyhä, jonka istuin on Israelin kiitosvirtten keskellä. Meidän isämme luottivat Sinuun, he luottivat, ja Sinä pelastit heidät. He huusivat Sinua ja pelastuivat; he luottivat Sinuun eivätkä tulleet häpeään." Ps.22:4-6

"Sillä meidän vielä ollessamme heikot kuoli Kristus oikeaan aikaan jumalattomien edestä." 5:6

Heikot - voimattomat, ovat täysin kelvottomat Jumalan lain vaatimuksiin nähden, täysin kyvyttömät selviytymään itse. Tätä heikkoutta ei tule sekoittaa sairauden heikkouteen.

"Sillä mikä laille oli mahdotonta, koska se oli lihan kautta heikoksi tullut, sen Jumala teki, lähettämällä oman Poikansa syntisen lihan kaltaisuudessa ja synnin tähden ja tuomitsemalla synnin lihassa, että lain vanhurskaus täytettäisiin meissä, jotka emme vaella lihan mukaan, vaan Hengen." Room.8:3-4

Kristus kuoli puolestamme meidän ollessamme heikkoja täyttämään lakia.

Ihmiset voivat uhrautua jonkin aatteen tai asian puolesta, kun uhrautumista pidetään sen arvoisena.

Mutta Jumalan rakkaus on siinä, että kun Hän kuoli, emme suinkaan olleet rakastamisen arvoisia; olimme Jumalan vihollisia.

"Tuskinpa kukaan käy kuolemaan jonkun vanhurskaan edestä; hyvän edestä joku mahdollisesti uskaltaa kuolla." 5:7

Apostoli vertaa Jumalan rakkautta inhimilliseen rakkauteen. Inhimillinen rakkaus on yleensä itsekästä, ja siihen vaikuttaa se, millainen rakkauden kohde on. Tietyissä olosuhteissa se saattaa jopa ihmisen kuolemaan toisen puolesta. Mutta jumallista rakkautta ohjaavat aivan toiset lait, se on yläpuolella inhimillisen rakkauden rajoitusten. Rakkaus ei etsi omaansa!

"Sillä niin on Jumala maailmaa rakastanut, että Hän antoi ainokaisen Poikansa, ettei yksikään, joka Häneen uskoo, hukkuisi, vaan hänellä olisi iankaikkinen elämä.

Sillä ei Jumala lähettänyt Poikaansa maailmaan tuomitsemaan maailmaa, vaan sitä varten, että maailma Hänen kauttansa pelastuisi. Joh.3:16-17

"Mutta Jumala osoittaa rakkautensa meitä kohtaan siinä, että Kristus, kun me vielä olimme syntisiä, kuoli meidän edestämme." 5:8

Me olimme jumalattomia (jae 6), syntisiä (jae 8) ja Jumalan vihollisia (jae 10), kun Kristus kuoli puolestamme.

Ei sanota vain, että Jumala osoitti kerran, vaan osoittaa eli on jatkuvaa rakkautta. Hänen kuolemansa on edelleen ja aina jumalallisen rakkauden ehdottomin ilmentymä.

"Sen suurempaa rakkautta ei ole kenelläkään, kuin että hän antaa henkensä ystäväinsä edestä." Joh.15:13

"Siinä ilmestyi meille Jumalan rakkaus, että Jumala lähetti ainokaisen Poikansa maailmaan, että me eläisimme Hänen kauttansa.

Siinä on rakkaus - ei siinä, että me rakastimme Jumalaa, vaan siinä, että Hän rakasti meitä ja lähetti Poikansa meidän syntiemme sovitukseksi.

Rakkaani, jos Jumala on näin meitä rakastanut, niin mekin olemme velvolliset rakastamaan toinen toistamme." 1.Joh.4:9-11

"Paljoa enemmän me siis nyt, kun olemme vanhurskautetut Hänen veressään, pelastumme Hänen kauttansa vihasta." 5:9

Jos kerran Kristus on lahjoittanut syntiselle vanhurskauden kuolemansa kautta, on vielä varmempaa, että Hän tulee pelastamaan meidät tulevasta vihasta ja tuomiosta nyt, kun meidät on vanhurskautettu. Meillä ei ole mitään syytä pelätä, että Hän hylkäisi meidät.

"Sillä itse he kertovat meistä, millainen meidän tulomme teidän tyköne oli ja kuinka te epäjumalista käännyitte Jumalan tykö, palvelemaan elävää ja totista Jumalaa ja odottamaan taivaista Hänen Poikaansa, jonka Hän on herättänyt kuolleista, Jeesusta, joka pelastaa meidät tulevasta vihasta." 1.Tess.1:9-10

Viha - viittaa tulevaan Herran päivän tuomioihin, joista uskovat on vapautettu, pelastettu.

Kun Nooa pelastettiin arkissa, hän pelastui Jumalan vihasta, Jumalan langettamasta vedenpaisumustuomiosta. Ja kun Israelin kansa vietiin pois Egyptistä, kansa pelastettiin Jumalan tuomiosta, mm. maan esikoisten surmasta. Samalla tavalla myös Herran tulemuksessa Jumalan kansa tulee pelastumaan tulevasta vihasta, Jumalan tuomiosta.

Kun Herramme tulee takaisin, Hän tulee myös maan Tuomarina ja tuomitsee vihassaan kaiken synnin ja vääryyden, mutta Jumalan vanhurskaan vihan tuomion voimme välttää ainoastaan sen armon avulla, joka on tullut osaksemme Kristuksessa Jeesuksessa. Jeesuksen takaisin tulemus on siis sekä peljättävä että Hänen omilleen lohdullinen tapahtuma.

"Joka uskoo Häneen, sitä ei tuomita; mutta joka ei usko, se on jo tuomittu, koska hän ei ole uskonut Jumalan ainokaisen Pojan Nimeen." Joh.3:18

"Totisesti, totisesti Minä sanon teille: joka kuulee Minun Sanani ja uskoo Häneen, joka on Minut lähettänyt, sillä on iankaikkinen elämä, eikä hän joudu tuomittavaksi, vaan on siirtynyt kuolemasta elämään." Joh.5:24

"Sillä jos me silloin, kun vielä olimme Jumalan vihollisia, tulimme sovitetuiksi Hänen kanssaan Hänen Poikansa kuoleman kautta, paljoa enemmän me pelastumme Hänen elämänsä kautta nyt, kun olemme sovitetut;" 5:10

Sovitetut - tulee kreikankielen verbistä vaihtaa, muuttaa, muuttaa muotoa. Kreikankieleessä sanaa käytetään myös rahan vaihtamisesta, samanarvoiseen vaihtamisesta esim. kaksi 50 sentin rahaa euron rahaksi. Sanaa käytetään myös kahden riitoihin joutuneen ihmisen sovittamisesta. Sovitetuksi tuleminen merkitsee sitä, että ihmisen suhde sellaiseen henkilöön korjautuu, johon hän aikaisemmin oli suhtautunut vihamielisesti ja josta hän on pysytellyt kaukana erossa.

Kirjeen alussa apostoli selvitti, että olimme kaukana Jumalasta. Syntiä tehdessämme jouduimme pois Jumalan luota ja meistä tuli Hänen vihollisiaan.

"Teidätkin, jotka ennen olitte vieraantuneet ja mieleltänne Hänen vihamiehiänsä pahoissa teoissanne, Hän nyt on sovittanut Poikansa lihan ruumiissa kuoleman kautta, asettaakseen teidät pyhinä ja nuhteettomina ja moitteettomina eteensä, jos te vain pysytte uskossa, siihen perustuneina ja siinä lujina, horjahtamatta pois sen evankeliumin toivosta, jonka olette kuulleet, jota on julistettu kaikessa luomakunnassa taivaan alla ja jonka palvelijaksi minä, Paavali, olen tullut." Kol.1:21-23

"emmekä ainoastaan sovitettut, vaan vieläpä on Jumala meidän kerskauksemme meidän Herramme Jeesuksen Kristuksen kautta, jonka kautta me nyt olemme sovituksen saaneet." 5:11

Kerskata merkitsee myös iloita. Kristuksen täytetty työ saattaa uskovan oikeaan suhteeseen Jumalan kanssa, ja juuri se on tämän ilon aiheen eli kerskaamisen syy. Jumalan sovitus on niin täydellinen, että Jumala tuntee uskovia kohtaan mitä lämpimintä ystävyyttä, ja he puolestaan riemuitsevat ja kerskaavat Herrasta.

"Näin sanoo Herra: Älköön viisas kerskatko viisaudestansa, älköön väkevä kerskatko väkevyydestänsä, älköön rikas kerskatko rikkaudestansa; vaan joka kerskaa, kerskatkoon siitä, että hän on ymmärtäväinen ja tuntee Minut: että Minä, Herra, teen laupeuden, oikeuden ja vanhurskauden maan päällä. Sillä senkaltaisiin minä mielistyn, sanoo Herra." Jer.9:23-24
 "Mutta Hänestä on teidän olemisenne Kristuksessa Jeesuksessa, joka on tullut meille viisaudeksi Jumalalta ja vanhurskaudeksi ja pyhitykseksi ja lunastukseksi, että kävisi, niinkuin kirjoitettu on: "Joka kerskaa, sen kerskauksena olkoon Herra." 1.Kor.1:30-31

Synti Adamin kautta - Pelastus Jeesuksen Kristuksen kautta; 5:12-21

"Sentähden, niinkuin yhden ihmisen kautta synti tuli maailmaan, ja synnin kautta kuolema, niin kuolema on tullut kaikkien ihmisten osaksi, koska kaikki ovat syntiä tehneet - sillä jo ennen lakiakin oli synti maailmassa, mutta syntiä ei lueta, missä lakia ei ole; kuitenkin kuolema hallitsi Adamista Moosekseen asti niitakin, jotka eivät olleet syntiä tehneet samankaltaisella rikkomuksella kuin Adam, joka on sen esikuva, joka oli tuleva.

Mutta armolahjan laita ei ole sama kuin lankeemuksen; sillä joskin yhden lankeemuksesta monet ovat kuolleet, niin paljoa enemmän on Jumalan armo ja lahja yhden ihmisen, Jeesuksen Kristuksen, armon kautta ylenpalttisesti tullut monien osaksi. Eikä lahjan laita ole, niinkuin on sen, mikä tuli yhden synnintekijän kautta; sillä tuomio tuli yhdestä ihmisestä kadotukseksi, mutta armolahja tulee monesta rikkomuksesta vanhurskauttamiseksi.

Ja jos yhden ihmisen lankeemuksen tähden kuolema on hallinnut yhden kautta, niin paljoa enemmän ne, jotka saavat armon ja vanhurskauden lahjan runsauden, tulevat elämässä hallitsemaan yhden, Jeesuksen Kristuksen, kautta. - Niinpä siis, samoin kuin yhden ihmisen lankeemus on koitunut kaikille ihmisille kadotukseksi, niin myös yhden Ihmisen vanhurskauden teko koituu kaikille ihmisille elämän vanhurskauttamiseksi; sillä niinkuin yhden ihmisen tottelemattomuuden kautta monet ovat joutuneet syntisiksi, niin myös yhden kuuliaisuuden kautta monet tulevat

vanhurskaiksi.

Mutta laki tuli väliin, että rikkomus suureksi tulisi; mutta missä synti on suureksi tullut, siinä armo on tullut ylenpalttiseksi, että niinkuin synti on hallinnut kuolemassa, samoin armokin hallitsisi vanhurskauden kautta iankaikkiseksi elämäksi Jeesuksen Kristuksen, meidän Herramme, kautta." 5:12-21

Adam - Jeesus

"Sentähden, niinkuin yhden ihmisen kautta synti tuli maailmaan, ja synnin kautta kuolema, niin kuolema on tullut kaikkien ihmisten osaksi, koska kaikki ovat syntiä tehneet - " 5:12

Tässä kerrotaan synnin koko maailman laajuudesta levinneisyyttä ja vaikutusta. Se ei ollut alussa alkuperäisessä luomakunnassa luomisessa, vaan se tuli maailmaan. Se tuli ulkoapäin ja hallitsee nyt maailmassa. Synti koskee kaikkia ihmisiä ja tästä on tosiasiana seuraus todisteena kuoleman universaalisuus.

Synti tuli maailmaan paholaisen kapinasta Luojaansa vastaan ja edelleen yhden ihmisen, Adamin lankeemuksen kautta. Ihmiskunnan monien syntien alkuperä on siis tässä yhdessä ainoassa ihmisessä. Mutta - kukaan ei voi siirtää syyllisyyttään Adamille, ensimmäiselle synnin tekijälle.

Jokainen ihminen vastaa vain omista synneistään Jumalalle.

"Katso, minä olen synnissä syntynyt, ja äitini on minut synnissä siittänyt." Ps.51:7

"Ja Herra Jumala otti ihmisen ja asetti hänet Eedenin paratiisiin viljelemään ja varjelemaan sitä.

Ja Herra Jumala käski ihmistä sanoen: "Syö vapaasti kaikista muista paratiisin puista, mutta hyvän- ja pahantiedon puusta älä syö, sillä sinä päivänä, jona sinä siitä syöt, pitää sinun kuolemalla kuoleman".

Ja vaimo näki, että siitä puusta oli hyvä syödä ja että se oli ihana katsella ja suloinen puu antamaan ymmärrystä; ja hän otti sen hedelmästä ja söi ja antoi myös miehellensä, joka oli hänen kanssansa, ja hänkin söi.

Ja Adamille Hän sanoi: "Koska kuulit vaimoasi ja söit puusta, josta Minä kielsin sinua sanoen: 'Älä syö siitä', niin kirottu olkoon maa sinun tähtesi. Vaivaa nähden sinun pitää elättämän itseäsi siitä koko elinaikasi; orjantappuroita ja ohdakkeita se on kasvava sinulle, ja kedon ruohoja sinun on syötävä. Otsasi hiessä sinun pitää syömän leipäsi, kunnes tulet maaksi jälleen, sillä siitä sinä olet otettu. Sillä maasta sinä olet, ja maaksi pitää sinun jälleen tuleman." 1.Moos.2:15-17; 3:6,17-19

"sillä jo ennen lakiakin oli synti maailmassa, mutta syntiä ei lueta, missä lakia ei ole;" 5:13

Synti oli olemassa todellisuutena jo ennen ensimmäisen ihmisen luomista ja ennen kuin se ilmeni syyllisyytenä. Laki ei tehnyt ihmistä syntiseksi, vaan se näytti synnin ja teki lainrikkokaksi. Synti ei siis tullut lain kautta, vaan sen kautta tuli selvä tietoisuus synnistä.

Ennen lakiakin - kuvaa tässä Adamin ja Mooseksen välistä aikaa. Jumala ei silloin tuominut ihmiskuntaa, kirjoitetun lain mukaan, vaan omantunnon lain mukaan ja ihmiskunta oli synnin kirouksen alainen ja kuolema osoitti sen.

Syntiä ei lueta, missä lakia ei ole - "Pane se minun laskuuni" Filem. 18
Synnin tekoja ei kirjoiteta muistiin Jumalan kirjoihin.

"Autuaita ovat hengellisesti köyhät, sillä heidän on taivasten valtakunta." Matt.5:3

Jumala ei aseta näitä ihmisiä vastuuseen synnistä viimeisenä päivänä. Ja tämä Raamatun kohta vie kaiken pohjan pois lapsikasteen teologialta, koskien pienen lapsen syntikysymystä ja vastuuta synnistä Jumalalle. (Vrt. jae 4:15)

"kuitenkin kuolema hallitsi Adamista Moosekseen asti niitäkkin, jotka eivät olleet syntiä tehneet samankaltaisella rikkomuksella kuin Adam, joka on sen esikuva, joka oli tuleva." 5:14

Nämä eivät tehneet samalla tavalla syntiä kuin Adam. Hänelle oli nimittäin ilmoitettu Jumalan tahto, mutta näille ei. Jumala oli kieltänyt Adamia syömästä hyvän- ja pahantiedon puusta hedelmää. Näillä oli vain omantunnon laki ja todistus.

Apostoli todistaa, että vaikka Jumala oli ilmoittanut tahtonsa eri muodossa Adamille kuin hänen jälkeläisilleen, se ei ollut esteenä, että nämäkin tuomittiin. Kukaan ei voinut väistää Jumalan tuomiota, säädöstä kuolemasta.

Adam on Kristuksen esikuva siinä, että samoin kuin hänen syntinsä koitui kiroukseksi, kuolemaksi, Kristuksen vanhurskaus koitui vanhurskauttamiseksi. He ovat siis vastakohtia.

"Sillä koska kuolema on tullut ihmisen kautta, niin on myöskin kuolleitten ylösnousemus tullut ihmisen kautta.

Sillä niinkuin kaikki kuolevat Adamissa, niin myös kaikki tehdään eläviksi Kristuksessa, mutta jokainen vuorollaan: esikoisena Kristus, sitten Kristuksen omat Hänen tulemuksessaan;" 1.Kor.15:21-23

"Mutta armolahjan laita ei ole sama kuin lankeemuksen; sillä joskin yhden lankeemuksesta monet ovat kuolleet, niin paljoa enemmän on Jumalan armo ja lahja yhden ihmisen, Jeesuksen Kristuksen, armon kautta ylenpalttisesti tullut monien osaksi." 5:15

Armolahja - tarkoittaa tässä vanhurskauttamisen lahjaa, kuten jakeessa 17. Jumalan armo on syy, vanhurskauttaminen vaikutus. Niin armo kuin lahjakin tulevat osaksemme runsain määrin Kristuksessa. Seuraavassa jakeessa kerrotaan tarkemmin, miten tämä tapahtuu.

Saamme Kristukselta paljon parempaa kuin saimme pahaa Adamilta.

"Herran siunaus rikkaaksi tekee, ei oma vaiva siihen mitään lisää." 10:22

"Ja Hänen täyteydestään me kaikki olemme saaneet, (ja) armoa armon päälle." Joh.1:16

"Eikä lahjan laita ole, niinkuin on sen, mikä tuli yhden synnintekijän kautta; sillä tuomio tuli yhdestä ihmisestä kadotukseksi, mutta armolahja tulee monesta rikkomuksesta vanhurskauttamiseksi." 5:16

Adamin kautta on tullut kuolema osaksemme - Kristuksen kautta, vanhurskauden lahja, elämän siunaus. Adamin kadotustuomio koski yhtä syntiä, mutta Kristuksen vanhurskauttaminen sisältää paljon enemmän kuin tämän yhden ainoan rikkomuksen seurauksista vapautumisen.

Se koskee kaikkia Herran omia. Kristus tuli yhden rikkomuksen seurauksena, vanhurskauttaminen koskee monia rikkomuksia.

"Mutta jospa Jumala puhuisi ja avaisi huulensa sinua vastaan ja ilmaisisi sinulle viisauden salaisuudet, että Hänellä on ymmärrystä monin verroin! Silloin huomaisit, että Jumala on painanut unhoon montakin pahaa tekoasi." Job.11:5-6

"Ja jos yhden ihmisen lankeemuksen tähden kuolema on hallinnut yhden

kautta, niin paljoa enemmän ne, jotka saavat armon ja vanhurskauden lahjan runsauden, tulevat elämässä hallitsemaan yhden, Jeesuksen Kristuksen, kautta. - " 5:17

Tässä ovat vastakkain Adamin rikkomuksen seuraus ja Kristuksen ylenpalttisen armon vaikutus, joka tulee kerran kaikkien vanhurskautettujen osaksi. Kuoleman vallan vastakohtana on elämän valta, joka on suurempi. Ne, jotka saavat tämän armon, tulevat hallitsemaan yhdessä Hänen kanssaan iankaikkisesti.

Saavat - Kaikki eivät ota vastaan tarjottua lahjaa, vaikka synti ja kuolema koskevat kaikkia ja armo riittäisi kaikille. Iankaikkinen elämä lahjoitetaan vain niille, jotka ottavat sen vastaan.

"Varas ei tule muuta kuin varastamaan ja tappamaan ja tuhoamaan. Minä olen tullut, että heillä olisi elämä ja olisi yltäkylläisyys." Joh.10:10

"Ja joka janoaa, tulkoon, ja joka tahtoo, ottakoon elämän vettä lahjaksi." Ilm.22:17

"Niinpä siis, samoin kuin yhden ihmisen lankeemus on koitunut kaikille ihmisille kadotukseksi, niin myös yhden ihmisen vanhurskauden teko koituu kaikille ihmisille elämän vanhurskauttamiseksi;" 5:18

Meidät vanhurskautetaan Kristuksen vanhurskaudella, Hänen ristillä suorittamansa vanhurskauttavan teon perusteella. Se on Jumalan lahja, joka tarjotaan kaikille sulasta armosta.

"Sillä synnin palkka on kuolema, mutta Jumalan armolahja on iankaikkinen elämä Kristuksessa Jeesuksessa, meidän Herrassamme." Room.6:23

"Lapsukaiseni, tämän minä kirjoitan teille, ettette syntiä tekisi; mutta jos joku syntiä tekeekin, niin meillä on Puolustaja Isän tykönä, Jeesus Kristus, joka on vanhurskas. Ja Hän on meidän syntiemme sovitus; eikä ainoastaan meidän, vaan myös koko maailman syntien." 1.Joh.2:1-2

"sillä niinkuin yhden ihmisen tottelemattomuuden kautta monet ovat joutuneet syntisiksi, niin myös yhden kuuliaisuuden kautta monet tulevat vanhurskaiksi." 5:19

Monet - tarkoittaa koko ihmiskuntaa, kaikkia. Adam (hebr.) - ihminen, ihmiskunta.

Apostoli on opettanut kummankin suvun päämiehen teoista ja niiden vaikutuksesta. Toisen tottelemattomuus johti syntiin, toisen kuuliaisuus vanhurskauteen. Tämä tarkoittaa Hänen kuuliaisuutena eletyn elämän päättyneitä tekoja, kun Hän antoi itsensä kuolemaan ristillä. Tämä on vanhurskauttamisen perustus.

"Ja niin Hän, vaikka oli Poika, oppi siitä, mitä Hän kärsi, kuuliaisuuden, ja kun oli täydelliseksi tullut, tuli Hän iankaikkisen autuuden aikaansaajaksi kaikille, jotka ovat Hänelle kuuliaiset, Hän, jota Jumala nimittää "ylimmäiseksi papiksi Melkisedekin järjestyksen mukaan." Hebr.5:8-10

"Sielunsa vaivan tähden Hän saa nähdä sen ja tulee ravituksi.

Tuntemuksensa kautta Hän, Minun vanhurskas Palvelijani, vanhurskauttaa monet, säilyttäen päällensä heidän pahat tekonsa." Jes.53:11

"Mutta laki tuli väliin, että rikkomus suureksi tulisi; mutta missä synti on suureksi tullut, siinä armo on tullut ylenpalttiseksi," 5:20

Laki paljasti synnin todellisuuden. Laki annettiin, jotta synti tulisi näkyviin sellaisena kuin se on. Se ei tehnyt ihmistä syntiseksi, sillä synti oli jo ennen kuin laki annettiin. Lain kautta synti ilmeni sen eri muodoissa.

"Mutta me tiedämme, että kaiken, minkä laki sanoo, sen se puhuu lain alaisille, että jokainen suu tukittaisiin ja koko maailma tulisi syylliseksi Jumalan edessä; sentähden, ettei mikään liha tule Hänen edessään vanhurskaaksi lain teoista; sillä lain kautta tulee synnin tunto." Room.3:19-20

"Mutta kuoleman ota on synti, ja synnin voima on laki." 1.Kor.15:56

"että niinkuin synti on hallinnut kuolemassa, samoin armokin hallitsisi vanhurskauden kautta iankaikkiseksi elämäksi Jeesuksen Kristuksen, meidän Herramme, kautta." 5:21

Synti hallitsi kuolemassa jae 12,14, armo jakeet 15,17, hallitseminen jakeet 14,17 ja vanhurskaus jae 17, iankaikkinen elämä jae 17,18.

Synti ja kuolema - synti on kuin itsevaltiias monarkki, joka hallitsee kuoleman kautta, mutta hänen on pakko luovuttaa valta toiselle.

Armo teki mahdolliseksi vanhurskauttamisen lahjan (jae 17).

Jumala antoi lain, jotta synti kävisi ilmeiseksi, mutta Hän on myös ilmoittanut armonsa syntiselle ja tässä armossa on taattu iankaikkinen elämä Kristuksessa Jeesuksessa, meidän Herrassamme. Amen

Rakkaus on suurin, uskoo parhaimman ihmisen kohdalla, kaiken.

Rakastakaamme Jumalaa, sillä Hän on ensin rakastanut meitä!

Rakastakaamme Häntä enemmän kuin syntiä, kaikesta sydämestämme!

Herran Jeesuksen Kristuksen armo olkoon kaikkien teidän kanssanne! Amen

PAAVALIN KIRJE ROOMALAISILLE; LUKU 6 - Kristuksessa

Armo teille ja rauha Jumalalta, meidän Isältämme ja Herralta Jeesukselta Kristukselta!

Uskovat ovat kuolleet synnille, eivät elä synnille, vaan Jumalalle;
6:1-14

Uskovat ovat vanhurskauden palvelijoita; 6:15-23

"Mitä siis sanomme? Onko meidän pysyttävä synnissä, että armo suureksi tulisi?"

Pois se! Me, jotka olemme kuolleet pois synnistä, kuinka me vielä eläisimme siinä?

Vai ettekö tiedä, että me kaikki, jotka olemme kastetut Jeesukseen Kristukseen, olemme Hänen kuolemaansa kastetut?

Niin olemme siis yhdessä Hänen kanssaan haudatut kasteen kautta kuolemaan, että niinkuin Kristus herätettiin kuolleista Isän kirkkauden kautta, samoin pitää meidänkin uudessa elämässä vaeltaman.

Sillä jos me olemme Hänen kanssaan yhteen kasvaneita yhtäläisessä kuolemassa, niin olemme samoin myös yhtäläisessä ylösnousemuksessa, kun tiedämme sen, että meidän vanha ihmisemme on Hänen kanssaan ristiinnaulittu, että synnin ruumis kukistettaisiin, niin ettemme enää syntiä palvelisi; sillä joka on kuollut, se on vanhurskautunut pois synnistä.

Mutta jos olemme kuolleet Kristuksen kanssa, niin me uskomme saavamme myös elää Hänen kanssaan, tietäen, että Kristus, sitten kuin Hänet kuolleista herätettiin, ei enää kuole: kuolema ei enää Häntä vallitse. Sillä minkä Hän kuoli, sen Hän kerta kaikkiaan kuoli pois synnistä; mutta minkä Hän elää, sen Hän elää Jumalalle.

Niin tekin pitäkää itsenne synnille kuolleina, mutta Jumalalle elävinä Kristuksessa Jeesuksessa.

Älköön siis synti hallitko teidän kuolevaisessa ruumiissanne, niin että olette kuuliaiset sen himoille, älkääkä antako jäseniänne vääryyden aseiksi synnille, vaan antakaa itsenne, kuolleista eläviksi tulleina, Jumalalle, ja jäsenenne vanhurskauden aseiksi Jumalalle.

Sillä synnin ei pidä teitä vallitseman, koska ette ole lain alla, vaan armon alla." 6:1-14

Uskovat ovat kuolleet synnille, eivät elä synnille, vaan Jumalalle;
6:1-14

"Mitä siis sanomme? Onko meidän pysyttävä synnissä, että armo suureksi tulisi?" 6:1

Onko meidän pysyttävä synnissä, että armo suureksi tulisi?

"Mutta laki tuli väliin, että rikkomus suureksi tulisi; mutta missä synti on suureksi tullut, siinä armo on tullut ylenpalttiseksi," Room.5:20 Tämä saattoi antaa lakihenkisille aiheen väittää, että apostolin opetus johti käytännössä synnin suosimiseen. Seuraavassa jakeessa tämä kiistetään jyrkästi - Pois se! Eipä suinkaan!

On suuri erehdys ja eksytys jos luullaan, että kun kerran synti antaa aiheutta armoon, niin sen tähden täytyy tehdä jatkuvasti mahdollisimman paljon syntiä, jotta saisi mahdollisimman paljon armoa!

"Mutta kuinka? Jos jotkut ovat olleet epäuskoisia, ei kaikeksi heidän epäuskonsa ole Jumalan uskollisuutta tyhjäksi tekevä?

Mutta jos meidän vääryytemme tuo ilmi Jumalan vanhurskauden, mitä me siihen sanomme? Ei kaikeksi Jumala ole väärä, kun Hän rankaisee vihassansa? Minä puhun ihmisten tavalla. Pois se! Sillä kuinka Jumala silloin voisi tuomita maailman?

Sillä jos Jumalan totuus tulee minun valheeni kautta selvemmin julki Hänen kirkkaudekseen, miksi sitten minutkin vielä syntisenä tuomitaan? Ja miksi emme tekisi, niinkuin herjaten syyttävät meidän tekevän ja niinkuin muutamat väittävät meidän sanovan: "Tehkäämme pahaa, että siitä hyvää tulisi"? Niiden tuomio on oikea." Room.3:3,5-8

"Pois se! Me, jotka olemme kuolleet pois synnistä, kuinka me vielä eläisimme siinä?" 6:2

Jos ihminen on kuollut pois synnistä, erotettu siitä, hänen tulee olla yhtä irti synnistä, kuin kuollut ruumis on erillään elämän toiminnoista. Tämä kuolema Kristuksen kanssa tapahtui silloin, kun antauduimme Hänelle, ja otimme Hänet vastaan Herrana ja Vapahtajana. Silloin Hänen kuolemansa tulee meidänkin kuolemaksi, koska Hän kuoli puolestamme. Olemme siis yhdessä kuolleet; Hän puolestamme ja me synnille. Niin kuinka voimme enää elää siinä. Synti ei enää hallitse uskovan ajatusmaailmaa, eikä tahtoelämää.

"Sillä siihen te olette kutsutut, koska Kristuskin kärsi teidän puolestanne, jättäen teille esikuvan, että te noudattaisitte Hänen jälkiänsä, joka "ei syntiä tehnyt ja jonka suussa ei petosta ollut", joka Häntä herjattaessa ei herjannut takaisin, joka kärsiessään ei uhannut, vaan jätti asiansa sen haltuun, joka oikein tuomitsee, joka "itse kantoi meidän syntimme" ruumiissansa ristinpuhun, että me, synneistä pois kuolleina, eläisimme vanhurskaudelle; ja Hänen "haavainsa kautta te olette paratut".

Sillä te olitte "eksyksissä niinkuin lampaat", mutta nyt te olette palanneet sielujenne Paimenen ja Kaitsijan tykö." 1.Piet.2:21-25

"Vai ettekö tiedä, että me kaikki, jotka olemme kastetut Jeesukseen Kristukseen, olemme Hänen kuolemaansa kastetut?" 6:3

Vai ettekö tiedä - Tässä vedotaan tunnettuun tosiasiaan. Tämän pitäisi olla itsestään selvää.

Se, joka kastetaan Kristukseen, kastetaan Hänen kuolemaansa ja kastettava näin tunnustaa kuuliaisuuden askeleena ja uskon tekona olevansa yhtä Kristuksen kanssa - Jeesus on nyt minun elämäni Herra.

Kasteen edellytyksenä on, että kastettava on Jumalan lapsi ja uskoo sydämessään sen, minkä tunnustaa ja näin uskon tekona ilmoittaa julkisesti olevansa Jumalan lapsi.

Usko koostuu kolmesta elementistä; uskon sana, uskon koetus ja uskon teko. Sydämen uskoon kuuluu siis uskon kuuliaisuus Herran Sanalle ja ilman kuuliaisuutta usko ei ole pelastavaa uskoa; "mutta joka ei usko, se tuomitaan kadotukseen." Vrt. Joh.3:36

Uskovien Jumalan lasten kaste on uskon teko, kuuliaisuuden askel, jossa täytetään Uuden Testamentin ehdot, Taivaallisen Isän viimeinen tahto, kaikki vanhurskaus: "Joka uskoo ja kastetaan, se pelastuu; mutta joka ei usko, se tuomitaan kadotukseen." Mark.16:16

"Ja hoviherra kysyi Filippukselta sanoen: "Minä pyydän sinua: sano, kenestä profeetta puhuu näin, itsestäänkö vai jostakin toisesta?"

Niin Filippus avasi suunsa ja lähtien tästä kirjoituksesta julisti hänelle evankeliumia Jeesuksesta.

Ja kulkiessaan tietä he tulivat veden ääreen; ja hoviherra sanoi: "Katso, tässä on vettä. Mikä estää kastamasta minua?"

Niin Filippus sanoi hänelle: "Jos uskot koko sydäimestäsi, niin se tapahtukoon".

Hän vastasi ja sanoi: "Minä uskon, että Jeesus Kristus on Jumalan Poika".

Ja hän käski pysäyttää vaunut, ja he astuivat kumpikin veteen, sekä Filippus että hoviherra, ja Filippus kastoi hänet.

Ja kun he olivat astuneet ylös vedestä, tempasi Herran Henki Filippuksen pois, eikä hoviherra häntä enää nähnyt. Ja hän jatkoi matkaansa iloiten." Apt.8:34-39

8:37 *"Philippus aber sprach: Glaubst du von ganzem Herzen, so mag's wolh sein. Er antwortete und Sprach: Ich glaube, daß Jesus Christus Gottes Sohn ist."* Luther 1540

"Niin Filippus sanoi hänelle: Jos uskot koko sydäimestäsi, niin se tapahtukoon. Hän vastasi ja sanoi: Minä uskon, että Jeesus Kristus on Jumalan Poika." Raamattu 1938, Sortavala; Novum Testamentum
Tässä on viittaus uskovien upotuskasteeseen ja hoviherra tunnusti henkilökohtaisesti uskonsa Jumalan Pojan olevan Jeesus Kristus ennen kastetta - sydämen uskolla tullaan vanhurskaaksi ja suun tunnustuksella pelastutaan. Room.10:9-10

"Niin olemme siis yhdessä Hänen kanssaan haudatut kasteen kautta kuolemaan, että niinkuin Kristus herätettiin kuolleista Isän kirkkauden kautta, samoin pitää meidänkin uudessa elämässä vaeltaman." 6:4
Uusi elämä - viittaa Jumalan antamaan uuteen hengelliseen elämän lähteeseen, ja jonka avulla on mahdollista elää siveellistä ja sellaista elämää, joka kantaa hedelmää ja tuottaa Jumalalle kunniaa.

Olemme kuolleet synnille ja haudatut yhdessä Hänen kanssaan kasteen hautaan ja kun nousemme ylös kasteen haudasta, nousemme esikuvallisesti kuolleista ylösnousemustoivo sydämessämme ja ylösnousemusvoima muuttaa elämämme Hänen kuvansa kaltaiseksi ja antaa uuden armonvoiman vaeltaa vanhurskaasti yhdessä Hänen kanssaan uudessa elämässä.

"ollen haudattuina Hänen kanssaan kasteessa, jossa te myös Hänen kanssaan olette herätetyt uskon kautta, jonka vaikuttaa Jumala, joka herätti Hänet kuolleista." Kol.2:12

"Sillä myös Kristus kärsi kerran kuoleman syntien tähden, Vanhurskas väärrien puolesta, johdattaaksensa meidät Jumalan tykö; Hän, joka tosin kuoletettiin lihassa, mutta tehtiin eläväksi Hengessä, jossa Hän myös meni pois ja saarnasi vankeudessa oleville hengille, jotka muinoin eivät olleet kuuliaisit, kun Jumalan pitkämielisyyys odotti Nooan päivinä, silloin kun valmistettiin arkkia, jossa vain muutamat, se on kahdeksan sielua, pelastuivat veden kautta.

Tämän vertauskuvan mukaan vesi nyt teidätkin pelastaa, kasteena - joka ei ole lihan saastan poistamista, vaan hyvän omantunnon pyytämistä Jumalalta - Jeesuksen Kristuksen ylösnousemuksen kautta, Hänen, joka on mennyt taivaaseen ja on Jumalan oikealla puolella; ja Hänen allensa ovat enkelit ja vallat ja voimat alistetut." 1.Piet.3:18-22

"Sillä jos me olemme Hänen kanssaan yhteen kasvaneita yhtäläisessä kuolemassa, niin olemme samoin myös yhtäläisessä ylösnousemuksessa," 6:5
Jos me olemme - jos tämä on todellisuutta tämän tosiasian valossa, niin johdonmukainen seuraus on, että ylösnousemuskin on yhtäläinen.

Yhteen kasvaneita - olla istutettu yhdessä

Se on elävää yhteyttä kahdessa, jotka kasvavat yhdessä.

Yhtäläisessä - uskova syntinen ja se Vapahtaja, johon hän uskoo, yhdistettiin Golgatan kuolemassa. Hän kuoli meidän syntiemme edestä, me kuolimme pois niistä.

"Minä olen viinipuu, te olette oksat. Joka pysyy Minussa ja jossa Minä pysyn, se kantaa paljon hedelmää; sillä ilman Minua te ette voi mitään tehdä.

Jos joku ei pysy Minussa, niin hänet heitetään pois niinkuin oksa, ja hän kuivettuu; ja ne kootaan yhteen ja heitetään tuleen, ja ne palavat."

Joh.15:5-6

"Me kuljemme, aina kantaen Jeesuksen kuolemaa ruumiissamme, että Jeesuksen elämäkin tulisi meidän ruumiissamme näkyviin." 2.Kor.4:10

"kun tiedämme sen, että meidän vanha ihmistemme on Hänen kanssaan ristiinnaulittu, että synnin ruumis kukistettaisiin, niin ettemme enää syntiä palvelisi;" 6:6

Raamatussa käytetään eri nimityksiä: synnin ruumis, kuoleman ruumis, lihan ruumis (Kol.2:11). Synnin hallitsema ruumis on paha ja syntinen, ei ruumis sinänsä. Tämä synnin ruumis on tehtävä syntiin nähden toimintakyvyttömäksi kuolettamalla Hengellä ruumiin teot. (Room.8:13) Kukistettaisiin - tehtäisiin voimattomaksi, menettäisi vaikutusvaltansa.

"Sillä minä olen lain kautta kuollut pois laista, elääkseni Jumalalle. Minä olen Kristuksen kanssa ristiinnaulittu, ja minä elän, en enää minä, vaan Kristus elää minussa; ja minkä nyt elän lihassa, sen minä elän Jumalan Pojan uskossa, Hänen, joka on rakastanut minua ja antanut itsensä minun edestäni." Gal.2:19-20

"Ja ne, jotka ovat Jeesuksen Kristuksen omat, ovat ristiinnaulinneet lihansa himoineen ja haluineen. Jos me Hengessä elämme, niin myös Hengessä vaeltakaamme." Gal.5:24-25

"Kuolettakaa siis maalliset jäsenenne: haureus, saastaisuus, kiihko, paha himo ja ahneus, joka on epäjumalanpalvelusta, sillä niiden tähden tulee Jumalan viha, ja niissä tekin ennen vaelsitte, kun niissä elitte." Kol.3:5-7

"sillä joka on kuollut, se on vanhurskautunut pois synnistä." 6:7

Uskovan kuolema Kristuksen kanssa vapauttaa hänet palvelemasta syntiä ja takaa hänelle jatkuvan elämän Herran kanssa, jakeet 8,9.

Jeesus Nimeen sisältyy ihmeitä tekevää Voima vielä tänäkin päivänä.

Ihmeiden virta kulki apostolien käsistä ja järkytti juutalaisuutta ja ravisteli Rooman valtakunnan perustuksia.

Apostolit tekivät löydön; sen Miehen, jota he olivat rakastaneet, ja jonka he olivat nähneet ristinpuulla ripustettuna, Nimessä on nyt sama Voima kuin Hänellä oli silloin, kun Hän oli ollut heidän kanssaan.

Kristinusko alkoi ihmeillä ja se leviää edelleen ihmeiden kautta.

Jokainen uudestisyntyminen on ihme, jokainen rukousvastaus on ihme.

Jumala on ainoa ihmeiden tekijä. Raamattu on ihmeiden kirja.

Kun Jeesus aloitti julkisen toimintansa, se oli ihmeiden toimintaa.

Kun alkuseurakunta aloitti toimintansa, se oli täynnä ihmetekoja, ja joka on ollut kunniaksi galilealaiselle Miehelle.

Seurakunta ei ole koskaan pelastunut luopiotilastaan suurten filosofien ja oppineiden ansiosta, vaan alhaisten maallikkojen ansiosta, joilla on uusi näky Kristuksesta, joka on sama eilen, tänään ja iankaikkisesti.

Kaikki normaalit ihmiset tahtovat nähdä Jumalan Voiman ilmentymisen ja kokea sen innoitusta ja ennen kaikkea Jumalan rakkautta.

Ihmeitä tekevä Jumala loi ihmisen; Raamattu sanoo: Me olemme Jumalan työtovereita, yhteistyössä Jumalan kanssa.

Synti syöksi ihmisen ihmeiden valtakunnasta, mutta armon kautta hän on pääsemässä sinne takaisin. Synti on saanut meidät tekemään työtä - armo saa meidät luottamaan ja lepäämään Kalliolla.

Alussa ihmisen henki oli hallitseva voima maailmassa. Syntiinlankeemuksen myötä ihmisen mieli alkoi hallita häntä. Synti syöksi alas hengen ja kruunasi järjen. Mutta armo palauttaa hengen sille kuuluvalle hallintapaikalle. Ja kun ihminen alkaa tajuta Hengen Voiman, hän alkaa vaivatta elää yliluonnollista elämää yhdessä Kristuksen kanssa.

"Jos te siis olette herätetyt Kristuksen kanssa, niin etsikää sitä, mikä on ylhäällä, jossa Kristus on, istuen Jumalan oikealla puolella. Olkoon mielenne siihen, mikä ylhäällä on, älköön siihen, mikä on maan päällä.

Sillä te olette kuolleet, ja teidän elämänne on kätkeytynä Kristuksen kanssa Jumalassa; kun Kristus, meidän elämämme, ilmestyy, silloin tekin Hänen kanssaan ilmestytte kirkkaudessa." Kol.3:1-4

"Mutta jos olemme kuolleet Kristuksen kanssa, niin me uskomme saavamme myös elää Hänen kanssaan," 6:8

Olemme kuolleet Kristuksen kanssa ja sen koemme elämässämme. Tämän seurauksena saamme myös uskon tulevaisuutta ajatellen. Jos olemme kuolleet Kristuksen kanssa, saamme myös elää Hänen kanssaan.

"Varma on tämä Sana; sillä: jos olemme kuolleet yhdessä Hänen kanssaan, saamme myös Hänen kanssaan elää; jos kärsimme yhdessä, saamme Hänen kanssaan myös hallita; jos kiellämme Hänet, on Hänkin kieltävä meidät; jos me olemme uskottomat, pysyy kuitenkin Hän uskollisena; sillä itseänsä kieltää Hän ei saata." 2.Tim.2:11-13

"tietäen, että Kristus, sitten kuin Hänet kuolleista herätettiin, ei enää kuole: kuolema ei enää Häntä vallitse." 6:9

Tiedämme, että Jeesus ei enää kuole, Hän kuoli vain kerran. Samoin on ihmisille määrätty, että heidän kerran on kuoleminen, ei siis monta kertaa, kuten jälleensyntymisopissa, mutta sen jälkeen tulee tuomio.

Myös tiedämme sen perusteella, että elämä voittaa meissäkin. Vrt. 6:10

"Ja kun minä Hänet näin, kaaduin minä kuin kuolleena Hänen jalkojensa juureen. Ja Hän laski oikean kätensä minun päälleni sanoen: "Älä pelkää! Minä olen ensimmäinen ja viimeinen, ja Minä elän; ja Minä olin kuollut, ja katso, Minä elän aina ja iankaikkisesti, ja Minulla on kuoleman ja tuonelan avaimet." Ilm.1:17-18

"Eikä Hän mennyt uhratakseen itseänsä monta kertaa, niinkuin ylimmäinen pappi joka vuosi menee kaikkein pyhimpään, vierasta verta mukanaan, sillä muutoin Hänen olisi pitänyt kärsimän monta kertaa maailman perustamisesta asti; mutta nyt Hän on yhden ainoan kerran maailmanajojen lopulla ilmestynyt, poistaakseen synnin uhraamalla itsensä.

Ja samoin kuin ihmisille on määrätty, että heidän kerran on kuoleminen, mutta senjälkeen tulee tuomio, samoin Kristuskin, kerran uhrattuna ottaakseen pois monien synnit, on toistamiseen ilman syntiä ilmestynyt pelastukseksi niille, jotka Häntä odottavat." Hebr.9:25-28

"Sillä minkä Hän kuoli, sen Hän kerta kaikkiaan kuoli pois synnistä; mutta minkä Hän elää, sen Hän elää Jumalalle." 6:10

Jeesus ei ollut koskaan alistettuna kuoleman valtaan, kuten me tavalliset ihmiset. Hän kantoi syntimme ja alistui synnin taakan kantajaksi ja kuoli puolestamme, jotta me saisimme elää.

"jonka tähden Hän myös voi täydellisesti pelastaa ne, jotka Hänen kauttaan Jumalan tykö tulevat, koska Hän aina elää rukoillakseen heidän puolestansa.

Senkaltainen Ylimmäinen pappi meille sopikin: pyhä, viaton, tahraton, syntisistä erotettu ja taivaita korkeammaksi tullut, jonka ei joka päivä ole tarvis, niinkuin ylimmäisten pappien, ensiksi uhrata omien syntiensä edestä ja sitten kansan; sillä tämän Hän teki kerta kaikkiaan, uhratessaan itsensä.

Sillä laki asettaa ylimmäisiksi papeiksi ihmisiä, jotka ovat heikkoja, mutta valan sana, joka on myöhäisempi kuin laki, asettaa Pojan, iankaikkisesti täydelliseksi tulleen." Hebr.7:25-28

"Niin tekin pitäkää itsenne synnille kuolleina, mutta Jumalalle elävinä Kristuksessa Jeesuksessa, *meidän Herrassamme.*" 6:11

6:11 "Jumalalle elävänä Kristuksessa Jeesuksessa, *meidän*

Herrassamme." Luther; Novum Testamentum; Biblia vrt.6:23

Niin - viittaa uskovien ja Jeesuksen väliseen yhteyteen - te niin kuin Hänkin. Meidän tulee nähdä itsemme samassa asemassa. Emme enää näe uskossa itseämme synnin orjina, Jumalalle kuolleina eli erossa Jumalasta, vaan meidän on pidettävä itseämme sellaisina kuin olemme Kristuksessa - synnistä pois kuolleina ja Jumalalle elävinä. Uskovien on ymmärrettävä ja uskottava, mitä he ovat ja ahkeroida pelolla ja vavistuksella tämä lyhyt muikalaisuutemme aika, että meistä tulisi sitä mitä jo oikeastaan olemme Kristuksessa Jeesuksessa.

"Sillä Kristuksen rakkaus vaatii meitä, jotka olemme tulleet tähän päätökseen: yksi on kuollut kaikkien edestä, siis myös kaikki ovat kuolleet;" 2.Kor.5:15

"Siis, rakkaani, samoin kuin aina olette olleet kuuliaiset, niin ahkeroida, ei ainoastaan niinkuin silloin, kun minä olin teidän tykönänne, vaan paljoa enemmän nyt, kun olen poissa, pelolla ja vavistuksella, että pelastuisitte; sillä Jumala on se, joka teissä vaikuttaa sekä tahtomisen että tekemisen, että Hänen hyvä tahtonsa tapahtuisi." Fil.2:12-13

"Älköön siis synti hallitko teidän kuolevaisessa ruumiissanne, niin että olette kuuliaiset sen himoille," 6:12

Älköön synti hallitko - Kristuksessa on kaikki tehty ja uskovassa kaikki on mahdollista, mutta vain jos hän itse omalla tahdollaan on siinä mukana. Siksi tämä sanotaan kehotuksen muodossa.

Ei pidä luulla olevansa niin erillään synnistä, että olisi ikuisiksi ajoiksi päässyt siitä eroon, eikä enää olisi vaarassa joutua sen valtaan. Hallita - Hallita voivat: ihminen, Jumala, Kristus, kerran uskovat, paholainen, synti; kuolema ja armo.

Luonnossa hallitsee: Aurinko päivää ja kuu yötä. Jumala hallitsee kaikki luonnonlait, meren ja kaiken.

Ihmisten keskellä: mies vaimoa, kuningas kansaa, ahkera laiskaa (Snl.12:24), palvelija kunnotonta poikaa (Snl.17:2), rikas köyhää, kansa toista kansaa.

Kristuksen hallinta on ennustettu, luvattu, voittoa, vahvistetaan ja toteutuu kerran lopullisesti ja rutosti. (Ilm.11:15-17)

Meillä on taistelu pimeyden hallituksia vastaan, ja jotka eivät voi erottaa meitä Kristuksen rakkaudesta.

Ihmisen tehtävänä oli alussa viljellä, varjella ja hallita. Armolahjojen joukossa on myös mainittu hallita armolahja, joka on mm. paimenella ja se on ennen kaikkea oikeudellinen lahja. 1.Kor.12:27-28

"älkääkä antako jäseniänne vääryyden aseiksi synnille, vaan antakaa itsenne, kuolleista eläviksi tullessa, Jumalalle, ja jäsenenne vanhurskauden aseiksi Jumalalle." 6:13

Synti voi käyttää aseenaan kaikkea, mutta kaikki voidaan vihkiä myös Jumalan käyttöön.

Kykyjänsä, mahdollisuuksissa jäseniensä synnin käyttöön antaminen tarkoittaa sitä, että ihminen antaa synnille tilaisuuden hallita elämässään.

Jumalalle antautuminen merkitsee sitä, että kaikkea ihmisen elämässä voidaan käyttää Jumalan kunniaksi.

"Kuolettakaa siis maalliset jäsenenne: haureus, saastaisuus, kiihko, paha himo ja ahneus, joka on epäjumalanpalvelusta, sillä niiden tähden tulee Jumalan viha, ja niissä tekin ennen vaelsitte, kun niissä elitte.

Mutta nyt pankaa tekin pois ne kaikki: viha, kiivastus, pahuus, herjaus ja häpeällinen puhe suustanne. Älkää puhuko valhetta toisistanne, te, jotka olette riisuneet pois vanhan ihmisen tekoinensa ja pukeutuneet uuteen, joka uudistuu tietoon, Luojaansa kuvan mukaan. Ja tässä ei ole kreikkalaista eikä juutalaista, ei ympärileikkausta eikä ympärileikkaamattomuutta, ei barbaaria, ei skyyttalaista, ei orjaa, ei vapaata, vaan kaikki ja kaikissa on Kristus." Kol.3:5-11

Herran mielipide

Kun Jeesus tulee elämäsi Herraksi, niin Hän haluaa puuttua kirjoihin, joita luet, ajan käyttöön ja ruumiin hoitoon.

Jos Hän on Herrasi, niin Hän haluaa puuttua raha-asioihisi, siihen, miten ansaitset ja käytät varasi. Hän haluaa vaikuttaa avioliittoosi, lapsiisi ja kotiisi. Hän haluaa määrätä elämän urasi ja asuinpaikkasi.

Jos Hän on Herrasi, niin Hän haluaa astua jokaiselle elämäsi alueelle.

Minä ainakin haluan Hänen näin tekevän, etkö sinä?

Tämä tekee uskovan elämästä siunatun. Ja se poistaa elämästä epävarmuuden ja ihmisohjauksen ja nostaa sen luonnolliselta tasolta yliluonnolliselle tasolle.

Elämme aikaa, jolloin todella tarvitsemme Jumalan Sanan mukaista opetusta, kuten rakkaus, elämä, avioliitto, lapset jne.

Anna Sanan kokonansa sinua hallita, vallita ja ohjata elämääsi, silloin Jeesus on elämäsi Herra, Hän hallitsee sinua - Jeesus olkoon Herra!

"Sillä synnin ei pidä teitä vallitseman, koska ette ole lain alla, vaan armon alla." 6:14

Vallita - Ihminen vallitsee Jumalan antamin valtuuksin ja Hänen valvonnan alaisena. Valtuuksiakin voidaan käyttää väärin, kuten paholainen.

Armo on voimatekijä, jolla on hallintavalta, ja tällä alueella ei synnillä, eikä vanhalla luonnolla ole mahdollisuutta päästä esiin, eikä näin ollen liha voi käyttää väärin Jumalan armoa.

"Niin me siis, veljet, olemme velassa, mutta emme lihalle, lihan mukaan elääksemme.

Sillä jos te lihan mukaan elätte, pitää teidän kuoleman; mutta jos te Hengellä kuoletatte ruumiin teot, niin saatte elää. Sillä kaikki, joita Jumalan Henki kuljettaa, ovat Jumalan lapsia.”
Room.8:12-14

”Mutta jos te olette Hengen kuljetettavina, niin ette ole lain alla.”
Gal.5:18

Uskovat ovat vanhurskauden palvelijoita; 6:15-23

”Kuinka siis on? Saammeko tehdä syntiä, koska emme ole lain alla, vaan armon alla? Pois se!

Ettekö tiedä, että kenen palvelijoiksi, ketä tottelemaan, te antaudutte, sen palvelijoita te olette, jota te tottelette, joko synnin palvelijoita, kuolemaksi, tahi kuuliaisuuden, vanhurskaudeksi?

Mutta kiitos Jumalalle, että te, jotka ennen olitte synnin palvelijoita, nyt olette tulleet sydämestänne kuuliaisiksi sille opin muodolle, jonka johtoon te olette annetut, ja että te synnistä vapautettuina olette tulleet vanhurskauden palvelijoiksi!

Minä puhun ihmisten tavalla teidän lihanne heikkouden tähden. Sillä niinkuin te ennen annoitte jäsenenne saastaisuuden ja laittomuuden palvelijoiksi laittomuuteen, niin antakaa nyt jäsenenne vanhurskauden palvelijoiksi pyhitykseen.

Sillä kun olitte synnin palvelijoita, niin te olitte vapaat vanhurskaudesta. Minkä hedelmän te siitä silloin saitte? Sen, jota te nyt häpeätte. Sillä sen loppu on kuolema.

Mutta nyt, kun olette synnistä vapautetut ja Jumalan palvelijoiksi tulleet, on teidän hedelmänne pyhitys, ja sen loppu on iankaikkinen elämä.

Sillä synnin palkka on kuolema, mutta Jumalan armolahja on iankaikkinen elämä Kristuksessa Jeesuksessa, meidän Herrassamme.” 6:15-23

”Kuinka siis on? Saammeko tehdä syntiä, koska emme ole lain alla, vaan armon alla? Pois se!” 6:15

Vanhan liiton Mooseksen lain alla ei ollut lupa tehdä syntiä, niin kuin ei myöskään uuden liiton Kristuksen armossa. Mooseksen laki ei tuntenut muita keinoja synnin kurissa pitämiseksi, kuin lain ja sen säätämän rangaistuksen.

Uskovaa kehotetaan kääntymään Mooseksen luota Kristuksen tykö, laista armoon.

Apostoli kieltää jyrkästi, että tämä johtaa syntiin. Lain alta armon alle siirtyminen ei tietenkään tarkoita sitä, että uskovalla olisi oikeus rikkoa lakia tai laiminlyödä jotakin, mitä Jumala häneltä vaatii.

”Ettekö tiedä, että kenen palvelijoiksi, ketä tottelemaan, te antaudutte, sen palvelijoita te olette, jota te tottelette, joko synnin palvelijoita, kuolemaksi, tahi kuuliaisuuden, vanhurskaudeksi?” 6:16

Vai ettekö tiedä - emme voi puolustella syntiä tietämättömyydellä, koska uudestisyntymisessä Jumala on kirjoittanut lain sydämiimme ja mieleemme. Ihminen sitoutuu joko pahaa tai hyvää palvelemaan eli ketä ihminen tottelee. Kuuliaisuutta palvelevat uskovat ovat sitoutuneet hyviin tekoihin, vanhurskauden palvelijoiksi. Kuuliaisuuden tiellä on siunaus!

”Kuin koira, joka palajaa oksenuksilleen, on tyhmä, joka yhä uusii hulluuksiansa.” Snl.26:11

"Ei kukaan voi palvella kahta herraa; sillä hän on joko tätä vihaava ja toista rakastava, taikka tähän liittyvä ja toista halveksiva. Ette voi palvella Jumalaa ja mammonaa." Matt.6:24

"Mutta kiitos olkoon Jumalalle, että te, jotka ennen olitte synnin palvelijoita, nyt olette tulleet sydämestänne kuuliaisiksi sille opin muodolle, jonka johtoon te olette annetut," 6:17

6:17 Mutta kiitos Jumalalle - Mutta kiitos olkoon Jumalan (Luther)
Vrt. 7:25; 16:27 Raamattu 1913

Kuuliaisuus - on vapaaehtoista ja vilpittöntä; se on lähtöisin sydämestä. He eivät kokeneet passiivista siirtymistä isännältä toiselle, vaan synnin valta oli murrettu, ja he olivat itse antaneet itsensä Jumalalle. Apostoli kiittää Jumalan pelastusteoista, kuinka uskovat olivat vapautuneet synnistä ja olivat nyt alttiita evankeliumille. Se on vanhurskauden palvelijana olemista. (jae 18)

"ja että te synnistä vapautettuina olette tulleet vanhurskauden palvelijoiksi!" 6:18

Synti on mielivaltainen isäntä, jonka hallinnasta heidät nyt on vapautettu. Se tapahtui Jumalan armon avulla. He saivat uuden Herran ja sen vuoksi heidän on mahdotonta palvella enää syntiä.

"Niin Jeesus sanoi niille juutalaisille, jotka uskoivat Häneen: "Jos te pysytte Minun Sanassani, niin te totisesti olette Minun opetuslapsiani; ja te tulette tuntemaan totuuden, ja totuus on tekevä teidät vapaiksi". Jos siis Poika tekee teidät vapaiksi, niin te tulette todellisesti vapaiksi." Joh.8:31-32,36

"Minä puhun ihmisten tavalla teidän lihanne heikkouden tähden. Sillä niinkuin te ennen annoitte jäsenenne saastaisuuden ja laittomuuden palvelijoiksi laittomuuteen, niin antakaa nyt jäsenenne vanhurskauden palvelijoiksi pyhitykseen." 6:19

Syntiset ovat liiankin halukkaita myöntymään synnin valtaan. Aluksi ihminen leikkii synnillä, mutta kun osat vaihtavat paikkaansa ja synti leikkii ihmisellä, ollaan kokonaan synnin vallassa. Synti on saastaisuus ja laittomuus ja niitä kuvataan voimina, jotka käyttävät ihmistä palvelijanaan ja orjana.

Antakaa nyt jäsenenne vanhurskauden palvelijoiksi pyhitykseen - tehkää tämä kerta kaikkiaan!

"Niin, veljeni, teidätkin on kuoletettu laista Kristuksen ruumiin kautta, tullaksenne toisen omiksi, Hänen, joka on kuolleista herätetty, että me kantaisimme hedelmää Jumalalle.

Sillä kun olimme lihan vallassa, niin synnin himot, jotka laki herättää, vaikuttivat meidän jäsenissämme, niin että me kannoimme hedelmää kuolemalle, mutta nyt me olemme irti laista ja kuolleet pois siitä, mikä meidät piti vankeina, niin että me palvelemme Jumalaa Hengen uudessa tilassa emmekä kirjaimen vanhassa." Room.7:4-6

"Niin minä Jumalan armahtavan laupeuden kautta kehoitan teitä, veljet, antamaan ruumiinne eläväksi, pyhäksi, Jumalalle otolliseksi uhriksi; tämä on teidän järjellinen jumalanpalveluksenne.

Älkääkä mukautuko tämän maailmanajan mukaan, vaan muuttukaa mielenne uudistuksen kautta, tutkiaksenne, mikä on Jumalan tahto, mikä hyvää ja otollista ja täydellistä." Room.12:1-2

"Sillä kun olitte synnin palvelijoita, niin te olitte vapaat vanhurskaudesta." 6:20

Luonnollinen ihminen on synnin orja ja kuuluu pahalle, eikä vanhurskaudella ole maailman ihmiseen mitään valtaa, vaan hän on vapaa vanhurskaudesta. Sellainen ihminen on yhtä kaukana pyhyydestä ja puhtaudesta kuin sairas on terveydestä.

Maailmalliselle ihmiselle on tärkeää vain se, että saa itselleen mahdollisimman paljon irti tästä elämästä. Sellainen elämä on itsekästä, kateellista ja kauhistuttava loppu on odotettavissa. Jumalattoman osa on tässä maailmassa ja kerran kohtaa lopullinen perikato. Tähän on kirjoitettu mm. Psalmi 73 jumalattoman menestys tässä elämän ajassa ja vanhurskaan kärsimys; jumalattoman perikato ja kerran vanhurskaan ikuinen autuus ja ilo.

"Minkä hedelmän te siitä silloin saitte? Sen, jota te nyt häpeätte. Sillä sen loppu on kuolema." 6:21

"Mitä ihminen kylvää, sitä hän myös niittää!"

Tämä jae voidaan myös ymmärtää vanhurskaan hengen hedelmän vastakohtana:

"Minkä hedelmän saitte silloin siitä, mitä nyt häpeätte?"

Vastaus: "Emme mitään hedelmää!"

Kuolema tässä tarkoittaa iankaikkista kuolemaa, ikuista eroa Jumalasta, joka on Jumalan lopullinen tuomio.

"Miehen mielestä on oikea monikin tie, joka lopulta on kuoleman tie."

Snl.16:25

"Mutta nyt, kun olette synnistä vapautetut ja Jumalan palvelijoiksi tulleet, on teidän hedelmänne pyhitys, ja sen loppu on iankaikkinen elämä." 6:22

Uskova ei kuulu synnin alaisuuteen, vaan Jumalalle ja tämä ei ole orjasuhde, vaan vapauden korkein muoto. Uskovan on elettävä tämä lyhyt muukalaisuuden aika evankeliumin arvon mukaisesti.

Jumalan palvelijan työn tulos on hedelmää, jonka saa aikaan hänen ulkopuoleltaan tuleva Voima.

Iankaikkinen elämä - ei tarkoita vain kuolemattomuutta, vaan myös elämän laatua. Iankaikkinen elämä on elämän korkein muoto.

Hengen hedelmä

"Mutta Hengen hedelmä on rakkaus, ilo, rauha, pitkämielisyys, ystävällisyys, hyvyys, uskollisuus, sävyisyys, itsensähillitseminen." Gal.5:22

"Vaeltakaa valkeuden lapsina - sillä kaikkalainen hyvyys ja vanhurskaus ja totuus on valkeuden hedelmä - " Ef.5:9

"Mutta nyt, kun olette synnistä vapautetut ja Jumalan palvelijoiksi tulleet, on teidän hedelmänne pyhitys, ja sen loppu on iankaikkinen elämä." Room.6:22

"Keskellä sen katua ja virran molemmilla puolilla oli elämän puu, joka kantoi kahdettoista hedelmät, antaen joka kuukausi hedelmänsä, ja puun lehdet ovat kansojen tervehtymiseksi." Ilm.22:2

Hengen hedelmiä on kaikkiaan kaksitoista, elämän virran varrella olevan elämänpuun hedelmien mukaisesti. Raamatussa Hengen hedelmä esiintyy myös yksikkömuodossa, koska rakkaus pitää sisällään kaiken, kaikki hengen hedelmät. Rakkaus tulee olemaan kerran taivaallisen olotilan suurin ominaisuus.

Hengen hedelmä on: rakkaus, ilo, rauha, pitkämielisyys, ystävällisyys, hyvyys, uskollisuus, sävyisyys, itsensähillitseminen, vanhurskaus, totuus

ja pyhitys.

"Sillä synnin palkka on kuolema, mutta Jumalan armolahja on iankaikkinen elämä Kristuksessa Jeesuksessa, meidän Herrassamme." 6:23
 Syntisellä ei ole odotettavissa mitään muuta kuin kuolema, ero Jumalasta. Se on oikeudenmukainen palkka, mitä syntinen on tehnyt Jumalalle. Kuolema on synnin palkka, seuraus, jonka syntinen on itse ansainnut. Synti ja armo ovat tässä vastakkain. Palkan ja armosta annetun lahjan saamisen välillä on suuri ero. Kuolema on ansaittua palkkaa, iankaikkinen elämä on saatu ansiotta, lahjana sulasta armosta. Kaikki Jumalan palvelijat niin pienet kuin suuret saavat iankaikkisen elämän Taivaallisen Isän armolahjana, koska ovat Kristuksessa Jeesuksessa.

"Minun lampaani kuulevat Minun ääntäni, ja Minä tunnen ne, ja ne seuraavat Minua. Ja Minä annan heille iankaikkisen elämän, ja he eivät ikinä huku, eikä kukaan ryöstä heitä Minun kädestäni. Minun Isäni, joka on heidät Minulle antanut, on suurempi kaikkia, eikä kukaan voi ryöstää heitä Minun Isäni kädestä. Minä ja Isä olemme yhtä." Joh.10:27-30

"Mutta armolahjan laita ei ole sama kuin lankeemuksen; sillä joskin yhden lankeemuksesta monet ovat kuolleet, niin paljoa enemmän on Jumalan armo ja lahja yhden ihmisen, Jeesuksen Kristuksen, armon kautta ylenpalttisesti tullut monien osaksi. Ja jos yhden ihmisen lankeemuksen tähden kuolema on hallinnut yhden kautta, niin paljoa enemmän ne, jotka saavat armon ja vanhurskauden lahjan runsauden, tulevat elämässä hallitsemaan yhden, Jeesuksen Kristuksen, kautta." Room.5:15,17 Amen

Herran Jeesuksen Kristuksen armo olkoon kaikkien teidän kanssanne! Amen

Kautta kärsimysten voittoon; Hengellinen laulu nro 348

1. Kautta kärsimysten voittoon! Käynyt tie on Jeesuksen.
 Eikä meille toista tietä suotu maassa varjojen.
 Katso, Israel kun pyrki maahan Herran lupaamaan.
 Vaivojen ja vaarain kautta, matka sinne kulki vaan.
2. Kautta kärsimysten voittoon! Käy myös kristikunnan tie;
 Kulkemaansa tietä Herra seuraajansa aina vie.
 Taivaan valtakunnan siemen murhein multaan peitetään.
 Mutta siemen kun se kuolee, nouseva on elämän.
3. Kautta kärsimysten voittoon! Niin se tie vie voittohon.
 Vaikka kyynel joskus vierii, taistelu kun kuuma on.
 Jeesus voitti kuollessansa, Israel sai Kaanaan maan.
 Taistellut on pyhäin joukko, kun se kerran kruunataan.
4. Kautta kärsimysten voittoon! Laula riemumielin näin,
 Veren voiman voittolaulun taistelussa virittäin.
 Synnin yön ja kärsimyksen voittaa ristin rakkaus
 Sydämissä särkyneissä syttyy toivo, uskallus.

PAAVALIN KIRJE ROOMALAISILLE; LUKU 7 - Lihassa

Armo teille ja rauha Jumalalta, meidän Isältämme ja Herralta Jeesukselta Kristukselta!

Laki ja synti; 7:1-6

Laki paljastaa synnin; 7:7-12

Kahden lain välinen taistelu; 7:13-25

Laki ja Synti; 7:1-6

"Vai ettekö tiedä, veljet - minä puhun lain tunteville - että laki vallitsee ihmistä, niin kauan kuin hän elää? Niinpä sitoo laki naidun vaimon hänen elossa olevaan mieheensä; mutta jos mies kuolee, on vaimo irti tästä miehen laista. Sentähden hän saa avionrikkojan nimen, jos miehensä eläessä antautuu toiselle miehelle; mutta jos mies kuolee, on hän vapaa siitä laista, niin ettei hän ole avionrikkoja, jos menee toiselle miehelle. Niin, veljeni, teidätkin on kuoletettu laista Kristuksen ruumiin kautta, tullaksenne toisen omiksi, Hänen, joka on kuolleista herätetty, että me kantaisimme hedelmää Jumalalle. Sillä kun olimme lihan vallassa, niin synnin himot, jotka laki herättää, vaikuttivat meidän jäsenissämme, niin että me kannoimme hedelmää kuolemalle, mutta nyt me olemme irti laista ja kuolleet pois siitä, mikä meidät piti vankeina, niin että me palvelemme Jumalaa Hengen uudessa tilassa emmekä kirjaimen vanhassa." 7:1-6

"Vai ettekö tiedä, veljet - minä puhun lain tunteville - että laki vallitsee ihmistä, niin kauan kuin hän elää?" 7:1

Vai ettekö tiedä - Uskovien tulisi tietää!

Kuolema on voima ja valta, joka voi vapauttaa synnin vaatimuksista (6:7) ja se myös vapauttaa lain vaatimuksista. (7:1-4)

Laki vallitsee ihmistä, niin kauan kuin hän elää. Kuoleman jälkeen ihminen ei enää voi vaatia mitään. Ja tämän tähden ei kuoleman jälkeen enää voi tehdä parannusta, koska lain voimassaolo on päättynyt. Tämä ei koske vain Mooseksen lakia, vaan lakia yleensä. Seuraavissa jakeissa apostoli ottaa esimerkin avioliittolaista, jota koskee sama periaate.

"Niinpä sitoo laki naidun vaimon hänen elossa olevaan mieheensä; mutta jos mies kuolee, on vaimo irti tästä miehen laista." 7:2

Apostoli ottaa käytännön esimerkin laista, kohdan avioliittolaki. Niin kauan kuin mies elää, vaimo on sidottu häneen, mutta miehen kuoltua hän on laillisesti vapaa avioliittolaista ja voi avioitua jonkun toisen kanssa. Kuolema vapauttaa avioliittolaista, niin että tämä voi liittyä uuteen suhteeseen.

Leski ei enää ole sidottu mieheensä ja samoin ei uskovakaan ole enää lain vaatimusten alainen, koska kuolema on vapauttanut hänet laista.

"Mutta naimisissa oleville minä julistan, en kuitenkaan minä, vaan Herra, ettei vaimo saa erota miehestään; mutta jos hän eroaa, niin pysyköön naimatonna tai sopikoon miehensä kanssa; eikä mies saa hyljätä vaimoansa. Vaimo on sidottu, niin kauan kuin hänen miehensä elää, mutta jos mies kuolee, on hän vapaa menemään naimisiin, kenen kanssa tahtoo, kunhan se vain tapahtuu Herrassa." 1.Kor.7:10-11,39

"Sentähden hän saa avionrikkojan nimen, jos miehensä eläessä antautuu toiselle miehelle; mutta jos mies kuolee, on hän vapaa siitä laista, niin ettei hän ole avionrikkoja, jos menee toiselle miehelle." 7:3

Toisen miehen kanssa eläminen laillisen aviopuolison vielä elossa ollessa on rikos, synti, joka kadottaa ikuiseen kadotukseen, ellei avionrikkoja tee totista parannusta. Mutta aviopuolison kuoltua asia on kokonaan toinen. Silloin vaimolla on täysi valta, vapaus avioitua toisen kanssa. Kuolema vapauttaa avioliittolaistakin.

"On sanottu: 'Joka hylkää vaimonsa, antakoon hänelle erokirjan'.

Mutta Minä sanon teille: jokainen, joka hylkää vaimonsa muun kuin huoruuden tähden, saattaa hänet tekemään huorin, ja joka nai hyljätyin, tekee huorin." Matt.5:31-32

"Niin, veljeni, teidätkin on kuoletettu laista Kristuksen ruumiin kautta, tullaksenne toisen omiksi, Hänen, joka on kuolleista herätetty, että me kantaisimme hedelmää Jumalalle." 7:4

Laki asetti ihmiselle vaatimuksia synnin vuoksi, mutta anteeksisaamisen armon saanut ihminen ei enää ole synnin alaisuudessa. Emme kuulu synnille emmekä laille, vaan kuulumme Kristukselle.

Kristus on ylösnoussut ja elää. Hän kuoli puolestamme ja nousi kuolleista ja on nyt meidän aviomiehemme. Yhteys lain kanssa tuotti hedelmää kuolemalle (jae 5), kun taas yhteys Kristuksen kanssa johtaa siihen, että kannamme hedelmää Jumalalle. Laki ei kuole, mutta me voimme kuolla siitä pois Kristuksen ruumiin kuoleman kautta.

"Sillä minä olen lain kautta kuollut pois laista, elääkseni Jumalalle.

Minä olen Kristuksen kanssa ristiinnaulittu, ja minä elän, en enää minä, vaan Kristus elää minussa; ja minkä nyt elän lihassa, sen minä elän Jumalan Pojan uskossa, Hänen, joka on rakastanut minua ja antanut itsensä minun edestäni.

En minä tee mitättömäksi Jumalan armoa, sillä jos vanhurskaus on saatavissa lain kautta, silloinhan Kristus on turhaan kuollut."

Gal.2:19-21

"Sillä kun olimme lihan vallassa, niin synnin himot, jotka laki herättää, vaikuttivat meidän jäsenissämme, niin että me kannoimme hedelmää kuolemalle," 7:5

Tässä olemme lain vallassa ja seuraavassa jakeessa irti laista.

Laki herättää - Jumala on kirjoittanut lain ihmisen omaantuntoon ja omantunnon päätehtävä on; herättää, osoittaa ja todistaa. Luonnollisen ihmisen elämä kantaa hedelmää kuolemalle. Lihallinen luonto hallitsee kääntymätöntä ihmistä. Luonnollinen ihminen juuri on lihan vallassa.

Apostoli sanoo, että me olimme lihan vallassa ja nyt olemme paljon paremmassa asemassa - Kristuksessa Jeesuksessa.

"Jotka lihan vallassa ovat, ne eivät voi olla Jumalalle otolliset.

Mutta te ette ole lihan vallassa, vaan Hengen, jos kerran Jumalan Henki teissä asuu. Mutta jolla ei ole Kristuksen Henkeä, se ei ole Hänen omansa." Room.8:8-9

"mutta nyt me olemme irti laista ja kuolleet pois siitä, mikä meidät piti vankeina, niin että me palvelemme Jumalaa Hengen uudessa tilassa emmekä kirjaimen vanhassa." 7:6

Irti laista - Tämän muutoksen on saanut aikaan kuolemamme Kristuksen kanssa. Ja kirjain viittaa lakiin. Laki käskee ja uhkaa ja näyttää likatahramme, mutta ei voi puhdistaa niitä.

Uuteen liittoon syntynyt on saanut lain sydämeensä ja mieleensä kirjoitettuna. Ja sellainen ei noudata Jumalan lakia vain sen tähden, että hänen täytyy, tai on pakko, vaan koska hän haluaa ja tahtoo rakastaa Herraa.

"Katso, päivät tulevat, sanoo Herra, jolloin Minä teen Israelin heimon ja Juudan heimon kanssa uuden liiton; en sellaista liittoa kuin se, jonka Minä tein heidän isäinsä kanssa silloin, kun Minä tartuin heidän käteensä ja vein heidät pois Egyptin maasta, ja jonka liittoni he ovat rikkoneet, vaikka Minä olin ottanut heidät omikseni, sanoo Herra.

Vaan tämä on se liitto, jonka Minä teen Israelin heimon kanssa niiden päivien tultua, sanoo Herra: Minä panen lakini heidän sisimpäänsä ja kirjoitan sen heidän sydämiinsä; ja niin Minä olen heidän Jumalansa, ja he ovat Minun kansani.

Silloin ei enää toinen opeta toistansa eikä veli veljeänsä sanoen: 'Tuntekaa Herra'. Sillä he kaikki tuntevat Minut, pienimmästä suurimpaan, sanoo Herra; sillä Minä annan anteeksi heidän rikoksensa enkä enää muista heidän syntejäänsä." Jer.31:31-34

Laki paljastaa synnin; 7:7-12

"Mitä siis sanomme? Onko laki syntiä? Pois se! Mutta syntiä en olisi tullut tuntemaan muuten kuin lain kautta; sillä en minä olisi tiennyt himosta, ellei laki olisi sanonut: "Älä himoitse".

Mutta kun synti otti käskysanasta aiheen, herätti se minussa kaikkinaisia himoja; sillä ilman lakia on synti kuollut.

Minä elin ennen ilman lakia; mutta kun käskysana tuli, niin synti virkosi, ja minä kuolin. Niin kävi ilmi, että käskysana, joka oli oleva minulle elämäksi, olikin minulle kuolemaksi.

Sillä kun synti otti käskysanasta aiheen, petti se minut ja kuoletti minut käskysanan kautta. Niin, laki on kuitenkin pyhä ja käskysana pyhä, vanhurskas ja hyvä." 7:7-12

"Mitä siis sanomme? Onko laki syntiä? Pois se! Mutta syntiä en olisi tullut tuntemaan muuten kuin lain kautta; sillä en minä olisi tiennyt himosta, ellei laki olisi sanonut: "Älä himoitse." 7:7

Laki ei itsessään voi mitenkään olla syntiä, mutta se herättää synnin. Ihminen ei tiedä himon olevan syntiä, ennen kuin laki tuli ja näytti sen.

Apostoli lainaa tässä Mooseksen lakia kymmentä käskyä; "Älä himoitse".

Minä - Paavali puhuu tässä omasta elämästään fariseuksena ennen uudestisyntymistään ja siitä ristiriita tilanteesta, jonka hän koki uskoontulonsa jälkeen.

"Mutta me tiedämme, että kaiken, minkä laki sanoo, sen se puhuu lain alaisille, että jokainen suu tukittaisiin ja koko maailma tulisi syylliseksi Jumalan edessä; sentähden, ettei mikään liha tule Hänen edessään vanhurskaaksi lain teoista; sillä lain kautta tulee synnin tunto." Room.3:19-20

"Mutta kun synti otti käskysanasta aiheen, herätti se minussa kaikkinaisia himoja; sillä ilman lakia on synti kuollut." 7:8

Lain tehtävänä on herättää tietoisuus synnistä synnintekijän omassatunnossa. Sellainen ihminen, joka on tietämätön lain kiellosta, elää myös tietämättömänä synnistä ja tietoisuus synnistä aiheuttaa myös synnin kapinan lakia vastaan.

"Jos Minä en olisi tullut ja puhunut heille, ei heillä olisi syntiä; mutta nyt heillä ei ole, millä syntiänsä puolustaisivat." Joh.15:22

"Ja kun Hän tulee, niin Hän näyttää maailmalle todeksi synnin ja vanhurskauden ja tuomion: synnin, koska he eivät usko Minuun; vanhurskauden, koska Minä menen Isän tykö, ettekä te enää Minua näe; ja tuomion, koska tämän maailman ruhtinas on tuomittu." Joh.16:8-11

"Minä elin ennen ilman lakia; mutta kun käskysana tuli, niin synti virkosi," 7:9

Kaksitoista vuotiaana Paavalistakin tuli muiden juutalaisten tapaan lain poika. Sitä ennen hän oli elänyt ns. viattomuuden tilassa, ilman lakia. Mutta kun käskysana tuli, virkosi synti. Se tarkoittaa, että se oli koko ajan ollut olemassa, mutta laki ja käskyt näyttivät ja osoittivat synnin. "Jos Minä en olisi tullut ja puhunut heille, ei heillä olisi syntiä" ja "syntiä ei lueta, missä lakia ei ole". (Joh.15:22; Room.5:13)

Pyhän Hengen eräs päätehtävä on näyttää maailmalle todeksi synti, vanhurskaus ja tuomio. Lailla on siis valta saada ihminen tietoiseksi synnistä, mutta sillä ei ole elävää voimaa vapauttaa häntä siitä. Armo on ainoa voima, joka voi irrottaa synnin juurineen pois sydäimestä.

"ja minä kuolin. Niin kävi ilmi, että käskysana, joka oli oleva minulle elämäksi, olikin minulle kuolemaksi." 7:10

Synnin seuraamukset ovat väistämättömät. Se johtaa fyysiseen kuolemaan ja hengelliseen kuolemaan eli eroon Jumalasta ja kerran toiseen kuolemaan viimeisen tuomion jälkeen eli iankaikkiseen eroon Jumalasta.

Synti virkosi (jae 9), mutta syntinen kuoli. Tästä ei voi syyttää lakia, sillä maailmassa vallitsi jo kuolema ennen kuin laki annettiin. Laki laillisesti synnin seuraamukset.

Jumalan käskyjen tarkoitus oli olla elämäksi, sillä Hän sanoo: "Tee näin, niin saat elää", mutta laki kävi heikoksi ihmisen lihan kautta, koska hän ei pystynyt täyttämään virheettömästi lakia ja käskyjä, joten se ei voi johtaa kuin kuolemaan. Käskyjen tarkoitus oli johtaa tietä elämään, jotta olisimme kuuliaisia Jumalalle ja saadaksemme iankaikkisen elämän. Laki ei siis itsessään vahingoita meitä, vaan lain kirouksen vetää yllemme turmeltunut luontomme ja syntimme.

"Kirjoittaahan Mooses siitä vanhurskaudesta, joka laista tulee, että ihminen, joka sen täyttää, on siitä elävä." Room.10.5

"Noudattakaa Minun käskyjäni ja säädöksiäni, sillä se ihminen, joka ne pitää, on niistä elävä. Minä olen Herra." 3.Moos.18:5

"Ja kun olin vienyt heidät pois Egyptin maasta ja tuonut heidät erämaahan, niin Minä annoin heille käskyne ja tein heille tiettäviksi oikeuteni: se ihminen, joka ne pitää, on niistä elävä.

Myöskin sapattini Minä annoin heille, olemaan merkinä Minun ja heidän välillään, että he tulisivat tietämään, että Minä olen Herra, joka pyhitän heidät.

Mutta Israelin heimo niskoitteli Minua vastaan erämaassa: he eivät vaeltaaneet Minun käskyjeni mukaan, ylenkatsoivat Minun oikeuteni, jotka ihmisen on pidettävä, että hän niistä eläisi, ja Minun sapattini he kovin rikkoivat. Niin Minä ajattelin vuodattaa kiiivauteni heidän ylitsensä erämaassa ja lopettaa heidät." Hes.20:10-13

"Sillä kun synti otti käskysanasta aiheen, petti se minut ja kuoletti minut käskysanan kautta." 7:11

Otti aiheen - Synti johtaa pois totuuden tieltä, elämän tieltä kadotukseen, eroon Jumalasta. Ihminen voi luulla olevansa elämän tiellä, mutta hänet ohjattiin kuoleman tielle. Tämä kuolema on täydellinen kuolema.

Synti perustuu enemmän ja vähemmän petokseen; synti pettää.

Pettää - Alkutekstin mukaan tarkoittaa johtaa harhaan, eksyttää, olla veltto, höllä, pettää (toiveet).

Paholainen, persoonallinen paha, on kaiken petoksen ja vilpin alkulähde. Synnin ilmentyminen maailmaan on saatanan petoksen ja valheen seurausta. "Sillä kun synti otti käskysanasta aiheen, petti se minut ja kuoletti minut käskysanan kautta." Room.7:11 Tästä näkyy selvästi selitys, miten paholainen toimii, pettäen Jumalan Sanasta: "Onko Jumala todellakin sanonut..?" Ja tässä synnintekijä houkutellessaan harhateille ja petoksella johdettu synnin tielle. Väärät profeetat ja väärä oppi pettää. Lakiin pohjautuva omatekoinen pelastusjulistus ilman Kristusta pettää. Väärä hengellisyys, jossa on epäterve mystiikka ja kristilliseen kaapuun pukeutunut okkultismi pettää, ja jossa haetaan vain yliluonnollisia ilmiöitä.

Petos ja vilppi ihmisten suhteissa ovat Jumalalle kauhistus. Hän vihaa vääriä painoja ja mittoja.

"Älkää tehkö vääryyttä tuomitessanne älkääkä käyttäessänne pituus-, paino- tai astiamittaa.

Olkoon teillä oikea vaaka, oikeat punnukset, oikea eefa-mitta ja oikea hiin-mitta. Minä olen Herra, teidän Jumalanne, joka vein teidät pois Egyptin maasta." 3.Moos.19:35-36

Paavali kehotti Tessalonikan uskovia noudattamaan kunniallisuutta ja rehellisyyttä liike-elämässä, kuin kaikessa - "ettei kukaan sorra veljeänsä eikä tuota hänelle vahinkoa missään asiassa, sillä Herra on kaiken tämän kostaja, niinkuin myös ennen olemme teille sanoneet ja todistaneet." 1.Tess.4:6

"Jumalattomien uhri on kauhistus; saati sitten, jos se tuodaan ilkityön edestä!" Snl.21:27

Kaikkialla Raamatussa varoitetaan itsepetoksesta. Se johtuu tietämättömyydestä, itsensä puutteellisesta tuntemuksesta, yliarvioimisesta, luulotellusta viisaudesta, sekä Jumalan palveluksesta ilman pyhitystä ja haluttomuudesta noudattaa Jumalan Sanaa.

Tie totuuteen ja pelastukseen vapauttaa petollisuuden kahleista. Itsepetos on viikunalehtiä ilman hedelmää, korsi, mutta ei juurta, lamppua ilman öljyä, kylmentynyt rakkaus, ulkokuori, mutta ei voimaa, sielullisuus - ei henkeä ja nimi, mutta ei elämää.

Petos liittyy sanoihin pettää, jättää pulaan, tehdä väärin, valhe, vilppi, ilmiäntaja ja kavaltaja.

"Jotka pahaa mieltivät, niillä on mielessä petos, mutta jotka rauhaan neuvovat, niille tulee ilo." Snl.12:20

"Mielevän viisaus on, että hän vaelluksestaan vaarin pitää; tyhmien hulluus on petos." Snl.14:8

"Uskollinen todistaja on hengen pelastaja, mutta joka valheita puhuu, on petosta täynnä." Snl.14:25

"Vihamies teeskentelee huulillaan, mutta hautoo petosta sydämessänsä. Jos hän muuttaa suloiseksi äänensä, älä häntä usko, sillä seitsemän kauhistusta hänellä on sydämessä.

Vihamielisyys kätkeytyy kavalasti, mutta seurakunnan kokouksessa sen pahuus paljastuu.

Joka kuopan kaivaa, se itse siihen lankeaa; ja joka kiveä vierittää, sen päälle se takaisin vyörähtää." Snl.26:24-27

Petetty - petos

"Mutta käärme oli kavalin kaikista kedon eläimistä, jotka Herra Jumala oli tehnyt; ja se sanoi vaimolle: "Onko Jumala todellakin sanonut: 'Älkää syökö kaikista paratiisin puista'?"

Niin vaimo vastasi käärmeelle: "Me saamme syödä muiden puiden hedelmiä paratiisissa, mutta sen puun hedelmästä, joka on keskellä paratiisia, on Jumala sanonut: 'Älkää syökö siitä älkääkö koskeko siihen, ettette kuolisi'."

Niin käärme sanoi vaimolle: "Ette suinkaan kuole; vaan Jumala tietää, että sinä päivänä, jona te siitä syötte, aukenevat teidän silmänne, ja te tulette niinkuin Jumala tietämään hyvän ja pahan".

Ja vaimo näki, että siitä puusta oli hyvä syödä ja että se oli ihana katsella ja suloinen puu antamaan ymmärrystä; ja hän otti sen hedelmästä ja söi ja antoi myös miehellensä, joka oli hänen kanssansa, ja hänkin söi.

Silloin aukenivat heidän molempien silmät, ja he huomasivat olevansa alasti; ja he sitoivat yhteen viikunapuun lehtiä ja tekivät itselleen vyöverhot.

Niin Herra Jumala sanoi vaimolle: "Mitäs olet tehnyt?"

Vaimo vastasi: "Käärme petti minut, ja minä söin." 1.Moos.3:1-7,13

Tässä näkyy kaikki petosrikoksen tunnusmerkistö ja rikoksesta saatu hyöty, joka tässä tapauksessa on kosto paholaisen taholta.

Suomen rikoslain luku 36 mukaan petos on kyseessä, kun rikoksen tekijä saa erehtymällä toista tai erehdyttä hyväksi käyttämällä toisen tekemään tai jättämään tekemättä jotakin sekä aiheuttaa erehtyneelle henkilölle vahinkoa. Lisäksi laki tuntee kolme eri rikosastetta; lievä, tavallinen ja törkeä petos ja samoin rangaistuskin on tekojensa mukaan.

Pääase, johon pimeyden ruhtinas turvautuu pitääkseen maailmaa vallassaan, on valhe ja petokseen siis aina sisältyy valhe. Tämä petos on suunniteltu pettämään ihmisiä elämän eri vaiheissa; uudestisyntymättömiä synnin pettäminä, lihallisia uskovia ja pitemmälle uskossa ennättäneille hienostuneimpia petoksia.

Petetty - on Raamatun mukaan kuvaus jokaisesta uudestisyntymättömästä ihmisestä, henkilöön, rotuun, kulttuuriin tai sukupuoleen katsomatta.

"Olimmehan mekin ennen ymmärtämättömiä, tottelemattomia, eksyksissä, moninaisten himojen ja hekumain orjia, elimme pahuudessa ja kateudessa, olimme inhottavia ja vihasimme toisiamme." Tiit.3:3

Jokaisen uudestisyntymättömän pettää ennen muuta hänen oma petollinen sydämensä ja synti.

"Petollinen on sydän ylitse kaiken ja pahanilkkinen; kuka taitaa sen tuntea?" Jer.17:9

"Joka tuhassa kiinni riippuu, sen on petetty sydän harhaan vienyt, ei hän pelasta sieluansa eikä sano: "Eikö ole petosta se, mikä on oikeassa kädessäni?" Jes.44:20

Tämän maailman jumala lisää mielen sokeutta, että Kristuksen evankeliumin valkeus ei karkottaisi pimeyttä pois. Eivätkä paholaisen petokset lopu, vaikka Jumalan uudestisyntymättömä elämä saavuttaa ihmisen, sillä mielen sokeus väistyy vain siinä määrin, kun totuuden valo häätää saatanan petolliset valheet.

"Mutta jos meidän evankeliumimme on peitossa, niin se peite on niissä, jotka kadotukseen joutuvat, niissä uskottomissa, joiden mielet tämän

maailman jumala on niin sokaissut, ettei heille loista valkeus, joka lähtee Kristuksen kirkkauden evankeliumista, Hänen, joka on Jumalan kuva." 2.Kor.4:4

Vaikka sydän on uudistunut ja tahto kääntynyt Jumalan puoleen, on ihmisellä syvälle juurtunut taipumus itsepetokseen ja ymmärryksen pettäjän sokaisevan voiman läsnäolo ainakin jossakin määrin on olemassa, kuten seuraavat Raamatun paikat osoittavat.

Ihminen on pettänyt itsensä, jos hän on vain Sanan kuuliija, eikä Jumalan Sanan tekijä. (Jaak.1:22)

Itsensä eksyttää se, joka sanoo, ettei hänellä ole syntiä. (1.Joh.1:8)

Jos joku luulee jotakin olevansa, vaikka ei ole mitään, niin hän pettää itsensä. (Gal.6:3)

Itsensä pettää se, joka luulee olevansa viisas tässä maailmassa.

(1.Kor.3:18)

Sydämensä pettää se, joka luulee olevansa Jumalan palvelija, mutta ei hillitse kieltään. (Jaak.1:26)

Itsensä pettää se, joka luulee voivansa olla synnissä, kokematta sen seurauksia. (1.Kor.15:33)

Itsensä pettää se, joka luulee, että väärät voivat periä Jumalan valtakunnan. Älkää eksykö!

"Vai ettekö tiedä, etteivät väärät saa periä Jumalan valtakuntaa? Älkää eksykö. Eivät huorintekijät, ei epäjumalanpalvelijat, ei avionrikkojat, ei hekumoitsijat eikä miehimykset, eivät varkaat, ei ahneet, ei juomarit, ei pilkkaaajat eivätkä anastajat saa periä Jumalan valtakuntaa."

1.Kor.6:9-10

"Niin, laki on kuitenkin pyhä ja käskysana pyhä, vanhurskas ja hyvä." 7:12

Lain täytyy olla pyhä, jotta se ylipäätään voi vaikuttaa jollakin tavalla ja ennen kaikkea sen on antanut Jumala. Sen tehtävänä on ilmoittaa ihmiselle, miten tämän tulisi elää ja ellei hän elä ja toimi niin, lain velvollisuus on rangaista.

Laki ilmoittaa synnin, herättää synnin sen unestaan ja tuomitsee synnin.

Laki on pyhä, koska Jumala on sen antanut ja se yhtyy täysin Jumalan pyhyyden vaatimuksiin.

Se on vanhurskas, koska se ei katso henkilöön ja kohtelee kaikkia samalla tavalla ja koskee kaikkia.

Laki on hyvä, sillä se ohjaa oikeaan käyttäytymiseen, asettaa turvalliset rajat elämään ja ohjaa onneen ja hyvyyteen.

"Jospa ottaisit Minun käskyistäni vaarin, niin olisi sinun rauhasi niinkuin virta ja sinun vanhurskautesi niinkuin meren aallot; sinun lastesi paljous olisi niinkuin hiekka, sinun kohtusi hedelmä niinkuin hiekkajyväset, sen nimi ei häviäisi, ei katoaisi Minun kasvojeni edestä." Jes.48:18-19

"Herran laki on täydellinen; se virvoittaa sielun. Herran todistus on vahva, se tekee tyhmästä viisaan.

Herran asetukset ovat oikeat, ne ilahuttavat sydämen. Herran käskyt ovat selkeät, ne valaisevat silmät. Herran pelko on puhdas, se pysyy iäti. Herran oikeudet ovat todet, kaikki tyynni vanhurskaat. Ne ovat kalliimmat kultaa, puhtaana kullana paljoutta, makeammat hunajaa ja mehiläisen mettä." Ps.19:8-11

"Sinun suusi laki on minulle kalliimpi kuin tuhannet kappaleet kultaa ja hopeata.

Sinun asetuksistasi minä saan ymmärrystä; sentähden minä vihaan kaikkia valheen teitä.

On aika Herran tehdä tekonsa: he ovat rikkoneet sinun lakisi.

Sentähden minä rakastan Sinun käskyjäsi enemmän kuin kultaa, enemmän kuin puhtainta kultaa.

Sentähden minä vaellan kaikessa suoraan, kaikkien Sinun asetuksiesi mukaan; kaikkia valheen teitä minä vihaan.

Suuri rauha on niillä, jotka rakastavat Sinun lakiasi, eikä heille kompastusta tule." Ps.119:72,104,126-128,165

Kahden lain välinen taistelu; 7:13-25

"Onko siis hyvä tullut minulle kuolemaksi? Pois se! Vaan synti, että se synniksi nähtäisiin, on hyvän kautta tuottanut minulle kuoleman, että synti tulisi ylen määrin synnilliseksi käskysanan kautta.

Sillä me tiedämme, että laki on hengellinen, mutta minä olen lihallinen, myyty synnin alaisuuteen.

Sillä minä en tunne omakseni sitä, mitä teen; sillä minä en toteuta sitä, mitä tahdon, vaan mitä minä vihaan, sitä minä teen.

Mutta jos minä teen sitä, mitä en tahdo, niin minä myönnän, että laki on hyvä.

Niin en nyt enää tee sitä minä, vaan synti, joka minussa asuu.

Sillä minä tiedän, ettei minussa, se on minun lihassani, asu mitään hyvää. Tahto minulla kyllä on, mutta voimaa hyvän toteuttamiseen ei; sillä sitä hyvää, mitä minä tahdon, minä en tee, vaan sitä paha, mitä en tahdo, minä teen.

Jos minä siis teen sitä, mitä en tahdo, niin sen tekijä en enää ole minä, vaan synti, joka minussa asuu.

Niin huomaan siis itsessäni, minä, joka tahdon hyvää tehdä, sen lain, että paha riippuu minussa kiinni; sillä sisällisen ihmiseni puolesta minä ilolla yhdyin Jumalan lakiin, mutta jäsenissäni minä näen toisen lain, joka sotii minun mieleni lakia vastaan ja pitää minut vangittuna synnin laissa, joka minun jäsenissäni on.

Minä viheliäinen ihminen, kuka pelastaa minut tästä kuoleman ruumiista? Kiitos Jumalalle Jeesuksen Kristuksen, meidän Herramme, kautta! Niin minä siis tämmöisenäni palvelen mielellä Jumalan lakia, mutta lihalla synnin lakia." 7:13-25

"Onko siis hyvä tullut minulle kuolemaksi? Pois se! Vaan synti, että se synniksi nähtäisiin, on hyvän kautta tuottanut minulle kuoleman, että synti tulisi ylen määrin synnilliseksi käskysanan kautta." 7:13

Laki oli itsessään hyvä, vanhurskas ja pyhä, joten se ei voinut johtaa ketään kadotukseen. Ennen kuin laki paljastaa synnin, jotkut saattavat puolustella syntiä ja selittää sen oikeutetuksi tai jopa ylpeillä siitä.

Mutta kun laki tulee, tulee synnin hirvittävyys esiin ja synti osoittautuu synniksi. Se on kääntänyt lain hyvyyden tuhotukseen meidät. "Heidän kasvojensa hahmo todistaa heitä vastaan; syntinsä he tuovat julki niinkuin sodomalaiset, he eivät niitä salaa. Voi heitä! Itsellensä he paha tekevät.

Sanokaa hurskaasta, että hänen käy hyvin, sillä he saavat nauttia tekojensa hedelmiä.

Voi jumalatonta! Hänen käy pahoin, sillä hänen kättensä teot maksetaan hänelle." Jes.3:9-11

"Sillä me tiedämme, että laki on hengellinen, mutta minä olen lihallinen, myyty synnin alaisuuteen." 7:14

Laki ja ihmisluonto - Tässä verrataan toisiinsa lakia ja ihmisluontoa, mikä selvittää myös kuolemaan johtavan pahuuden alkuperää. Laki on hengellinen - sen tiedämme. Laki ja ihmisluonto rinnakkain asetettuina ovat kuin valkeus ja pimeys, tai niin kuin apostoli sen tässä ilmaisee, hengellinen ja lihallinen.

"Miten siis on? Olemmeko me parempia? Emme suinkaan. Mehän olemme edellä osoittaneet, että kaikki, niin hyvin juutalaiset kuin kreikkalaiset, ovat synnin alla, niinkuin kirjoitettu on: "Ei ole ketään vanhurskasta, ei ainoatakaan," Room.3:9-10

"Sillä minä en tunne omakseni sitä, mitä teen; sillä minä en toteuta sitä, mitä tahdon, vaan mitä minä vihaan, sitä minä teen." 7:15

Minä - kuvaa tässä ihmistä, sielua

Hän oli täynnä syntiä ja ymmärsi kuitenkin, mikä oli Jumalan tahto. Hänellä oli halu noudattaa sitä, mutta oli voimaton itsessään, kun oman päätöksen olisi pitänyt pitää ja näkyä tekoina. Lihallisenä hänen tahtonsa oli täysin sidottu. Hän oli synnin orja, eikä voinut päättää omista teoistaan.

Orja ei tiedä herransa käskyjen tarkoitusta. Hän toteuttaa käskyn orjallisesti, tietämättä miksi sen tekee tai sen vaikutusta.

Se, joka noudattaa lihallisen luontonsa mielioikkujaan, himojaan, on kuin orja, joka elää toisen ohjaamana.

"Minä sanon: vaeltakaa Hengessä, niin ette lihan himoa täytä.

Sillä liha himoitsee Henkeä vastaan, ja Henki lihaa vastaan; nämä ovat nimittäin toisiansa vastaan, niin että te ette tee sitä, mitä tahdotte." Gal.5:16-17

"Mutta jos minä teen sitä, mitä en tahdo, niin minä myönnän, että laki on hyvä." 7:16

Tällä Paavalikin haluaa sanoa, että hänellä on sisimmässään puolueeton todistaja, omatunto, joka ilmaisee hänen kykenemättömyytensä noudattaa lakia ja todistaa sen, että laki on hyvä. Hänen sisimpänsä tuomio on yhtäpitävä lain kanssa.

"Niin en nyt enää tee sitä minä, vaan synti, joka minussa asuu." 7:17

"..synti joka minussa asuu.." eli saa sitä aikaan.

Paavali ei pyri väistämään vastuutaan, vaan osoittaa aran kohdan - synnin.

Epäonnistuminen ei johtunut väärästä suhteesta lakiin, kuten tietämättömyydestä, tai lain halveksimisesta, vaan synnin vallasta, joka vaikuttaa meissä, niin että teemme juuri päinvastoin kuin laki käsksee.

"Sillä minä tiedän, ettei minussa, se on minun lihassani, asu mitään hyvää. Tahto minulla kyllä on, mutta voimaa hyvän toteuttamiseen ei;" 7:18

Hyvää - Jumala on ainoa hyvä. Meidän lihassamme, meissä, ei asu mitään hyvää. Siitä todistaa tosiseikka, että liha estää meitä tekemästä hyvää ja houkuttelee meidät tekemään sitä, mitä emme tahdo.

Mitä inhimillisesti katsoen pidetäänkin hyvänä, se ei ole sitä, ellei se johda todelliseen yhteyteen Jumalan kanssa.

Hyvän vastakohtana on paha - hyvän- ja pahantiedon puu.

Jumala on hyvä ja vakaa, anteeksiantavainen, hyvä kaikille, niille, joilla on puhdas sydän, ja vaeltavat nuhteettomasti, ja sille sielulle,

joka odottaa Häntä ja Jumalan Israelille.

"Daavidin laulu. Varjele minua, Jumala, sillä Sinuun minä turvaan. Minä sanon Herralle: "Sinä olet minun Herrani, paitsi Sinua ei ole minulla mitään hyvää"; ja pyhille, jotka maassa ovat: "Nämä ovat ne jalot, joihin on koko Minun mielisuosioni." Ps.16:1-3

"Hyvä ja vakaa on Herra; sentähden Hän neuvoa syntiset tielle." Ps.25:8

"Sillä Sinä, Herra, olet hyvä ja anteeksiantavainen, suuri armossa kaikille, jotka Sinua avuksensa huutavat." Ps.86:5

"Herra on hyvä kaikille ja armahtaa kaikkia tekojansa." Ps.145:9

"Hyvä saa Herran mielisuosion, mutta juonittelijan Hän tuomitsee syylliseksi." Snl.12:2

"Mutta Minä sanon teille: rakastakaa vihollisianne, siunatkaa niitä, jotka teitä sadattelevat, tehkää hyvää niille, jotka teitä vihaavat ja rukoilkaa niiden edestä, jotka teitä parjaavat ja vainoavat; että olisitte Isänne lapsia, joka on taivaissa; sillä Hän antaa aurinkonsa koittaa niin pahoille kuin hyvällekin, ja antaa sataa niin väärille kuin vanhurskaillekin." Matt.5:44 Biblia; Raamattu k.k.1913; Novum Testamentum

"sillä sitä hyvää, mitä minä tahdon, minä en tee, vaan sitä paha, mitä en tahdo, minä teen." 7:19

Toisella puolella on synnin kauhea valta ja toisella ihmisen täydellinen voimattomuus - "Minä viheliäinen ihminen".

Jae ei kuvaa sitä elämää, jota Paavali eli Kristuksessa, sillä siinä hän saattoi iloita, siinä hän voitti ja kantoi hedelmää Jumalalle.

Päinvastoin hänen ja kaikkien muidenkin voimattomuutta omassa lihassa olevaa paha vastaan. Se on kuva ihmisestä, joka ei ole vielä oppinut tuntemaan Jumalan tietä, eikä ole kokenut Herran vapautusta.

"Jos minä siis teen sitä, mitä en tahdo, niin sen tekijä en enää ole minä, vaan synti, joka minussa asuu." 7:20

Minä - etten sitä tee minä, vaan minussa asuva ja minussa hallitseva synti, ja että teen sellaista, mitä omantuntoni neuvoista en lainkaan tahtoisi tehdä.

"Niin huomaan siis itsessäni, minä, joka tahdon hyvää tehdä, sen lain, että paha riippuu minussa kiinni;" 7:21

Paavali tekee kokemuksestaan johtopäätöksen, ja että niin kauan kun hän on täällä ajallisessa elämässä maan päällä, hän on alituisessa vaarassa antaa periksi synnille.

Pahuus on aivan käden ulottuvilla ja tulee kiusaamaan häntä alinomaan.

"Vaan jokaista kiusaa hänen oma himonsa, joka häntä vetää ja houkuttelee; kun sitten himo on tullut raskaaksi, synnyttää se synnin, mutta kun synti on täytetty, synnyttää se kuoleman. Älkää eksykö, rakkaat veljeni."

Jaak.1:14-16

"sillä sisällisen ihmiseni puolesta minä ilolla yhdyn Jumalan lakiin," 7:22

Sisällinen ihminen - ulkoinen ihminen

Apostoli pitää Jumalan lakia hyvänä ja ilolla yhtyy sisällisen ihmisensä kanssa Jumalan tahtoon. Hän on tyytyväinen kaikkeen, mitä Jumala on antanut ohjatakseen ihmisen oikealle tielle.

Sisällinen ihminen tarkoittaa tässä lihallisen ja turmeltuneen luonnon vastakohtaa.

"Autuas se mies, joka ei vaella jumalattomain neuvossa, eikä astu syntisten teitä eikä istu, kussa pilkkaaajat istuvat, vaan rakastaa Herran lakia ja tutkistelee Hänen lakiansa päivät ja yöt!" Ps.1:1-2

"Anna minun vaeltaa sinun käskyjesi polkua, sillä sitä minä halajan. Kuinka Sinun lakisi onkaan minulle rakas! Kaiken päivää minä sitä tutkistelen." Ps.119:35,97

"mutta jäsenissäni minä näen toisen lain, joka sotii minun mieleni lakia vastaan ja pitää minut vangittuna synnin laissa, joka minun jäsenissäni on." 7:23

Toisen lain - sellaisen, joka on sekä luonteeltaan että tarkoitukseltaan toisenlainen.

Toinen laki vangitsee hänet niin kuin sodassa; toinen osapuoli voi ottaa vihollisen puolelta vankeja. Tällä tavalla vangiksi joutunut on kokonaan toisen lain alaisuudessa ja armoilla.

"Rakkaani, niinkuin outoja ja muukalaisia minä kehoitan teitä pidättymään lihallisista himoista, jotka sotivat sielua vastaan, ja vaeltamaan nuhteettomasti pakanain keskuudessa, että he siitä, mistä he parjaavat teitä niinkuin pahantekijöitä, teidän hyvien tekojenne tähden, niitä tarkatessaan, ylistäisivät Jumalaa etsikkopäivänä." 1.Piet.2:11-12

"Minä viheliäinen ihminen, kuka pelastaa minut tästä kuoleman ruumiista?" 7:24

Kuoleman ruumis - tarkoittaa lihaa, langennutta luontoa ja ihmisen maalliselle ruumiille on Jumalan säädös: "Sillä maasta sinä olet, ja maaksi pitää sinun jälleen tuleman".

Mitä herkempi ihminen on, sitä voimakkaampi on tuska. Mitä enemmän on ihminen kokenut sydämen puhdistumista, sitä tuskallisempaa on synti. Huuto kohoaa sydäimestä, joka on ymmärtänyt olevansa riippuvainen kuolevaisesta ruumiista, jossa on syntiinlankeemuksen seuraamukset - kuolema.

"Kiitos Jumalalle Jeesuksen Kristuksen, meidän Herramme, kautta! Niin minä siis tämmöisenäni palvelen mielellä Jumalan lakia, mutta lihalla synnin lakia." 7:25

Hän ei kykene itse itseään vapauttamaan synnin ja kuoleman laista, mutta Kristuksessa on vastaus ja siksi hän päättää luvun riemulliseen pelastettujen kiitokseen.

"Mutta kiitos olkoon Jumalan, joka antaa meille voiton meidän Herramme Jeesuksen Kristuksen kautta!" 1.Kor.15:57 Amen

Herran Jeesuksen Kristuksen armo olkoon kaikkien teidän kanssanne! Amen

PAAVALIN KIRJE ROOMALAISILLE; LUKU 8 - Hengessä

Armo teille ja rauha Jumalalta, meidän Isältämme ja Herralta Jeesukselta Kristukselta!

Elämä Hengessä; 8:1-17
Tuleva kirkkaus; 8:18-27
Jalo voitto; 8:28-39

"Niin ei nyt siis ole mitään kadotustuomiota niille, jotka Kristuksessa Jeesuksessa ovat, ja jotka eivät vaella lihan mukaan, vaan hengen mukaan. Sillä elämän hengen laki Kristuksessa Jeesuksessa on vapauttanut sinut synnin ja kuoleman laista.

Sillä mikä laille oli mahdotonta, koska se oli lihan kautta heikoksi tullut, sen Jumala teki, lähettämällä oman Poikansa syntisen lihan kaltaisuudessa ja synnin tähden ja tuomitsemalla synnin lihassa, että lain vanhurskaus täytettäisiin meissä, jotka emme vaella lihan mukaan, vaan Hengen.

Sillä niillä, jotka elävät lihan mukaan, on lihan mieli, mutta niillä, jotka elävät Hengen mukaan, on Hengen mieli.

Sillä lihan mieli on kuolema, mutta Hengen mieli on elämä ja rauha; sentähden että lihan mieli on vihollisuus Jumalaa vastaan, sillä se ei alistu Jumalan lain alle, eikä se voikaan.

Jotka lihan vallassa ovat, ne eivät voi olla Jumalalle otolliset.

Mutta te ette ole lihan vallassa, vaan Hengen, jos kerran Jumalan Henki teissä asuu. Mutta jolla ei ole Kristuksen Henkeä, se ei ole Hänen omansa.

Mutta jos Kristus on teissä, niin ruumis tosin on kuollut synnin tähden, mutta Henki on elämä vanhurskauden tähden.

Jos nyt Hänen Henkensä, Hänen, joka herätti Jeesuksen kuolleista, asuu teissä, niin Hän, joka herätti kuolleista Jeesuksen Kristuksen, on eläväksi tekevä myös teidän kuolevaiset ruumiinne Henkensä kautta, joka teissä asuu.

Niin me siis, veljet, olemme velassa, mutta emme lihalle, lihan mukaan elääksemme.

Sillä jos te lihan mukaan elätte, pitää teidän kuoleman; mutta jos te Hengellä kuoletatte ruumiin teot, niin saatte elää.

Sillä kaikki, joita Jumalan Henki kuljettaa, ovat Jumalan lapsia.

Sillä te ette ole saaneet orjuuden henkeä ollaksenne jälleen pelossa, vaan te olette saaneet lapseuden hengen, jossa me huudamme: "Abba! Isä!" Henki itse todistaa meidän henkemme kanssa, että me olemme Jumalan lapsia.

Mutta jos olemme lapsia, niin olemme myöskin perillisiä, Jumalan perillisiä ja Kristuksen kanssa perillisiä, jos kerran yhdessä Hänen kanssaan kärsimme, että me yhdessä myös kirkastuisimme." 8:1-17

Elämä Hengessä; 8:1-17

"Niin ei nyt siis ole mitään kadotustuomiota niille, jotka Kristuksessa Jeesuksessa ovat ja jotka eivät vaella lihan mukaan, vaan Hengen mukaan."

8:1 "..., die in Christo Jesu sind, die nicht nach dem Fleisch wandeln, sondern nach dem Geist." Luther 1540

"..jotka Kristuksessa Jeesuksessa ovat ja jotka eivät vaella lihan mukaan, vaan hengen mukaan." Novum Testamentum; Biblia Apostoli alkaa nyt käsitellä Pyhässä Hengessä vaeltamista ja uuden elämän kasvamista Kristuksessa.

Kristuksen kanssa ja yhteydessä olemme kuolleet pois synnistä. Olemme saaneet armon, asiamme on käsitelty armonvaltaistuimessa ja armopäätös on voimassa ikuisesti, eikä mitään kadotustuomiota ole niille, jotka vaeltavat Hengen mukaan Kristuksessa.

Lain rikkomus, synti tuomitsi meidät kadotukseen, mutta koska olemme kuolleet, olemme vapaat lain vaatimasta rangaistuksesta. Olemme Kristuksessa ja niin ollen lain vallan ulkopuolella, ja siksi uskovalla ei ole mitään pelättävää.

"Joka uskoo Häneen, sitä ei tuomita; mutta joka ei usko, se on jo tuomittu, koska hän ei ole uskonut Jumalan ainokaisen Pojan Nimeen." Joh.3:18

"Totisesti, totisesti Minä sanon teille: joka kuulee Minun Sanani ja uskoo Häneen, joka on Minut lähettänyt, sillä on iankaikkinen elämä, eikä hän joudu tuomittavaksi, vaan on siirtynyt kuolemasta elämään." Joh.5:24

"Sillä elämän hengen laki Kristuksessa Jeesuksessa on vapauttanut *minut* synnin ja kuoleman laista."

8:2 "...hat *mich* freigemacht .." Luther

"..on vapauttanut *minut* synnin ja kuoleman laista." Novum Testamentum; Biblia

Hengen laki - on sama kuin elämän laki, koska Henki tekee eläväksi. Uskovalla on vapaus Kristuksessa synnistä, kuolemasta ja laista. Herran kanssa eläminen merkitsee myös Hengen alla elämistä. Uusi järjestys siirtää vanhan täydellisesti syrjään.

Hengen kautta Jumalan rakkaus on vuodatettu uskovan sydämeen (5:5) ja se, jolla ei ole Kristuksen Henkeä, ei ole Hänen omansa (8:9). Ja siitä tulee uskovalle elämään voima. Uskova elää Hengessä ja vaeltaa Hengessä.

"Mutta nyt, kun olette synnistä vapautetut ja Jumalan palvelijoiksi tulleet, on teidän hedelmänne pyhitys, ja sen loppu on iankaikkinen elämä." Room.6:22

"Sillä mikä laille oli mahdotonta, koska se oli lihan kautta heikoksi tullut, sen Jumala teki, lähettämällä oman Poikansa syntisen lihan kaltaisuudessa ja synnin tähden ja tuomitsemalla synnin lihassa," 8:3 Jumala teki sen, mihin laki ei pystynyt. Jeesus Kristus, Jumalan Poika, tuli maailmaan ja ratkaisi koko syntiongelman.

Synnin tähden - Jumalan Poika tuli syntiuhriksi ja 3. Mooseksen kirja mainitsee syntiuhrin yli 50 kertaa.

Laki on itsessään pyhä, vanhurskas ja hyvä, mutta sen heikkous oli siinä, ettei se kyennyt antamaan ihmiselle hänen tarvitsemaansa voimaa toimia käskyjen mukaan. Se antoi kyllä tietoa synnistä, mutta ei vapautta.

Lain tuleminen heikoksi tarkoittaa, että vajavainen ihminen ei pystynyt täyttämään Jumalan lain mittaa. Laki oli täydellinen, mutta se ei voinut johtaa ketään täydellisyyteen.

"Olkoon siis teille tietttävä, miehet ja veljet, että Hänen kauttansa julistetaan teille syntien anteeksiantamus ja että jokainen, joka uskoo, tulee Hänessä vanhurskaaksi, vapaaksi kaikesta, mistä te ette voineet Mooseksen lain kautta vanhurskaiksi tulla." Apt.13:38-39

"Koska siis lapsilla on veri ja liha, tuli Hänkin niistä yhtäläisellä tavalla osalliseksi, että Hän kuoleman kautta kukistaisi sen, jolla oli

kuolema vallassaan, se on: *paholaisen*, ja vapauttaisi kaikki ne, jotka kuoleman pelosta kautta koko elämänsä olivat olleet orjuuden alaisia." Hebr.2:14-15

"että lain vanhurskaus täytettäisiin meissä, jotka emme vaella lihan mukaan, vaan Hengen." 8:4

Jos meillä on elävä yhteys Jumalan Poikaan, niin Hänen täydellinen kuuliaisuutensa lasketaan meidän hyväksemme. Tämän enempää laki ei voi vaatia. Kristuksen lahjavanhurskauden puku on täydellinen. Lain vanhurskauden vaatimus toteutuu täydellisesti meidän vanhurskauttamisessamme, jonka otamme vastaan uskomalla Herraan Jeesukseen.

"Sillä Jumala oli Kristuksessa ja sovitti maailman itsensä kanssa eikä lukenut heille heidän rikkomuksiaan, ja Hän uskoi meille sovituksen Sanan.

Kristuksen puolesta me siis olemme lähettiläinä, ja Jumala kehoittaa meidän kauttamme. Me pyydämme Kristuksen puolesta: antakaa sovittaa itsenne Jumalan kanssa.

Sen, joka ei synnistä tiennyt, Hän meidän tähtemme teki synniksi, että me Hänessä tulisimme Jumalan vanhurskaudeksi." 2.Kor.5:19-21

"Sillä niillä, jotka elävät lihan mukaan, on lihan mieli, mutta niillä, jotka elävät Hengen mukaan, on Hengen mieli." 8:5

Mieli ~ mielivät, halajavat

Lihan mukaan eläminen tarkoittaa sitä, että ihmisen mieli on kiinnittynyt lihallisuuteen ja mieli rajoittuu vain tähän maailmaan.

Hengelliset ovat niitä, joiden katse on myös näkymättömiin ja he ovat uudestisyntyneitä Hengestä. Heillä on Hengen mieli ja heidän sydämensä on kiinnittynyt hengellisiin.

"Jos te siis olette herätetyt Kristuksen kanssa, niin etsikää sitä, mikä on ylhäällä, jossa Kristus on, istuen Jumalan oikealla puolella.

Olkoon mielenne siihen, mikä ylhäällä on, älköön siihen, mikä on maan päällä." Kol.3:1-2

"Sillä lihan mieli on kuolema, mutta Hengen mieli on elämä ja rauha;" 8:6

Hengen mieli ja lihan mieli ovat jyrkästi vastakkaiset käsitteet. Lihan mieli kuvaa sitä, mikä määrää ihmisen mielihalut, himot ja toiveet.

Lihan mieli johtaa kuolemaan, Henki elämään.

Se, joka elää Hengen mukaan, tahtoo elämää Jumalan yhteydessä, koska se on hänen oikea ympäristö. Rauha tuo hengellisen ihmisen elämään

järjestyttä ja turvallisuutta. Hän ei pelkää lain rangaistusta, tuomiota ja ikuista kuolemaa.

"Mutta me emme ole saaneet maailman henkeä, vaan sen Hengen, joka on Jumalasta, että tietäisimme, mitä Jumala on meille lahjoittanut; ja siitä me myös puhumme, emme inhimillisen viisauden opettamalla sanoilla, vaan Hengen opettamalla, selittäen hengelliset hengellisesti.

Mutta luonnollinen ihminen ei ota vastaan sitä, mikä Jumalan Hengen on; sillä se on hänelle hullutus, eikä hän voi sitä ymmärtää, koska se on tutkisteltava hengellisesti.

Hengellinen ihminen sitä vastoin tutkistelee kaiken, mutta häntä itseään ei kukaan kykene tutkistelemaan.

Sillä: "kuka on tullut tuntemaan Herran mielen, niin että voisi neuvoa Häntä?" Mutta meillä on Kristuksen mieli." 1.Kor.2:12-16

"sentähden että lihan mieli on vihollisuus Jumalaa vastaan, sillä se ei alistu Jumalan lain alle, eikä se voikaan." 8:7

Liha ajattelee vain itseään ja haluaa tyydyttää vain itseään. Se on itsekästä elämää, ylpeyttä.

Laki, rakkauden laki on tällaista vastaan ja se johtaa ristiriitoihin. Liha ei kykene muuttamaan luontoaan yhtä vähän kuin Jumala voi muuttaa lakiaan. Lihallinen, itsekäs elämän tyyli on vihollisuutta Jumalaa vastaan.

"Teidätkin, jotka ennen olitte vieraantuneet ja mieleltänne Hänen vihamiehiensä pahoissa teoissanne, Hän nyt on sovittanut Poikansa lihan ruumiissa kuoleman kautta, asettaakseen teidät pyhinä ja nuhteettomina ja moitteettomina eteensä, jos te vain pysytte uskossa, siihen perustuneina ja siinä lujina, horjahtamatta pois sen evankeliumin toivosta, jonka olette kuulleet, jota on julistettu kaikessa luomakunnassa taivaan alla ja jonka palvelijaksi minä, Paavali, olen tullut." Kol.1:21-23

"Sillä katso, jotka Sinusta eriyvät, ne hukkuvat, Sinä tuhoat kaikki, jotka haureudessa Sinusta luopuvat.

Mutta minun onneni on olla Jumalaa lähellä, minä panen turvani Herraan, Herraan, kertoakseni kaikkia Sinun tekojasi." Ps.73:27-28

"Jotka lihan vallassa ovat, ne eivät voi olla Jumalalle otolliset." 8:8
Lihan vallassa oleminen merkitsee itselleen mieliksi elämistä, lihan himojen noudattamista ja itsensä korottamista. Se on Jumalan tahtoa ja rakkauden lakia vastaan.

Niiden, jotka ovat Kristuksen ulkopuolella, on mahdotonta päästä Jumalan mielisuosiioon. Jokin teko voi ulkonaisesti olla hyvä, mutta jos siitä puuttuu rakkaus ja Jumalan kunnia, niin Jumala ei voi tunnustautua siihen mukaan. Ennen kuin ihmisen teot voidaan hyväksyä, Jumalan itse täytyy hyväksyä ihminen itse. Herra katsoi Aabelin ja hänen uhrinsa puoleen.

"Ja jonkun ajan kuluttua tapahtui, että Kain toi maan hedelmistä uhrilahjan Herralle; ja myöskin Aabel toi uhrilahjan laumansa esikoisista, niiden rasvoista. Ja Herra katsoi Aabelin ja hänen uhrilahjansa puoleen; mutta Kainin ja hänen uhrilahjansa puoleen Hän ei katsonut. Silloin Kain vihastui kovin, ja hänen hahmonsa synkistyi." 1.Moos.4:3-5

Otollinen - mielistyä, olla mieluisa, hyvä, sopiva, arvokas, haluttava, mielisuosio, miellyttävä, kelvata.

"Väärä vaaka on Herralle kauhistus, mutta täysi paino on Hänelle otollinen." Snl.11:1

"Jumalattomien uhri on Herralle kauhistus, mutta oikeamielisten rukous on Hänelle otollinen." Snl.15:8

"Sillä Hän antaa ihmiselle, joka on Hänelle otollinen, viisautta, tietoa ja iloa; mutta syntiselle Hän antaa työksi koota ja kartuttaa annettavaksi sille, joka on otollinen Jumalalle." Saar.2:26

Otollinen varjeltuu ja joka on otollinen Herralle, Hän siunaa käten työt ja jokainen, joka Häntä pelkää ja tekee vanhurskautta, on Hänelle otollinen, ja ilman uskoa on mahdoton olla otollinen ja pelastuksen päivä on tänään, nyt on otollinen aika.

"Ja minä löysin sen, mikä on kuolemaa katkerampi: naisen, joka on verkko, jonka sydän on paula ja jonka kädet ovat kahleet. Se, joka on otollinen Jumalan edessä, pelastuu hänestä, mutta synnintekijä häneen takertuu." Saar.7:27

"Jumalalle kelpaava uhri on särjetty henki; särjettyä ja murtunutta sydäntä et Sinä, Jumala, hylkää." Ps.51:19

"Nyt minä totisesti käsitan, ettei Jumala katso henkilöön, vaan että jokaisessa kansassa se, joka Häntä pelkää ja tekee vanhurskautta, on Hänelle otollinen." Apt.10:35

"Mutta te ette ole lihan vallassa, vaan Hengen, jos kerran Jumalan Henki teissä asuu. Mutta jolla ei ole Kristuksen Henkeä, se ei ole Hänen omansa." 8:9

Uskovassa asuva Henki on varma todiste uudesta yhteydestä Jeesuksen kanssa.

Lihan vallassa oleminen merkitsee, että ihminen elää luonnollisessa, turmeltuneessa tilassa. Hengen vallassa oleva ihminen sitä vastoin elää armon Jumalan läsnäolossa. Liha katsoo maailmallisiin - Henki kohottaa katseen taivaallisiin.

"Ja tämä on Hänen käskynsä, että meidän tulee uskoa Hänen Poikansa Jeesuksen Kristuksen Nimeen ja rakastaa toinen toistamme, niinkuin Hän on meille käskyn antanut.

Ja joka pitää Hänen käskynsä, se pysyy Jumalassa ja Jumala hänessä. Ja siitä me tiedämme Hänen meissä pysyvän, siitä Hengestä, jonka Hän on meille antanut." 1.Joh.3:23-24

"Mutta jos Kristus on teissä, niin ruumis tosin on kuollut synnin tähden, mutta Henki on elämä vanhurskauden tähden." 8:10

Jos kerran Kristuksessa oleville ei ole mitään kadotustuomiota, niin kuinka sitten me, jotka olemme Hänessä, olemme vieläkin kuoleman alaisuudessa, kuten muutkin ihmiset? Vastaus on tässä jakeessa. Huolimatta yhteydestä Kristukseen uskovan ruumis on kuollut, mutta hänelle annetaan vakuus sielun iankaikkisesta elämästä Kristuksen vanhurskauden kautta ja varma toivo ruumiin ylösnousemuksesta.

"Ja samoin kuin ihmisille on määrätty, että heidän kerran on kuoleminen, mutta senjälkeen tulee tuomio, samoin Kristuskin, kerran uhrattuna ottaakseen pois monien synnit, on toistamiseen ilman syntiä ilmestyvä pelastukseksi niille, jotka Häntä odottavat." Hebr.9:27-28

"Jos nyt Hänen Henkensä, Hänen, joka herätti Jeesuksen kuolleista, asuu teissä, niin Hän, joka herätti kuolleista Jeesuksen Kristuksen, on eläväksi tekevä myös teidän kuolevaiset ruumiinne Henkensä kautta, joka teissä asuu." 8:11

Vaikka ruumis onkin kuollut, se herätetään Herran päivänä samalla Voimalla, joka herätti Jeesuksen kuolleista. Olemme Hänen ruumiinsa jäseniä. Hän on ruumiin Pää ja tämä Pää on voittanut kuoleman. Vapaus kuolemasta rakentuu samalle perustalle kuin vapaus synnistä. Jumalan vakuutena tästä on Jeesus Kristus, joka on ruumiin eli seurakunnan Pää, joka on herätetty kulleista, niin eikö silloin myös koko ruumiskin tule kerran herätetyksi kuolleista?

"Mutta nytpä Kristus on noussut kuolleista, esikoisena kuoloon nukkuneista.

Sillä koska kuolema on tullut ihmisen kautta, niin on myöskin kuolleitten ylösnousemus tullut ihmisen kautta.

Sillä niinkuin kaikki kuolevat Adamissa, niin myös kaikki tehdään eläviksi Kristuksessa, mutta jokainen vuorollaan: esikoisena Kristus, sitten Kristuksen omat Hänen tulemuksessaan; sitten tulee loppu, kun Hän antaa valtakunnan Jumalan ja Isän haltuun, kukistettuaan kaiken hallituksen ja kaiken vallan ja voiman." 1.Kor.15:20-24

"Niin me siis, veljet, olemme velassa, mutta emme lihalle, lihan mukaan elääksemme." 8:12

Velassa - olemme rakkauden velassa

Apostoli on opettanut siitä uskovien suuresta etuoikeudesta, että he eivät enää ole lihan, vaan Hengen vallassa ja Jumalan Henki ja elämä asuu heissä. Hän on antanut sielulle uuden elämän ja varmistanut ruumiin ylösnousemisen; pelastus on täydellinen Jumalan armoteko.

Kaikki tämä korostaa, että meidän tulee elää pyhitettyä elämää, vaeltaa Hengessä. Jos elämme lihan mukaan, kuolemme (jae 13).

"Sillä jos te lihan mukaan elätte, pitää teidän kuoleman; mutta jos te Hengellä kuoletatte ruumiin teot, niin saatte elää." 8:13

On olemassa kolmenlaista kuolemaa; fyysinen, hengellinen ja toinen kuolema. Ja tässä asiayhteydessä puhutaan hengellisestä kuolemasta eli erosta Jumalasta.

Ruumiin teot - tarkoitetaan synnillisiä tekoja, kadottavia syntejä ja sellaisia lihan himoja, joista puhutaan mm. Gal.5:19s. Ainoastaan Jumalan armon avulla ja Hengellä voidaan nämä synnilliset teot kuolettaa.

"Ja jos jumalaton kääntyy pois kaikesta synnistänsä, mitä hän on tehnyt, ja noudattaa kaikkia Minun käskyjäni ja tekee oikeuden ja vanhurskauden, hän totisesti saa elää; ei hänen ole kuoltava. Ei yhtäkään hänen synneistään, jotka hän on tehnyt, muisteta; vanhurskautensa tähden, jota hän on noudattanut, hän saa elää.

Olisiko minulle mieleen jumalattoman kuolema, sanoo Herra, Herra; eikö se, että hän kääntyy pois teiltänsä ja elää?

Ja jos vanhurskas kääntyy pois vanhurskaudestaan ja tekee vääryyttä, tekee kaikkien niiden kauhistusten kaltaisia, joita jumalaton tekee - saisiko hän tehdä niin ja elää? Ei yhtäkään hänen vanhurskasta tekoansa, jonka hän on tehnyt, muisteta. Uskottomuutensa tähden, johon hän on langennut, ja syntinsä tähden, jota on tehnyt, niiden tähden hänen on kuoltava." Hes.18:21-24

"Sillä kaikki, joita Jumalan Henki kuljettaa, ovat Jumalan lapsia." 8:14

Kuljettaa - johdattaa

Hengen kuljetettavana oleminen ja Hengessä vaeltaminen ovat saman asian kaksi puolta, se on Hengessä elämistä.

Lapsia, poikia ja tyttäriä, kuvaa sitä asemaa ja niitä laillisia oikeuksia, joita Jumalan lapsilla on.

Johdatus - johdattaa, kuljettaa

Raamattu ei sano, että kaikki, joita profeetat tai profetiat johdattavat, ovat Jumalan lapsia, vaan kaikki, joita Jumalan Henki kuljettaa, ovat Jumalan lapsia.

Päätie, miten Jumala johdattaa lapsiaan, on kirjoitettu Jumalan Sana ja Hengen sisäinen todistus.

"Henki itse todistaa meidän henkemme kanssa, että me olemme Jumalan lapsia." 8:16

"Joka uskoo Jumalan Poikaan, hänellä on todistus itsessään; joka ei usko Jumalaa, tekee Hänet valhettelijaksi, koska hän ei usko sitä todistusta, jonka Jumala on todistanut Pojastansa." 1.Joh.5:10

Jumala johdattaa uskovaan Hengen sisäisellä todistuksella, antaa mielen muutoksen, jotta uskova voisi tutkia, mikä on hyödyllistä ja oikein ja antaa ymmärrykselle Sanan valoa.

"Minä johdatan heitä, kun he kulkevat rukoillen." Jer.31:9

Jumala johtaa kaikkea, myös Hänen tahtoa vastustavien valtojen ja voimien täytyy lopulta palvella Hänen suunnitelmiansa toteutumista. Jumalattomalle on ominaista omiin neuvoihinsa turvaaminen ja tottelemattomuus - "Kukin meistä poikkesi omille teilleen". Room.3:12 Vanhan liiton papiston tuli johtaa kansaa opettamalla lakia. Ylimmäisellä papilla oli myös uurim ja tummin, ratkaistakseen tämän pyhän arvontavälineen avulla Jumalan tahtoa koskevia epäselviä tapauksia. Oli jyrkästi kielletty hakemasta johdatusta ja neuvoa sellaisin keinoin, joita pakanakansat käyttivät. Ei saanut ennustella merkeistä, eikä tähdistä (astrologian avulla), eikä kysyä puulta eli epäjumalilta, eikä hakea neuvoa vainaja- ja tietäjähengiltä. Sana sen sijaan kehottaa:

"Näin sanoo Herra, Israelin Pyhä, joka on hänet tehnyt: Kysykää tulevaisia Minulta ja jättäkää Minun haltuuni Minun lapseni, Minun kätteni teot." Jes.45:11

"Näin sanoo Herra, joka sen myös tekee, Herra, joka valmistaa sen ja vahvistaa sen - Herra on Hänen Nimensä: Huuda Minua avuksesi, niin Minä vastaan sinulle ja ilmoitan sinulle suuria ja salattuja asioita, joita sinä et tiedä." Jer.33:2-3

"Kuka on se mies, joka Herraa pelkää - sen Hän neuvoo tielle, joka hänen on valittava." Ps.25:12

Juutalaiset eivät saaneet vaatia Herralta enempää merkkejä kuin ne, mitkä Hän itse oli antanut heille johdatukseksi; "Pysykää laissa ja todistuksessa!" (Jes.8:20)

Kun Israelin kansa ei tahtonut kuulla Herran ääntä, se sai rangaistukseksi valheprofeettoja, jumalattomia kuninkaita ja pappeja, jotka eksyivät ja eksyttivät. (Hes.34) Tällaisessa tilanteessa tulee kääntyä parannuksessa ja katumuksessa Jumalan puoleen - "Minä herätän heille yhden Paimenen heitä kaitsemaan".

Jumalan johdatuksen ehtona on kuuliainen sydän, alttius ja tahto kulkea Jumalan tietä. Hän johdattaa myös aivan tavallisten arkiasioiden avulla, kuten Ruutia aikoinaan ja jolle - sattui niin - että peltopalsta, jolla hän poimi tähtiä, kuului Boolelle. Sattui niin - sattuman takana oli Jumalan ohjaava käsi. Jumala voi siis johdattaa eri tapahtumien ja olosuhteiden kautta, joihin Hän asettaa ihmisen.

"Ja Herra johdattaa sinua alati ja ravitsee sinun sielusi kuivissa erämaissa; Hän vahvistaa sinun luusi, ja sinä olet oleva niinkuin runsaasti kasteltu puutarha, niinkuin lähde, josta vesi ei koskaan puutu." Jes.58:11

"Herra, johdata minua vanhurskaudessa minun vihamiesteni tähden, tasoita tiesi minun eteeni." Ps.5:9

"Johdata minua totuutesi tiellä ja opeta minua, sillä Sinä olet minun pelastukseni Jumala. Sinua minä odotan kaiken päivää." Ps.25:5

"Neuvo, Herra, minulle tiesi ja johdata minua tasaista polkua minun vihamiesteni tähden." Ps.27:11

"Ja katso: jos minun tieni on vaivaan vievä, niin johdata minut iankaikkiselle tielle." Ps.139:24

"Sillä te ette ole saaneet orjuuden henkeä ollaksenne jälleen pelossa, vaan te olette saaneet lapseuden hengen, jossa me huudamme: "Abba! Isä!" 8:15

Jumalan lapseuteen kuuluu syntymälahjana Henki. Lupaus ei ole itse hankittua, vaan saatu lahjana sulasta Jumalan armosta.

Lapseus pitää sisällään monia eri asioita, kuten etuuksia ja oikeuksia ja ennen kaikkea Isä suhteen - "Teidän Taivaallinen Isänne kyllä tietää!" Abba - arameankielinen sana, joka tarkoittaa Isä. Sanan sisältö korostaa Jumalan asemaa Isänä, sekä lapsi suhdetta Häneen.

Uudessa Testamentissa mainitaan kolme kertaa Abba, Isä, ja ne muistuttavat meitä: 1) kalliista pelastuksestamme (Mark.14:36), 2) vapaudestamme (Room.8:17) sekä 3) yhteydestämme Taivaalliseen Isään (Gal.4:6).

Sekä kreikan että aramean kielen sana Abba osoittaa, että sekä uskovat juutalaiset että uskovat pakanat kuuluvat samaan suureen Jumalan perheeseen, sukuun - Abba! Isä!

"Henki itse todistaa meidän henkemme kanssa, että me olemme Jumalan lapsia." 8:16

Abba! Isä! Pyhä Henki on muuttanut meihin asumaan ja Hän antaa todistuksen lapseudestamme. Hän todistaa henkemme kanssa ja olemme henkilökohtaisessa suhteessa Hänen kanssaan. Hän todistaa Jumalan edessä yhdessä meidän kanssamme.

"Mutta se, joka lujittaa meidät yhdessä teidän kanssanne Kristukseen ja joka on voidellut meidät, on Jumala, joka myös on painanut meihin sinettinsä ja antanut Hengen vakuudeksi meidän sydämiimme." 2.Kor.1:21-22
 "Hänessä on teihinkin, sitten kuin olitte kuulleet totuuden Sanan, pelastuksenne evankeliumin, uskoviksi tultuanne pantu luvatus Pyhän Hengen sinetti, sen, joka on meidän perintömme vakuutena, Hänen omaisuutensa lunastamiseksi - Hänen kirkkautensa kiitokseksi." Ef.1:13-14

"Mutta jos olemme lapsia, niin olemme myöskin perillisiä, Jumalan perillisiä ja Kristuksen kanssaperillisiä, jos kerran yhdessä Hänen kanssaan kärsimme, että me yhdessä myös kirkastuisimme." 8:17
 Hengellisiä etujamme ja oikeuksiamme kuvaillaan kolmella tavalla: 1) Olemme lapsia, 2) perillisiä ja 3) Kristuksen kanssa perillisiä. Tavallisesti perillinen on se, joka ei ole vielä saanut perintöään, vaan saa rikkautensa tulevaisuudessa. Raamatullinen ajatus perillisenä olemisesta sisältää vielä enemmän. Sillä on ajallinen osuus ja kerran iankaikkinen perintö.

Kaikki Jumalan lapset perivät kerran vanhurskauden, siunauksen, valtakunnan ja iankaikkisen elämän.

"Hyvä jättää perinnön lastensa lapsillekin, mutta syntisen tavara talletetaan vanhurskaalle." Snl.13:22

"Kuulkaa, rakkaat veljeni. Eikö Jumala ole valinnut niitä, jotka maailman silmissä ovat köyhiä, olemaan rikkaita uskossa ja sen valtakunnan perillisiä, jonka Hän on luvannut niille, jotka Häntä rakastavat?" Jaak.2:5

"Silloin Kuningas sanoo oikealla puolellaan oleville: 'Tulkaa, Minun Isäni siunatut, ja omistakaa se valtakunta, joka on ollut teille valmistettuna maailman perustamisesta asti.'" Matt.25:34

Tuleva kirkkaus; 8:18-27

"Sillä minä päätän, että tämän nykyisen ajan kärsimykset eivät ole verrattavat siihen kirkkauteen, joka on ilmestyvä meihin. Sillä luomakunnan harras ikävöitseminen odottaa Jumalan lasten ilmestymistä.

Sillä luomakunta on alistettu katoavaisuuden alle - ei omasta tahdostaan, vaan alistajan - kuitenkin toivon varaan, koska itse luomakuntakin on

tuleva vapautetuksi turmeluksen orjuudesta Jumalan lasten kirkkauden vapauteen.

Sillä me tiedämme, että koko luomakunta yhdessä huokaa ja on synnytystuskissa hamaan tähän asti; eikä ainoastaan se, vaan myös me, joilla on Hengen esikoislahja, mekin huokaamme sisimmässämme, odottaen lapseksi-ottamista, meidän ruumiimme lunastusta.

Sillä toivossa me olemme pelastetut, mutta toivo, jonka näkee täyttyneen, ei ole mikään toivo; kuinka kukaan sitä toivoo, minkä näkee?

Mutta jos toivomme, mitä emme näe, niin me odotamme sitä kärsivällisyydellä.

Samoin myös Henki auttaa meidän heikkouttamme. Sillä me emme tiedä, mitä meidän pitää rukoileman, niinkuin rukoilla tulisi, mutta Henki itse rukoilee meidän puolestamme sanomattomilla huokauksilla.

Mutta sydänten tutkija tietää, mikä Hengen mieli on, sillä Henki rukoilee Jumalan tahdon mukaan pyhien edestä." 8:18-27

Sillä minä päätän, että tämän nykyisen ajan kärsimykset eivät ole verrattavat siihen kirkkauteen, joka on ilmestyvä meihin." 8:18

Minä päätän - ilmaisee Paavalin tarkoin harkinteen asiaa. Hän tiesi omasta kokemuksestaan molemmat puolet asiasta, mitä olivat kärsimykset, vainot ja vaarat Herran palveluksessa. Toiseen vaakakuppiin hän asettaa kärsimykset ja toiseen tulevan kirkkauden ja punnitsee niitä.

Elämä täällä maan päällä on ainoa, minkä maailman ihminen ottaa huomioon. Uskovalla sitä vastoin on todellinen tulevaisuus Kristuksessa, siksi hänellä on mahdollisuus suhtautua kärsimyksiin ajallisessa elämässä aivan toisella tavalla.

Jumalan tuleva kirkkaus ylittää kaiken, mitä olemme nähneet, kuulleet tai ajatelleet, eikä se ilmesty vain meihin, niin että voimme kerran riemuita täydellisesti armon kirkkaudesta. Täällä kokemamme kärsimykset ovat merkityksettömiä ja lyhytaikaisia verrattuna tulevaan armon kirkkauteen, joka on ikuinen.

Kärsimys - ahdistus, hätä, haava, kipu, kyynel, köyhyys, ruoska, sairaus, pistin, tuska, vaino ja vaiva

Kärsimys kuuluu osana ihmiselämää ja on aina Jumalan sallimaa ja se voi olla ansaitsematonta tai itse aiheutettua.

Kärsimyksiä on Raamatussa hyvinkin monenlaisia kuten; raskas kärsimys, nykyisen ajan kärsimykset, Kristuksen kärsimykset totuuden tähden.

Miksi kärsimme - syntiemme tähden rangaistukseksi (Ilm.2:22), vanhurskauden tähden, evankeliumin tähden, kasvatus tarkoituksessa ja uskon koetuksiksi.

"He istuivat pimeydessä ja synkeydessä, vangittuina kurjuuteen ja rautoihin, koska olivat niskoitelleet Jumalan käskyjä vastaan ja katsoneet halvaksi Korkeimman neuvon.

Hän masensi heidän sydämensä kärsimyksellä; he sortuivat, eikä ollut auttajaa." Ps.107:10-12

"Kuritukseksenne te kärsitte; Jumala kohtelee teitä niinkuin lapsia. Sillä mikä on se lapsi, jota isä ei kurita?" Hebr.12:7

Uskovien ei tule kärsimyksissä pelätä ja heidän tulee rukoilla ja iloita ja olla kärsivällisiä ja turvallisella mielellä, sillä Hän näkee kaiken.

"Poikani, älä pidä Herran kuritusta halpana äläkä kyllästy

Hänen rangaistukseensa; sillä jota Herra rakastaa, sitä Hän rankaisee, niinkuin isä poikaa, joka hänelle rakas on." Snl.3:11-12

Jos kärsimme epäoikeuden mukaisesti, olemme autuaita ja tämä tuottaa kerran ikuisen ilon. Tie kirkastumiseen käy kärsimyksen kautta. Uskovan ei pidä kärsiä murhaajana tai varkaana tai pahantekijänä, vaan sen takia, että uskova on Herran oma, joka vaeltaa vanhurskaasti.

"Sinutkin houkutteli ahdingosta pois avara tila, jossa ei ahtautta ollut, ja lihavuudesta notkuvan ruokapöydän rauha.

Ja niin kohtasi sinua kukkuramäärin jumalattoman tuomio; tuomio ja oikeus on käynyt sinuun kiinni.

Älköön kärsimyksen polte houkutelko sinua pilkkaamaan, älköönkä lunastusmaksun suuruus viekö sinua harhaan.

Voiko huutosi auttaa ahdingosta tahi kaikki voimasi ponnistukset?

Älä halajaa yötä, joka siirtää kansat sijoiltansa. Varo, ettet käänny vääryyteen, sillä se on sinulle mieluisampi kuin kärsimys." Job.36:16-21

"Sillä Hän ei halveksi kurjan kärsimystä, ei katso sitä ylen, eikä kätke häneltä kasvojansa, vaan kuulee hänen avuksi huutonsa." Ps.22:25

"Monta on vanhurskaalla kärsimystä, mutta Herra vapahtaa hänet niistä kaikista." Ps.34:20

"Autuaita ovat ne, joita vanhurskauden tähden vainotaan, sillä heidän on taivasten valtakunta.

Autuaita olette te, kun ihmiset Minun tähteni teitä solvaavat ja vainoavat ja valhetellen puhuvat teistä kaikkinaista paha.

Iloitkaa ja riemuitkaa, sillä teidän palkkanne on suuri taivaissa. Sillä samoin he vainosivat profeettoja, jotka olivat ennen teitä." Matt.5:10-12

"Kautta kärsimysten voittoon" lauletaan hengellisessä laulukirjassa laulu nro 348

"Sillä luomakunnan harras ikävöitseminen odottaa Jumalan lasten ilmestymistä." 8:19

Syy luomakunnan huokaukseen on, että se on sidottu erottamattomasti ihmiseen, luoduista korkeimpaan. Ihmisen syntiinlankeemus on aiheuttanut luomakunnan nykyisen tilan.

Harras ikävöitseminen kuvaa voimakasta odotusta ja se odottaa ennalleen asettamistaan.

"Sillä luomakunta on alistettu katoavaisuuden alle - ei omasta tahdostaan, vaan alistajan - toivon varaan," 8:20

8:20 "...vaan alistajan - toivon varaan,"

kuitenkin - pois Luther; Raamattu 1913 k.k.; Biblia

Luomakunta on alistettu katoavaisuuden alle; se tapahtui vastoin sen tahtoa, ja sillä on olemassa vapautumisen toivo.

Kun ihminen teki syntiä, kirous kohtasi maata ja osa sen ihanuudesta hävisi. Alussa kaikki oli Jumalan käden jäljiltä sangen hyvää, mutta nyt se ei ole sellainen kuin se alun perin oli. Se on turmeltunut ihmisen synnin tähden ja nyt sekin kaipaa vapautumistaan alkuperäiseen tilaansa.

"Ja Adamille Hän sanoi: "Koska kuulit vaimoasi ja söit puusta, josta Minä kielsin sinua sanoen: 'Älä syö siitä', niin kirottu olkoon maa sinun tähtesi. Vaivaa nähden sinun pitää elättämän itseäsi siitä koko elinaikasi; orjantappuroita ja ohdakkeita se on kasvava sinulle, ja kedon ruohoja sinun on syötävä." 1.Moos.3:17-18

"Kun Lemek oli sadan kahdeksankymmenen kahden vuoden vanha, syntyi hänelle poika.

Ja hän antoi hänelle nimen Nooa, sanoen: "Tämä lohduttaa meitä työssämme ja kättemme vaivoissa viljellessämme maata, jonka Herra on kironnut." 1.Moos.5:28-29

"koska itse luomakuntakin on tuleva vapautetuksi turmeluksen orjuudesta Jumalan lasten kirkkauden vapauteen." 8:21

Luomakuntakin on alistettu katoavaisuuteen, kuolemaan ja kerran katoamaan. Se on saastunut sen asukkaista eikä kykene itse vapautumaan. "Vapaa Jumalan luonto" - Emme tiedä tarkalleen millainen luomakunta oli ennen ihmisen lankeemusta. Raamattu antaa oman arvion - sangen hyvää. Luomakuntakin tulee saamaan osansa Jumalan tulevasta kirkkaudesta ja kaikki asetetaan ennalleen alamaiseksi rauhan valtakunnassa Herralle Jeesukselle Kristukselle.

"Niin Hän kysyi minulta: "Oletko nähnyt, ihmislapsi?" ja kuljetti minua ja toi takaisin pitkin virran rantaa.

Mutta kun minä tulin takaisin, niin katso: virran rannalla kasvoi hyvin paljon puita molemmilla puolin.

Ja Hän sanoi minulle: "Nämä vedet juoksevat itäiselle alueelle, virtaavat alas Aromaahan ja tulevat mereen; niiden jouduttua mereen vesi siinä paranee. Ja kaikki elolliset, kaikki, jotka liikkuvat, virkoavat elämään kaikkialla, mihin tämä kaksoisvirta tulee. Ja kaloja on oleva hyvin paljon; sillä kun nämä vedet sinne tulevat ja vesi paranee, niin kaikki virkoaa elämään, minne vain virta tulee.

Ja kalastajia seisoo sen rannalla. Een-Gedistä Een-Eglaimiin asti se on oleva yhtä verkkoapajaa. Siinä on kaikenlaisia kaloja, aivan kuin suuren meren kaloja, hyvin paljon.

Sen rämeet ja lätäköt eivät parane: ne jätetään suolan valtaan.

Mutta virran varrella, sen molemmilla rannoilla, kasvaa kaikkinaisia hedelmäpuita. Niistä eivät lakastu lehdet eivätkä lopu hedelmät: joka kuukausi ne kantavat tuoreet hedelmät, sillä niitten vedet juoksevat pyhäköstä, ja niitten hedelmät ovat ravitsevaiset ja niitten lehdet parantavaiset." Hes.47:6-12

"Sillä me tiedämme, että koko luomakunta yhdessä huokaa ja on synnytystuskissa hamaan tähän asti;" 8:22

Koko luomakunta odottaa huokaillen raskaana kuin synnytystuskassa tulevaa kirkkautta, jolloin Kristuksessa yhdistetään kaikki, mitä on taivaissa ja maan päällä, että me olisimme Hänen kirkkautensa kiitokseksi ja kunniaksi, jo rauhanvaltakunnassa. Hän on silloin koko tämän maan laillinen Hallitsija ja koko maailman kaikkeuden - kuningasten Kuningas ja herrain Herra.

"eikä ainoastaan se, vaan myös me, joilla on Hengen esikoislahja, mekin huokaamme sisimmässämme, odottaen lapseksi-ottamista, meidän ruumiimme lunastusta." 8:23

Mekin huokaamme odottaen lapseksi-ottamista. Olemme Jumalan lapsia sen tähden, että olemme ottaneet Herran Jeesuksen vastaan. Vasta kun kuolevainen ruumiimme on lunastettu ja katoavaisuus on pukeutunut katoamattomuuteen, vasta silloin saamme kaiken sen, mitä lapseus lahjoittaa.

Tätä me odotamme ja huokaamme. Tämän ruumiin lunastamisen kaipaaminen on luonnollista sille, joka on saanut esimakua tulevan maailman ajan voimista.

"Ja sinä päivänä sanotaan: "Katso, tämä on meidän Jumalamme, jota me odotimme meitä pelastamaan; tämä on Herra, jota me odotimme: iloitkaamme ja riemuitkaamme pelastuksesta, jonka Hän toi." Jes.25:9

"Sillä me tiedämme, että vaikka tämä meidän maallinen majamme hajotetaankin maahan, meillä on asumus Jumalalta, iankaikkinen maja taivaissa, joka ei ole käsin tehty. Sentähden me huokaammekin ikävöiden, että saisimme pukeutua taivaalliseen majaamme, sillä kun me kerran olemme siihen pukeutuneet, ei meitä enää havaita alastomiksi.

Sillä me, jotka olemme tässä majassa, huokaamme raskautettuina, koska emme tahdo riisuutua, vaan pukeutua, että elämä nielisi sen, mikä on kuolevaista.

Mutta Hän, joka on valmistanut meidät juuri tähän, on Jumala, joka on antanut meille Hengen vakuudeksi." 2.Kor.5:1-5

"Sillä toivossa me olemme pelastetut, mutta toivo, jonka näkee täyttyneen, ei ole mikään toivo; kuinka kukaan sitä toivoo, minkä näkee?" 8:24

Olemme toivossa pelastetut. Apostoli puhuu lapseksi-ottamisesta, joka kuuluu tulevaisuuteen. Pelastuessamme saimme varman toivon lopullisesta lunastuksesta. Pelastuksella on siis kolme ulottuvuutta: 1) Kun otamme Herran Jeesuksen vastaan, uudestisyntymme elävään toivoon ja pelastumme nyt, 2) vaellamme pelastettuina evankeliumin arvon mukaisesti uskossa ja 3) saavutamme kerran ikuisen sielunne pelastuksen.

"Sentähden me aina olemme turvallisella mielellä ja tiedämme, että, niin kauan kuin olemme kotona tässä ruumiissamme, me olemme poissa Herrasta; sillä me vaellamme uskossa emmekä näkemisessä." 2.Kor.5:6-7

Ankkuri - Vainojen aikana sitä käytettiin sellaisena ristin merkinäkin. Ankkuri on toivon vertauskuva. Samoin kuin ankkuri etsii kiinnityskohtaa meren pohjasta, tarttuu toivokin siihen mikä on näkymätöntä ja on esiripun sisäpuolella.

"Se toivo meille on ikäänkuin sielun ankkuri, varma ja luja, joka ulottuu esiripun sisäpuolelle asti, jonne Jeesus edellä juoksijana meidän puolestamme on mennyt, tultuaan ylimmäiseksi papiksi Melkisedekin järjestyksen mukaan, iankaikkisesti." Hebr.6:19-20

"Mutta jos toivomme, mitä emme näe, niin me odotamme sitä kärsivällisyydellä." 8:25

Jos todella toivomme ja odotamme Herraa ja lunastustamme, joka on näköpiirimme ulkopuolella, on järkevää odottaa kärsivällisesti ja kestää nykyiset kärsimykset horjumatta.

Toivoon liittyy aina kärsivällinen odotus, ja siksi Sana sanoo kärsivällisyydestä toivossa.

"Me kiitämme Jumalaa aina kaikkien teidän tähtenne, mainiten teitä rukouksissamme, sillä lakkaamatta me Jumalamme ja Isämme edessä muistamme teidän työtänne uskossa ja vaivannäköänne rakkaudessa ja kärsivällisyyttänne toivossa Herraamme Jeesukseen Kristukseen, tietäen, veljet, te Jumalan rakastetut, teidän valitsemisenne:" 1.Tess.1:2-4

"Mutta me halajamme sitä, että kukin teistä osoittaa samaa intoa, säilyttääkseen toivon varmuuden loppuun asti, ettette kävisi veltoiksi, vaan että teistä tulisi niiden seuraajia, jotka uskon ja kärsivällisyyden kautta perivät sen, mikä luvattu on." Hebr.6:11-12

"Mutta usko on luja luottamus siihen, mitä toivotaan, ojentautuminen sen mukaan, mikä ei näy." Hebr.11:1

"Samoin myös Henki auttaa meidän heikkouttamme. Sillä me emme tiedä, mitä meidän pitää rukoileman, niinkuin rukoilla tulisi, mutta Henki itse rukoilee meidän puolestamme sanomattomilla huokauksilla." 8:26
Koetusten keskellä, jossa elämme lunastusta odottaessa, heikkoutemme tulee näkyviin, eikä se, vaan Jumalan armo ilmenee vielä sitäkin selvemmin.

Rukous on riippuvuutta Jumalasta ja luottamista Häneen, ja siksi on luonnollista rukoilla. Rajoittuneisuudessamme emme tiedä omaa parastamme. Rukoilemme, vaikka emme tiedä aina, mitä meidän pitää rukoilla, mutta Pyhä Henki auttaa heikkouttamme - Hän tietää kaiken. Hän rukoilee kanssamme. Meillä on ainakin kaksi rukoilijaa; Jeesus rukoilee Jumalan oikealla puolella (jae 34) ja Pyhä Henki on luonamme ja meissä.

"Ja Minä olen rukoileva Isää, ja Hän antaa teille toisen Puolustajan olemaan teidän kanssanne iankaikkisesti, totuuden Hengen, jota maailma ei voi ottaa vastaan, koska se ei näe Häntä eikä tunne Häntä; mutta te tunnette Hänet, sillä Hän pysyy teidän tykönänne ja on teissä oleva." Joh.14:16-17

Uuden Testamentin rukouksen tie on rukoilla Taivaallista Isää Herran Jeesuksen Nimessä.

Minun Nimessäni - Jeesuksen Nimessä rukoileminen ei merkitse sitä, että toistetaan rukouksessa lakkaamatta sanoja "Jeesuksen nimessä", vaan että sydämessä on Hänen antama usko niin, että rukouksessakin vedotaan ja turvataan vain Hänen uhriinsa ja Jumalan suureen armoon luottaen.

"Ja Minä vuodatan Daavidin suvun päälle ja Jerusalemin asukasten päälle armon ja rukouksen Hengen. He katsovat Minuun, jonka he ovat lävistäneet. Ja he valittavat Häntä, niinkuin valitetaan ainokaista, murehtivat Häntä katkerasti, niinkuin murehditaan katkerasti esikoista." Sak.12:10

"Mutta sydänten tutkija tietää, mikä Hengen mieli on, sillä Henki rukoilee Jumalan tahdon mukaan pyhien edestä." 8:27

Jumala tutkii sydämet ja tietää kaiken. Hänen ei tarvitse kysyä keneltäkään mitään neuvoa.

Hengen mieli - on Hänen olemus. Hän tulkitsee meidän rukouksemme ja oikaisee ne Jumalan tahdon mukaisiksi.

"Hopealle sulatin, kullalle uuni, mutta sydämet koettelee Herra." Snl.17:3

Meidän tulee ajatella puhtaita ajatuksia lähimmäisistämme ja nähdä heidät, kuin Herra. Se tarkoittaa, että suhtaudumme rehellisesti, suoraan ja totuudessa lähimmäiseemme. Hopea Raamatussa kuvaa totuutta. (Ps.12:7)

Jalo voitto, tuleva kirkkaus; 8:28-39

"Mutta me tiedämme, että kaikki yhdessä vaikuttaa niiden parhaaksi, jotka Jumalaa rakastavat, niiden, jotka Hänen aivoituksensa mukaan ovat kutsutut.

Sillä ne, jotka Hän on edeltä tuntenut, Hän on myös edeltä määrännyt Poikansa kuvan kaltaisiksi, että Hän olisi esikoinen monien veljien joukossa; mutta jotka Hän on edeltä määrännyt, ne Hän on myös kutsunut; ja jotka Hän on kutsunut, ne Hän on myös vanhurskauttanut; mutta jotka Hän on vanhurskauttanut, ne Hän on myös kirkastanut.

Mitä me siis tähän sanomme? Jos Jumala on meidän puolellamme, kuka voi olla meitä vastaan?

Hän, joka ei säästänyt omaa Poikaansaakaan, vaan antoi Hänet alttiiksi kaikkien meidän edestämme, kuinka Hän ei lahjoittaisi meille kaikkea muutakin Hänen kanssansa?

Kuka voi syyttää Jumalan valittuja? Jumala on se, joka vanhurskauttaa. Kuka voi tuomita kadotukseen? Jeesus Kristus on se, joka on kuollut, onpa vielä herätettykin, ja Hän on Jumalan oikealla puolella, ja Hän myös rukoilee meidän edestämme.

Kuka voi meidät erottaa Kristuksen rakkaudesta? Tuskako, vai ahdistus, vai vaino, vai nälkä, vai alastomuus, vai vaara, vai miekka?

Niinkuin kirjoitettiin: "Sinun tähtesi meitä surmataan kaiken päivää; meitä pidetään teuraslampaina".

Mutta näissä kaikissa me saamme jalon voiton Hänen kauttansa, joka meitä on rakastanut.

Sillä minä olen varma siitä, ettei kuolema eikä elämä, ei enkelit eikä henkivallat, ei nykyiset eikä tulevaiset, ei voimat, ei korkeus eikä syvyys, eikä mikään muu luotu voi meitä erottaa Jumalan rakkaudesta, joka on Kristuksessa Jeesuksessa, meidän Herrassamme." 8:28-39

"Mutta me tiedämme, että kaikki yhdessä vaikuttaa niiden parhaaksi, jotka Jumalaa rakastavat, niiden, jotka Hänen aivoituksensa mukaan ovat kutsutut." 8:28

Vaikuttaa - myötävaikuttaa

Edeltä tuntenut - tietää ennalta; Jumala on kaikkیتietävä Jumala.

Tiedämme tämän Jumalan oman todistuksen perusteella. Saattaa näyttää siltä, kuin tämän ajan kärsimykset estäisivät Jumalan suunnitelman kohdallamme, mutta itse asiassa käy päinvastoin.

Hän tietää kaiken - "Teidän Taivaallinen Isänne kyllä tietää, mitä te tarvitsette!"

"Sanokaa hurskaasta, että hänen käy hyvin, sillä he saavat nauttia tekojensa hedelmiä.

Voi jumalatonta! Hänen käy pahoin, sillä hänen kättensä teot maksetaan hänelle." Jes.3:10-11

"Hänessä me myös olemme saaneet perintöosan, ollen siihen edeltä määrättyt Hänen aivoituksensa mukaan, Hänen, joka vaikuttaa kaikki oman tahtonsa päättämän mukaan, että me olisimme Hänen kirkkautensa kiitokseksi, me, jotka jo edeltä olimme panneet toivomme Kristukseen." Ef.1:11-12

"Sillä ne, jotka Hän on edeltä tuntenut, Hän on myös edeltä määrännyt Poikansa kuvan kaltaisiksi, että Hän olisi esikoinen monien veljien joukossa;" 8:29

Edeltä tuntenut - Jumala ei ainoastaan tiennyt, mitä ihminen tekisi, vaan myös mitä Hän itse tekisi hänen hyväkseen. Tähän sisältyy suuri salaisuus; Miksi Jumala valitsi meidät ja me valitsimme Hänet? Kukaan ei pysty täydellisesti selittämään Jumalan kaikkivaltiuden ja kaikkیتietävyyden ja ihmisen tahdon välistä suhdetta.

Meistä tulee Hänen kaltaisiansa, Hänen, joka on Isän olemuksen kuva.

Joku on jossain sanonut: "Jumala on ottanut suuren riskin antaessaan ihmiselle tahdon valinnan mahdollisuuden".

"Katsokaa, minkä kaltaisen rakkauden Isä on meille antanut, että meitä kutsutaan Jumalan lapsiksi, joita me olemmekin. Sentähden ei maailma tunne meitä, sillä se ei tunne Häntä.

Rakkaani, nyt me olemme Jumalan lapsia, eikä ole vielä käynyt ilmi, mitä meistä tulee. Me tiedämme tulevamme Hänen kaltaisikseen, kun Hän ilmestyy, sillä me saamme nähdä Hänet sellaisena, kuin Hän on. Ja jokainen, joka panee Häneen tämän toivon, puhdistaa itsensä, niinkuin Hän on puhdas." 1.Joh.3:1-3

"mutta jotka Hän on edeltä määrännyt, ne Hän on myös kutsunut; ja jotka Hän on kutsunut, ne Hän on myös vanhurskauttanut; mutta jotka Hän on vanhurskauttanut, ne Hän on myös kirkastanut." 8:30

Ennalta määräys - Ennalta määräämisopin mukaan Jumala on ennakoita määrännyt toiset ihmiset iankaikkiseen elämään ja toiset iankaikkiseen kadotukseen. Tämän opin kannattajat hakevat tukea väitteelleen mm. tästä Raamatun kohdasta, sekä Apt.13:48 ja Ef.5:11.

Näissä Raamatun kohdissa tämä määrääminen on ehdollinen ja se on riippuvainen Jumalan ennalta tuntemisesta, Hänen mielisuosiostaan ja aivoituksestaan. Kreikankielen alkuteksti käyttää sanaa "tasso", joka merkitsee järjestää, asettaa, kuulua johonkin. Nämä Raamatun kohdat eivät puhu siitä, että joku olisi ennalta tuomittu kadotukseen. Jumala tahtoo aivan aukottoman ehdottomasti ensisijassa, että kaikki ihmiset tulisivat tuntemaan totuuden ja pelastuisivat. Siksi Hänen Sanansa sisältää runsaasti opetusta, että ihmisen oma suhtautuminen Jumalan armoon, Herraan Jeesukseen on ratkaiseva kysymys. Kysymyksessä ei siis ole armoton kohtalo, niin kuin ennalta määräämisoppi väittää. "Sillä se on hyvää ja otollista Jumalalle, meidän Vapahtajallemme, joka tahtoo, että kaikki ihmiset pelastuisivat ja tulisivat tuntemaan totuuden." 1.Tim.2:3-4

Jumalan ennalta määrääminen tapahtui ennen kuin Jumala meidät kutsui. Jumala ei odottanut meiltä aloitetta, ennen kuin toimi. Hän on kaikkietävä Jumala - Hän tietää kaiken menneisyyden, nykyisyyden ja tulevan.

Olla kutsuttu on kykyä ottaa vastaan se, mihin kutsutaan. Sen tähden voimme etsiä Jumalaa ainoastaan silloin, kun Jumala etsii meitä ja kutsuu meitä.

Apostoli ei salaa, että uskovalla on mahdollisuus pettää liitto Jumalan kutsun ja kirkastumisen välisenä aikana.

"Etsikää Herraa silloin, kun Hänet löytää voidaan; huutakaa Häntä avuksi, kun Hän läsnä on.

Jumalaton hyljätköön tiensä ja väärintekijä ajatuksensa ja palatkoon Herran tykö, niin Hän armahtaa häntä, ja meidän Jumalamme tykö, sillä Hänellä on paljon anteeksiantamusta." Jes.55:6-7

"Katso siis Jumalan hyvyyttä ja ankaruutta: Jumalan ankaruutta langenneita kohtaan, mutta Hänen hyvyyttänsä sinua kohtaan, jos Hänen hyvyydessänsä pysyt; muutoin sinutkin hakataan pois." Room.11:22

Jalo voitto - Rakkauden ylistys

"Mitä me siis tähän sanomme? Jos Jumala on meidän puolellamme, kuka voi olla meitä vastaan?" 8:31

Mitä meidän tulee kaikesta edellä sanotusta päätellä?

Jumala on meidän puolellamme ja Hän on määrännyt meidät kirkkauteen. Vihollisen voimat ovat turhia vahingoittaakseen Jumalan suunnitelmia.

"Sinä olet lukenut minun pakolaispäiväni; pane leiliisi minun kyyneleeni, ovathan ne Sinun kirjassasi.

Kerran väistyvät minun viholliseni, sinä päivänä, jona minä huudan; minä tiedän, että Jumala on minun puolellani.

Jumalaan minä luotan ja ylistän Hänen Sanaansa, Herraan minä luotan ja ylistän Hänen Sanaansa.

Jumalaan minä turvaan enkä pelkää. Mitä ihminen minulle tekisi?

Minulla on lupaus täytettävänä Sinulle, Jumala; minä maksan Sinulle kiitosuhrit. Sillä sinä pelastit minun sieluni kuolemasta, minun jalkani kompastumasta, että minä vaeltaisin Jumalan edessä, elävään valkeudessa." Ps.56:9-14

"Hän, joka ei säästänyt omaa Poikaansaakaan, vaan antoi Hänet alttiiksi kaikkien meidän edestämme, kuinka Hän ei lahjoittaisi meille kaikkea muutakin Hänen kanssansa?" 8:32

Jumala on meidän puolellamme ja siitä kertoo, ennen kaikkea se, että Hän ei säästänyt omaa Poikaansaakaan pelastaakseen meidät. Tässä on Jumalan suurin rakkaus meitä kohtaan. Se, mitä Jumala on jo tehnyt, on selvä todiste siitä, mitä Hän tulee vielä tekemään.

"Sillä meidän vielä ollessamme heikot kuoli Kristus oikeaan aikaan jumalattomien edestä.

Tuskinpa kukaan käy kuolemaan jonkun vanhurskaan edestä; hyvän edestä joku mahdollisesti uskaltaa kuolla.

Mutta Jumala osoittaa rakkautensa meitä kohtaan siinä, että Kristus, kun me vielä olimme syntisiä, kuoli meidän edestämme.

Paljoa ennemmin me siis nyt, kun olemme vanhurskautetut Hänen veressään, pelastumme Hänen kauttansa vihasta.

Sillä jos me silloin, kun vielä olimme Jumalan vihollisia, tulimme sovitetuiksi Hänen kanssaan Hänen Poikansa kuoleman kautta, paljoa ennemmin me pelastumme Hänen elämänsä kautta nyt, kun olemme sovitetut; emmekä ainoastaan sovitetut, vaan vieläpä on Jumala meidän kerskauksemme meidän Herramme Jeesuksen Kristuksen kautta, jonka kautta me nyt olemme sovituksen saaneet." Room.5:6-11

"Kuka voi syyttää Jumalan valittuja? Jumala on se, joka vanhurskauttaa." 8:33

Kuka voi Herran omia syyttää? Saatana kyllä haluaa syyttää, mutta sillä ei ole laillista oikeutusta. Vanhan liiton aikana paholainen pystyi syyttämään Herran omia, koska synti oli peitetty, mutta uuden liiton aikana Herramme sovintoveri sovittaa kaiken syntimme, ja siksi paholaisella ei ole enää syyttäjän virkaa! Pyhä Henki osoittaa nyt armon ajassa maailmalle todeksi synnin, vanhurskauden ja tuomion. Suuri kysymys on, tuleeko Jumala syyttämään meitä? Eipä suinkaan! Hänhän on vanhurskauttanut meidät eli on julistanut meille armahduksen - syytön. Jeesukseen uskova on valittu, kutsuttu, vanhurskautettu ja kirkastettu.

"Ja minä kuulin suuren äänen taivaassa sanovan: "Nyt on tullut pelastus ja voima ja meidän Jumalamme valtakunta ja Hänen Voideltunsa valta, sillä meidän veljiemme syyttäjä, joka yöt ja päivät syytti heitä meidän Jumalamme edessä, on heitetty ulos.

Ja he ovat voittaneet hänet Karitsan veren kautta ja todistuksensa sanan kautta, eivätkä ole henkeänsä rakastaneet, vaan olleet alttiit kuolemaan asti.

Sentähden riemuitkaa, taivaat, ja te, jotka niissä asutte! Voi maata ja merta, sillä *paholainen* on astunut alas teidän luoksenne pitäen suurta vihaa, koska hän tietää, että hänellä on vähän aikaa!" Ilm.12:10-12

"Kuka voi tuomita kadotukseen? Jeesus Kristus on se, joka on kuollut, onpa vielä herätettykin, ja Hän on Jumalan oikealla puolella, ja Hän myös rukoilee meidän edestämme." 8:34

Jumala on käsitellyt Jeesukseen uskovan asian armonvaltaistuimessa ja sen päätös on voimassa nyt ja ikuisesti.

Apostoli mainitsee tässä neljä tosiasiata, joihin uskovan asema perustuu.

1) Jeesus kuoli ja Isä on hyväksynyt tämän.

2) Hän nousi kuolleista. Se merkitsee, että Hänen sovituksensa ja kuolemansa oli riittävä - Se on täytetty!

3) Hän istuu Jumalan oikealla puolella ja on saanut korkean aseman. Hän ei ole enää haudassa, vaan valtaistuimella.

4) Hän rukoilee puolestamme. Henki rukoilee yhdessä meidän kanssa täällä maan päällä ja Jeesus rukoilee puolestamme ylhäällä Isän luona.

Ja tähän perustuu meidän turvallisuutemme ja varmuutemme.

"Jos te siis olette herätetyt Kristuksen kanssa, niin etsikää sitä, mikä on ylhäällä, jossa Kristus on, istuen Jumalan oikealla puolella.

Olkoon mielenne siihen, mikä ylhäällä on, älköön siihen, mikä on maan päällä. Sillä te olette kuolleet, ja teidän elämänne on kätkeytynä Kristuksen kanssa Jumalassa; kun Kristus, meidän elämämme, ilmestyy, silloin tekin Hänen kanssaan ilmestytte kirkkaudessa." Kol.3:1-4

"mutta tällä on katoamaton pappeus, sentähden että Hän pysyy iankaikkisesti, jonka tähden Hän myös voi täydellisesti pelastaa ne, jotka Hänen kauttaan Jumalan tykö tulevat, koska Hän aina elää rukoillakseen heidän puolestansa." Hebr.7:24-25

"Kuka voi meidät erottaa Kristuksen rakkaudesta? Tuskako, vai ahdistus, vai vaino, vai nälkä, vai alastomuus, vai vaara, vai miekka?" 8:35

Kuka voi erottaa meidät Kristuksen rakkaudesta?

Apostoli mainitsee seitsemän voimaa. Pahuuden lähde ei koskaan ole persoonaton. Maailmassa olevaa pahuutta ei voida selittää vain puhumalla tapahtumista ja olosuhteista. Raamattu kertoo näiden takana olevasta persoonallisesta pahasta voimasta, paholaisesta.

"Niinkuin kirjoitettu on: "Sinun tähtesi meitä surmataa kaiken päivää; meitä pidetään teuraslampaina." 8:36

Lainaus on Ps.44:23 Septuaginta käännöksen mukaan. Se kertoo, että paholainen on astunut alas ja pitää suurta vihaa ja mitä Jumalan kansalla on odotettavissa minä aikakautena tahansa.

Herran tähden kärsiminen on aivan muuta kuin esim. oman tyhmyyden tai sen tähden kärsiminen, että puutumme asioihin, jotka eivät meille kuulu. Jos yhdessä Hänen kanssaan kärsimme vanhurskauden ja totuuden tähden, niin pääsemme osallisiksi myös Hänen kirkkaudestaan.

"Älköön näet kukaan teistä kärsikö murhaajana tai varkaana tai pahantekijänä tahi sentähden, että sekaantuu hänelle kuulumattomiin; mutta jos hän kärsii kristittynä, älköön hävetkö, vaan ylistäköön sen nimensä tähden Jumalaa." 1.Piet.4:15-16

"Mutta näissä kaikissa me saamme jalon voiton Hänen kauttansa, joka meitä on rakastanut." 8:37

Saamme jalon voiton, joka merkitsee saada ylenpalttinen voitto. Yhdessä Hänen kanssaan olemme ylivoimaisia voittajia.

"Mutta kiitos olkoon Jumalan, joka aina kuljettaa meitä voittosaatossa Kristuksessa ja meidän kauttamme joka paikassa tuo ilmi Hänen tuntemisensa tuoksun!" 2.Kor.2:14

"Sillä minä olen varma siitä, ettei kuolema eikä elämä, ei enkelit eikä henkivallat, ei nykyiset eikä tulevaiset, ei voimat, ei korkeus eikä syvyys, eikä mikään muu luotu voi meitä erottaa Jumalan rakkaudesta, joka on Kristuksessa Jeesuksessa, meidän Herrassamme." 8:38-39

Jumalan antama varmuus voittaa kaikki epäilyt. Kuoleman valta on voitettu. Ei elämäkään voi erottaa meitä Jumalan rakkaudesta, vaikka se voi taakkoineen ja pettymyksineen ja ongelmineen olla vaikeampi kuin kuolema.

Apostoli mainitsee suuret ääriulottuvuudet. Korkeus kuvaa ylevyyttä, jaloutta ja syvyys alhaisuutta ja pimeyttä.

Apostolin rakkauden ylistys kruunaa Jumalan antaman jalon voiton, pelastuksen Kristuksessa Jeesuksessa - Rakkaus kestää kaiken, voittaa kaiken, eikä koskaan katoa ja on niistä suurin.

"Sentähden minä notkistan polveni Isän edessä, josta kaikki, millä Isä on, taivaissa ja maan päällä, saa Nimensä, että Hän kirkkautensa runsauden mukaisesti antaisi teidän, sisällisen ihmisenne puolesta, Voimassa vahvistua Hänen Henkensä kautta ja Kristuksen asua uskon kautta teidän sydämissänne, niin että te, rakkauteen juurtuneina ja perustuneina, voisitte kaikkien pyhien kanssa käsittää, mikä leveys ja pituus ja korkeus ja syvyys on, ja oppia tuntemaan Kristuksen rakkauden, joka on kaikkea tietoa ylempänä; että tulisitte täyteen Jumalan kaikkea täyteyttä.

Mutta Hänelle, joka voi tehdä enemmän, monin verroin enemmän kuin kaikki, mitä me anomme tai ymmärrämme, sen Voiman mukaan, joka meissä vaikuttaa, Hänelle kunnia seurakunnassa ja Kristuksessa Jeesuksessa kautta kaikkien sukupolvien, aina ja iankaikkisesti! Amen." Ef.3:14-21

Herran Jeesuksen Kristuksen armo olkoon kaikkien teidän kanssanne! Amen

1. Kautta kärsimysten voittoon! Käynyt tie on Jeesuksen.
Eikä meille toista tietä suotu maassa varjojen.
Katso, Israel kun pyrki maahan Herran lupaamaan.
Vaivojen ja vaarain kautta, matka sinne kulki vaan.

2. Kautta kärsimysten voittoon! Käy myös kristikunnan tie;
Kulkemaansa tietä Herra seuraajansa aina vie.
Taivaan valtakunnan siemen murhein multaan peitetään.
Mutta siemen kun se kuolee, nouseva on elämään.

3. Kautta kärsimysten voittoon! Niin se tie vie voittohon.
Vaikka kyynel joskus vierii, taistelu kun kuuma on.
Jeesus voitti kuollessansa, Israel sai Kaanaan maan.
Taistellut on pyhain joukko, kun se kerran kruunataan.

4. Kautta kärsimysten voittoon! Laula riemumielin näin,
Veren voiman voittolaulun taistelussa virittäin.
Synnin yön ja kärsimyksen voittaa ristin rakkaus
sydämissä särkyneissä syttyy toivo, uskallus.

PAAVALIN KIRJE ROOMALAISILLE; LUKU 9 - ISRAEL

Armo teille ja rauha Jumalalta, meidän Isältämme ja Herralta Jeesukselta Kristukselta!

Jumala on valinnut Israelin; 9:1-13

Kaikkivaltias on vanhurskas, oikeamielinen; 9:14-29

Israel ja evankeliumi; 9:30-33

Juutalaiset ja evankeliumi - Pelastus on juutalaisista

"Minä sanon totuuden Kristuksessa, en valhettele - sen todistaa minulle omatuntoni Pyhässä Hengessä - että minulla on suuri murhe ja ainainen kipu sydämessäni.

Sillä minä soisin itse olevani kirottu pois Kristuksesta veljieni hyväksi, jotka ovat minun sukulaisiani lihan puolesta, ovat israelilaisia: heidän on lapseus ja kirkkaus ja liitot ja lain antaminen ja jumalanpalvelus ja lupaukset; heidän ovat isät, ja heistä on Kristus lihan puolesta, Hän, joka on yli kaiken, Jumala, ylistetty iankaikkisesti, Amen!

Mutta ei niin, että Jumalan Sana olisi harhaan mennyt. Sillä eivät kaikki ne, jotka ovat Israelista, ole silti Israel, eivät kaikki ole lapsia sentähden, että ovat Aabrahamin siementä, vaan: "Iisakista sinä saat nimellesi jälkeläiset"; se on: eivät ne, jotka lihan puolesta ovat lapsia, ole Jumalan lapsia, vaan lupauksen lapset, ne luetaan siemeneksi. Sillä lupauksen Sana oli tämä: "Minä palaan tulevana vuonna tähän aikaan, ja silloin Saaralla on oleva poika".

Eikä ainoastaan hänelle näin käynyt, vaan samoin kävi Rebekallekin, joka oli tullut raskaaksi yhdestä, meidän isästämme Iisakista; ja ennenkuin kaksoset olivat syntyneetkään ja ennenkuin olivat tehneet mitään, hyvää tai pahaa, niin - että Jumalan valinnan mukainen aivoitus pysyisi, ei tekojen tähden, vaan Kutsujan tähden - sanottiin hänelle: "Vanhempi on palveleva nuorempaa", niinkuin kirjoitettu on: "Jaakobia Minä rakastin, mutta Eesauta Minä vihasin." 9:1-13

Jumala on valinnut Israelin; 9:1-13

"Minä sanon totuuden Kristuksessa, en valhettele - sen todistaa minulle omatuntoni Pyhässä Hengessä - " 9:1

Apostoli todistaa Jeesuksesta Kristuksesta, Hänen ylösnousemuksestaan, kaikesta siitä, mitä Jeesus oli tehnyt, evankeliumista; juutalaisen kansan edessä.

Apostolin todistus yhtyy Herran Jeesuksen todistukseen totuuden puolesta ja hän on uskollinen ja totinen todistaja.

Jumalan todistukset ovat vahvat, vanhurskaat ja ihmeelliset. Jumala on todistanut apostolien ja profeettojensa kautta, tunnusmerkeillä, ihmeillä ja väkevillä teoilla. (Ps.19:8; 119:129,144)

"Jumalaton sanansaattaja suistuu turmioon, mutta uskollinen lähetti on kuin lääke." Snl.13:17

"Uskollinen todistaja ei valhettele, mutta väärä todistaja puhuu valheita." Snl.14:5

"Uskollinen todistaja on hengen pelastaja, mutta joka valheita puhuu, on petosta täynnä." Snl.14:25

"Väärä todistaja ei jää rankaisematta, ja joka valheita puhuu, se ei pelastu." Snl.19:5

"Väärä todistaja ei jää rankaisematta, ja joka valheita puhuu, se hukkuu." Snl.19:9

"että minulla on suuri murhe ja ainainen kipu sydämessäni." 9:2
Paavalilla oli ainainen kipu ja murhe juutalaisten pelastumisesta sydämessään. Apostolin sydämeen oli vuodatettu Jumalan rakkaus ja niin kuin Jeesus itki Jerusalemiä, joka ei tuntenut etsikkoaikaansa ja oli kulkeutumassa sen ohi, Paavalikin murehti omien maanmiestensä puolesta. "Veljet, minä toivon sydämeistäni ja rukoilen Jumalaa heidän edestänsä, että he pelastuisivat." Room.10:1

"Sillä minä soisin itse olevani kirottu pois Kristuksesta veljieni hyväksi, jotka ovat minun sukulaisiani lihan puolesta," 9:3
Apostoli on valmis menemään jopa niin pitkälle juutalaisia vastaan pelastuskysymyksessä, jos hänen pelastuksensa olisi esteenä, hän soisi olevansa itse kirottu, eli ulkopuolella (Mooseksen lain mukaan) lunastuksen. Kirottu tässä asiayhteydessä tarkoittaa erotettu Messiaasta, Kristuksesta.

"Ja Mooses palasi Herran tykö ja sanoi: "Voi, tämä kansa on tehnyt suuren synnin! He ovat tehneet itselleen jumalan kullasta.

Jospa nyt antaisit heidän rikoksensa anteeksi! Mutta jos et, niin pyyhi minut pois Kirjastasi, johon kirjoitat."

Mutta Herra vastasi Moosekselle: "Joka on tehnyt syntiä Minua vastaan, sen Minä pyyhin pois Kirjastani." 2.Moos.32:31-33

"Ihmistä, ketä hyvänsä, joka on tuhon omaksi vihitty, älköön lunastettako, vaan hänet surmattakoon." 3.Moos.27:29

"ovat israelilaisia: heidän on lapseus ja kirkkaus ja liitot ja lain antaminen ja jumalanpalvelus ja lupaukset;" 9:4

Kirkkaus - Sekina (Hebr.), oli pyhäkön yllä

Liitot - on monikossa, koska liitto uudistettiin useita kertoja mm.

Aabrahamin, Mooseksen ja Daavidin kautta. Raamatussa on 7 pääliittoa:

Nooan liitto, Aabrahamin liitto, Mooseksen liitto, Leevin liitto,

Daavidin liitto, rauhan liitto ja uusi liitto.

Kun Jumala antoi lain Israelin kansalle, se oli myös liitto Herran ja Israelin kansan välillä.

Israelilainen - oli kunnianimi. Israel - Jumalan taistelija, se oli Herran valitun kansan liiton nimi.

Israelilaiset omistivat kaiken, mikä yhdisti heidät Jumalaan ja on huomattavaa, että kaikki tämä etuoikeus muihin kansoihin nähden korostaa sitä surua, että he kansana hylkäsivät Hänet, joka oli lupauksien täyttymys.

Israel - esikoispojan siunaus - "Sano silloin Faraolle: 'Näin sanoo Herra: Israel on Minun esikoispoikani; sentähden Minä sanon sinulle: Päästä Minun poikani palvelemaan Minua. Mutta jos kieltäydyt päästämästä häntä, niin katso, Minä tapan sinun esikoispoikasi.'" 2.Moos.4:22-23
Armon valinta - "Sillä sinä olet Herralle, Jumalallesi, pyhitetty kansa; Herra, sinun Jumalasi, on valinnut sinut omaisuuskansakseen ennen kaikkia muita kansoja, mitä maan päällä on.

Ei Herra sentähden ole mielistynyt teihin ja valinnut teitä, että olisitte lukuisimmat kaikkia muita kansoja, sillä teidän olette kaikkia muita kansoja vähälukuisemmat, vaan sen tähden, että Herra rakasti teitä ja tahtoi pitää valan, jonka Hän oli vannonut teidän isillenne; niin

Herra vei teidät pois väkevällä kädellä ja vapahti sinut orjuuden pesästä, Faraon, Egyptin kuninkaan, käsistä." 5.Moos.7:6-8

Israelin Isä - "Sillä näin sanoo Herra: Riemuitkaa iloiten Jaakobista, kohottakaa riemuhuuto Hänelle, joka on kansojen Pää; kuuluttakaa, kiittäkää ja sanokaa: 'Auta, Herra, kansaasi, Israelin jäännöstä'. Katso, Minä tuon heidät pohjoisesta maasta, kokoan heidät maan perimmäisiltä ääriltä. Heissä on sokeita ja rampoja ynnä raskaita ja synnyttäväisiä: suurena joukkona he palajavat tänne. Itkien he tulevat, ja Minä johdatan heitä, kun he kulkevat rukoillen. Minä vien heidät vesipuroille, tasaista tietä, jolla he eivät kompastu. Sillä Minä olen Israelin Isä, ja Efraim on Minun esikoiseni." Jer.31:7-9

"Te olette profeettain ja sen liiton lapsia, jonka Jumala teki meidän isiemme kanssa sanoen Aabrahamille: 'Ja sinun siemenessäsi tulevat siunatuiksi kaikki maan sukukunnat'.

Teille ensiksi Jumala on herättänyt Poikansa ja lähettänyt Hänet siunaamaan teitä, kun käännytte itse kukin pois pahuudestanne."

Apt.3:25-26

Uusi liitto - "Katso, päivät tulevat, sanoo Herra, jolloin Minä teen Israelin heimon ja Juudan heimon kanssa uuden liiton; en sellaista liittoa kuin se, jonka Minä tein heidän isäinsä kanssa silloin, kun Minä tartuin heidän käteensä ja vein heidät pois Egyptin maasta, ja jonka liittoni he ovat rikkoneet, vaikka Minä olin ottanut heidät omikseni, sanoo Herra.

Vaan tämä on se liitto, jonka Minä teen Israelin heimon kanssa niiden päivien tultua, sanoo Herra: Minä panen lakini heidän sisimpäänsä ja kirjoitan sen heidän sydämiinsä; ja niin Minä olen heidän Jumalansa, ja he ovat Minun kansani.

Silloin ei enää toinen opeta toistansa eikä veli veljeensä sanoen: 'Tuntekaa Herra'. Sillä he kaikki tuntevat Minut, pienimmästä suurimpaan, sanoo Herra; sillä Minä annan anteeksi heidän rikoksensa enkä enää muista heidän syntejensä." Jer.31:31-34

"heidän ovat isät, ja heistä on Kristus lihan puolesta, Hän, joka on yli kaiken, Jumala, ylistetty iankaikkisesti, Amen!" 9:5

Taivaallinen Isä on Jeremian kirjan mukaan Israelin Isä, ei siis mikään tai kukaan kirkkoisä.

Isät - tarkoitetaan tässä kolmen liiton isää, patriarkkaa, Aabrahamia, Iisakia ja Jaakobia.

Kristus on lihan puolesta juutalainen, mutta Hän on ikuinen Jumalan Poika, Jumala. Apostoli tuo Jeesuksen molemmat puolet, Hänen ihmisyyden ja Hänen jumaluuden - Hän, on yli kaiken, Jumala, ylistetty iankaikkisesti, Amen!

"Sitten kuin Jumala muinoin monesti ja monella tapaa oli puhunut isille profeettain kautta, on Hän näinä viimeisinä päivinä puhunut meille Pojan kautta, jonka Hän on asettanut kaiken perilliseksi, jonka kautta Hän myös on maailman (maailmat) luonut ja joka, ollen Hänen kirkkautensa säteily ja Hänen olemuksensa kuva ja kantaen kaikki voimansa Sanalla, on, toimitettuaan *itsensä kautta* puhdistuksen *synneistämme*, istunut Majesteetin oikealle puolelle korkeuksissa, tullen enkeleitä niin paljoa korkeammaksi, kuin Hänen perimänsä Nimi on jalompi kuin heidän."

Hebr.1:1-4 Luther 1540; Novum Testamentum; Biblia

"Mutta ei niin, että Jumalan Sana olisi harhaan mennyt. Sillä eivät kaikki ne, jotka ovat Israelista, ole silti Israel," 9:6
 Jumalan lupaus ei kohdistunut ainoastaan Aabrahamin luonnollisiin jälkeläisiin, ja siksi ei voida sanoa, ettei Jumala olisi pitänyt lupaustaan. Vaikka Paavali oli murheellinen omasta kansastaan, se ei tarkoittanut, että Jumala hylkäisi kansan kokonaan. Mutta kaikkia kantaisien jälkeläisiä ei voitu lukea todelliseen Israeliin kuuluviksi, koska kaikilla ei ollut Aabrahamin uskoa ja kuuliaisuutta Herran äänelle. Maallinen Israel ei ole sama kuin hengellinen Israel.

"Ei Jumala ole ihminen, niin että Hän valhettelisi, eikä ihmislapsi, että Hän katuisi. Sanoisiko Hän jotakin eikä sitä tekisi, puhuisiko jotakin eikä sitä täyttäisi?" 4.Moos.23:19

"Sillä ei se ole juutalainen, joka vain ulkonaisesti on juutalainen, eikä ympärileikkaus se, joka ulkonaisesti lihassa tapahtuu; vaan se on juutalainen, joka sisällisesti on juutalainen, ja oikea ympärileikkaus on sydämen ympärileikkaus Hengessä, ei kirjaimessa; ja hän saa kiitoksensa, ei ihmisiltä, vaan Jumalalta." Room.2:28-29

"Mutta kuinka? Jos jotkut ovat olleet epäuskoisia, ei kaiketi heidän epäuskonsa ole Jumalan uskollisuutta tyhjäksi tekevä?" Room.3:3

"eivät kaikki ole lapsia sentähden, että ovat Aabrahamin siementä, vaan: "Iisakista sinä saat nimellesi jälkeläiset;" 9:7

Hengestä syntynyt on hengellinen ja lihasta syntynyt on lihallinen. Se, että joku on Aabrahamin luonnollinen jälkeläinen, ei takaa hengellistä sukulaisuutta hänen kanssaan.

Aabrahamin oikeita lapsia ovat ne, jotka ovat syntyneet Iisakin tavoin lupauksen voimasta.

"Minä tiedän, että te olette Aabrahamin jälkeläisiä; mutta te tavoittelette Minua tappaaksenne, koska Minun Sanani ei saa tilaa teissä. Minä puhun, mitä Minä olen nähnyt Isäni tykönä; niin tekin teette, mitä olette kuulleet omalta isältänne."

He vastasivat ja sanoivat Hänelle: "Aabraham on meidän isämme".

Jeesus sanoi heille: "Jos olisitte Aabrahamin lapsia, niin te tekisitte Aabrahamin tekoja. Mutta nyt te tavoittelette Minua tappaaksenne, miestä, joka on puhunut teille totuuden, jonka Hän on kuullut Jumalalta. Niin ei Aabraham tehnyt.

Minkä tähden te ette ymmärrä Minun puhettani? Sentähden, että te ette kärsi kuulla Minun Sanaani.

Joka on Jumalasta, se kuulee Jumalan Sanat. Sentähden te ette kuule, koska ette ole Jumalasta." Joh.8:37-40,44,47

"se on: eivät ne, jotka lihan puolesta ovat lapsia, ole Jumalan lapsia, vaan lupauksen lapset, ne luetaan siemeneksi." 9:8

Se on - Lupauksen voima tekee ihmisestä Jumalan lapsen.

Liha - tarkoittaa tässä fyysistä ihmistä. Ihminen saa uuden elämän ja tulee Jumalan lapseksi, ei tavallisen syntymän, vaan uudestisyntymällä ylhäältä ja mitään muuta tietä ei ole Jumalan valtakuntaan.

Apostoli kumosi tällä väitteen, joka oli monilla hänen aikansa juutalaisilla, sen että Aabrahamista polveutuminen fyysisesti teki ihmisestä automaattisesti Jumalan lapsen.

"Tietäkää siis, että ne, jotka uskoon perustautuvat, ovat Aabrahamin lapsia. Ja koska Raamattu edeltäpäin näki, että Jumala vanhurskauttaa pakanat uskosta, julisti se Aabrahamille edeltäpäin tämän hyvän sanoman:

"Sinussa kaikki kansat tulevat siunatuiksi". (Aabrahamissa-Kristuksessa) Niin muodoin ne, jotka perustautuvat uskoon, siunataan uskovan Aabrahamin kanssa.

Mutta jos te olette Kristuksen omat, niin te siis olette Aabrahamin siementä, perillisiä lupauksen mukaan.

Ja te, veljet, olette lupauksen lapsia, niinkuin Iisak oli.

Sillä ei ympärileikkaus ole mitään eikä ympärileikkaamattomuus, vaan uusi luomus. Ja kaikille, jotka tämän säännön mukaan vaeltavat, kaikille heille rauha ja laupeus, ja Jumalan Israelille!" Gal.3:7-9,29; 4:28; 6:15-16

"Sillä lupauksen Sana oli tämä: "Minä palaan tulevana vuonna tähän aikaan, ja silloin Saaralla on oleva poika." 9:9

Lupaus - ei ole mitään tekemistä oikeuksien kanssa. Se saadaan armosta.

Jumalan lupaus on Hänen ansaitsematon rakkaus ja se ylittää kaikki inhimilliset ajatukset, poistaa esteet ja se otetaan vastaan uskossa.

Pakanat olivat ennen vieraita lupauksille ja nyt ovat osallisia niihin.

Uskovat ovat lupauksen lapsia (9:8), lupauksen perillisiä, luottavat lujasti lupaukseen, eivätkä epäile sitä ja odottavat kärsivällisesti sen täyttymistä ja muistuttavat Jumalaa niistä.

Laki ei ole vastoin Jumalan lupauksia, eikä voi tehdä lupausta mitättömäksi.

Jumalan lupaukset antaa itse Jumala, luvataan Raamatussa ja saadaan uskonvanhurskauden kautta, sekä ne ovat Kristuksessa - on ja Amen.

"Minkä Jumala lupaa, sen Hän myös täyttää!"

"Mutta Aabraham ja Saara olivat iäkkäät, eikä Saaran enää ollut, niinkuin naisten tavallisesti on. Sentähden Saara naurahti itseksensä ja ajatteli: "Heräisikö minussa, näin kuihduttuani, vielä halu? Ja myös minun herrani on vanha."

Mutta Herra sanoi Aabrahamille: "Miksi Saara nauroi ajatellen:

'Synnyttäisinkö minä todella, minä, joka olen näin vanha?' Onko mikään Herralle mahdotonta? Tähän aikaan Minä palaan luoksesi tulevana vuonna, ja Saaralla on silloin poika." 1.Moos.18:11-14

"Ja Aabraham toivoi, vaikka ei toivoa ollut, ja uskoi tulevansa monen kansan isäksi, tämän Sanan mukaan: "Niin on sinun jälkeläistesi luku oleva", eikä hän heikontunut uskossansa, vaikka näki, että hänen ruumiinsa oli kuolettunut - sillä hän oli jo noin satavuotias - ja että Saaran kohtu oli kuolettunut; mutta Jumalan lupausta hän ei epäuskossa epäillyt, vaan vahvistui uskossa, antaen kunnian Jumalalle, ja oli täysin varma siitä, että minkä Jumala on luvannut, sen Hän voi myös täyttää. Sentähden se luettiin hänelle vanhurskaudeksi." Room.4:18-22

Vrt. 2.Kor.1:19-20

"Eikä ainoastaan hänelle näin käynyt, vaan samoin kävi Rebekallekin, joka oli tullut raskaaksi yhdestä, meidän isästämme Iisakista;" 9:10

Apostoli ottaa toisenkin esimerkin, joka on hyvin puhutteleva.

Nyt kerrotaan Aabrahamin suvusta, Iisakista, luvatusista pojista. Rebekan poikienkin kesken tapahtui Jumalan armon valinta. Pojilla oli sama äiti ja isä ja he olivat lisäksi kaksoiset. He olivat kaikessa tasavertaiset ja kuitenkin toinen heistä valittiin ja toista ei.

"Ja tämä on kertomus Iisakin, Aabrahamin pojan, suvusta. Aabrahamille syntyi Iisak. Ja Iisak oli neljäkymmenen vuoden vanha, kun hän otti vaimokseen Rebekan, joka oli aramilaisen Betuelin tytär Mesopotamiasta ja aramilaisen Laabanin sisar.

Ja Iisak rukoili Herraa vaimonsa puolesta, sillä tämä oli hedelmätön. Ja Herra kuuli hänen rukouksensa, ja hänen vaimonsa Rebekka tuli raskaaksi. Ja lapset sysäsivät toisiaan hänen kohdussansa. Niin hän sanoi: "Jos näin käy, minkä tähden minä elän?" Ja hän meni kysymään Herralta. Ja Herra sanoi hänelle: "Kaksi kansaa on sinun kohdussasi, kaksi heimoa erkanee sinun ruumiistasi, toinen heimo on toista voimakkaampi, vanhempi palvelee nuorempaa".

Kun hänen synnyttämisensä aika oli tullut, katso, hänen kohdussaan oli kaksoset. Joka ensiksi tuli hänen kohdustaan, oli ruskea ja yliylytään niinkuin karvainen vaippa; sentähden pantiin hänelle nimeksi Eesau. Senjälkeen tuli ulos hänen veljensä, ja hän piti kädellään Eesaun kantapäätä. Ja hänelle pantiin nimeksi Jaakob. Iisak oli kuudenkymmenen vuoden vanha heidän syntyessään.

Ja pojat kasvoivat suuriksi, ja Eesausta tuli taitava metsästäjä, aron mies; Jaakob sitä vastoin oli hiljainen mies, joka pysyi kotosalla. Iisak rakasti enemmän Eesauta, sillä hän söi mielellänsä metsänriistaa, mutta Rebekka rakasti enemmän Jaakobia.

Kerran, kun Jaakob oli keittänyt itselleen keiton, tuli Eesau kedolta nälästä nääntyneenä. Ja Eesau sanoi Jaakobille: "Anna minun särpiä tuota ruskeata, tuota ruskeata keittoa, sillä minä olen nälästä nääntynyt". Sentähden hän sai nimen Edom.

Mutta Jaakob sanoi: "Myy minulle ensin esikoisuutesi".

Eesau vastasi: "Katso, minä kuolen kuitenkin, mitä minä esikoisuudellani teen?"

Jaakob sanoi: "Vanno minulle ensin". Ja hän vannoi hänelle ja myi esikoisuutensa Jaakobille.

Ja Jaakob antoi Eesaulle leipää ja hernekeittoa. Ja hän söi ja joi, nousi ja meni matkoihinsa. Niin halpana Eesau piti esikoisuutensa."

1.Moos.25:19-34

"ja ennenkuin kaksoset olivat syntyneetkään ja ennenkuin olivat tehneet mitään, hyvää tai pahaa, niin - että Jumalan valinnan mukainen aivoitus pysyisi, ei tekojen tähden, vaan Kutsujan tähden - " 9:11
Jumala on kaikkietävä Jumala ja tietää jo etukäteen tekemämme ratkaisut. Hän tietää, miksi antoi vanhemman palvella nuorempaa. He eivät vielä olleet syntyneetkään, kun Hän ilmaisi sen. He eivät olleet edes ennättäneet tehdä hyvää eivätkä pahaa, kun Jumalan armonvalinta tapahtui. Hän korottaa yhden ja toisen alentaa oman tahtonsa mukaan.

"sanottiin hänelle: "Vanhempi on palveleva nuorempaa," 9:12

Apostoli lainaa profeettojen sanoja, Malakiaa ja 1.Moos.25:23

osoittaakseen, ettei Jumala ole milloinkaan perustanut kutsumistaan ihmisten tekojen varaan.

Kahdesta veljeksestä polveutui kaksi kansakuntaa.

"Minä olen teitä rakastanut, sanoo Herra. Mutta te sanotte: "Missä Sinä olet osoittanut rakkautesi meihin?"

Eikö Eesau ollut Jaakobin veli, sanoo Herra, ja Jaakobia Minä rakastin, mutta Eesauta Minä vihasin; ja Minä tein hänen vuorensa autioiksi ja annoin hänen perintöosansa erämaan aavikkosusille." Mal.1:2-3

"niinkuin kirjoitettu on: "Jaakobia Minä rakastin, mutta Eesauta Minä vihasin." 9:13

Apostoli lainaa tässä profeetta Malakian sanoja vapaasti Septuagintan mukaan. (Mal.1:2-3)

Historian tosiasia on, että Israel (Jaakob) sai siunauksen ja Edom (Eesau) kirouksen. Malakian sanat vahvistavat sen, että historiallisestikin näin tapahtui.

"ja ettei kukaan olisi haureellinen tahi epäpyhä niinkuin Eesau, joka yhdestä ateriasta myi esikoisuutensa.

Sillä te tiedätte, että hänet sittemmin, kun hän tahtoi päästä siunausta perimään, hyljätettiin; sillä hän ei löytänyt tilaa peruutukselle, vaikka hän kyynelin sitä pyysi." Hebr.12:16-17

Kaikkivaltias on vanhurskas, oikeamielinen; 9:14-29

"Mitä siis sanomme? Ei kaiketi Jumalassa ole vääryyttä? Pois se! Sillä Moosekselle Hän sanoo: "Minä olen armollinen, kenelle olen armollinen, ja armahdan, ketä armahdan".

Niin se ei siis ole sen vallassa, joka tahtoo, eikä sen, joka juoksee, vaan Jumalan, joka on armollinen.

Sillä Raamattu sanoo Faraolle: "Juuri sitä varten Minä nostin sinut esiin, että näyttäisin sinussa Voimani ja että Minun Nimeni julistettaisiin kaiken maan päällä".

Niin Hän siis on armollinen, kenelle tahtoo, ja paaduttaa, kenen tahtoo.

Sinä kaiketi sanot minulle: "Miksi Hän sitten vielä soimaa? Sillä kuka voi vastustaa Hänen tahtoansa?"

Niinpä niin, oi ihminen, mutta mikä sinä olet riitelemään Jumalaa vastaan? Ei kaiketi tehty sano tekijälleen: "Miksi minusta tällaisen teit?"

Vai eikö savenvalajalla ole valta tehdä samasta savensa seoksesta toinen astia jaloa, toinen halpaa käyttöä varten?

Entä jos Jumala, vaikka Hän tahtoo näyttää vihansa ja tehdä Voimansa tiettäväksi, on suurella pitkämielisyydellä kärsinyt vihan astioita, jotka olivat valmiit häviöön, ja on tehnyt sen saattaakseen kirkkautensa runsauden ilmi laupeuden astioissa, jotka Hän on edeltä valmistanut kirkkauteen?

Ja sellaisiksi Hän myös on kutsunut meidät, ei ainoastaan juutalaisista, vaan myös pakanoista, niinkuin Hän myös Hoosean kirjassa sanoo: "Minä olen kutsuva kansakseni sen, joka ei ollut Minun kansani, ja rakkaakseni sen, joka ei ollut Minun rakkaani.

Ja on tapahtuva, että siinä paikassa, jossa heille on sanottu: 'Te ette ole Minun kansani', siinä heitä kutsutaan elävän Jumalan lapsiksi."

Mutta Jesaja huudahtaa Israelista: "Vaikka Israelin lapset olisivat luvultaan kuin meren hiekka, niin pelastuu heistä vain jäännös.

Sillä Sanansa on Herra toteuttava maan päällä lopullisesti ja rutosti."

Niinkuin Jesaja myös on ennustanut: "Ellei Herra Sebaot olisi jättänyt meille siementä, niin meidän olisi käynyt niinkuin Sodomian, ja me olisimme tulleet Gomorran kaltaisiksi." 9:14-29

"Mitä siis sanomme? Ei kaiketi Jumalassa ole vääryyttä? Pois se!" 9:14
Pois se! Eipä suinkaan!

Se, mitä Jumala tekee, on aina oikein ja vanhurskasta. Kun Jumala valitsi armossaan Iisakin ja Jaakobin ei se ollut epäoikeuden mukaista Ismaelia ja Eesauta kohtaan. Tässä oleva väite on tavallinen luonnolliselle ihmiselle, joka loukkaantuu Jumalan valintaan ja Sanan totuuteen.

"Hän on Kallio; täydelliset ovat Hänen tekonsa, sillä kaikki Hänen tiensä ovat oikeat. Uskollinen Jumala ja ilman vääryyttä, vanhurskas ja vakaa Hän on." 5.Moos.32:4

Tuomarille hyvä ohjesääntö; tuomarin valaan - "Ja hän sanoi tuomareille: "Katsokaa, mitä teette, sillä te ette ole tekemässä ihmisten tuomioita, vaan Herran tuomioita, ja Hän on teidän kanssanne, kun te tuomitsette. Hallitkoon siis teitä Herran pelko. Ottakaa vaari siitä, mitä teette, sillä Herrassa, meidän Jumalassamme, ei ole vääryyttä eikä puolueellisuutta, eikä Hän ota lahjuksia." 2.Aik.19:6-7

"Pois se! Olkoon Jumala totinen, mutta jokainen ihminen valhettelija, niinkuin kirjoitettu on: "Että sinut havaittaisiin vanhurskaaksi sanoissasi ja että voittaisit, kun sinun kanssasi oikeutta käydään." Room.3:4

"Sillä Moosekselle Hän sanoo: "Minä olen armollinen, kenelle olen armollinen, ja armahdan, ketä armahdan." 9:15
Lainaus on 2.Moos.33:19

Israel oli luopunut Herrasta ja alkanut palvelemaan kultaista vasikkaa, epäjumalaa, ja Jumala oli valmis tuhoamaan kansan, mutta Mooses kävi rukoilemaan kansan puolesta. Jumala sanoi haluavansa säästää kansan, mutta Hän piti itsellään oikeuden valita Israelista ne, jotka Hän tahtoi pelastaa. Hän olisi voinut hylätä heidät kaikki, ja silti Hän olisi ollut vanhurskas, oikeudenmukainen.

"Niin se ei siis ole sen vallassa, joka tahtoo, eikä sen, joka juoksee, vaan Jumalan, joka on armollinen." 9:16

Jumalan armo on riippumaton ihmisestä. Jumalan armo ei ole vastaus ihmisen ponnisteluihin, vaan se on aina lähtöisin Jumalan omasta tahdosta.

"Sillä armosta te olette pelastetut uskon kautta, ette itsenne kautta - se on Jumalan lahja - ette tekojen kautta, ettei kukaan kerskaisi." Ef.2:8-9

"Sillä Raamattu sanoo Faraolle: "Juuri sitä varten Minä nostin sinut esiin, että näyttäisin sinussa Voimani ja että Minun Nimeäni julistettaisiin kaiken maan päällä." 9:17

"Ei kaiketi Jumalassa ole vääryyttä?" (jae 14)

Tässäkin jakeessa apostoli korostaa sitä, ettei Jumalassa ole vääryyttä edes Faaraotakaan kohtaan.

Se, joka saa anteeksi, ei voi sanoa olevansa parempi kuin toiset ja se, joka tuomitaan, joutuu tunnustamaan, että hän saa vain sen, mitä hänelle oikeudenmukaisesti hänen syntinsä mukaan kuuluu.

"Sillä Minä olisin jo ojentanut käteni ja lyönyt sinua ja sinun kansaasi ruttotaudilla, niin että olisit kokonaan hävinnyt maan päältä, mutta juuri sitä varten Minä olen antanut sinun säilyä, että näyttäisin sinulle Voimani ja että Minun Nimeäni julistettaisiin kaiken maan päällä." 2.Moos.9:15-16

"Niin Hän siis on armollinen, kenelle tahtoo, ja paaduttaa, kenen tahtoo." 9:18

Jumalalla on täydellinen vapaus tehdä mitä tahtoo. Maailman ohjaamisessa Hän on pidättänyt itsellään oikeuden tehdä niin kuin Hän itse tahtoo, eikä niin kuin muut ihmiset tahtovat tai jopa käskevät.

Tässä Raamatun paikassa ei sanota mitään siitä, että Hän olisi esim. luonut jonkun kadotusta varten, emmekä saa sisällyttää siihen enempää kuin on kirjoitettu.

"Ja Herra sanoi Moosekselle: "Kun tulet takaisin Egyptiin, niin katso, että teet Faraon edessä kaikki ne ihmeet, jotka Minä olen pannut sinun käteesi. Mutta Minä paadutan hänen sydämensä, niin että hän ei päästä kansaa.

Sano silloin Faraolle: 'Näin sanoo Herra: Israel on Minun esikoispoikani; sentähden Minä sanon sinulle: Päästä Minun poikani palvelemaan Minua. Mutta jos kieltäydyt päästämästä häntä, niin katso, Minä tapan sinun esikoispoikasi.'" 2.Moos.4:21-23

"Sinä kaiketi sanot minulle: "Miksi Hän sitten vielä soimaa? Sillä kuka voi vastustaa Hänen tahtoansa?" 9:19

Paavali esittää vastaväitteen: Miksi Jumala synnyttää tilanteen, jossa ihminen on tottelematon Hänen tahdolleen, rangaistakseen sen jälkeen häntä tottelemattomuudesta? Jos Jumala ärsytti Faaraotakin voidakseen paaduttaa hänet, miksi sitten syyttää Faaraota siitä mitä tapahtui? Vastaus annetaan seuraavassa jakeessa. Kenelläkään ei ole oikeutta esittää vastalauseita Luojaansa vastaan, koska se väite samalla pitää sisällään, että Jumala on epäoikeuden mukainen, mutta sehän on mahdottomuus.

Jumala tekee mitä on päättänyt, eikä yksikään ihminen voi syyttää Häntä siitä. Jumala on suvereeni - Kaikkivaltias.

"Älä meille, Herra, älä meille, vaan omalle Nimellesi anna kunnia armosi ja totuutesi tähden.

Miksi pakanat saisivat sanoa: "Missä on heidän Jumalansa?" Meidän Jumalamme on taivaissa; mitä ikinä Hän tahtoo, sen Hän tekee." Ps.115:1-3

"Kaiken, mitä Herra tahtoo, Hän tekee, sekä taivaassa että maassa, merissä ja kaikissa syvyyksissä;" Ps.135:6

"Kaikki maan asukkaat ovat tyhjänveroiset; ja Hän tekee, niinkuin Hän tahtoo, taivaan joukoille ja maan asukkaille, eikä ole sitä, joka pidättää Hänen kätensä ja sanoo Hänelle: 'Mitäs teet?'" Dan.4:32 (Vrt. Viisauden kirjan luku 12 Jumalan pitkämielisyys ja vanhurskaus)

"Niinpä niin, oi ihminen, mutta mikä sinä olet riitelemään Jumalaa vastaan? Ei kaiketi tehty sano tekijälleen: "Miksi minusta tällaisen teit?" 9:20

Apostoli korostaa edelleen Jumalan ehdotonta kaikkivaltiutta. Hänen ei tarvitse selitellä mitä Hän tekee. Jos Hänen täytyisi selittää kaikki tekonsa, Hän ei olisi kaikkivaltias. Jumalan tahto on Hänen lakinsa. Kaikki, mitä Jumala tekee, on ehdottomasti vanhurskasta ja oikein. Jos Hänen tahtonsa ulkopuolella olisi olemassa joku, joka kykenisi arvostelemaan Hänen tahtonsa tekoja, niin tämä olisi korkeampi kuin Jumala. Pienen ihmisen asettuminen oman ymmärryksensä nojalla Jumalan tekojen tuomariksi on aivan mieletöntä kuin väärinkin.

Ihmiset joutuvat kadotukseen epäuskonsa tähden, ja koska eivät ole vastaan ottaneet rakkautta totuuteen, voidakseen pelastua. He ovat paatuneita sen tähden, kun synti on pettänyt ja ovat syntisiä. He eivät usko ja tottele Herraa Jeesusta, totuutta.

"Sillä suuri väkevyys on aina Sinun tykönäsi, ja kuka voi vastustaa Sinun käsivartesi Voimaa?" Viis.11:21

"Katso, sinä et ole oikeassa - niin minä vastaan sinulle - sillä Jumala on suurempi kuin ihminen.

Miksi olet riidellyt Häntä vastaan, jos Hän ei vastaa kaikkiin ihmisen sanoihin?

Sillä Jumala puhuu tavalla ja puhuu toisella; sitä vain ei huomata.”
Job.33:12-14

”Voi sitä, joka riitelee tekijänsä kanssa, saviastia saviastiain joukossa - maasta tehtyjä kaikki! Sanooko savi valajallensa: ”Mitä sinä kelpaat tekemään? Sinun työsi on kädettömän työtä!” Jes.45:9

”Vai eikö saventalajalla ole valta tehdä samasta savensa seoksesta toinen astia jaloa, toinen halpaa käyttöä varten?” 9:21

Saviastia - käytettiin keittoastiana, vesiastiana ja kirjakääröjen säilytyspaikkana. (Jer.32:14)

Vertauskuvana saviastia Raamatussa kuvaa halpa-arvoista, ihmisen heikkoutta, voimattomuutta.

”Kuin hopeasilauus saviastian pinnalla ovat hehkuvat huulet ja paha sydän.” Snl.26:23

”Siionin pojat, nuo kalliit, punnitut puhtaimman kullan arvoisiksi - kuinka he ovatkaan saviastiain arvossa, saventalajan käten tekojen!” Val.4:2

Tämäkin vertauskuva korostaa totuutta Jumalan kaikkivaltiudesta. Ihminen ei ole savimöykky, paakku, vaan tahdon ja tunteet omaava olento, hän on avuton, heikko syntinen ja ei itsessään kykene olemaan Jumalalle otollinen. Saventalaja ottaa materiaalia ja Hän muovaa samasta savesta erilaisia astioita eri käyttöön.

”Mutta suuressa talossa ei ole ainoastaan kulta- ja hopea-astioita, vaan myös puu- ja saviastioita, ja toiset ovat jaloa, toiset halpaa käyttöä varten.

Jos nyt joku puhdistaa itsensä tämänkaltaisista, tulee hänestä astia jaloa käyttöä varten, pyhitetty, isännälleen hyödyllinen, kaikkiin hyviin tekoihin valmis.” 2.Tim.2:20-21

”Entä jos Jumala, vaikka Hän tahtoo näyttää vihansa ja tehdä Voimansa tiettäväksi, on suurella pitkämielisyydellä kärsinyt vihan astioita, jotka olivat valmiit häviöön,” 9:22

Roomalaiskirjeessä vihan astiat eivät muutu, kun taas 2.Tim.2 luvussa mainittu astia voidaan puhdistaa, niin että siitä tulee käyttökelpoinen, Jumalan palvelukseen pyhitetty.

”ja on tehnyt sen saattaakseen kirkkautensa runsauden ilmi laupeuden astioissa, jotka Hän on edeltä valmistanut kirkkauteen?” 9:23

Viha ja lapeus ovat vastakkain. Ihmiset itse luovat itselleen perikadon syntisellä elämän tavallaan, kun taas Jumala valmistaa tien pelastukseen. Uskova saa aina Jumalalta parempaa kohtelua kuin ansaitsee.

”Vai halveksitko Hänen hyvyytensä ja kärsivällisyytensä ja pitkämielisyytensä runsautta, etkä tiedä, että Jumalan hyvyys vetää sinua parannukseen?

Kovuudellasi ja sydämesi katumattomuudella sinä kartutat päällesi vihaa vihan ja Jumalan vanhurskaan tuomion ilmestymisen päiväksi, Hänen, ”joka antaa kullekin hänen tekojensa mukaan:” Room.2:4-6

”Ja sellaisiksi Hän myös on kutsunut meidät, ei ainoastaan juutalaisista, vaan myös pakanoista,” 9:24

Meidät on kutsuttu Jumalan yhteyteen ja pelastukseen. Tähän saakka on puhuttu juutalaisista ja nyt apostoli puhuu myös pakanoista. Liiton lupaus ei ole koskaan pettänyt, eikä Jumala ole pettänyt Sanaansa. Jumalan lupaus ulottuu myös pakanoihin.

Ja se ilmenee Jumalan todellisessa Israelissa, niissä, jotka ovat Hänen lapsiaan, Aabrahamin hengellistä siementä. (Vrt. jakeet 6-9; 11:5,7)
 "Vai onko Jumala yksistään juutalaisten Jumala? Eikö pakanainkin?
 On pakanainkin," Room.3:29

"niinkuin Hän myös Hoosean kirjassa sanoo: "Minä olen kutsuva kansakseni sen, joka ei ollut Minun kansani, ja rakkaakseni sen, joka ei ollut Minun rakkaani." 9:25

Apostoli lainaa tässä profeetta Hoosea 2:23. Lainaus osoittaa, että Jumala oli ilmoittanut jo aikaisemmin historian kuluessa pakanoiden kutsusta ja juutalaisten jäännöksen säilyttämisestä Jumalan armon valinnan mukaan. Juutalaisten olisi pitänyt se tietää, heillähän oli pyhät Kirjoitukset kaikkine lupauksineen. Sekä tämä että seuraava jae puhuvat pakanoiden pelastumisesta, kun taas jakeet 27-29 koskevat juutalaisten jäännöstä.

Jo kauan aikaisemmin Jumala oli ilmoittanut tahtonsa, ja siksi ei kenenkään olisi pitänyt olla epätietoinen tästä Hänen pelastussuunnitelman osasta.

"Sillä Raamatussa sanotaan: "Katso, Minä lasken Siioniin valitun kiven, kalliin kulmakiven; ja joka Häneen uskoo, ei ole häpeään joutuva". Teille siis, jotka uskotte, se on kallis, mutta niille, jotka eivät usko, "on se kivi, jonka rakentajat hylkäsivät, tullut kulmakiveksi" ja "kompastuskiveksi ja loukkauskallioksi". Koska he eivät tottele Sanaa, niin he kompastuvat; ja siihen heidät on pantukin. Mutta te olette "valittu suku, kuninkaallinen papisto, pyhä heimo, omaisuus kansa, julistaaksenne Hänen jaloja tekoja", joka on pimeydestä kutsunut teidät ihmeelliseen valkeuteensa;" 1.Piet.2:6-10

"Ja on tapahtuva, että siinä paikassa, jossa heille on sanottu: 'Te ette ole Minun kansani', siinä heitä kutsutaan elävän Jumalan lapsiksi." 9:26
 Apostoli lainaa edelleen Hoosean kirjaa 1:10 ja hän käyttää Septuagintakäännöstä.

Siinä paikassa - profeetta Hoosea tarkoittaa Jerusalemiä. Ei Minun kansani ja Minun rakkaani - apostoli tulkitsee ne tarkoittamaan kaikkia pakanoita ja vieraina pidettyjä kansoja tullaan nimittämään Jumalan lapsiksi.

"Ja Herra sanoi: "Pane hänelle nimeksi Loo-Ammi, sillä te ette ole Minun kansani, enkä Minä tahdo olla teidän omanne.

Mutta israelilaisten luku on oleva niinkuin meren hiekka, jota ei voi mitata eikä lukea. Ja siinä paikassa, jossa heille on sanottu: 'Te ette ole Minun kansani', heille sanotaan: 'Elävän Jumalan lapset!'"
 Hoos.1:9-10

"Mutta Jesaja huudahtaa Israelista: "Vaikka Israelin lapset olisivat luvultaan kuin meren hiekka, niin pelastuu heistä vain jäännös." 9:27
 Esaias - *Jesaja*; samoin tulisi käyttää 9:29; 10:16,20; 15:12

Kahdessa edellisessä jakeessa on puhuttu Jumalan pakanoille antamasta kutsusta, jonka Vanhan Testamentin lupaukset myös vahvistavat. Kolmessa seuraavassa jakeessa apostoli lainaa profeetta Jesajaa. Lainaus vahvistaa apostolin sanat, joiden mukaan liiton lupaus ei takaa automaattisesti pelastusta koko kansalle. (Vrt. jae 6)

Vanhan Testamentin ennustukset kertovat Israelin jäännöksestä ja siemenestä (jae 29), jolle pelastus kuului, ja joka oli erotettu muusta kansasta.

"Sinä päivänä ei Israelin jäännös eivätkä Jaakobin heimon pelastuneet enää turvaudu lyöjäänsä, vaan totuudessa he turvautuvat Herraan, Israelin Pyhään.

Jäännös palajaa, Jaakobin jäännös, väkevän Jumalan tykö.

Sillä vaikka Sinun kansasi, Israel, olisi kuin meren hiekka, on siitä palajava ainoastaan jäännös. Päätetty on hävitys, joka tulee, vanhurskautta tulvillaan. Sillä hävityksen ja tuomiopäätöksen panee Herra, Herra Sebaot, toimeen kaikessa maassa." Jes.10:20-23

"Sillä Sanansa on Herra toteuttava maan päällä lopullisesti ja rutosti." 9:28

Jumalan lupauksen Sana toteutuu ja täyttyy varmasti. Minkä Herra lupaa, sen Hän myös täyttää.

"Herra Sebaot on vannonut sanoen: Totisesti, mitä Minä olen ajatellut, se tapahtuu, mitä Minä olen päättänyt, se toteutuu: Minä muserran Assurin maassani ja tallaan hänet vuorillani, niin että hänen ikeensä heltiää heidän päältään ja hänen kuormansa heltiää heidän hartioiltansa."

Jes.14:24

"Niinkuin Jesaja myös on ennustanut: "Ellei Herra Sebaot olisi jättänyt meille siementä, niin meidän olisi käynyt niinkuin Sodoman, ja me olisimme tulleet Gomorran kaltaisiksi." 9:29

Lainaus on Jesaja 1:9

Tämä ennustus on toteutunut jo Vanhan Testamentin aikana niissä rangaistustuomioissa, joiden Jumala antoi kohdata kansaa. Kansan luopumuksesta huolimatta sen jäännös tulee tekemään parannuksen ja tämä jäännös on myös se siemen. Ellei tätä tarkoitusta olisi ollut niin yhtäkään epäuskoista juutalaista ei olisi säästetty.

Vain Herra voi pelastaa tämän jäännöksen. Pyhä jäännös on siis se osa kansasta, joka kääntyy Herran puoleen katumuksessa ja parannuksen teossa. "Niinkuin oli silloin, kun Jumala hävitti Sodoman ja Gomorran ja niiden naapurit, sanoo Herra, niin ei sielläkään ole kenkään asuva, ei yksikään ihmislapsi oleskeleva." Jer.50:40

Israel ja evankeliumi; 9:30-33

"Mitä me siis sanomme? Että pakanat, jotka eivät tavoitelleet vanhurskautta, ovat saavuttaneet vanhurskauden, mutta sen vanhurskauden, joka tulee uskosta; mutta Israel, joka tavoitteli vanhurskauden lakia, ei ole sitä lakia saavuttanut.

Minkä tähden? Sentähden, ettei se tapahtunut uskosta, vaan ikäänkuin teoista; sillä he loukkautuivat loukkaukseen, niinkuin kirjoitettu on: "Katso, minä panen Siioniin loukkausken ja kompastuksen Kallion, ja joka Häneen uskoo, se ei häpeään joudu." 9:30-33

"Mitä me siis sanomme? Että pakanat, jotka eivät tavoitelleet vanhurskautta, ovat saavuttaneet vanhurskauden, mutta sen vanhurskauden, joka tulee uskosta;" 9:30

Lain tekojen kautta vanhurskautuminen - uskon kautta vanhurskauttaminen Pakanat saivat vanhurskauden uskon kautta, vaikka he eivät tavoitelleet vanhurskautta, mutta Israel, joka tavoitteli vanhurskauden lakia, ei saavuttanut sitä. Pakanat ottivat vastaan Jumalan lahjan, vanhurskauden sulasta armosta, uskon kautta, kun sitä tarjottiin.

"Ja Jesaja on rohkea ja sanoo: "Minut ovat löytäneet ne, jotka eivät Minua etsineet; Minä olen ilmestynyt niille, jotka eivät Minua kysyneet".

Mutta Israelista Hän sanoo: "Koko päivän Minä olen ojentanut käsiäni tottelematonta ja uppiniskaista kansaa kohden." Room.10:20-21

"mutta Israel, joka tavoitteli vanhurskauden lakia, ei ole sitä lakia saavuttanut." 9:31

Apostoli ei sano, että he ottivat päämääräkseen vanhurskauden, vaan vanhurskauden lain. He käyttivät lakia keinona vanhurskauden saavuttamiseksi. On oikein, että vanhurskautta etsitään Jumalalta ja pyritään oikeaan suhteeseen Hänen kanssaan, mutta omien tekojen kautta siihen pyrkiminen ei johda mihinkään muuhun kuin inhimilliseen omavanhurskauteen, viikunalehtiin.

"Sillä minä todistan heistä, että heillä on kiivaus Jumalan puolesta, mutta ei taidon mukaan; sillä kun he eivät tunne Jumalan vanhurskautta, vaan koettavat pystyttää omaa vanhurskauttaan, eivät he ole alistuneet Jumalan vanhurskauden alle. Sillä Kristus on lain loppu, vanhurskaudeksi jokaiselle, joka uskoo." Room.10:2-4

Israel ei kyennyt elämään normien ja lain vaatimusten mukaan. He tekivät kaikkensa noudattamalla lain ulkonaisia määräyksiä, mutta se ei riittänyt vanhurskauttamiseen. He epäonnistuivat täydellisesti pyrkiessään saavuttamaan lain vaatiman vanhurskauden. Sen tähden oli mahdotonta löytää lain tiellä iankaikkista elämää. He hylkäsivät Jumalan tien - Pelastajan vastaan ottamisen uskossa - ja niin he kompastuivat loukkauskiveen, Kallioon. (Jae 32)

"Miten siis on? Mitä Israel tavoittelee, sitä se ei ole saavuttanut, mutta valitut ovat sen saavuttaneet; muut ovat paatuneet," Room.11:7

"Te olette joutuneet pois Kristuksesta, te, jotka tahdotte lain kautta tulla vanhurskaiksi; te olette langenneet pois armosta.

Sillä me odotamme uskosta vanhurskauden toivoa Hengen kautta." Gal.5:4-5

"Minkä tähden? Sentähden, ettei se tapahtunut uskosta, vaan ikäänkuin teoista; sillä he loukkautuivat loukkauskiveen," 9:32

Apostoli kysyy minkä tähden? - Sen tähden, että he etsivät vanhurskautta sieltä, missä sitä ei ollut.

Voidaan myös sanoa, että pakanat kompastuivat aivan odottamatta Jumalan vanhurskauden runsauteen, kun taas Israel loukkaantui loukkauskiveen, Jeesukseen ristiinnaulittuna, joka oli ennustettu.

"Ja Hän on oleva pyhäkkö, Hän loukkauskivi ja kompastuksen Kallio molemmille Israelin huonekunnille, paula ja ansa Jerusalemin asukkaille." Jes.8:14

"Sillä kun, Jumalan viisaudesta, maailma ei oppinut viisauden avulla tuntemaan Jumalaa, niin Jumala näki hyväksi saarnauttamansa hullutuksen kautta pelastaa ne, jotka uskovat, koskapa juutalaiset vaativat tunnustekoja ja kreikkalaiset etsivät viisautta, me taas saarnaamme ristiinnaulittua Kristusta, joka on juutalaisille pahennus ja pakanoille hullutus, mutta joka niille, jotka ovat kutsutut, olkootpa juutalaisia tai kreikkalaisia, on Kristus, Jumalan Voima ja Jumalan viisaus."

1.Kor.1:21-24

"niinkuin kirjoitettu on: "Katso, Minä panen Siioniin loukkauskiven ja kompastuksen Kallion, ja joka Häneen uskoo, se ei häpeään joudu." 9:33

Apostoli yhdistää tässä kaksi Raamatun kohtaa: Jes.8:14 ja 28:16.

Kumpikin puhuu kivistä, Kalliosta, joka on Jeesus Kristus. Herra itse on tämä kivi, Hän on oleva pyhäkkö, pakopaikka ja Puolustaja niille, jotka Häntä pelkäävät. Mutta toisille Hän muodostuu murskaavaksi kiveksi.

"Koska te sanotte: "Me olemme tehneet liiton kuoleman kanssa ja tuonelan kanssa sopimuksen; tulkoon vitsaus kuin tulva, ei se meitä saavuta, sillä me olemme tehneet valheen turvaksemme ja piiloutuneet petokseen" - sentähden, näin sanoo Herra, Herra: Katso, Minä lasken Siioniin peruskiven, koetellun kiven, kalliin Kulmakiven, lujasti perustetun; joka uskoo, se ei pakene.

Ja minä panen oikeuden mittanuoraksi ja vanhurskauden vaa'aksi, ja rakeet hävittävät valheturvan, ja vedet huuhtovat pois piilopaikan.

Teidän liittonne kuoleman kanssa pyyhkäistään pois, ja teidän sopimuksenne tuonelan kanssa ei kestä; kun vitsaus tulee niinkuin tulva, niin se teidät maahan tallaa. Niin usein kuin se tulee, tempaa se teidät valtaansa, sillä aamu aamulta se tulee, tulee päivällä ja yöllä: totisesti, kauhuksi on tämän saarnan opetus." Jes.28:15-19

"Katso, Minä panen Siioniin loukkausiven ja kompastuksen Kallion, ja joka Häneen uskoo, se ei häpeään joudu." Room.9:33 Amen

Herran Jeesuksen Kristuksen armo olkoon kaikkien teidän kanssanne! Amen

Saviruukku san. Liisa Pukkila-Pajunen

Olen särkynyt saviruukku, Pala palalta murtui pois.
 Vain ihmettelin ja itkin, En millään murtunut ois.
 Sinä, Herra, minut murskasit, Vaan talletit kaikki palat.
 Niin paljon minua rakastit, Tahdoit uutta kokonaan.
 Anna savelle uusi muoto, Tee minusta uusi ruukku,
 Niin rakkautesi nyt näytät, Taas murtunutta käytät.
 Tahdon kertoa särkyneille: Ei siruja heitetä pois.
 Kallista halpa savikin Mestarin kädessä ois.

PAAVALIN KIRJE ROOMALAISILLE; LUKU 10 - PELASTUKSEN TIE

Armo teille ja rauha Jumalalta, meidän Isältämme ja Herralta Jeesukselta Kristukselta!

Israel ja evankeliumi; 10:1-3
Pelastus kuuluu kaikille; 10:4-21

"Sydämen uskolla tullaan vanhurskaaksi ja suun tunnustuksella pelastutaan." (jae10)

Israel ja evankeliumi; 10:1-3

"Veljet, minä toivon sydämestäni ja rukoilen Jumalaa heidän edestänsä, että he pelastuisivat. Sillä minä todistan heistä, että heillä on kiivaus Jumalan puolesta, mutta ei taidon mukaan; sillä kun he eivät tunne Jumalan vanhurskautta, vaan koettavat pystyttää omaa vanhurskauttaan, eivät he ole alistuneet Jumalan vanhurskauden alle. 10:1-3

"Veljet, minä toivon sydämestäni ja rukoilen Jumalaa heidän edestänsä, että he pelastuisivat." 10:1
Apostoli alkaa juutalaisten pelastuksesta esirukoukseen. Jumala ei käännyttä pelastukseen, vaan Hän haluaa, että synnyttään uudesti ylhäältä vapaa ehtoisesti Jumalan lapseksi Jumalan valtakuntaan. Paavali oli myös Galatian pelastumattomien edestä synnytytystuskissa, esirukouksessaan, että he pelastuisivat. Ilman synnytytystuskia ei voi olla syntymää. Profeetta Jesaja on ennustanut, että lopunajalla luonnollisella tasolla Israel syntyy uudelleen kansakuntana, ja että hengellisellä tasolla Siion tulee synnytytystuskiin ja synnyttää poikalapsensa kirjoitusten mukaan. Paavali nimittää Hebrealaiskirjeessä Siionin vuotta seurakunnaksi.

"Kuka on sellaista kuullut, kuka senkaltaista nähnyt? Syntyykö maa yhden päivän kivulla, tahi synnytetäänkö kansa yhdellä haavaa? Siionhan tunsi kipuja ja samalla jo synnytti lapsensa." Jes.66:8 (Vrt. Ilm. 12 luku)
"Minä sanon totuuden Kristuksessa, en valhettele - sen todistaa minulle omatuntoni Pyhässä Hengessä - että minulla on suuri murhe ja ainainen kipu sydämässäni. Sillä minä soisin itse olevani kirottu pois Kristuksesta veljieni hyväksi, jotka ovat minun sukulaisiani lihan puolesta," Room.9:1-3
"Lapsukaiseni, jotka minun jälleen täytyy kivulla synnyttää, kunnes Kristus saa muodon teissä, tahtoisinpa nyt olla teidän tykönänne ja äänenikin muuttaa! Sillä minä olen aivan ymmällä teistä." Gal.4:19-20

"Sillä minä todistan heistä, että heillä on kiivaus Jumalan puolesta, mutta ei taidon mukaan;" 10:2
Apostoli tunnustaa, että he olivat innokkaita kiivailemaan Jumalan puolesta, mutta heidän kiivautensa kohdistui väärään suuntaan. Heidän uskonsa oli lakihenkistä ja se myös näkyi heidän asennoitumisessaan Jumalan armoon, pelastukseen. He kiivailivat lain puolesta.
"Minä olen juutalainen, syntynyt Kilikian Tarsossa, mutta kasvatettu tässä kaupungissa ja Gamalielin jalkojen juuressa opetettu tarkkaan noudattamaan isien lakia; ja minä kiivailin Jumalan puolesta, niinkuin te kaikki tänä päivänä kiivailette." Apt.22:3

"Olettehan kuulleet minun entisestä vaelluksestani juutalaisuudessa, että minä ylen määrin vainosin Jumalan seurakuntaa ja sitä hävitin, ja että edistyin juutalaisuudessa pitemmälle kuin monet samanikäiset heimossani ja ylen innokkaasti kiivailin isieni perinnäissääntöjen puolesta." Gal.1:13-14

"sillä kun he eivät tunne Jumalan vanhurskautta, vaan koettavat pystyttää omaa vanhurskauttaan, eivät he ole alistuneet Jumalan vanhurskauden alle." 10:3

Lain kiivailu on omavanhurskautta, viikunalehtiä ilman hedelmää. Heidän teoistaan näkyi, että he eivät tunteneet Jumalaa todellisesti ja luulivat jopa palvelevansa Häntä. He eivät ymmärtäneet, että Jumalalta tuleva vanhurskaus on armosta, ei laista ja oli omavanhurskauden yläpuolella ja he tavoittelivat vanhurskautta lakiin perustuen. He eivät myös tunteneet Israelin Vapahtajaa, Jeesusta Kristusta.

"Mitä me siis sanomme? Että pakanat, jotka eivät tavoitelleet vanhurskautta, ovat saavuttaneet vanhurskauden, mutta sen vanhurskauden, joka tulee uskosta; mutta Israel, joka tavoitteli vanhurskauden lakia, ei ole sitä lakia saavuttanut.

Minkä tähden? Sentähden, ettei se tapahtunut uskosta, vaan ikäänkuin teoista; sillä he loukkautuivat loukkauskiveen, niinkuin kirjoitettu on:

"Katso, minä panen Siioniin loukkauskiven ja kompastuksen Kallion, ja joka Häneen uskoo, se ei häpeään joudu." Room.9:30-33

"Niinpä minä todella luen kaikki tappioksi tuon ylen kalliin, Jeesuksen Kristuksen, minun Herrani, tuntemisen rinnalla, sillä Hänen tähtensä minä olen menettänyt kaikki ja pidän sen roskana - että voittaisin omakseni Kristuksen ja minun havaittaisiin olevan Hänessä ja omistavan, ei omaa vanhurskautta, sitä, joka laista tulee, vaan sen, joka tulee Kristuksen uskon kautta, sen vanhurskauden, joka tulee Jumalasta uskon perusteella;" Fil.3:8-9

Pelastus kuuluu kaikille; 10:4-21

"Sillä Kristus on lain loppu, vanhurskaudeksi jokaiselle, joka uskoo. Kirjoittaahan Mooses siitä vanhurskaudesta, joka laista tulee, että ihminen, joka sen täyttää, on siitä elävä.

Mutta se vanhurskaus, joka uskosta tulee, sanoo näin: "Älä sano sydämessäsi: Kuka nousee taivaaseen?" se on: tuomaan Kristusta alas, tahi: "Kuka astuu alas syvyyteen?" se on: nostamaan Kristusta kuolleista.

Mutta mitä se sanoo? "Sana on sinua lähellä, sinun suussasi ja sinun sydämessäsi"; se on se uskon Sana, jota me saarnaamme.

Sillä jos sinä tunnustat suullasi Jeesuksen Herraksi ja uskot sydämessäsi, että Jumala on Hänet kuolleista herättänyt, niin sinä pelastut; sillä sydämen uskolla tullaan vanhurskaaksi ja suun tunnustuksella pelastutaan.

Sanoohan Raamattu: "Ei yksikään, joka Häneen uskoo, joudu häpeään".

Tässä ei ole erotusta juutalaisen eikä kreikkalaisen välillä; sillä yksi ja sama on kaikkien Herra, rikas antaja kaikille, jotka Häntä avuksi huutavat. Sillä "jokainen, joka huutaa avuksi Herran Nimeä, pelastuu".

Mutta kuinka he huutavat avuksensa sitä, johon eivät usko? Ja kuinka he voivat uskoa siihen, josta eivät ole kuulleet? Ja kuinka he voivat kuulla, ellei ole julistajaa? Ja kuinka kukaan voi julistaa, ellei ketään lähetetä?

Niinkuin kirjoitettu on: "Kuinka suloiset ovat niiden jalat, jotka hyvää sanomaa julistavat!"

Mutta eivät kaikki ole olleet kuuliaisia evankeliumille. Sillä Jesaja sanoo: "Herra, kuka uskoo meidän saarnamme?"

Usko tulee siis kuulemisesta, mutta kuuleminen Kristuksen Sanan kautta. Mutta minä kysyn: eivätkö he ole kuulleet? Kyllä ovat: "Heidän äänensä on kulkenut kaikkiin maihin, ja heidän sanansa maan piirin ääriin".

Minä kysyn: eikö Israelilla ole ollut siitä tietoa? Ensiksi jo Mooses sanoo: "Minä herätän teidän kiivautenne kansan kautta, joka ei ole kansa, ymmärtämättömän kansan kautta Minä teitä kiihoitan".

Ja Jesaja on rohkea ja sanoo: "Minut ovat löytäneet ne, jotka eivät Minua etsineet; Minä olen ilmestynyt niille, jotka eivät Minua kysyneet".

Mutta Israelista Hän sanoo: "Koko päivän Minä olen ojentanut käsiäni tottelematonta ja uppiniskaista kansaa kohden." 10:4-21

Pelastuksen tie

"Sillä Kristus on lain loppu, vanhurskaudeksi jokaiselle, joka uskoo." 10:4

Laki ei kyennyt tekemään ihmistä vanhurskaaksi, mutta Hän täytti kaikki lain vaatimukset viimeistä piirtoa myöten puolestamme. Hän on kyllin ja riittää vanhurskaudeksi jokaiselle, joka turvaa Häneen. Laki johtaa kyllä kasvattajana Kristuksen luo.

"Niin muodoin on laista tullut meille kasvattaja Kristukseen, että me uskosta vanhurskaiksi tulisimme." Gal.3:24

Kun ihminen tulee Kristuksen luo, hän tulee myös Jumalan vanhurskauden luo. Usko Jeesukseen on uskovalle lain loppu. Jos juutalaisten tavoin pidämme kiinni laista, silloin jääme ilman uskon kautta saatavaa iankaikkista elämää ja vanhurskautta. (Vrt. Gal.2:16; 3:2-14)

"Olkoon siis teille tiettävä, miehet ja veljet, että Hänen kauttansa julistetaan teille syntien anteeksiantamus ja että jokainen, joka uskoo, tulee Hänessä vanhurskaaksi, vapaaksi kaikesta, mistä te ette voineet Mooseksen lain kautta vanhurskaiksi tulla." Apt.13:38-39

"Koska me siis olemme uskosta vanhurskaiksi tulleet, niin meillä on rauha Jumalan kanssa meidän Herramme Jeesuksen Kristuksen kautta, jonka kautta myös olemme uskossa saaneet pääsyn tähän armoon, jossa me nyt olemme, ja meidän kerskauksemme on Jumalan kirkkauden toivo." Room.5:1-2

"Kirjoittaahan Mooses siitä vanhurskaudesta, joka laista tulee, että ihminen, joka sen täyttää, on siitä elävä." 10:5

Apostoli käyttää Mooseksen lain lupausta väitteelleen, jonka mukaan on täysin mahdotonta vanhurskautua. Vain ihmisten suhteissa toisiinsa nähden on laista paljonkin hyötyä, joka on eräs lain tarkoituksista. Yksikään ihminen ei ole pystynyt täyttämään koko lain vaatimuksia ja elää oikein. Lain vanhurskautta ei näin ollen ole olemassa. Tämä ihmiselle asetettu vaatimus pelastumisen ja vanhurskautumisen ehtona on mahdoton.

Lainaus on 3.Moos.18:5, jossa Jumala lupaa iankaikkisen elämän sille, joka pitää Hänen lakinsa.

"Noudattakaa minun käskyjäni ja säädöksiäni, sillä se ihminen, joka ne pitää, on niistä elävä. Minä olen Herra." 3.Moos.18:5

"Ja katso, eräs lainoppinut nousi ja kysyi kiusaten Häntä: "Opettaja, mitä minun pitää tekemän, että minä iankaikkisen elämän perisin?"

Niin Hän sanoi hänelle: "Mitä laissa on kirjoitettuna? Kuinkas luet?" Hän vastasi ja sanoi: "Rakasta Herraa, sinun Jumalaasi, kaikesta

sydämeestäsi ja kaikesta sielustasi ja kaikesta voimastasi ja kaikesta mielestäsi, ja lähimmäistäsi niinkuin itseäsi”.

Hän sanoi hänelle: ”Oikein vastasit; tee se, niin sinä saat elää.”

Luuk.10:25-28

”Sillä kaikki, jotka perustautuvat lain tekoihin, ovat kirouksen alaisia; sillä kirjoitettu on: ”Kirottu olkoon jokainen, joka ei pysy kaikessa, mikä on kirjoitettuna lain kirjassa, niin että hän sen tekee”.

Ja selvää on, ettei kukaan tule vanhurskaaksi Jumalan edessä lain kautta, koska ”vanhurskas on elävä uskosta”.

Mutta laki ei perustaudu uskoon, vaan: ”Joka ne täyttää, on niistä elävä.” Gal.3:10-12

”Mutta se vanhurskaus, joka uskosta tulee, sanoo näin: ”Älä sano sydämessäsi: Kuka nousee taivaaseen?” se on: tuomaan Kristusta alas,” 10:6

Jumala on kaikkialla läsnä oleva Jumala - Immanuel - Jumala meidän kannamme.

Lainaus on 5.Moos.30:11-13. Tässä mainittu vanhurskaus on se, jonka Jumala antaa - Hän vanhurskauttaa jumalattoman, jolla on usko Jeesukseen. Ihmisen ei tarvitse noutaa Jeesusta taivaasta luokseen, sillä Hän on lähellä meitä ja on tullut alas taivaasta etsimään sitä, mikä kadonnut on. Hän on loppuun suorittanut sovitustyönsä maan päällä. Hän kuoli ja nousi ylös ja elää. Hänessä Jumala on valmistanut täydellisen pelastuksen ja vanhurskauden jokaiselle, joka vain tahtoo uskoa Häneen.

”Joka uskoo Häneen, sillä on iankaikkinen elämä.”

”Sillä tämä käsky, jonka minä tänä päivänä sinulle annan, ei ole sinulle vaikea täyttää eikä liian kaukana.

Se ei ole taivaassa, eikä sinun tarvitse sanoa: 'Kuka nousisi meidän puolestamme taivaaseen noutamaan sen meille ja julistaisi sen meille, että me sen täyttäisimme?'

Se ei ole meren takana, eikä sinun tarvitse sanoa: 'Kuka menisi meidän puolestamme meren taakse noutamaan sen meille ja julistaisi sen meille, että me sen täyttäisimme?'" 5.Moos.30:11-13

”Ei kukaan ole noussut ylös taivaaseen, paitsi Hän, joka taivaasta tuli alas, Ihmisen Poika, joka on taivaassa.

Ja niinkuin Mooses ylensi käärmeen erämaassa, niin pitää Ihmisen Poika ylennettämän, että jokaisella, joka Häneen uskoo, olisi iankaikkinen elämä.” Joh.3:13-15

”tahi: ”Kuka astuu alas syvyyteen?” se on: nostamaan Kristusta kuolleista.” 10:7

Mooses puhui siitä, ettei laki ollut kaukana, kun taas Paavali soveltaa sanoja Jeesukseen, joka on lain loppu. (Jae 4)

Ihmisellä ei ollut mitään osuutta Jumalan pelastussuunnitelmaan Kristuksessa, ei Hänen kadotukseen menossa tai ylösnousemiseensa. Jumala piti kaikesta huolen ja Kirjoitukset toteutuivat kirjaimellisesti. Pelastus on Jumalan lahja sulasta armosta.

”Mutta mitä se sanoo? ”Sana on sinua lähellä, sinun suussasi ja sinun sydämessäsi”; se on se uskon Sana, jota me saarnaamme.” 10:8

Uskon sana - on pelastuksen välikappale. Uskon Sana, jota apostoli julisti, oli sana Jeesuksen kuolemasta ja ylösnousemuksesta (jakeet 9-11). Uskon Sana on itse Herra Jeesus, Hän on Jumalan Sana. Se on sanoma, jossa Hän itse henkilökohtaisesti tulee niiden luokse, jotka kuulevat sen ja ottavat sen uskossa vastaan.

"Vaun Sana on sinua aivan lähellä, sinun suussasi ja sydämessäsi, niin että voit sen täyttää.

Katso, Minä panen tänä päivänä sinun eteesi elämän ja hyvän, kuoleman ja pahan, kun Minä tänä päivänä käsken sinua rakastamaan Herraa, sinun Jumalaasi, ja vaeltamaan Hänen teitensä ja noudattamaan Hänen käskyjäänsä, säädöksiänsä ja oikeuksiaansa, että eläisit ja lisääntyisit ja että Herra, sinun Jumalasi, siunaisi sinua siinä maassa, jota menet ottamaan omaksesi.

Mutta jos sinun sydämesi kääntyy pois etkä tottele, vaan annat vietellä itsesi kumartamaan muita jumalia ja palvelemaan niitä, niin minä julistan teille tänä päivänä, että te totisesti hukutte; te ette kauan elä siinä maassa, johon sinä menet Jordanin yli, ottamaan sen omaksesi.

Minä otan tänä päivänä taivaan ja maan todistajiksi teitä vastaan, että Minä olen pannut sinun eteesi elämän ja kuoleman, siunauksen ja kirouksen. Niin valitse siis elämä, että sinä ja sinun jälkeläisesi eläisitte.

Rakasta Herraa, sinun Jumalaasi, kuule Hänen ääntänsä ja riipu Hänessä kiinni, sillä siinä on sinun elämäsi ja pitkä ikäsi, ja niin sinä saat asua siinä maassa, jonka Herra sinun isillesi, Aabrahamille, Iisakille ja Jaakobille, vannotulla valalla on luvannut heille antaa." 5.Moos.30:14-20

"Sillä jos sinä tunnustat suullasi Jeesuksen Herraksi ja uskot sydämessäsi, että Jumala on Hänet kuolleista herättänyt, niin sinä pelastut;" 10:9

Tunnustaminen - Tunnustaminen voi tarkoittaa joko synnin tunnustamista tai uskon tunnustamista. Raamattu kehottaa ihmistä tunnustamaan synnin Jumalalle. Ihminen tunnustaa suullaan sen, mitä Jumala hänen sydämessään ja sydämelleen on puhunut ja meidän tulee kulkea tätä tietä.

Kun tunnustamme syntimme, kohtaamme Jumalan ja sitä seuraa anteeksisaaminen ja rauha. Jeesuksen sovitustyö on koko anteeksiantamuksen perustus ja edellytys.

"Joka rikkomuksensa salaa, se ei menesty; mutta joka ne tunnustaa ja hylkää, se saa armon." Snl.28:13

Uskon tunnustus - Elävä usko syntyy sydämessä uskon Sanan saarnan kautta ja tulee ilmi suun tunnustuksessa.

Meidän tulee tunnustaa Jeesuksen Nimeä, Hänet Jumalan Pojaksi, Kristukseksi, Messiaaksi ja Herraksi.

Tunnustus on välttämätön pelastumiseksi, seurakunnan ulkopuolellakin, jopa vainoissa.

Jos tunnustamme Hänet Herraksi, niin Hänkin tunnustaa meidät. Uskovien upotuskaste Herran Nimeen, on myös uskon teko, jossa ihmisten edessä julkisesti tunnustetaan Jeesus Herraksi ja kastettava näin tunnustautuu uskon tekona, kuuliaisena Herran Nimelle, olevansa Hänen opetuslapsensa.

"Sentähden, jokaisen, joka tunnustaa Minut ihmisten edessä, Minäkin tunnustan Isäni edessä, joka on taivaissa." Matt.10:32

Tunnustus on uskovan merkki, tuntomerkki ja todistus yhteydestä Jumalaan ja että kuulumme Hänelle ja se on myös todistus maailmalle.

"Kuka ikinä kieltää Pojan, hänellä ei ole Isääkään. Joka tunnustaa Pojan, hänellä on myös Isä." 1.Joh.2:23

"Joka tunnustaa, että Jeesus on Jumalan Poika, hänessä Jumala pysyy, ja hän Jumalassa." 1.Joh.4:15

Ihmispelko voi estää tunnustamisen, myös vaino ja väärä häpeäntunne, vilpillisyys ja paatumus.

"Ihmispelko panee paulan, mutta Herraan luottavainen on turvattu." Snl.29:25

"Kolme on minusta ylen ihmeellistä, ja neljä on, joita en käsitä: kotkan jäljet taivaalla, käärmeen jäljet kalliolla, laivan jäljet keskellä merta ja miehen jäljet nuoren naisen tykönä.

Samoin ovat avionrikkoja-vaimon jäljet: hän syö, pyyhkii suunsa ja sanoo: "En ole pahaa tehnyt." Snl.30:18-20

"Ja Hänestä oli paljon kiistelyä kansassa; muutamat sanoivat: "Hän on hyvä", mutta toiset sanoivat: "Ei ole, vaan Hän villitsee kansan". Ei kuitenkaan kukaan puhunut Hänestä julkisesti, koska he pelkäsivät juutalaisia." Joh.7:12-13

"Mutta juutalaiset eivät uskoneet hänestä, että hän oli ollut sokea ja saanut näkönsä, ennenkuin kutsuivat sen näkönsä saaneen vanhemmat ja kysyivät heiltä sanoen: "Onko tämä teidän poikanne, jonka sanotte sokeana syntyneen? Kuinka hän sitten nyt näkee?"

Hänen vanhempansa vastasivat ja sanoivat: "Me tiedämme, että tämä on meidän poikamme ja että hän on sokeana syntynyt; mutta kuinka hän nyt näkee, emme tiedä; emme myöskään tiedä, kuka on avannut hänen silmänsä. Kysykää häneltä; hänellä on kyllin ikää, puhukoon itse puolestansa." Näin hänen vanhempansa sanoivat, koska pelkäsivät juutalaisia. Sillä juutalaiset olivat jo sopineet keskenään, että se, joka tunnusti Hänet Kristukseksi, oli erotettava synagogasta." Joh.9:18-22

Tunnustaminen tulee tapahtua Pyhän Hengen kautta, uskossa, rohkeasti, sanoilla ja pyhällä elämällä ja teoilla, kantaen Hänen pilkkaansa ulkopuolella leirin, kärsimällä totuuden tähden ja pitämällä kiinni tunnustuksesta.

Oikea synnin tunnustaminen on rehellinen ja vilpittömän totuudessa ja siihen liittyy murhe, nöyryys, alistuminen, anteeksiantamuksen rukoileminen, kääntymys ja synnin hylkääminen ja hyvitys. Tunnustus ilman uskoa on voimaton, esim. Kain ja Juudaksen tunnustus.

Tunnustaminen ilmentää omakohtaista suhdetta henkilöön, jonka omaksi tunnustaudutaan. Tässä tunnustuksen sisältö on: Jeesus on Herra, se on samalla myös Hänen jumaluutensa tunnustamista.

On mahdotonta tunnustaa Jeesusta uskomatta, että Hän elää. Pelastavaan uskoon kuuluu, että Hän kuoli, on voittanut kuoleman ja on noussut ylös kuolleista ja elää tänään ja samalla tunnustetaan Hänen ehdoton arvovalta, Majesteettius.

"Kun meillä siis on suuri ylimmäinen pappi, läpi taivasten kulkenut, Jeesus, Jumalan Poika, niin pitäkäämme kiinni tunnustuksesta." Hebr.4:4

"Sillä tunnustuksen kautta totuus ja oikeus ilmi tulee." Siir.4:28

"Hän sanoi heille: "Kenenkä te sanotte Minun olevan?"

Simon Pietari vastasi ja sanoi: "Sinä olet Kristus, elävän Jumalan Poika".

Jeesus vastasi ja sanoi hänelle: "Autuas olet sinä, Simon, Joonaan poika, sillä ei liha eikä veri ole sitä sinulle ilmoittanut, vaan Minun Isäni, joka on taivaissa." Matt.16:15-17

"Sitten Hän sanoi Tuomaalle: "Ojenna sormesi tänne ja katso Minun käsiäni, ja ojenna kätesi ja pistä se Minun kylkeeni, äläkä ole epäuskoinen, vaan uskovainen".

Tuomas vastasi ja sanoi Hänelle: "Minun Herrani ja minun Jumalani!"

Jeesus sanoi hänelle: "Sentähden, että Minut näit, sinä uskot. Autuaat ne, jotka eivät näe ja kuitenkin uskovat!" Joh.20:27-29

"sillä sydämen uskolla tullaan vanhurskaaksi ja suun tunnustuksella pelastutaan." 10:10

Ensin tulee usko, sydämen usko ja sitten tunnustus. Usko ei tule tunnustamisesta, vaan uskon saarnan kautta. Jumala vanhurskauttaa jumalattoman, jolla on usko Jeesukseen ja hän pelastuu. Vanhurskauttaminen tapahtuu uskon eli Hengen kautta ja tämä usko on tunnustava ja sen puuttuminen on vain osoitus uskon puuttumisesta. Tunnustus ilman uskoa on väärää kerskaamista, itsepetosta, kun taas usko ilman tunnustusta on pelkuruutta, väärää arkuutta. Oikea tunnustus on aina elävän ja vilpittömän uskon seuraus.

"Mutta koska meillä on sama uskon Henki, niinkuin kirjoitettu on: "Minä uskon, sentähden minä puhun", niin mekin uskomme, ja sentähden me myös puhumme, tietäen, että Hän, joka herätti Herran Jeesuksen, on herättävä meidätkin Jeesuksen kanssa ja asettava esiin yhdessä teidän kanssanne." 2.Kor.4:13-14

"Sanoohan Raamattu: "Ei yksikään, joka Häneen uskoo, joudu häpeään." 10:11

Heraan Jeesukseen uskovalla ei ole mitään syytä pelätä. Hän ei pety, eikä joudu häpeään. Hän on turvassa, eikä häntä tuomita, koska hänet on vanhurskautettu ja hänellä on rauha ja yhteys Jumalan kanssa.

"Daavidin virsi. Sinun tykösi, Herra, minä ylennän sieluni, Jumalani, Sinuun minä turvaan; älä salli minun joutua häpeään, älkööt viholliseni saako riemuita minusta.

Ei yksikään, joka Sinua odottaa, joudu häpeään; häpeään joutuvat ne, jotka ovat syyttä uskottomat." Ps.25:1-3

"Katso, Minä panen Siioniin loukkausken ja kompastuksen Kallion, ja joka Häneen uskoo, se ei häpeään joudu." Room.9:33

"Tässä ei ole erotusta juutalaisen eikä kreikkalaisen välillä; sillä yksi ja sama on kaikkien Herra, rikas antaja kaikille, jotka Häntä avuksi huutavat." 10:12

Room. 3:22 sanotaan, että kaikki ovat erotuksetta syntiä tehneet. Ja tässä sanotaan, ettei ole mitään erotusta - kaikki voivat pelastua, se on siis ilman erotusta. Olipa kysymys synnistä tai pelastuksesta, juutalainen tai pakana, kaikki ovat samanarvoisessa asemassa pelastukseen nähden. Jumala ei katso henkilöön, vaan on äärettömän puolueeton, oikeudenmukainen ja vanhurskas.

Huutaa avuksi Herraa - merkitsee rukousta, avunpyyntöä uskossa Hänen Nimessään. Kun uskova tunnustaa Jeesuksen Herrakseen, hän on välittömästi Hänen suojeluksessaan ja turvassa. Hänen Nimensä kertoo, kuka ja millainen Hän on. Se, joka huutaa Herran Nimeä, asettaa turvansa Häneen. "mutta Jumala, joka on laupeudesta rikas, suuren rakkautensa tähden, jolla Hän on meitä rakastanut, on tehnyt meidät, jotka olimme kuolleet rikoksiimme, eläviksi Kristuksen kanssa - armosta te olette pelastetut - ja yhdessä Hänen kanssaan herättänyt ja yhdessä Hänen kanssaan asettanut meidät taivaallisiin Kristuksessa Jeesuksessa, osoittaakseen tulevina maailmanaikoina armonsa ylenpalttista runsautta, hyvyydessään meitä kohtaan Kristuksessa Jeesuksessa." Ef.2:4-7

"Sillä "jokainen, joka huutaa avuksi Herran Nimeä, pelastuu." 10:13

Herran Nimen avuksi huutaminen on samalla Herran tunnustamista. Ja Herran tunnustaminen on Jumalan kunnioittamista, palvelemista, tunnustamista ja tottelemista.

Lainaus on Joel 2:32; Apostoli Pietari käytti samaa ilmaisua helluntaisaarnassaan (Apt.2:21) selvittääkseen juutalaisille kuulijoilleen, että pelastuksen ovi, Jeesus on avoinna kaikille, riippumatta siitä, olivatko he syyllisiä Jumalan lähettämän Jeesuksen hylkäämiseen.

Pelastukseen vie vain yksi ainoa tie, ja se on sama tie juutalaisille kuin pakanoille - Jeesus Kristus.

Rukoukseen liittyvät pyhien Kirjoitusten lupaukset rajoittuivat Jumalan kansaan, mutta niissä on eräs erittäin merkittävä poikkeus - että nimittäin Jumala kuulee jokaista, joka huutaa avuksi Hänen Nimeään pelastuakseen.

Huutaa - apu, anoa, etsiä, kutsua, rukoilla

Ensimmäisen kerran Raamatussa huuto mainitaan, kun Adam oli langennut syntiin ja oli avuttomassa tilassa alasti: "Adam, missä sinä olet?" (1.Moos.3:9) "Mooses, Mooses", Herra huusi Moosekselle palavasta pensaasta. (2.Moos.3:4) Jumala huusi kansansa paatumuksen tähden saamatta vastausta (Jes.50:2), myös Sakarian aikana Herra huusi, mutta kansa ei kuunnellut (Sak.7:13. Hän ei aina huuda.

Jeesus huusi janoavaisille (Joh.7:37), pelkureille, kuolleelle Lasarukselle, Jumalan hylkäämisen tuskassa ja kuolemansa hetkellä. Vasta Enokin aikaan alettiin huutaa avuksi Herran Nimeä. (1.Moos.4:36)

Miten meidän tulee huutaa avuksi Herraa?

Kaikesta sydäimestä, puhtaasta sydäimestä, koko elinajan ja ennen aamun valkenemista

"Herra auta! Vastatkoon Kuningas meille, kun huudamme." Ps.20:10

"Kaikesta sydäimestäni minä huudan; vastaa minulle, Herra. Minä tahdon ottaa Sinun käskyistäsi vaarin." Ps.119:145

"Minä rakastan Herraa, sillä Hän kuulee minun ääneni ja rukoukseni; sillä Hän on kallistanut korvansa minun puoleeni, ja minä huudan Häntä avuksi kaiken elinaikani." Ps.116:1-2

"Jo ennen aamun valkenemista minä huudan, Sinun sanoihisi minä panen toivoni." Ps.119:147

Avunhuudon syitä voi olla esim. taistelu, hätä, ahdistus, sorto, kuoleman läheisyys, riivaajien aiheuttama vaiva, sairaus jne. Herra kuulee avunhuutajaa ja auttaa, vastaa, armahtaa, pelastaa ja antaa runsaasti kaikkea hyvää.

"ennen kuin he huutavat, Minä vastaan." (Jes.65:24) Avunhuutajan avun saatuaan on Jumalan tahdon tekeminen, keskinäisen rauhan harrastaminen, vaeltaminen Jumalan pelossa ja kunnioittaminen Jumalaa.

Jumalattomat, väärintekijät eivät huuda avuksensa Herraa.

"Joka tukkii korvansa vaivaisen huudolta, se joutuu itse huutamaan, vastausta saamatta." Snl.21:13

"Ja avuksesi huuda Minua hädän päivänä, niin Minä tahdon auttaa sinua, ja sinun pitää kunnioittaman Minua." Ps.50:15

"Mutta kuinka he huutavat avuksensa sitä, johon eivät usko? Ja kuinka he voivat uskoa siihen, josta eivät ole kuulleet? Ja kuinka he voivat kuulla, ellei ole julistajaa?" 10:14

Ilman uskoa ihminen ei voi huutaa avuksi Herran Nimeä, vaikka Herra on rikas antaja kaikille, jotka huutavat Häntä avuksi. Jotta Jumalaan voitaisiin uskoa, ihmisten on saatava kuulla Hänestä. Ja jotta he voisivat kuulla, jonkun on julistettava Häntä heille.

Koska asian laita on näin - niin, jonkun on lähdettävä - ja kenenkään ei pitäisi pahastua, että joku on totellut taivaallista käskyä saarnata evankeliumia pakanoillekin.

"Niin Filippus juoksi luo ja kuuli hänen lukevan profeetta Jesajaa ja sanoi: "Ymmärrätkö myös, mitä luet?"

Niin hän sanoi: "Kuinka minä voisin ymmärtää, ellei kukaan minua opasta?" Ja hän pyysi Filippusta nousemaan ja istumaan viereensä." Apt.8:30-31 Vrt. 26:12-20

"Ja kuinka kukaan voi julistaa, ellei ketään lähetetä? Niinkuin kirjoitettu on: "Kuinka suloiset ovat niiden jalat, jotka hyvää sanomaa julistavat!" 10:15

Väärät profeetat lähtevät matkaan lähettämättä, mutta Herran lähettäneiden laita on toisin. Apostoli on todistanut, että evankeliumia on saarnattava kaikille. Hän viittaa Jes.52:7 vanhaan profetiaan ja korostaa, minkä ilon evankeliumin julistus tuo mukanaan.

Paavalilla on oli aina alttiuden kengät jaloissaan rauhan evankeliumille julistaa kaikille, kaikkialla.

"Kuinka suloiset ovat vuorilla ilosanoman tuojan jalat, hänen, joka julistaa rauhaa, ilmoittaa hyvän sanoman, joka julistaa pelastusta, sanoo Siionille: "Sinun Jumalasi on Kuningas!" Jes.52:7

"Valoisa silmänluonti ilahuttaa sydämen; hyvä sanoma tuo ydintä luihin." Snl.15:30

"Kuin nääntyväiselle raikas vesi on hyvä sanoma kaukaisesta maasta." Snl.25:25

"Mutta eivät kaikki ole olleet kuuliaisia evankeliumille. Sillä Jesaja sanoo: "Herra, kuka uskoo meidän saarnamme?" 10:16

Kun Vanhan Testamentin profeetat ennustivat Messiaasta, Jeesuksesta, sanomaa ei kuultu, eikä otettu vastaan. Ja kun Hän, itse Jeesus astui esiin, sama toistui. Ja nyt tässä apostoli joutuu tunnustamaan, etteivät kaikki ole ottaneet evankeliumia vastaan, eivätkä totelleet sitä.

"Herra, kuka uskoo meidän saarnamme?" Jes.53:1

"Sillä hyvä sanoma on julistettu meille niinkuin heillekin; mutta heidän kuulemansa Sana ei heitä hyödyttänyt, koska se ei uskossa sulautunut niihin, jotka sen kuulivat.

Koska siis varmana pysyy, että muutamat pääsevät siihen, ja ne, joille hyvä sanoma ensin julistettiin, eivät päässeet siihen tottelemattomuuden tähden," Hebr.4:2,6

"Ja vaikka Hän oli tehnyt niin monta tunnustekoa heidän nähtensä, eivät he uskoneet Häneen, että kävisi toteen profeetta Jesajan sana, jonka hän on sanonut: "Herra, kuka uskoo meidän saarnamme, ja kenelle Herran käsivarsi ilmoitetaan?"

Sentähden he eivät voineet uskoa, koska Jesaja on vielä sanonut: "Hän on sokaissut heidän silmänsä ja paaduttanut heidän sydämensä, että he eivät näkisi silmillään eivätkä ymmärtäisi sydämellään eivätkä kääntyisi ja etten Minä heitä parantaisi".

Tämän Jesaja sanoi, kun hän näki Hänen kirkkautensa ja puhui Hänestä. Kuitenkin useat hallitusmiehistäkin uskoivat Häneen, mutta fariseusten tähden he eivät sitä tunnustaneet, etteivät joutuisi synagogasta erotetuiksi.

Sillä he rakastivat ihmiskunniaa enemmän kuin Jumalan kunniaa.”
Joh.12:37-43

”Usko tulee siis kuulemisesta, mutta kuuleminen Kristuksen Sanan kautta.”
10:17

Ne, jotka ovat kuulleet Jumalan valtakunnan evankeliumin jopa moneen kertaan, tullaan tuomitsemaan viimeisenä päivänä ankarammin, kuin ne, jotka eivät ole sitä kuulleet. Evankeliumista välinpitämättömät ja tottelemattomat saavat ankaramman tuomion.

”Sillä jos enkelien kautta puhuttu Sana pysyi lujana, ja jokainen rikkomus ja tottelemattomuus saivat oikeudenmukaisen palkkansa, kuinka me voimme päästä pakoon, jos emme välitä tuosta niin suuresta pelastuksesta, jonka Herra alkuaan julisti ja joka niiden vahvistamana, jotka olivat sen kuulleet, saatettiin meille,” Hebr.2:2-3

Uskoa ei ole olemassa ilman Sanan saarnaa, joka voidaan kuulla ja ottaa vastaan. Usko tulee kuulemisesta, ei tarkoita, että aina kävisi näin ja että kaikki, jotka kuulevat saarnan, uskovat sen.

Uskon järjestys: 1) julistetaan - kuulee, 2) kehoitetaan - valitsee, 3) Jumalan Sana - ratkaisee, 4) kylvön jälkeen - syntyy, 5) kastellaan - kasvaa, 6) kitketään rikkaruohot ja muokataan - pyhittyy.

Usko tulee kuulemisesta - Usko menee kuulemisesta

Usko ei koskaan odota näkevänsä, ennen kuin se uskoo, koska usko tulee kuulemisesta.

”Mutta minä kysyn: eivätkö he ole kuulleet? Kyllä ovat: ”Heidän äänensä on kulkenut kaikkiin maihin, ja heidän sanansa maan piirin ääriin.” 10:18
”Eivätkö he ole kuulleet?” Evankeliumi on yksi perusteita Jumalan tuomiolle, ja koska evankeliumia saarnataan vapaasti kaikille ihmisille, niin Israel ei voi puolustella epäuskoaan sanomalla, ettei heillä ollut tietoa.

Lainaus on tässä Psalmista 19:5, joka viittaa Jumalan ilmoitukseen luonnossa. Asiayhteyteen sanat soveltuvat, kun ajatellaan, miten laajalle alueelle evankeliumi oli Paavalin aikana levinnyt.

”Ja tämä valtakunnan evankeliumi pitää saarnattaman kaikessa maailmassa, todistukseksi kaikille kansoille; ja sitten tulee loppu.” Matt.24:13

”Minä kysyn: eikö Israelilla ole ollut siitä tietoa? Ensiksi jo Mooses sanoo: ”Minä herätän teidän kiivautenne kansan kautta, joka ei ole kansa, ymmärtämättömän kansan kautta Minä teitä kiihoitan.” 10:19

Lainaus on 5.Moos.32:21

Apostoli korostaa vielä edellä sanomaansa ja osoittaa tällä Raamatun paikalla, että tätä julistettiin jo Vanhassa Testamentissa.

Tätä tarkoittaa kysymys; ”Eikö juutalaisilla ole ollut siitä tietoa?”

Evankeliumia tulitaisiin julistamaan pakanoille ja juutalaiset siirrettäisiin syrjään. Aikaisemmin apostoli oli sanonut, ettei ihmisten pelastumismahdollisuuksissa ole mitään eroa. Jos he hylkäävät Messiaansa, he joutuvat itse hylätyiksi.

Vanhassa Testamentissa oli jo ilmoitettu, että juutalaiset kansana tulisivat olemaan täynnä epäuskoa, kun taas pakanat uskoisivat.

”Hän sanoi: 'Minä peitän heiltä kasvoni, Minä katson, mikä heidän loppunsa on; sillä he ovat nurja suku, lapsia, joissa ei ole uskollisuutta.

He ovat herättäneet Minun kiivauteni jumalilla, jotka eivät jumalia ole, ovat vihoittaneet Minut turhilla jumalillansa; niin Minäkin herätän

heidän kiivautensa kansalla, joka ei ole kansa, vihoitan heidät houkalla pakanakansalla." 5.Moos.32:20-21

"Ja Jesaja on rohkea ja sanoo: "Minut ovat löytäneet ne, jotka eivät Minua etsineet; Minä olen ilmestynyt niille, jotka eivät Minua kysyneet." 10:20

Lainaus on Jes.65:1, Septuaginta käännöksestä.

Paavalin ja Jesajan sanat eivät tietenkään tarkoita sitä, että Jumala välttämättä antaa löytää itsensä, ellemmme etsi Häntä, tai että meistä tulee uskovia, vaikka emme etsi Jeesusta. Se merkitsee vain, että pakanat, jotka eivät tavoitelleet Jumalan vanhurskautta, saivat kuulla evankeliumin ja he ottivat sen kuullessaan vastaan. He palvelivat epäjumaliaan, eivätkä etsineet elävää Israelin Jumalaa, mutta Hän tuli heidän luoksensa.

"Minä olen suostunut niiden etsittäväksi, jotka eivät Minua kysyneet, niiden löydettäväksi, jotka eivät Minua etsineet; Minä olen sanonut kansalle, joka ei ole otettu Minun Nimiini: Tässä Minä olen, tässä Minä olen!

Koko päivän Minä olen ojentanut käsiäni uppiniskaista kansaa kohden, joka vaeltaa tietä, mikä ei ole hyvä, omain ajatustensa mukaan;" Jes.65:1-2

"Mitä me siis sanomme? Että pakanat, jotka eivät tavoitelleet vanhurskautta, ovat saavuttaneet vanhurskauden, mutta sen vanhurskauden, joka tulee uskosta; mutta Israel, joka tavoitteli vanhurskauden lakia, ei ole sitä lakia saavuttanut." Room.9:30-31

"Mutta Israelista Hän sanoo: "Koko päivän Minä olen ojentanut käsiäni tottelematonta ja uppiniskaista kansaa kohden." 10:21

Koko päivän - viittaa toimintaan, joka jatkui lakkaamatta. Se ei rajoittunut tiettyyn ajanjaksoon, vaan oli aina luonteenpiirre kansassa. Israelin väliaikainen hylkääminen Jumalan valtakunnasta ei johtunut tiedon tai ymmärryksen puutteesta, vaan kansan tahallisesta tottelemattomuudesta.

Ojennetut kädet kuvaavat Jumalan kutsua, halua ottaa heidät armahtaen vastaan.

"Kuka uskoo meidän saarnamme, kenelle Herran käsivarsi ilmoitetaan?" (Jes.53:1)

Raamatussa on tarkka pelastuksen tie: "Minä olen tie, totuus ja elämä; ei kukaan tule Isän tykö muuten kuin Minun kauttani." Ja edelleen; "sitä, joka Minun tyköni tulee, Minä en heitä ulos".

Syntinen voi ottaa Jeesuksen vastaan rukouksessa esim. "Herra Jeesus, tulen luoksesi ja olen syntinen ihminen. Pelasta minut ja anna Voima tulla Jumalan lapseksi. Minä uskon, että Sinä olet Jumalan Poika; ja että Jumala on Sinut kuolleista herättänyt minun pelastumiseksi ja tästä lähin tahdon tunnustaa Sinut sydämessäni Herraksi ja suullani ihmistenkin edessä. Kiitos, että pidät huolen ja johdatat minua edelleen Sanasi viitoittamaa totuuden tietä iankaikkiseen elämään ja olet kanssani aina maailman loppuun asti" Amen

Herran Jeesuksen Kristuksen armo olkoon kaikkien teidän kanssanne! Amen

Vielä Herran käsky soipi (Hengellinen laulu nro 204)

1. Vielä Herran käsky soipi: "Menkää kaikkeen maailmaan!
Viekää viesti: Jeesus voipi synnin orjan pelastaa".

Nouse, oi, sä Herran kansa, ristin lippu kohota!
Kerro heille voitostansa, jonka tarjoo Golgata!

2. "Tuokaa meille voiton viesti!" Kuuluu ääni pakanain.
"Kuolleet meil` on jumalamme, ei ne meitä auta lain".

Nouse, oi, sä Herran kansa, ristin lippu kohota!
Kerro heille voitostansa, jonka tarjoo Golgata!

3. Herää, oi, sä Herran kansa, kun sä kuulet äänen tään.
Muista: Hänen tullessansa ilman palkkaa et sä jäät.

Nouse, oi, sä Herran kansa, ristin lippu kohota!
Kerro heille voitostansa, jonka tarjoo Golgata!

4. "Jos Mä sinut kokonansa tahtooni saan taipumaan,
sielut kalliit kahleistansa ristin luo voit johdattaa".

Nouse, oi, sä Herran kansa, ristin lippu kohota!
Kerro heille voitostansa, jonka tarjoo Golgata!

PAAVALIN KIRJE ROOMALAISILLE; LUKU 11

Armo teille ja rauha Jumalalta, meidän Isältämme ja Herralta Jeesukselta Kristukselta!

Israelista pelastuu jäännös; 11:1-10

Israelin lankeemus koituu pakanoille pelastukseksi; 11:11-12

Varoitus pakanoille; 11:13-24

Israel on pelastuva; 11:25-32

Jumala on Kaikkivaltias - Jumalan kunnia 11:33-36

"Minä sanon siis: ei kaiketi Jumala ole hyljännyt kansaansa? Pois se! Sillä olenhan minäkin israelilainen, Aabrahamin siementä, Benjaminin sukukuntaa.

Ei Jumala ole hyljännyt kansaansa, jonka Hän on edeltä tuntenut. Vai ettekö tiedä, mitä Raamattu sanoo kertomuksessa Eliasta, kuinka hän Jumalan edessä syyttää Israelia: "Herra, he ovat tappaneet Sinun profeettasi ja hajottaneet Sinun alttarisi, ja minä yksin olen jäänyt jäljelle, ja he väijyvät minun henkeäni"?

Mutta mitä sanoo hänelle Jumalan vastaus? "Minä olen jättänyt itselleni seitsemäntuhatta miestä, jotka eivät ole notkistaneet polvea Baalille."

Samoin on nyt tänäkin aikana olemassa jäännös armon valinnan mukaan. Mutta jos valinta on armosta, niin se ei ole enää teoista, sillä silloin armo ei enää olisikaan armo.

Miten siis on? Mitä Israel tavoittelee, sitä se ei ole saavuttanut, mutta valitut ovat sen saavuttaneet; muut ovat paatuneet, niinkuin kirjoitettu on: "Jumala on antanut heille uneliaisuuden hengen, silmät, etteivät he näkisi, ja korvat, etteivät he kuulisi, tähän päivään asti".

Ja Daavid sanoo: "Tulkoon heidän pöytänsä heille paulaksi ja ansaksi ja lankeemukseksi ja kostoksi, soetkoot heidän silmänsä, etteivät he näkisi; ja paina yhäti heidän selkensä kumaraan." 11:1-10

Israelista pelastuu jäännös; 11:1-10

"Minä sanon siis: ei kaiketi Jumala ole hyljännyt kansaansa? Pois se! Sillä olenhan minäkin israelilainen, Aabrahamin siementä, Benjaminin sukukuntaa." 11:1

Apostoli jatkaa aloittamaansa aihetta Israelin pelastumisesta. (9:6) Edellisen luvun perusteella voi näyttää siltä, kuin koko kansa olisi jätetty pelastuksen ulkopuolelle, mutta niin ei asia ole. Ei kaiketi Jumala ole hyljännyt kansaansa? Eipä suinkaan! Ensimmäinen todiste tästä on itse Paavali, joka oli juutalainen, on pelastunut. Jos koko kansa olisi hyljätty, ei yksikään juutalainen olisi voinut pelastua. Hyvin todennäköistä on, että Rooman seurakunnan enemmistö oli pakanauskovia, muutoinhan hän olisi voinut käyttää heitäkin esimerkkeinä.

"Kun sitten sinulle on syntynyt lapsia ja lasten lapsia ja te olette vanhentuneet maassa, ja jos te silloin menettelette kelvottomasti ja teette itsellenne jumalankuvan, minkä muotoisen kuvan hyvänsä, ja siten teette sitä, mikä on pahaa Herran, sinun Jumalasi silmissä, ja vihoitatte Hänet, niin Minä otan tänä päivänä taivaan ja maan todistajiksi teitä vastaan, että teidät äkkiä hävitetään siitä maasta, johon te menette Jordanin yli ottamaan sen omaksenne; te ette saa kauan elää siellä, vaan teidät tuhotaan kokonaan.

Ja Herra hajottaa teidät kansojen sekaan, ja ainoastaan vähäinen joukko

teitä on jäävä niiden pakanakansojen keskelle, joiden tykö Herra teidät kuljettaa.

Ja siellä te palvelette jumalia, jotka ovat ihmiskätten tekoa, puuta ja kiveä, jotka eivät näe eivätkä kuule, eivät syö eivätkä hajua tunne. Mutta sitten sinä siellä etsit Herraa, sinun Jumalaasi, ja sinä löydät Hänet, kun kysyt Häntä kaikesta sydäimestäsi ja kaikesta sielustasi. Kun olet ahdistuksessa ja kaikki tämä kohtaa sinua aikojen lopussa, niin sinä palajat Herran, sinun Jumalasi tykö ja kuulet Hänen ääntänsä. Sillä Herra, sinun Jumalasi, on laupias Jumala. Hän ei jätä sinua eikä hukuta sinua; Hän ei unhota sinun isiesi kanssa tekemäänsä liittoa, jonka Hän on heille valalla vahvistanut." 5.Moos.4:25-31

"Näin sanoo Herra, joka on pannut auringon valaisemaan päivää, kuun ja tähdet lakiensa mukaan valaisemaan yötä, Hän, joka liikuttaa meren, niin että sen aallot pauhaavat - Herra Sebaot on Hänen nimensä: Jos väistyvät nämä lait Minun kasvojeni edestä, silloin myös lakkaavat Israelin jälkeläiset olemasta kansa Minun kasvojeni edessä ainiaan. Näin sanoo Herra: Jos voidaan mitata taivaat ylhäällä ja tutkia maan perustukset alhaalla, silloin vasta Minä hylkään Israelin jälkeläiset kaikki, kaiken sen tähden, mitä he ovat tehneet, sanoo Herra." Jer.31:35-37

"Ei Jumala ole hyljännyt kansaansa, jonka Hän on edeltä tuntenut. Vai ettekö tiedä, mitä Raamattu sanoo kertomuksessa Eliasta, kuinka hän Jumalan edessä syyttää Israelia:" 11:2

Ei kaiketi Jumala ole hyljännyt kansaansa? Apostoli viittaa tässä moniin Vanhan Testamentin esimerkkeihin, joissa kerrotaan, miten Jumala valitsi Israelin omaksi kansakseen. Tätä valintaa Jumala ei tule koskaan peruuttamaan. Hän ei muuta tarkoituksiperiään eikä suunnitelmiaan. Kansana Israel on valittu, mutta pelastukseen nähden heillä on aivan sama tie kuin pakanoillakin.

Syyttää - voidaan kääntää myös kääntyä jonkun puoleen neuvoa kysyen, anoen jotakin tai rukoillen.

"Hän sanoi: "Mene ulos ja asetu vuorelle Herran eteen". Ja katso, Herra kulki ohitse, ja suuri ja raju myrsky, joka halkoi vuoret ja särki kalliot, kävi Herran edellä; mutta ei Herra ollut myrskyssä. Myrskyn jälkeen tuli maanjäristys; mutta ei Herra ollut maanjäristyksessä. Maanjäristyksen jälkeen tuli tulita; mutta ei Herra ollut tulessa. Tulen jälkeen tuli hiljainen tuulen hyminä.

Kun Elia sen kuuli, peitti hän kasvonsa vaipallansa, meni ulos ja asettui luolan suulle. Ja katso, hänelle puhui ääni ja sanoi: "Mitä sinä täällä teet, Elia?"

Hän vastasi: "Minä olen kiivailemalla kiivaillut Herran, Jumalan Sebaotin, puolesta. Sillä israelilaiset ovat hyljänneet Sinun liittosi, hajottaneet Sinun alttarisi ja tappaneet miekalla Sinun profeettasi. Minä yksin olen jäänyt jäljelle, mutta minunkin henkeäni he väijyvät, ottaaksensa sen."

Herra sanoi hänelle: "Lähde takaisin samaa tietä, jota tulit, erämaan kautta Damaskoon. Mene ja voitele Hasael Aramin kuninkaaksi.

Ja voitele Jeehu, Nimsin poika, Israelin kuninkaaksi. Ja voitele sijaasi profeetaksi Elisa, Saafatin poika, Aabel-Meholasta.

Ja on tapahtuva näin: joka välttää Hasaelin miekan, sen surmaa Jeehu, ja joka välttää Jeehun miekan, sen surmaa Elisa. Mutta Minä jätän jäljelle Israeliin seitsemäntuhatta: kaikki polvet, jotka eivät ole notkistuneet Baalille, ja kaikki suut, jotka eivät ole hänelle suuta antaneet." 1.Kun.19:11-18

"Herra, he ovat tappaneet Sinun profeettasi ja hajottaneet Sinun alttarisi, ja minä yksin olen jäänyt jäljelle, ja he väijyvät minun henkeäni?" 11:3

Elia näki vain epäjumalan palvojia ja ihmisiä, jotka eivät uskaltaneet puolustaa totuutta. Niinpä hän luuli kansansa pelastumisen olevan riippuvainen yksistään hänestä - ja hänen henkensä olevan hiuskarvan varassa. Tämä oli vain Elian oma näkemys tilanteesta ja hän erehtyi. Herralla oli vielä jäljellä 7 000, jotka eivät olleet suostuneet kumartamaan Baalia. (jae 4)

"Mutta mitä sanoo hänelle Jumalan vastaus? "Minä olen jättänyt itselleni seitsemäntuhatta miestä, jotka eivät ole notkistaneet polvea Baalille." 11:4

Sen jälkeen, kun nimi Baal oli yhdistetty foinikialaisten epäjumalan palveluun, sen mainitseminen oli kielletty Israelissa. Sen sijaan käytettiin sanaa boiset - häpeä, kauhistus.

"Sinä päivänä, sanoo Herra, sinä puhuttelet Minua: 'Minun mieheni', etkä enää puhuttele Minua: 'Minun Baalini'; ja Minä poistan Baalien nimet hänen suustansa, eikä niiden nimiä enää mainita." Hoos.2:16-17

Vastaus - Raamatussa on sekä huonoja että hyviä vastauksia. Huonoja vastauksia; Adam: "Vaimo, jonka annoit olemaan minun kanssani, antoi minulle.. ja minä söin." Eeva: "Käärme petti minut ja minä söin". Kain: "Olenko minä veljeni vartija?" Rikkaan tyly vastaus köyhälle ja myönteinen vastaus, jota ei täytetä eli katteeton lupaus.

"Köyhä puhuu pyydellen, mutta rikas vastaa tylästi." Snl.18:23

"Mutta miten teistä on? Miehellä oli kaksi poikaa; ja hän meni ensimmäisen luo ja sanoi: 'Poikani, mene tänään tekemään työtä Minun viinitarhaani'.

Tämä vastasi ja sanoi: 'En tahdo'; mutta jäljestäpäin hän katui ja meni. Niin hän meni toisen luo ja sanoi samoin. Tämä taas vastasi ja sanoi: 'Minä menen, Herra', mutta ei mennytkään.

Kumpi näistä kahdesta teki isänsä tahdon?" He sanoivat: "Ensimmäinen". Jeesus sanoi heille: "Totisesti Minä sanon teille: publikaanit ja portot menevät ennen teitä Jumalan valtakuntaan." Matt.21:28-31

Hyviä vastauksia esim. hurskaan vastaus herjaajalle, lempeä vastaus, joka taltuttaa kiukun, oikea vastaus, Herran viisas vastaus, kysyjän tarpeen mukainen vastaus, vastaus sille, joka kysyy uskovan pelastuksen perustusta.

"Tulkoon minulle Sinun armosi, Herra, Sinun apusi, Sinun lupauksesi jälkeen, että minä voisin vastata herjaajalleni; sillä Sinun Sanaasi minä turvaan." Ps.119:41-42

"Lempeä vastaus taltuttaa kiukun, mutta loukkaava sana nostaa vihan." Snl.15:1

"Se huulille suutelee, joka oikean vastauksen antaa." Snl.24:26

"Ja kaikki, jotka Häntä kuulivat, ihmettelivät Hänen ymmärrystänsä ja vastauksiansa." Luuk.2:47

"Olkoon puheenne aina suloista, suolalla höystettyä, ja tietäkää, kuinka teidän tulee itse kullekin vastata." Kol.4:6

"ja olkaa aina valmiit vastaamaan jokaiselle, joka teiltä kysyy sen toivon perustusta, joka teissä on, kuitenkin sävyisyydellä ja pelolla," 1.Piet.3:15

"Samoin on nyt tänäkin aikana olemassa jäännös armon valinnan mukaan." 11:5

Paavalin aikana oli enemmän Messiaaseen uskovia juutalaisia kuin Elian aikana oli todellisia Jumalan palvelijoita. Se oli vain jäännös, pieni osa suuresta joukosta. Nämä pelastuivat kaikkien muiden tavoin - yksin armosta uskomalla Jeesukseen.

Tämä armon valinta tapahtuu armon Sanan, evankeliumin julistuksen kautta. Kukaan ei voi tehdä tyhjiksi niitä suunnitelmia, joita Jumalalla on kansaansa nähden. Hän pitää siitä huolen, että kaikkina aikoina on olemassa jäännös ja se todistaa, ettei Hän ole hyljännyt kansaansa.

"Ja näin on käyvä koko maassa, sanoo Herra: kaksi osaa siitä hävitetään ja saa surmansa, mutta kolmas osa siitä jää jäljelle.

Ja sen kolmannen osan Minä vien tuleen; Minä sulatan heidät, niinkuin hopea sulatetaan, ja koettelen heitä, niinkuin kulta koetellaan. He huutavat avuksi Minun Nimeäni, ja Minä vastaan heille. Minä sanon: "Se on Minun kansani", ja se sanoo: "Herra, minun Jumalani." Sak.13:8-9

"Sen kuultuaan he ylistivät Jumalaa ja sanoivat Paavalille: "Sinä näet, veli, kuinka monta tuhatta juutalaista on tullut uskoon, ja he ovat kaikki lainkiivailijoita." Apt.21:20

"Ja on tapahtuva, että siinä paikassa, jossa heille on sanottu: 'Te ette ole Minun kansani', siinä heitä kutsutaan elävän Jumalan lapsiksi."

Mutta Jesaja huudahtaa Israelista: "Vaikka Israelin lapset olisivat luvultaan kuin meren hiekka, niin pelastuu heistä vain jäännös.

Sillä Sanansa on Herra toteuttava maan päällä lopullisesti ja rutosti."

Niinkuin Jesaja myös on ennustanut: "Ellei Herra Sebaot olisi jättänyt meille siementä, niin meidän olisi käynyt niinkuin Sodomian, ja me olisimme tulleet Gomorran kaltaisiksi." Room.9:26-29

"Mutta jos valinta on armosta, niin se ei ole enää teoista, sillä silloin armo ei enää olisikaan armo, mutta jos se on tapahtunut tekojen nojalla, niin ei se ole tapahtunut armosta, koska teko silloin ei enää olisikaan teko." 11:6

11:6 "...sillä silloin armo ei enää olisikaan armo; mutta jos se on tapahtunut tekojen nojalla, niin ei se ole tapahtunut armosta, koska teko silloin ei enää olisikaan teko."

Toinen pitempi kreikankielinen teksti; Biblia

Paavali ei saavuttanut vanhurskautta ja pelastumistaan lain kiivailullaan ja tässä hän korostaa, että valinta ei riipu tällaisista asioista, vaan Jumalan armon valinta tapahtuu sulasta armosta.

Juutalaiset pelastuvat samalla tavalla kuin pakanat. Kukaan ei voi vedota Jumalan edessä omiin tekoihinsa eikä ansioonsa. Armo ja omat teot sulkevat toisensa pois. Kaikki on Jumalan sulaa armoa ja työtä. Ne, jotka etsivät Jumalan vanhurskautta omien tekojensa kautta, jäivät ulkopuolelle, kun taas ne, jotka ottivat vastaan kaiken Jumalan lahjana, pääsivät osallisiksi armon valinnasta.

"Kun Herra, sinun Jumalasi, työntää heidät sinun tieltäsi, niin älä ajattele sydämessäsi näin: 'Minun vanhurskauteni tähden Herra on tuonut minut ottamaan tämän maan omakseni'. Sillä näiden kansojen jumalattomuuden tähden Herra karkoittaa heidät sinun tieltäsi.

Et sinä vanhurskautesi ja oikeamielisyytesi tähden pääse ottamaan heidän maatansa omaksesi, vaan näiden kansojen jumalattomuuden tähden Herra, sinun Jumalasi, karkoittaa heidät sinun tieltäsi ja täyttääksensä, mitä Herra valalla vannoen on luvannut sinun isillesi, Aabrahamille, Iisakille ja Jaakobille." 5.Moos.9:4-5

"Mutta töitä tekevälle ei lueta palkkaa armosta, vaan ansiosta, mutta joka ei töitä tee, vaan uskoo Häneen, joka vanhurskauttaa jumalattoman, sille luetaan hänen uskonsa vanhurskaudeksi;" Room.4:4-5

"Sillä armosta te olette pelastetut uskon kautta, ette itsenne kautta - se on Jumalan lahja - ette tekojen kautta, ettei kukaan kerskaisi." Ef.2:8-9

"Miten siis on? Mitä Israel tavoittelee, sitä se ei ole saavuttanut, mutta valitut ovat sen saavuttaneet; muut ovat paatuneet," 11:7

Israel tavoitteli vanhurskautta lain tekojen kautta, eikä saavuttanut sitä. Valitsemallaan väärällä tiellä he paatuivat, niin etteivät he enää kuulleet Jumalan kehotuksia. Jumala ei ollut heitä suinkaan vienyt väärään suuntaan, vaan he itse kieltäytyivät ottamasta vastaan Jumalan armolahjaa, pelastusta Kristuksessa Jeesuksessa.

Paatuminen, kovettaminen merkitsee, että jokin elin menettää luontaisen herkkyytensä ja vastaanottavuutensa. Moraalisesti se merkitsee sen kyvyn poistamista, jonka avulla ihminen voi olla avoin hyvän vaikutukselle. Ihminen ei enää erota toisistaan aitoa ja väärää, hyvää ja paha.

Paatua, paatumus - kovettaa, turruttaa, epäuskoa

"Onnellinen se ihminen, joka aina on aralla tunnolla; mutta joka sydämensä paaduttaa, se onnettomuuteen lankeaa." Snl.28:14

Jumala paaduttaa sen, joka on kovettanut sydämensä Häntä vastaan. "Älkää paaduttako sydäntänne!" - Ihminen paaduttaa itsensä eli sydämensä. Paaduttajana voi siis olla sekä Jumala että ihminen itse.

Paatumisen syynä on synnin petollisuus, sydän, joka on kovin altis vastustamaan Jumalaa. Aina kun ihminen antaa vietellä itsensä vastustamaan Jumalaa ja Hänen tahtoaan, hänen sydämensä kovettuu lisää ja tulee yhä välinpitämättömäksi Jumalan Sanalle ja muistutuksille ja Jumalan Sana ei tyhjänä palaja. Sen vaikutuksesta sydän joko nöyryy tai paatuu, riippuen ihmisen asennoitumisesta Jumalan Sanaan. Vakavaa ja kohtalokasta ihmisen itsensä aloittamassa paatumuskehityksessä on siis se, että Jumala voi jouduttaa sitä. Joka paaduttaa sydämensä evankeliumin totuutta vastaan, sen Jumala hylkää.

"tuo, jonka tulemus tapahtuu saatanan vaikutuksesta valheen kaikella voimalla ja tunnusteilla ja ihmeillä ja kaikilla vääryyden viettelyksillä niille, jotka joutuvat kadotukseen, sentähden etteivät ottaneet vastaan rakkautta totuuteen, voidaksensa pelastua.

Ja sentähden Jumala lähettää heille väkevän eksytyksen, niin että he uskovat valheen, että kaikki ne tuomittaisiin, jotka eivät ole uskoneet totuutta, vaan mielistyneet vääryyteen." 2.Tess.2:9-12

"Päästä Minun kansani" - Herra lähetti Faaraolle kerran toisensa jälkeen tämän käskyn ja yhä uudelleen Faarao paadutti itsensä. Jumala näki edeltä, ettei Faarao sydämensä kovuuden tähden tulisi tottelemaan Hänen käskyään. Siksi Hän joudutti paatumista, näyttääkseen sen kautta Voimansa, ja että Hänen Nimeään julistettaisiin kaiken maan päällä. Jumala on kaikkivaltias - Hän on siis armollinen, kenelle tahtoo ja paaduttaa kenen tahtoo. Jumala ei milloinkaan paaduta sitä, joka ei itse koveta sydäntään.

Herra antoi profeetta Jesajalle raskaan tehtävän: "Paaduta tämän kansan sydän, koveta sen korvat, sokaise sen silmät, ettei se näkisi silmillään, ei kuulisi korvillaan, ei ymmärtäisi sydämellään, eikä kääntyisi ja parannetuksi tulisi". Jes.6:9

Paatuminen Jumalan taholta oli seurausta kansan omasta paatumisesta, johon se Herran kutsuista ja varoituksista huolimatta toistuvasti syyllistyi. "Koko päivän Minä olen ojentanut käsiäni uppiniskaista kansaa kohden".

"Muut ovat paatuneet" - Kun sukupolvi sukupolvelta on kuultu profeettojen parannusjulistusta, näyttää kääntymisen mahdollisuus lopulta olevan ohi kansan enemmistön kohdalla. Paatuminen on Jumalan Sanan ja pelastuksen hylkäämistä ja sen aiheuttaa synnin petollisuus ja tottelemattomuus Jumalan äänelle.

"Ja Hän sanoi minulle: "Ihmislapsi, mene nyt Israelin heimon tykö ja puhu heille Minun Sanani.

Sillä ei sinua lähetetä outokielisen ja kankeapuheisen kansan tykö, vaan Israelin heimon tykö; ei monien kansojen tykö, outokielisten ja kankeapuheisten, joiden puhetta et ymmärrä. Jos niiden tykö lähettäisin sinut, he sinua kuulisivat.

Mutta Israelin heimo ei tahdo sinua kuulla, koska he eivät tahdo Minua kuulla. Sillä koko Israelin heimolla on kova otsa ja paatunut sydän." Hes.3:4-7

"Minulle tuli tämä Herran Sana: "Näin sanoo Herra: Samalla tavoin Minä tuotan turmion Juudan ja Jerusalemin suurelle ylpeydelle.

Tämä paha kansa, joka ei tahdo kuulla Minun sanojani, joka vaeltaa sydämensä paatumuksessa, seuraa muita jumalia, palvelee ja kumartaa niitä, tulee tämän vyön kaltaiseksi, joka ei mihinkään kelpaa.

Sillä niinkuin vyö liittyy miehen kupeisiin, niin minä liitin koko Israelin heimon ja koko Juudan heimon itseeni, sanoo Herra, että se olisi Minun kansani, Minulle kunniaksi, ylistykseksi ja kirkkaudeksi; mutta he eivät totelleet." Jer.13:8-11

"Mutta heidän mielensä paatuivat, sillä vielä tänäkin päivänä sama peite, vanhan liiton Kirjoituksia luettaessa, pysyy poisottamatta, sillä vasta Kristuksessa se katoaa.

Vielä tänäkin päivänä, kun Moosesta luetaan, on peite heidän sydämensä päällä; mutta kun heidän sydämensä kääntyy Herran tykö, otetaan peite pois." 2.Kor.3:14-16

"Katsokaa, veljet, ettei vain kenelläkään teistä ole paha, epäuskoinen sydän, niin että hän luopuu elävästä Jumalasta, vaan kehoittakaa toisianne joka päivä, niin kauan kuin sanotaan: "tänä päivänä", ettei teistä kukaan synnin peittämänä paatuisi;" Hebr.3:12-13

"niinkuin kirjoitettu on: "Jumala on antanut heille uneliaisuuden hengen, silmät, etteivät he näkisi, ja korvat, etteivät he kuulisi, tähän päivään asti." 11:8

Lainaukset ovat tässä Jes.29:10 ja 5.Moos.29:4.

Tällainen oli Israelin hengellinen tila paatumuksen aikana. Heille annettiin uneliaisuuden henki, koska he eivät halunneet alistua Jumalan vanhurskauden alle. Se, jolle tarjotaan Jumalan vanhurskautta, mutta joka kuitenkin vakaasti päättää kulkea omaa tietään, paatuu ja tulee kovaksi ja sokeaksi. Tämä sanottu toteutui jo osittain profeetan aikana, kun maailmallisuus, ulkonaisuus ja materialismi oli sokaissut heidän silmänsä, niin että he eivät kuulleet ja nähneet totuutta, mutta samalla

se viittaa myös tulevaisuuteen. Paatumus ilmeni mm. siinä, että he eivät kuulleet Jeesusta ja nähneet Häntä Israelin Messiaana ja lopuksi he hylkäsivät Hänet.

"Niin Hänen opetuslapsensa tulivat ja sanoivat Hänelle: "Minkä tähden Sinä puhut heille vertauksilla?"

Hän vastasi ja sanoi: "Sentähden, että teidän on annettu tuntee taivasten valtakunnan salaisuudet, mutta heidän ei ole annettu.

Sillä sille, jolla on, annetaan, ja hänellä on oleva yltäkyllin; mutta siltä, jolla ei ole, otetaan pois sekin, mikä hänellä on.

Sentähden Minä puhun heille vertauksilla, että he näkevin silmin eivät näe ja kuulevin korvin eivät kuule, eivätkä ymmärrä.

Ja heissä käy toteen Jesajan ennustus, joka sanoo: 'Kuulemalla kuulkaa, älkääkä ymmärtäkö, ja näkemällä nähkää, älkääkä käsittäkö.

Sillä paatunut on tämän kansan sydän, ja korvillaan he työläästi kuulevat, ja silmänsä he ovat ummistaneet, etteivät he näkisi silmillään, eivät kuulisi korvillaan, eivät ymmärtäisi sydämellään eivätkä kääntyisi ja etten Minä heitä parantaisi.'

Mutta autuaat ovat teidän silmänne, koska ne näkevät, ja teidän korvanne, koska ne kuulevat.

Sillä totisesti Minä sanon teille: monet profeetat ja vanhurskaat ovat halunneet nähdä, mitä te näette, eivätkä ole nähneet, ja kuulla, mitä te kuulette, eivätkä ole kuulleet." Matt.13:10-17

"Ja Daavid sanoo: "Tulkoon heidän pöytänsä heille paulaksi ja ansaksi ja lankeemukseksi ja kostoksi," 11:9

Lainaus on Ps.69:23-24 Septuaginta käännöksestä. Tämä Messias-Psalmi sisältää mm. tuomion Jumalan vihollisille.

Profeetta Daavid osoittaa, että Jumalan viha on tuleva niiden osaksi, jotka ovat tehneet itsensä Jumalan tahdon vihollisiksi. Daavidin ajan hengellisen elämän vihollisia vastasivat Paavalin aikana ne juutalaiset, jotka olivat sulkeneet sydämensä Jumalan tahdolta ja valtakunnan evankeliumilta.

"Sinä tiedät minun häväistykseni, minun häpeäni ja pilkkani, Sinun edessäsi ovat julki kaikki minun ahdistajani.

Häväistys on särkenyt Minun sydämeni, Minä olen käynyt heikoksi; Minä odotin sääliä, mutta en saanut, ja lohduttajia, mutta en löytänyt. Koiruohoa he antoivat Minun syödäkseni ja juottivat Minulle janooni hapanviiniä.

Tulkoon heidän pöytänsä heille paulaksi, ansaksi noille suruttomille. Soetkoot heidän silmänsä, niin etteivät näe, ja saata heidän lanteensa alati horjumaan.

Vuodata vihastuksesi heidän päällensä, ja yllättäköön heidät Sinun vihasi hehku.

Joutukoon heidän leiripaikkansa autioksi, älköön heidän majoissansa asukasta olko.

Sillä he vainoavat sitä, jota Sinä olet lyönyt, he juttelevat niiden tuskista, joita Sinä olet haavoittanut.

Lisää heille rikosta rikoksen päälle, ja Sinun vanhurskautesi he älkööt pääskö.

Pyyhittäköön heidät pois Elämän kirjasta, älköönkä heitä kirjoitettako vanhurskasten lukuun." Ps.69:20-29

"soetkoot heidän silmänsä, etteivät he näkisi; ja paina yhäti heidän selkensä kumaraan". 11:10

Apostolin julistus on tässä täysin yhtäpitävä Vanhan Testamentin profeettojen ennustusten kanssa. Tuomio sisältää sen, että heidän itse kannettavakseen ottamansa taakka painaa heidät maahan.

Israelilaiset luulivat hyvinvointinsa olevan Jumalan suurta siunausta, eivätkä ymmärtäneet pettävänsä itseään. Heidän silmänsä olivat niin pimentyneet, etteivät he nähneet sitä, mikä oli ollut heidän edessään, Jeesus Kristus, Israelin Vapahtaja.

Israelin lankeemus koituu pakanoille pelastukseksi; 11:11-12

"Minä siis sanon: eivät kaiketi he ole sitä varten kompastuneet, että lankeaisivat? Pois se! Vaan heidän lankeemuksensa kautta tuli pelastus pakanoille, että he itse syttyisivät kiivauteen.

Mutta jos heidän lankeemuksensa on maailmalle rikkaudeksi ja heidän vajautensa pakanoille rikkaudeksi, kuinka paljoa enemmän heidän täyteytensä!" 11:11-12

"Minä siis sanon: eivät kaiketi he ole sitä varten kompastuneet, että lankeaisivat? Pois se! Vaan heidän lankeemuksensa kautta tuli pelastus pakanoille, että he itse syttyisivät kiivauteen." 11:11

Israelin paatumuksen seurauksena on ollut pakanoiden kutsuminen ja sen lopullinen tulos on oleva Israelin ennalleen asettaminen.

Apostolin julistus pakanoille perustui siihen, että he olivat hyljänneet Jumalan valtakunnan evankeliumin.

Kansan sokaistuminen hengellisesti ei tarkoita sitä, että heidät olisi ikuisiksi ajoiksi suljettu pelastuksen ulkopuolelle. Se on tilapäistä ja siihen kätkeytyy suuri jumalallinen tarkoitus.

"Sentähden Minä sanon teille: Jumalan valtakunta otetaan teiltä pois ja annetaan kansalle, joka tekee sen hedelmiä. Ja joka tähän kiveen kaatuu, se ruhjoutuu, mutta jonka päälle se kaatuu, sen se murskaa."

Kun ylipapit ja fariseukset kuulivat nämä Hänen vertauksensa, ymmärsivät he, että Hän puhui heistä.

Ja he olisivat tahtoneet ottaa Hänet kiinni, mutta pelkäsivät kansaa, koska se piti Häntä profeettana." Matt.21:43-46

"Mutta nähdessään kansanjoukot juutalaiset tulivat kiihkoa täyteen ja väittelivät Paavalin puheita vastaan ja herjasivat.

Silloin Paavali ja Barnabas puhuivat rohkeasti ja sanoivat: "Teille oli Jumalan Sana ensiksi puhuttava; mutta koska te työnnätte sen luotanne ettekä katso itseänne mahdollisiksi iankaikkiseen elämään, niin katso, me käännyimme pakanain puoleen.

Sillä näin on Herra meitä käsenyt: 'Minä olen asettanut sinut pakanain valkeudeksi, että sinä olisit pelastukseksi maan ääriin asti'."

Sen kuullessansa pakanat iloitsivat ja ylistivät Herran Sanaa ja uskoivat, kaikki, jotka olivat säädetyt iankaikkiseen elämään."

Apt.13:45-48

"Sillä minä en tahdo, veljet - ettette olisi oman viisautenne varassa - pitää teitä tietämättöminä tästä salaisuudesta, että Israelia on osaksi kohdannut paatumus - hamaan siihen asti, kunnes pakanain täyteys on sisälle tullut," Room.11:25 Luther 1540; Biblia

"Mutta jos heidän lankeemuksensa on maailmalle rikkaudeksi ja heidän vajautensa pakanoille rikkaudeksi, kuinka paljoo enemmän heidän täyteytensä!" 11:12

Israelin vajuus - pakanoiden täyteys ovat tässä vastakkain ja pakanoiden täyteys perustuu Kristuksen täyteyteen, josta he ovat päässeet armossa osallisiksi Israelin lankeemuksen ja paatumuksen tähden.

Jos juutalaisille niin kohtalokkaaksi osoittautunut tapahtuma voi koitua toisille niin suureksi siunaukseksi, on kohtuullista, että siunaus on vieläkin suurempi, kun kansa saavuttaa täyteytensä Messiaan rauhan valtakunnassa ja kerran iankaikkisuudessa.

"Hän tuli omiensa tykö, ja Hänen omansa eivät ottaneet Häntä vastaan. Mutta kaikille, jotka ottivat Hänet vastaan, Hän antoi Voiman tulla Jumalan lapsiksi, niille, jotka uskovat Hänen Nimeensä,"

"Ja Hänen täyteydestään me kaikki olemme saaneet, (ja) armoa armon päälle." Joh.1:11-12,16

"Näin sanoo Herra, Herra: Katso, Minä nostan käteni kansakuntien puoleen, kohotan lippuni kansoja kohti, niin he tuovat sinun poikasi sylissänsä ja kantavat sinun tyttäresi olkapäillään.

Kuninkaista tulee sinulle lastenhoitajat, heidän ruhtinattaristaan sinulle imettäjät. Sinun edessäsi he kumartuvat maahan kasvoillensa ja nuolevat tomun sinun jaloistasi. Silloin sinä tiedät, että Minä olen Herra ja että ne, jotka Minua odottavat, eivät häpeään joudu."

Jes.49:22-23

"Käykää, käykää ulos porteista, tasoittakaa kansalle tie, tehkää, tehkää valtatie, raivatkaa kivet pois, kohottakaa lippu kansoille.

Katso, Herra on kuuluttanut maan ääriin asti: Sanokaa tytär Siionille: Katso, sinun pelastuksesi tulee. Katso, Hänen palkkansa on Hänen mukansa, Hänen työnsä ansio käy Hänen edellensä.

Ja heitä kutsutaan "pyhäksi kansaksi", "Herran lunastetuiksi"; ja sinua kutsutaan "halutuksi", "kaupungiksi, joka ei ole hyljätty." Jes.62:10-12

Varoitus pakanoille; 11:13-24

"Teille, pakanoille, minä sanon: Koska olen pakanain apostoli, pidän minä virkaani kunniassa, sytyttääkseni, jos mahdollista, kiiivauteen niitä, jotka ovat minun heimolaisiani, ja pelastaakseni edes muutamia heistä. Sillä jos heidän hylkäämisensä on maailmalle sovituksesi, mitä heidän armoihin-ottamisensa on muuta kuin elämä kuolleista?

Mutta jos uutisleipä on pyhä, niin on myös koko taikina, ja jos juuri on pyhä, niin ovat myös oksat.

Mutta jos muutamat oksista ovat taitetut pois ja sinä, joka olet metsäöljypuu, olet oksastettu oikeiden oksien joukkoon ja olet päässyt niiden kanssa osalliseksi öljyyn mehevästä juuresta, niin älä ylpeile oksien rinnalla; mutta jos ylpeilet, niin et sinä kuitenkaan kannata juurta, vaan juuri kannattaa sinua.

Sinä kaiketi sanonet: "Ne oksat taitettiin pois, että minut oksastettaisiin".

Oikein; epäuskonsa tähden ne taitettiin pois, mutta sinä pysyt uskosi kautta. Älä ole ylpeä, vaan pelkää.

Sillä jos Jumala ei ole säästänyt luonnollisia oksia, ei Hän ole säästävä sinuakaan.

Katso siis Jumalan hyvyyttä ja ankaruutta: Jumalan ankaruutta langenneita kohtaan, mutta Hänen hyvyyttänsä sinua kohtaan, jos Hänen hyvyydessänsä pysyt; muutoin sinutkin hakataan pois.

Mutta nuo toisetkin, jos eivät jää epäuskoon, tulevat oksastettaviksi, sillä Jumala on voimallinen oksastamaan ne jälleen. Sillä jos sinä olet leikattu luonnollisesta metsäöljyjuusta ja vasten luontoa oksastettu jaloon öljyjuuhun, kuinka paljoa enemmän nämä luonnolliset oksat tulevat oksastettaviksi omaan öljyjuuhunsa!" 11:13-24

"Teille, pakanoille, minä sanon: Koska olen pakanain apostoli, pidän minä virkaani kunniaassa," 11:13

Ensimmäisen kerran Paavali kirjeessä puhuttelee Rooman uskovia pakanoina, siis pakanauskovia, ja sen hän tekee pakanain apostolina. Rooman seurakunnassa oli sekä uskovia juutalaisia eli uuden liiton juutalaisia että uskoon tulleita pakanoita.

"Mutta Herra sanoi hänelle: "Mene; sillä hän on Minulle valittu ase, kantamaan Minun Nimeäni pakanain ja kuningasten ja Israelin lasten eteen. Sillä Minä tahdon näyttää hänelle, kuinka paljon hänen pitää kärsimän Minun Nimeni tähden." Apt.9:15-16

"Ja heidän toimittaessaan palvelusta Herralle ja paastotessaan Pyhä Henki sanoi: "Erottakaa Minulle Barnabas ja Saulus siihen työhön, johon Minä olen heidät kutsunut"." Apt.13:2

"Ja Hän sanoi minulle: 'Mene, sillä Minä lähetän sinut kauas pakanain tykö'." Apt.22:21

"sytyttääkseni, jos mahdollista, kiivauteen niitä, jotka ovat minun heimolaisiani, ja pelastaakseni edes muutamia heistä." 11:14

Apostolilla oli Herran mieli ja monta syytä toivoa pakanoiden pelastumista ja tässä hän mainitsee yhden niistä. Pakanoilla ei ollut mitään syytä pelätä, että Israelin ennalleen saattaminen aiheuttaisi heille vahinkoa, ikään kuin toisen kansan onni vähentäisi toisen onnea. Paavali sai kokea oman kansansa taholta vihaa, tunnustaessaan uskovat pakanat Jumalan lapsiksi. Uskovien pakanoiden tulo seurakuntaan herättäisi Israelin kateuden. Se voisi myös johtaa siihen, että muutamat pelastuisivat.

"Sillä jos heidän hylkäämisensä on maailmalle sovituksi, mitä heidän armoihin-ottamisensa on muuta kuin elämä kuolleista?" 11:15

Juutalaisten hylkääminen on tilapäistä. Heidät tuomitaan, asetetaan ennalleen ja pelastetaan (jae 26) ja apostoli odottaa suunnatonta koko maailmaa koskevaa siunausta tämän juutalaisten tulevan kääntymyksen yhteydessä. Hän sanoo heidän tilaansa hylkäämiseksi ja aikaisemmin hän käytti ilmaisuja tottelemattomuus, lankeemus ja rikkomus.

Elämä kuolleista - Synti erottaa Jumalasta ja juutalaiset olivat hengellisesti kuolleita, erossa Jumalasta.

Juutalaisten pelastus koituu hengelliseksi heräämiseksi maailmalle. Heidän hylkäämisensä toi pakanoille siunauksen, pelastuksen ja heidän ennalleen asettamisensa tulee tuomaan siunauksen koko maailmalle - Pelastus on juutalaisista.

Toiseksi hyljätty otetaan takaisin uuteen liittoon, koska aviomies, Jeesus Kristus on kuollut, on hän vapaa miehen laista ja niin Hänen kuolemansa ja ylösnousemuksensa kautta avautuu Israelille uusi liitto.

"Mutta jos uutisleipä on pyhä, niin on myös koko taikina, ja jos juuri on pyhä, niin ovat myös oksat." 11:16

Tämän jakeen pohjana on 4.Moos.15:17-21.

Uutislahjan pyhittäminen Herralle merkitsi sitä, että koko sato oli Hänelle pyhitetty. Uutisleipä ja juuri kuvaavat Vanhan Testamentin patriarkkoja, jotka saivat Jumalalta lupaukset.

Vrt. jae 28 "... ovat rakastettuja isien tähden". Israelin tulevaisuuden takaa Jumalan antamat lupaukset ja Hänen suuri uskollisuutensa. Pyhä - Jumalalle kuuluva, erotettu, vihitty Herralle ja ajatuksena on se, että Jumalalle vihkiytyneet patriarkat edustivat Jumalan edessä koko Israelin kansaa.

"Puhu israelilaisille ja sano heille: Kun te tulette siihen maahan, jonka Minä teille annan, ja leikkaatte sen viljaa, niin viekää papille viljastanne uutislyhde. Ja hän toimittakoon sen lyhteen heilutuksen Herran edessä, että Hänen mielisuosionsa tulisi teidän osaksenne; sapatin jälkeisenä päivänä pappi toimittakoon sen heilutuksen." 3.Moos.23:10-11
 "Ja Herra puhui Moosekselle sanoen: "Puhu israelilaisille ja sano heille: Kun tulette siihen maahan, johon Minä teidät vien, niin syödessänne sen maan leipää antakaa Herralle anti.

Ensimmäisistä jyväröuheistanne antakaa kakku anniksi; antakaa se, niinkuin puimatantereelta annatte annin.

Ensimmäisistä jyväröuheistanne antakaa Herralle anti sukupolvesta sukupolveen." 4.Moos.15:17-21

"Paras kaikesta uutisesta, kaiken laatusesta, ja kaikki annit, mitä laatua hyvänsä antinne ovatkin, tulevat papeille; ja parhaat jyväröuheistanne on teidän annettava papille, että sinä tuottaisit siunauksen huoneellesi." Hes.44:30

"Mutta jos muutamat oksista ovat taitetut pois ja sinä, joka olet metsäöljyypuu, olet oksastettu oikeiden oksien joukkoon ja olet päässyt niiden kanssa osalliseksi öljyypuun mehevästä juuresta," 11:17

Vertaus, kuvakieli on Jer.11:16 ja kuvaa Jumalan suunnitelmaa nykyajassa ja tulevaisuudessa. Siinä Israelia verrataan öljyypuuhun, joka on kerran kantanut hyvää hedelmää. Nyt kansa on synnin turmelema ja kypsä tuomittavaksi. Metsäöljyypuu on pakanakansat.

Taitetut pois - merkitsee samaa kuin jakeessa 15 hylätyt. Metsäpuun oksat, jotka oksastetaan Israel öljyypuuhun, ovat pakanoita.

Tavallisesti hyvästä puusta otettiin verso, oksa, joka oksastettiin nuoreen puuhun, jotta se kantaisi hyvää hedelmää. Ja tässä apostoli kirjoittaa päinvastaisesta tapauksesta. Jumalan armo voi toimia vasten luontoa. (Jae 24)

"Mitä tekee Minun rakkaani Minun temppelissäni? Juoniako punoo? Ottavatko mahtimiehet, ottaako uhriliha sinusta pois pahuutesi - silloin sinä riemuitsisit!

'Vihreä öljyypuu, ihana, kaunishedelmäinen' - sillä nimellä Herra sinua kutsui. Suuren jylinän pauhatessa Hän sytytti sen tuleen, ja sen oksat turmeltuivat.

Ja Herra Sebaot, joka sinut istutti, on päättänyt sinun osaksesi onnettomuuden Israelin heimon ja Juudan heimon pahuuden tähden, jota he ovat harjoittaneet ja jolla ovat vihoittaneet Minut, polttamalla uhreja Baalille." Jer.11:15-17

"Muistakaa sentähden, että te ennen, te lihanne puolesta pakanat, jotka olette saaneet ympärileikkaamattomien nimen niiltä, joita, lihaan käsillä tehdyn ympärileikkauksen mukaisesti, sanotaan ympärileikatuiksi - että te siihen aikaan olitte ilman Kristusta, olitte vailla Israelin kansalaisoikeutta ja vieraat lupauksen liitoille, ilman toivoa ja ilman Jumalaa maailmassa;" Ef.2:11-13

"niin älä ylpeile oksien rinnalla; mutta jos ylpeilet, niin et sinä kuitenkaan kannata juurta, vaan juuri kannattaa sinua." 11:18

Armon ja uskon laki tekee kaiken ylpeilyn mahdottomaksi. Jumala ei säästä näitä uusia metsäöljypuun viljejä oksia enempää kuin Hän säästi siinä aikaisemmin olleita luonnollisia jaloon öljypuun oksia. Pakanoiden ei siis tulisi milloinkaan ylpeillä juutalaisten rinnalla. Armo on annettu meille, jotta olisimme kiitollisia ja Hänelle kiitokseksi, eikä sen tähden, että meillä olisi jotakin kerskaamista.

”Sinä kaiketi sanonet: ”Ne oksat taitettiin pois, että minut oksastettaisiin.” 11:19

Juutalaiset taitettiin pois epäuskon tähden (Jae 24), ja uskovat pakanat oksastettiin uskon kautta jaloon Israel öljypuuhun. Tämä ei tulisi antaa minkäänlaista aihetta ylimielisyyteen.

Tässä tuomittu ylpeily on sellaista ylimielisyyttä ja omavanhurskautta, jota jotkut pakanauskovat osoittivat ajatellessaan etuoikeutettua asemaansa Jumalan valtakunnassa. Siihen sisältyi juutalaisvastaisuus ja halveksiminen, eikä tällaista valitettavasti ole vaikea löytää kirkkohistoriasta - antisemitismi.

”Oikein; epäuskonsa tähden ne taitettiin pois, mutta sinä pysyt uskosi kautta. Älä ole ylpeä, vaan pelkää.” 11:20

Ydin kysymys on uskosta ja epäuskosta. Juutalaisia ei leikattu pois sen takia, että he olisivat olleet alempiarvoisia. Pakanoita ei myöskään hyväksytty sen takia, että he olisivat olleet jonkinlaisessa erityisasemassa. Hylkääminen johtui epäuskosta ja hyväksyminen uskosta. Uskomisen merkitsee luottamista, tottelemista ja turvaamista Jumalan armoon. Siihen sisältyy sekä kuuliaisuus että alistuminen oikean auktoriteetin alle eli se on oikea nöyryys.

Tässä on päätarkoituksena väärän ylpeyden oikaiseminen.

Oikea Jumalan pelko on erinomainen keino ylpeyttä vastaan ja epäusko on luottamuspulaa, uskon puutetta.

Ylpeys voi esiintyä hyvin monenlaisessa ilmentymässä; älynpalvojat, ruumiin palvojat, vallan himoiset, asemasta ylpeily, kyvykkyydestä ylpeily ja hyvin vaarallinen armosta ylpeily.

Jumala on ylpeitä vastaan, mutta nöyrille Hän antaa armon.

”Onnellinen se ihminen, joka aina on aralla tunnolla; mutta joka sydämensä paaduttaa, se onnettomuuteen lankeaa.” Snl.28:14

”Minun käteni on kaikki nämä tehnyt, ja niin ovat kaikki nämä syntyneet, sanoo Herra. Mutta Minä katson sen puoleen, joka on nöyrä, jolla on särjetty henki ja arka tunto Minun Sanani edessä.” Jes.66:2

”Sentähden, joka luulee seisovansa, katsokoon, ettei lankea.” 1.Kor.10:12

”Sillä jos Jumala ei ole säästänyt luonnollisia oksia, ei Hän ole säästävä sinuakaan.” 11:21

Kaikki ihmiset ovat samanarvoisia sekä pelastuksen että hylkäämisen suhteen, sillä Jumala ei katso henkilöön. Hän on äärettömän puolueeton. Sen, joka luulee seisovansa, on syytä varoa, ettei lankea. Hylätyt ja pois taitetut olivat luonnollisia oksia ja kuuluivat jaloon Israel öljypuuhun, mutta heidän langetessaan epäuskoon Jumala ei säästänyt heitä. Asiassa ei auttanut heidän laaja ja pitkäaikainen kokemuksensa eikä se, että heidän esi-isänsä olivat olleet uskollisia.

”Sillä ei Jumala säästänyt enkeleitä, jotka syntiä tekivät, vaan syöksi heidät syvyyteen, pimeyden kuiluihin, ja hylkäsi heidät tuomiota varten säilytettäväksi.

Eikä Hän säästänyt muinaista maailmaa, vaikka varjelikin Nooan, vanhurskauden saarnaajan, ynnä seitsemän muuta, vaan antoi vedenpaisumuksen tulla jumalattomain maailman päälle. Ja Hän poltti poroksi Sodomian ja Gomorran kaupungit ja tuomitsi ne häviöön, asettaen ne varoitukseksi niille, jotka vastedes jumalattomasti elävät.

Kuitenkin hän pelasti hurskaan Lootin, jota rietasten vaellus irstaudessa vaivasi; sillä asuessaan heidän keskuudessaan tuo hurskas mies kiusaantui hurskaassa sielussaan joka päivä heidän pahain tekojensa tähden, joita hänen täytyi nähdä ja kuulla.

Näin Herra tietää pelastaa jumaliset kiusauksesta, mutta tuomion päivään säilyttää rangaistuksen alaisina väärät, ja varsinkin ne, jotka lihan jäljessä kulkevat saastaisissa himoissa ja ylenkatsovat herrauden. Nuo uhkarohkeat, itserakkaat eivät kammo herjata henkivaltoja, vaikka enkelitkään, jotka väkevyydeltään ja voimaltaan ovat suuremmat, eivät lausu heitä vastaan herjaavaa tuomiota Herran edessä." 2.Piet.2:4-11

"Katso siis Jumalan hyvyttä ja ankaruutta: Jumalan ankaruutta langenneita kohtaan, mutta Hänen hyvyttänsä sinua kohtaan, jos Hänen hyvydessänsä pysyt; muutoin sinutkin hakataan pois." 11:22
Apostoli muistuttaa ja varoittaa hyvin vakavasti Jumalan valtasuuruudesta ja siitä vaarasta, joka liittyy Jumalan tahdon uhmaamiseen. Jumalan ankaruus ilmeni siinä, miten Hän suhtautui omaan kansaansa ja joka herätti pelkoa pakanoissa.

"Minä olen totinen Viinipuu, ja minun Isäni on Viinitarhuri. Jokaisen oksan Minussa, joka ei kannu hedelmää, Hän nostaa; ja jokaisen, joka kantaa hedelmää, Hän puhdistaa, että se kantaisi runsaamman hedelmän. (Alkutekstin mukaan nostaa, kohottaa, ottaa pois)
Te olette jo puhtaat sen Sanan tähden, jonka Minä olen teille puhunut. Pysykää Minussa, niin Minä pysyn teissä. Niinkuin oksa ei voi kantaa hedelmää itsestään, ellei se pysy Viinipuussa, niin ette tekään, ellette pysy Minussa.
Minä olen Viinipuu, te olette oksat. Joka pysyy Minussa ja jossa Minä pysyn, se kantaa paljon hedelmää; sillä ilman Minua te ette voi mitään tehdä.
Jos joku ei pysy Minussa, niin hänet heitetään pois niinkuin oksa, ja hän kuivettuu; ja ne kootaan yhteen ja heitetään tuleen, ja ne palavat." Joh.15:1-6

"Mutta nuo toisetkin, jos eivät jää epäuskoonsa, tulevat oksastettaviksi, sillä Jumala on voimallinen oksastamaan ne jälleen." 11:23
Apostoli palaa uudelleen juutalaisten kääntymykseen ja tämän perustaksi hän mainitsee Jumalan Voiman. Jumala ei pakota ketään pelastukseen ja tätä korostaa - jos eivät jää epäuskoonsa. Heillä on siis mahdollisuus vastustaa Jumalan Pyhää Henkeä. Mutta elleivät he vastusta, Jumala on antava heillekin iankaikkisen elämän. Kukaan ei itse asiassa voi rajoittaa Jumalaa. Hän voi jopa vapauttaa paatuneenkin, mihin kukaan muu ei pysty. Kaikki on mahdollista Jumalalle.
"Vielä tänäkin päivänä, kun Moosesta luetaan, on peite heidän sydämensä päällä; mutta kun heidän sydämensä kääntyy Herran tykö, otetaan peite pois." 2.Kor.3:15-16

"Sillä jos sinä olet leikattu luonnollisesta metsäöljyjuusta ja vasten luontoa oksastettu jaloon öljyjuuhun, kuinka paljoa enemmän nämä luonnolliset oksat tulevat oksastettaviksi omaan öljyjuuhunsa!" 11:24

Jumala tulee saattamaan oman kansansa ennalleen. Tuntuu luonnollisemmalta kuin että Hän oksastaa pakanat. Pakanauskova taitetaan puusta, joka on luonnostaan villi ja oksastetaan vastoin luontoa jaloön Israel puuhun. Tätä luonnonvastaista menettelyä ajatellen on varsin kohtuullista sanoa: Kuinka paljoa enemmän juutalaiset tulevatkaan oksastettaviksi omaan öljypuuhunsa! Hehän kuuluvat luonnostaan jaloön Israel puuhun. Apostoli herättelee tulevaisuuden toivoa, jolloin juutalaiset tulevat kääntymään. He ottavat vielä vastaan Jeesuksen Vapahtajana ja Messiaana. Niin juutalaiset kuin pakanatkaan eivät voi omista lähtökohdistaan käsin vaatia Jumalalta mitään. Hän antaa kaiken armosta, kaikki on sulaa Jumalan armoa.

Israel on pelastuva; 11:25-32

"Sillä minä en tahdo, veljet - ettette olisi oman viisautenne varassa - pitää teitä tietämättöminä tästä salaisuudesta, että Israelia on osaksi kohdannut paatumus - hamaan siihen asti, kunnes pakanain täyteys on sisälle tullut, ja niin kaikki Israel on pelastuva, niinkuin kirjoitettu on: "Siionista on tuleva Pelastaja, Hän poistaa jumalattoman menon Jaakobista. Ja tämä on oleva Minun liittoni heidän kanssaan, kun Minä otan pois heidän syntinsä."

Evankeliumin kannalta he kyllä ovat vihollisia teidän tähtenne, mutta valinnan kannalta he ovat rakastettuja isien tähden.

Sillä ei Jumala armolahjojansa ja kutsumistansa kadu.

Samoin kuin te ennen olitte Jumalalle tottelemattomia, mutta nyt olette saaneet laupeuden näiden tottelemattomuuden kautta, samoin nämäkin nyt ovat olleet tottelemattomia, että myös he teille tulleen armahtamisen kautta nyt saisivat laupeuden.

Sillä Jumala on sulkenut kaikki tottelemattomuuteen, että Hän kaikkia armahtaisi." 11:25-32

"Sillä minä en tahdo, veljet - ettette olisi oman viisautenne varassa - pitää teitä tietämättöminä tästä salaisuudesta, että Israelia on osaksi kohdannut paatumus - hamaan siihen asti, kunnes pakanain täyteys on sisälle tullut," 11:25

Täyteys - täyte, täytetilkkku, täysiluku; täyteys; täyttyminen, täyttymys ja tästä tulee verbi "pleroo", joka on täyttää, tehdä täydelliseksi, ja nimisana täysi, täynnä eli sitä käytetään merkityksessä siitä, mikä täyttää jonkin tilan; ei siis missään nimessä täysi luku, joka on harhaan johtava tulkinta käännöksessä.

11:25 "...so lange, bis die Fülle der Heiden eingegangen sei"

Luther 1540

"..kunnes pakanain täyteys on sisälle tullut,"; Biblia; Novum Testamentum

Jumalan on kaikki täyteys ja Hän kykenee antamaan täyteydestään sille, joka on vastaan ottanut Herran Jeesuksen ja Hän on tämän jumalallisen täyteen välittäjä. "Sillä Jumala näki hyväksi, että kaikki täyteys Hänessä asuisi." Kol.1:19

"Ja Hänen täyteydestään me kaikki olemme saaneet armoa, armon päälle".

Joh.1:16 Ja tämä kirkkauden täyteys sisältää armoa ja totuutta.

Paavali rukoili Efeson uskovien puolesta, että he tulisivat täyteen Jumalan kaikkea täyteyttä ja oppisivat tuntemaan Hänen rakkautensa mittasuhteet.

Lahjoittaessaan uskoville pelastuksen täyteen, Jumala tarkoittaa, että he olisivat armollisia ja totuudellisia ja rakkaudessa ja kasvaisivat

kaikin tavoin Häneen, joka on seurakunnan Pää. Seurakunta, Hänen ruumiinsa on Hänen täyteytensä, Hänen, joka kaikki kaikissa täyttää. Tässä ovat vastakkain Israelin vajuus ja Jumalan seurakunnan täyteys. Ja tässä jakeessa 25 puhutaan siis pakanain täyteydestä, ei siis täydestä luvusta, joka johtaa harhaan, ja josta on rakennettu kauhea oppi, että kun viimeinen pakana on tullut sisälle Jumalan valtakuntaan - Jeesus tulee takaisin. Tämä ei myöskään tarkoita kaikkia pakanoita, vaan täysilukuista pakanain joukkoa, jotka antavat pelastaa itsensä tässä armon ajassa, jolloin evankeliumia julistetaan.

Tästä salaisuudesta - Uskovat eivät saisi olla tietämättömiä tästä salaisuudesta. Se on ollut kätkeytyneenä, mutta joka on nyt paljastettu evankeliumin kautta. Evankeliumin salaisuus, Jeesus Kristus, on ollut salattuna Jumalan luona, kunnes se ilmoitettiin Jeesuksen elämässä, kuolemassa ja ylösnousemisessa. Ja apostoli viittaa tässä Israelin lopulliseen ennalleen saattamiseen. Israelia on kohdannut paatumus aina siihen aikaan asti, kunnes pakanoiden täyteys on tullut sisälle Jumalan valtakuntaan ja tämä pitäisi herättää Israelissa kateutta. (Jae 11-12) Israelin vajuus kestää niin kauan, kunnes Jumala kääntyy jälleen Israelin puoleen ja silloin Israel tullaan asettamaan kansojen pääksi. Lopuksi pakanoita varoitetaan ylpeydestä, ja varoitetaan luottamasta omaan viisauteensa.

"ja he kaatuvat miekan terään, heidät viedään vangeiksi kaikkien kansojen sekaan, ja Jerusalem on oleva pakanain tallattavana, kunnes pakanain ajat täyttyvät." Luuk.21:24

"Minulla on myös muita lampaita, jotka eivät ole tästä lammastarhasta; myös niitä tulee Minun johdattaa, ja ne saavat kuulla Minun ääneni, ja on oleva yksi lauma ja yksi Paimen." Joh.10:16

"ja niin kaikki Israel on pelastuva, niinkuin kirjoitettu on: "Siionista on tuleva Pelastaja, Hän poistaa jumalattoman menon Jaakobista." 11:26 Tässä lainataan Jes.59:20s., jossa ennustetaan juutalaisten kääntymys, hengellisestä uudistamisesta, niistä jotka synneistään, epäuskostaan kääntyvät Jumalan puoleen. Paavali oli saanut tästä ilmestyksen, mutta hän pystyi osoittamaan sen todeksi myös Kirjoitusten perusteella. Kun he tekevät parannuksen, he uskovat myös evankeliumin. Herra tulee maan laillisena Tuomarina Herran päivänä pakanakansoille, mutta Jerusalemille Hän tulee Lunastajana, ja niille Jaakobissa, jotka synnistä kääntyvät.

"Ja Herra hajottaa teidät kansojen sekaan, ja ainoastaan vähäinen joukko teitä on jäävä niiden pakanakansojen keskelle, joiden tykö Herra teidät kuljettaa. Ja siellä te palvelette jumalia, jotka ovat ihmiskätten tekoa, puuta ja kiveä, jotka eivät näe eivätkä kuule, eivät syö eivätkä hajua tunne.

Mutta sitten sinä siellä etsit Herraa, sinun Jumalaasi, ja sinä löydät Hänet, kun kysyt Häntä kaikesta sydämestäsi ja kaikesta sielustasi. Kun olet ahdistuksessa ja kaikki tämä kohtaa sinua aikojen lopussa, niin sinä palajat Herran, sinun Jumalasi, tykö ja kuulet Hänen ääntänsä. Sillä Herra, sinun Jumalasi, on laupias Jumala. Hän ei jätä sinua eikä hukuta sinua; Hän ei unhotta sinun isiesi kanssa tekemäänsä liittoa, jonka Hän on heille valalla vahvistanut." 5.Moos.4:27-31

"Jerusalem, Jerusalem, sinä, joka tapat profeetat ja kivität ne, jotka ovat sinun tykösi lähetetyt, kuinka usein Minä olenkaan tahtonut koota

sinun lapsesi, niinkuin kana kokoaa poikansa siipiensä alle! Mutta te ette ole tahtoneet.

Katso, 'teidän huoneenne on jäävä hyljättyksi'. Sillä Minä sanon teille: tästedes te ette näe Minua, ennenkuin sanotte: 'Siunattu olkoon Hän, joka tulee Herran Nimeen'." Matt.23:37-39

"Ja Hän puki yllensä vanhurskauden kuin rintahaarniskan ja pani pelastuksen kypärin päähänsä, Hän puki koston vaatteet puvuksensa ja verhoutui kiiivauteen niinkuin viittaaan.

Tekojen mukaan Hän maksaa palkan: vihan vastustajillensa, koston vihollisillensa; merensaarille Hän kostaa.

Ja päivän laskun äärillä he pelkäävät Herran Nimeä ja päivän koittamalla Hänen kunniaansa. Sillä se tulee kuin padottu virta, jota Herran Henki ajaa eteenpäin.

Mutta Siionille se tulee Lunastajana, niille Jaakobissa, jotka synnistä kääntyvät, sanoo Herra." Jes.59:17-20

"Oi, että Israelin pelastus tulisi Siionista! Kun Herra kääntää kansansa kohtalon, silloin Jaakob riemuitsee, Israel iloitsee." Ps.14:7

"Ja tämä on oleva Minun liittoni heidän kanssaan, kun Minä otan pois heidän syntinsä." 11:27

Tässä lainataan Septuagintasta kohtaa Jes.27:9 ja 59:20-21 ja kerrotaan Lunastajan ilmestymisestä Israelille. Jumala tekee uuden liiton Hänestä luopuneen kansan kanssa. Liitto merkitsee sitä, että Hän ottaa pois heidän syntinsä. Laki kirjoitetaan Pyhässä Hengessä heidän sydämiinsä ja he noudattavat sitä, ei vain siksi, että laki vaatii sitä, vaan armon pohjalta ja koska he itse tahtovat totella Jumalaa.

Rakkaus Jumalaan on se, että pidämme Hänen käskynsä. Vrt. Jer.31:31-34

"Sentähden sovitetaan Jaakobin pahat teot sillä, ja se on hänen syntiensä poistamisen täysi hedelmä, että hän tekee kaikki alttarikivet rikottujen kalkkikivien kaltaisiksi: eivät kohoa enää asera-karsikot eivätkä auringonpatsaat." Jes.27:9

"Mutta Siionille se tulee Lunastajana, niille Jaakobissa, jotka synnistä kääntyvät, sanoo Herra.

Ja tämä on Minun liittoni heidän kanssansa, sanoo Herra: minun Henkeni, joka on sinun päälläsi, ja Minun Sanani, jonka Minä suuhusi panen, eivät väisty sinun suustasi, eivät lastesi suusta eivätkä lastesi lasten suusta, sanoo Herra, nyt ja iankaikkisesti." Jes.59:20-21

"Evankeliumin kannalta he kyllä ovat vihollisia teidän tähtenne, mutta valinnan kannalta he ovat rakastettuja isien tähden." 11:28

Kansana Israel on valittu isien tähden, mutta pelastuksen kannalta heillä on sama tie kuin pakanoillakin - Jeesus Kristus. Jumala ei tule koskaan peruuttamaan tätä valintaa - Aabrahamin, Iisakin ja Jaakobin Jumala. Isät - patriarkkoja ja Jumala on sitoutunut kansaansa ja on uskollinen. Jumala oli antanut lupaukset ja liitot isille, ja koska Hän rakasti kansaansa.

"Ja nyt, Israel, mitä Herra, sinun Jumalasi, sinulta muuta vaatii, kuin että pelkää Herraa, sinun Jumalaasi, että aina vaellat Hänen teitensä ja rakastat Häntä, ja että palvelet Herraa, sinun Jumalaasi, kaikesta sydämestäsi ja kaikesta sielustasi, noudattaen Herran käskyjä ja säädöksiä, jotka Minä sinulle tänä päivänä annan, että menestyisit. Katso, taivaat ja taivasten taivaat, maa ja kaikki, mitä siinä on, ovat Herran, sinun Jumalasi.

Mutta ainoastaan sinun isiisi Herra mielistyi ja rakasti heitä; ja Hän valitsi omikseen heidän jälkeläisensä, Hän valitsi teidät kaikista kansoista, niinkuin yhä vielä on.

Ympärileikatkaa sentähden sydämenne älkääkä olko enää niskureita.”
5.Moos.10:12-16

”Sillä ei Jumala armolahjojansa ja kutsumistansa kadu.” 11:29

Kirjaimellisesti tämä tarkoittaa Israelin valintaa, jota Hän ei koskaan peruuta. Jumala, joka itse on muuttumaton, ei milloinkaan kadu antamiaaan lupauksia. Hän ei koskaan muuta suunnitelmiaan. Ja tässä puhutaan myös Aabrahamille ja hänen jälkeläisilleen antamasta lupauksesta ja kutsusta. Hän ei kadu ja peru sanojaan, vaan on totinen Jumala, joka ei valhettele. ”Ei Jumala ole ihminen, niin että Hän valhettelisi, eikä ihmislapsi, että Hän katuisi. Sanoisiko Hän jotakin eikä sitä tekisi, puhuisiko jotakin eikä sitä täyttäisi?” 4.Moos.23:19

”En minä liittoani riko, enkä muuta sitä, mikä on Minun huuliltani lähtenyt.

Minä olen kerran vannonut pyhyyteni kautta, ja totisesti, Minä en Daavidille valhettele: 'Hänen jälkeläisensä pysyvät iankaikkisesti, ja Hänen valtaistuimensa on Minun edessäni niinkuin aurinko, se pysyy lujana iankaikkisesti niinkuin kuu.

Ja Todistaja pilvissä on uskollinen'.” Sela.” Ps.89:35-38

”Samoin kuin te ennen olitte Jumalalle tottelemattomia, mutta nyt olette saaneet laupeuden näiden tottelemattomuuden kautta,” 11:30

Tottelemattomuus ei ole jonkin tietyn kansan erityispiirre, vaan se on luonteenomaista kaikille niin juutalaisille kuin pakanoillekin. Siksi molemmat tarvitsevat Hänen armoaan ja laupeutta ja saavatkin sen jakeessa 32. Jumala on osoittanut pakanoille suurta armoaan ja silloin on luonnollista, että Hän armahtaa samalla tavalla juutalaisiakin.

”samoin nämäkin nyt ovat olleet tottelemattomia, että myös he teille tulleen armahtamisen kautta nyt saisivat laupeuden.” 11:31

Sen, mitä Jumala on tehnyt pakanoille, Hän on tekevä juutalaisillekin, sillä Jumala ei katso henkilöön. Pakanat saivat Jumalalta armahduksen kääntyessään Hänen puoleensa ja uskossaan Herraan Jeesuskeen. Juutalaisten on kuljettava samaa pelastuksen tietä. Jos he sen tekevät, tulos on oleva sama kuin pakanoiden kohdalla.

”Sillä Jumala on sulkenut kaikki tottelemattomuuteen, että Hän kaikkia armahtaisi.” 11:32

Kaikki - käsittää koko ihmiskunnan. Niinpä koko ihmiskunta on sisällytetty Jumalan pelastussuunnitelmaan. Kaikilla on kuitenkin mahdollisuus hylätä Jumalan pelastustarjous ja vastata Hänelle kieltävästi tai jättää vastaamatta eli olla hengellisesti välinpitämätön. Jumala voi armahtaa kaikkia, ei kuitenkaan tarkoita maailman pelastumista eikä maailman laajuista pelastumista. Se merkitsee sitä, että evankeliumi on kaikkia varten, koska kaikki ovat syntiä tehneet ja kaikki tarvitsevat Kristusta.

”Sillä se on hyvää ja otollista Jumalalle, meidän Vapahtajallemme, joka tahtoo, että kaikki ihmiset pelastuisivat ja tulisivat tuntemaan totuuden.” 1.Tim.2:3-4

Jumala on Kaikkivaltias - Jumalan kunnia 11:33-36

"Oi sitä Jumalan rikkauden ja viisauden ja tiedon syvyyttä! Kuinka tutkimattomat ovat Hänen tuomionsa ja käsittämättömät Hänen tiensä! Sillä kuka on tuntenut Herran mielen? Tai kuka on ollut Hänen neuvonantajansa?

Tai kuka on ensin antanut Hänelle jotakin, joka olisi tälle korvattava? Sillä Hänestä ja Hänen kauttansa ja Häneen on kaikki; Hänelle kunnia iankaikkisesti! Amen." 11:33-36

"Oi sitä Jumalan rikkauden ja viisauden ja tiedon syvyyttä! Kuinka tutkimattomat ovat Hänen tuomionsa ja käsittämättömät Hänen tiensä!" 11:33

Tähän apostoli päättää kirjeen opillisen osan ja päättää sen Jumalan ja Hänen viisautensa kunniaan ja ylistykseen.

Jumalan tuomiot ovat vanhurskaita ja tutkimattomia. Kukaan ei ole pystynyt selvittämään niitä pohjia myöten, eikä ole saanut selville kaikkia Hänen tekojaan. Hän jättää jälkensä historiaan, mutta Hän toimii myös sellaisella tavalla, ettei kukaan saa selville, miten Hän on menetellyt, eikä myöskään sitä, miksi Hän menetteli juuri niin. Jumalan tuomioissakin ja toimintatavoissa näkyy Hänen tutkimaton viisautensa.

"Suuret ja tutkimattomat ovat Sinun tuomiosi." Viis.17:1

"Mutta jospa Jumala puhuisi ja avaisi huulensa sinua vastaan ja ilmaisisi sinulle viisauden salaisuudet, että Hänellä on ymmärrystä monin verroin! Silloin huomaisit, että Jumala on painanut unhoon montakin pahaa tekoasi. Sinäkö käsittäisit Jumalan tutkimattomuuden, tahi pääsisit Kaikkivaltiaan täydellisyydestä perille?

Se on korkea kuin taivas - mitä voit tehdä, syvempi kuin tuonela - mitä voit ymmärtää? Se on pitempi kuin maa ja laveampi kuin meri.

Jos Hän liittää paikalle ja vangitsee ja kutsuu oikeuden kokoon, niin kuka voi Häntä estää?" Job.11:5-10

"Sillä kuka on tuntenut Herran mielen? Tai kuka on ollut Hänen neuvonantajansa?" 11:34

Tässä lainataan Jes.40:13 Septuagintan mukaan. Hebrean kielinen versio on: "Kuka on mitannut Henkeä?" Sama lainaus on vielä 1.Kor.2:16.

Henki ja mieli tavallisesti eivät käsitteinä merkitse samaa, mutta apostolin johtopäätös on oikea. Kukaan ei täysin ymmärrä Henkeä ja sen tähden kukaan ei myös tunne Herran mieltä.

"Sillä kuka ihminen tuntee Jumalan aivoitukset, taikka kuka voi tutkia, mitä Herra tahtoo?

Kuka tuntee Sinun aivoituksesi, ellet Sinä anna viisautta ja lähetä Pyhää Henkeäsi korkeudesta?" Viis.9:13,17

"Katso, Jumala on korkea, valliten Voimassansa; kuka on Hänen kaltaisensa opettaja?

Kuka määrää Hänen tiensä, ja kuka sanoo: 'Sinä teit väärin'?

Muista sinäkin ylistää Hänen töitensä, joiden kiitosta ihmiset veisaavat; kaikki ihmiset ihailevat niitä, kuolevaiset katselevat niitä kaukaa."

Job.36:22-25

"Kuinka suuret ovat Sinun tekosi, Herra! Sinun ajatuksesi ovat ylen syvät. Järjetön mies ei tätä ymmärrä, eikä sitä älyä tomppeli." Ps.92:6-7

"Tai kuka on ensin antanut Hänelle jotakin, joka olisi tälle korvattava?" 11:35

Tässä tarkoitetaan Jumalan rikkauden syvyyttä.

Kukaan ei ole milloinkaan antanut Jumalalle mitään, minkä perusteella Hän olisi velvollinen tekemään jotakin vastapalveluksi. Jos niin olisi ollut, se tarkoittaa, että pelastus omien tekojen avulla olisi mahdollinen. Jumala ei koskaan ole riistänyt keneltäkään mitään, koska Hän ei ole ollut kenellekään velkaa. Niinpä Häntä ei myös voida syyttää epäoikeudenmukaisuudesta.

Lainaus on Job.41:2: "Kuka on Minulle ensin antanut jotakin, joka Minun olisi korvattava? Mitä kaiken taivaan alla on, se on Minun."

"Sillä Hänestä ja Hänen kauttansa ja Häneen on kaikki; Hänelle kunnia iankaikkisesti! Amen." 11:36

Kaikki Hänen tekonsa ylistävät Häntä!

Hänestä - kuvaa Jumalaa suurena alkulähteenä.

Hänen kauttaan - ilmaisee, että Hän on tekijä, eikä Hän tarvitse kenenkään apua toteuttaakseen aivoituksensa.

Hänen - Hän on kaiken laillinen omistaja. Luodun lopullinen päämäärä ei mitenkään voi olla hän itse. Sillä, joka on sen luonut, on siihen omistusoikeuskin. Jumala on kaiken Luoja ja kaiken täydelliseksi tekijä; siksi kaikki kunnia kuuluu Hänelle!

"Sillä Hänestä ja Hänen kauttansa ja Häneen on kaikki; Hänelle kunnia iankaikkisesti! Amen."

Herran Jeesuksen Kristuksen armo olkoon kaikkien teidän kansanne! Amen

PAAVALIN KIRJE ROOMALAISILLE; LUKU 12 - RAKKAUDEN KEHOTUS

Armo teille ja rauha Jumalalta, meidän Isältämme ja Herralta Jeesukselta Kristukselta!

Vaeltaminen uudessa elämässä uuden luomuksen mukaan, arvollisesti (2.Tess.2:9-13)

Antakaa ruumiinne uhriksi Jumalalle; 12:1-2

Palvelkaa kaikkia rakkaudella; 12:3-21

"Niin minä Jumalan armahtavan laupeuden kautta kehoitan teitä, veljet, antamaan ruumiinne eläväksi, pyhäksi, Jumalalle otolliseksi uhriksi; tämä on teidän järjellinen jumalanpalveluksenne.

Älkääkä mukautuko tämän maailmanajan mukaan, vaan muuttukaa mielenne uudistuksen kautta, tutkiaksenne, mikä on Jumalan tahto, mikä hyvää ja otollista ja täydellistä." 12:1-2

"Niin minä Jumalan armahtavan laupeuden kautta kehoitan teitä, veljet, antamaan ruumiinne eläväksi, pyhäksi, Jumalalle otolliseksi uhriksi; tämä on teidän järjellinen jumalanpalveluksenne." 12:1

Jumala ei pakota, vaan Hän kehottaa isällisellä rakkaudellaan omia lapsiaan apostoli Paavalin kautta uskon kuuliaisuuteen.

Anteeksiantamuksen, armahduksen saanut kokee kiitollisuutta Jumalaa kohtaan ja alkaa rakastaa Jumalan antamalla rakkaudella Jumalaa ja lähimmäisiään, sekä noudattamaan Herramme käskyjä.

Apostoli opettaa tässä Roomalaiskirjeessä, kuinka Jumalan armo ilmeni pyhänä vaelluksena. Apostolin opetus ja kehotus eivät tähdänneet vain älyllisen tiedon antamiseen, vaan myös käytännön kuuliaisuuteen ohjaamiseen.

Jeesuksen Herraksi tunnustaminen merkitsee Jumalaan luottamista, palvelemista ja kuuliaisuutta, sekä alamaisuutta Kuninkaalle.

"Älkääkä mukautuko tämän maailmanajan mukaan, vaan muuttukaa mielenne uudistuksen kautta, tutkiaksenne, mikä on Jumalan tahto, mikä hyvää ja otollista ja täydellistä." 12:2

Maaailman voima on sen pimeydessä ja epäuskossa. Maaailma on eksyksissä. Epäusko on sokeutta ja eksyttää.

Mikäli tämän maailman henkeä on uskovassa tai seurakunnassa, niin hän ei kykene näkemään asioita Jumalan valossa. Pyhä Henki on ainut, joka antaa valon, ja joka voi avata sydämen silmät näkemään ja korvan kuulemaan sekä ymmärryksen ymmärtämään; mikä on maailmasta ja mikä Jumalasta.

Herramme risti poistaa kirouksen uskovasta, mutta ei maailmasta. Risti, joka sovittaa ja maailma joka ristiinnaulitsi Jeesuksen, hyväksytään, mutta risti, joka ristiinnaulitsee minulle maailman kirottuna, on monelle vieras. Olkoon ruokanamme Taivaallisen Isän tahto!

"Ennen te olitte pimeys, mutta nyt te olette valkeus Herrassa. Vaeltakaa valkeuden lapsina - sillä kaikkalainen hyvyys ja vanhurskaus ja totuus on valkeuden hedelmä - ja tutkikaa, mikä on otollista Herralle; älköönkä teillä olko mitään osallisuutta pimeyden hedelmättömiin tekoihin, vaan päinvastoin nuhdelkaakin niistä."

"Miehet, rakastakaa vaimojanne, niinkuin Kristuskin rakasti seurakuntaa ja antoi itsensä alttiiksi sen edestä, että Hän sen pyhittäisi, puhdistaa sen, vedellä pesten, Sanan kautta, saadakseen asetetuksi eteensä kirkastettuna seurakunnan, jossa ei olisi tahraa eikä ryppyä eikä mitään muuta sellaista, vaan joka olisi pyhä ja nuhteeton."

Ef.5:8-11,25-27

Palvelkaa kaikkia rakkaudella; 12:3-21

"Sillä sen armon kautta, mikä minulle on annettu, minä sanon teille jokaiselle, ettei tule ajatella itsestensä enempää, kuin ajatella sopii, vaan ajatella kohtuullisesti, sen uskonmäärän mukaan, minkä Jumala on kullekin suonut.

Sillä niinkuin meillä yhdessä ruumiissa on monta jäsentä, mutta kaikilla jäsenillä ei ole sama tehtävä, niin me, vaikka meitä on monta, olemme yksi ruumis Kristuksessa, mutta itse kukin olemme toistemme jäseniä; ja meillä on erilaisia armolahjoja sen armon mukaan, mikä meille on annettu; jos jollakin on profetoimisen lahja, käytäköön sitä sen mukaan, kuin hänellä uskoa on; jos virka, pidäköön virastaan vaarin; jos joku opettaa, olkoon uskollinen opettamisessaan; jos kehoittaa, niin kehoittamisessaan; joka antaa, antakoon vakaasta sydäimestä; joka on johtaja, johtakoon toimillisesti; joka laupeutta harjoittaa, tehköön sen iloiten." 12:3-8

"Sillä sen armon kautta, mikä minulle on annettu, minä sanon teille jokaiselle, ettei tule ajatella itsestensä enempää, kuin ajatella sopii, vaan ajatella kohtuullisesti, sen uskonmäärän mukaan, minkä Jumala on kullekin suonut." 12:3

"Mutta itse kullekin meistä on armo annettu Kristuksen lahjan mitan mukaan." Ef.4:8

Apostoli kehottaa kohtuullisuuteen, ja että me kaikki rakentuisimme Hänen pappeinaan Jumalan armon varaan. Jumalan lahjana saatu uskokaan ei saa olla ylpeilyn kohde, sillä jokaiselle omalleen Hän on antanut yhtä kalliin uskon Voimansa kautta. Jumala on uskon alueella äärettömän puolueeton, vaikkakin on antanut toisille suuremman uskon. Jumalan valtakunta ei ole demokraattinen tasavalta, vaan kuningaskunta. Hän on antanut oikeuden mukaisesti jokaiselle uskon määrän uskoa ja lisäksi Hän rukoilee puolestamme, ettei meidän uskomme raukeaisi tyhjiin. Hän on uskon alkaja, ylläpitäjä ja sen täyttäjä.

"Sillä niinkuin meillä yhdessä ruumiissa on monta jäsentä, mutta kaikilla jäsenillä ei ole sama tehtävä, niin me, vaikka meitä on monta, olemme yksi ruumis Kristuksessa, mutta itse kukin olemme toistemme jäseniä;" 12:4-5

Yksi ruumis - yksi seurakunta, monta jäsentä

Uudestisyntymisessä Herra Jeesus on jokaisen lapsensa kastanut Hengessä ruumiinsa jäseneksi.

"Paavali, Jeesuksen Kristuksen palvelija, kutsuttu apostoli, erotettu julistamaan Jumalan evankeliumia.. kaikille, Roomassa oleville Jumalan rakkaille, kutsutuille pyhille." Room.1:1-7

"Ja kaikki, jotka uskoivat olivat yhdessä ja pitivät kaikkea yhteisenä." Apt.2:44

"He pysyivät keskinäisessä yhteydessä ja heillä oli yksi sydän ja yksi sielu."

Apostoli Paavalin mukaan, ihminen, joka on vastaan ottanut Herran Jeesuksen Vapahtajanaan ja Herranaan, olipa hän juutalainen tai pakana, on uskoontulo hetkestään alkaen Kristuksen ruumiin jäsen eli silloin hänet on liitetty Jumalan seurakuntaan, sillä paikkakunnalla, mihin seurakunnan Herra, ruumiin Pää on hänet asettanut.

Jokainen Herran oma kuuluu Hänen ruumiiseensa, joka on yksi maailman laajuisesti, paikkakunta tasolla ja siihen kuuluvat uskovat juutalaiset

ja uskovat pakanat ja kotiin päässeitten vanhurskusten henkien kanssa ja tämä on yksi ja jakamaton Kristuksen ruumis ja muuta seurakuntaa Jumalalla ei ole.

Jokaisella paikkakunnalla on vain yksi paikallisseurakunta. Kun apostolinen alkuseurakunta syntyi helluntaipäivänä Jerusalemissa, niin kaikki noin 3 000 uskovaa olivat yhdessä paikallisseurakunnassa Jerusalemissa.

Apostoli Paavali osoitti esim. tämän Roomalaiskirjeen paikkakunnan kaikille uskoville, eli Roomassa olevalle Jumalan seurakunnalle. Keskenään kiistelevät ja riitelevät kirkkokunnat ja paikallisseurakunnat eivät ole Raamatun mukaan Jumalan Hengen tuotetta, vaan ne ovat sielun vihollisen hengen aikaansaannoksia.

Alkuseurakunnan mallin mukaisesti tulisi tänäkin päivänä olla vain yksi uskovien joukko - yksi ruumis - yksi seurakunta kullakin paikkakunnalla.

”Ja Minä sanon sinulle: sinä olet Pietari, ja tälle Kalliolle Minä rakennan seurakuntani, ja tuonelan portit eivät sitä voita.” Matt.16:18
 ”Sillä niinkuin ruumis on yksi ja siinä on monta jäsentä, mutta kaikki ruumiin jäsenet, vaikka niitä on monta, ovat yksi ruumis, niin on Kristuskin; sillä me olemme kaikki yhdessä Hengessä kastetut yhdeksi ruumiiksi, olimme pa juutalaisia tai kreikkalaisia, orjia tai vapaita, ja kaikki olemme saaneet juoda samaa Henkeä.
 Mutta te olette Kristuksen ruumis ja kukin osaltanne Hänen jäseniänsä.”
 1.Kor.12:12-13,27

”ja meillä on erilaisia armolahjoja sen armon mukaan, mikä meille on annettu; jos jollakin on profetoimisen lahja, käytäköön sitä sen mukaan, kuin hänellä uskoa on;” 12:6

Apostoli totesi jakeessa 3, kuinka hänkin oli kaikkien muiden ohella saanut armon ja uskon määrän palvellessa koko Kristuksen ruumista, kaikkia pyhiä ja Herraa Jeesusta.

Saamamme hengellinen varustus koostuu siis lahjoista ja armoituksista, jotka olemme saaneet sulasta armosta.

Ja näillä lahjoilla ja armoituksilla meidän tulee rakentaa koko Kristuksen ruumista, eikä vain omaa huonetta.

Profetoimisen lahja on tässä mainittu ensimmäisenä, koska se on suurempi kuin esim. kielten selittämisen lahja. Meidän tulee noudattaa rakkautta ja tavoitella hengellisiä lahjoja, mutta varsinkin profetoimisen lahjaa. Jumala on liittänyt ruumiin jäsenet yhteen niin, että antoi halvempi arvoiselle suuremman kunnian.

Profetoimisen armolahja on rajattu ja sitä ei saa käyttää väärin, lihallisesti esim. minään ennustustoimistona. Profetoiva rakentaa seurakuntaa, ei maailmaa ja se on rakennukseksi, rohkaisuksi eli kehotukseksi ja lohdutukseksi. Jumalan antamaa armolahjaa tulee käyttää Hengessä ja totuudessa, Hänen vaikuttamana seurakunnan hyödyksi ja Jumalan kunniaksi.

”Armolahjat ovat moninaiset, mutta Henki on sama; ja seurakuntavirat ovat moninaiset, mutta Herra on sama; ja voimavaikutukset ovat moninaiset, mutta Jumala, joka kaikki kaikissa vaikuttaa, on sama.

Mutta kullekin annetaan Hengen ilmoitus yhteiseksi hyödyksi.

Niinpä saa Hengen kautta toinen viisauden sanat, toinen tiedon sanat saman Hengen vaikutuksesta; toinen saa uskon samassa Hengessä, toinen taas terveeksi tekemisen lahjat siinä yhdessä Hengessä; toinen lahjan

tehdä voimallisia tekoja; toinen profetoimisen lahjan, toinen lahjan arvostella henkiä; toinen erikielillä puhumisen lahjan, toinen taas lahjan selittää kieliä.

Mutta kaiken tämän vaikuttaa yksi ja sama Henki, jakaen kullekin erikseen, niinkuin tahtoo." 1.Kor.12:4-11

"Jos virka, pitäköön virastaan vaarin; jos joku opettaa, olkoon uskollinen opettamisessaan;" 12:7

Virka - Jumala asetti jo Vanhan Testamentin aikana mm. pappeja, profeettoja ja kuninkaita virkoihin. Nämä olivat Jumalan lahjoja valitulleen kansalleen Israelille ja heidät voideltiin tehtävään Pyhällä voiteluöljyllä. Heillä oli jumalallinen varustus, valtuutus ja sinetti toimia kansan johtajina ja kasvattajina.

Raamattu mainitsee kuinka jotkut olivat virkatoimissaan moraalisesti ja hengellisesti kelvottomia palvelijoita, sekä käyttivät virka-asemaansa väärin.

Kansan menestyksen kannalta on, että virat ja tehtävät hoidetaan hyvin. Herramme Jeesus Kristus on paras esimerkki, kuinka Hän hoiti kuninkaan, papin tai profeetan sekä opettajan ja apostolin virkaa.

Opettamisessaan Hän oli kaikessa uskollinen asettajalleen.

Kun Herramme nousi kuolleista, Hän asetti seurakunnan, kaikki sen palvelutehtävät ja virat. Hän antoi uuden liiton seurakunnalle lahjoja: apostolit, profeetat, evankelistat, paimenet ja opettajat. Ja siksi esim. opettajankin tulee olla uskollinen opettamisessaan, kunnes Hän saapuu takaisin.

"Kuka siis on se uskollinen ja ymmärtäväinen palvelija, jonka hänen Herransa on asettanut pitämään huolta palvelusväestään, antamaan heille ruokaa ajallansa?

Autuas se palvelija, jonka hänen Herransa tullessaan havaitsee näin tekevän!" Matt.24:45-46

"Niin pitäköön jokainen meitä Kristuksen käskyläisinä ja Jumalan salaisuuksien huoneenhaltijoina.

Sitä tässä huoneenhaltijoilta ennen muuta vaaditaan, että heidät havaitaan uskollisiksi." 1.Kor.4:1-2

"Niinpä Jumala asetti seurakuntaan ensiksi muutamia apostoleiksi, toisia profeetoiksi, kolmansia opettajiksi, sitten Hän antoi voimallisia tekoja, sitten armolahjoja parantaa tauteja, avustaa, hallita, puhua erikielillä." 1.Kor.12:28

"jos kehoittaa, niin kehoittamisessaan; joka antaa, antakoon vakaasta sydäimestä; joka on johtaja, johtakoon toimellisesti; joka laupeutta harjoittaa, tehköön sen iloiten." 12:8

Kehottaa - viittaa Raamatussa rohkaiseviin sanoihin, muistutuksiin ja kehotuksiin, jotka tähdentävät siihen, että uskova voisi päästä eteenpäin pyhityksen ja uskon tiellä.

Kehotukseen ei yleensä sisälly kuritusta tai rangaistusta, niin kuin esim. nuhdella verbillä tai ojentaa.

Kaikki eivät sovellu toisten uskovien kehottajiksi. Kehottajalta edellytetään tasapainoisuutta, itsekuria, kypsyyttä, kokemusta ja tuntemusta Jumalan Sanan periaatteista, sekä ennen kaikkea rakkautta ja sävyisyyttä. Apostoli Barnabaalla oli kehoittamisen armolahja. Apt.4:36 Raamattu osoittaa erityisen vastuun kehottamisesta Sanan palvelijoille, sekä kaikkia uskoviakin koskee - kehottakaa toisianne!

Vaikka Jumalan seurakunnassa on Herran lapset eri kasvuvaiheissa, niin kaikki tarvitsevat kehotusta, sekä juuri uskoon tulleet, kurittomat, alakuloiset, heikot, vahvat, tottelemattomat, vaarassa olevat, niin vanhat kuin nuoret, sekä Sanan palvelijat.

Roomalaiskirjeen luku 12 alkaa juuri kehotuksen sanoilla: "Niin minä Jumalan armahtavan laupeuden kautta kehoitan teitä.."
 Meidän tulee kehottaa Jumalan rakkaudessa uskollisesti, kärsivällisesti, ahkerasti, opettaen Herran Nimessä Hänen laupeuden ja lempeyden kautta. Antakaa - miksi annamme, koska olemme haltioita emmekä omistajia ja se on määrätty ja esikuvamme mukaisesti meidän tulee antaa Kristuksen lahjan mitan mukaan armosta, ja jotta olisimme muille esimerkiksi. Miten annamme; tekemällä työtä, säästämällä, menestymisemme mukaan ja siunauksen mukaan, sekä nähdessämme hätää ja tullessamme Jumalan eteen. Me emme koskaan anna niin paljon kuin Herramme on antanut. Hän on antanut kaiken - armosta - anteeksi. Siksi antakaamme niin kuin Herrammekin on antanut armosta ja rakkaudesta.

"Mutta jospa Jumala puhuisi ja avaisi huulensa sinua vastaan ja ilmaisisi sinulle viisauden salaisuudet, että Hänellä on ymmärrystä monin verroin! Silloin huomaisit, että Jumala on painanut unhoon montakin pahaan tekoasi." Job.11:5-6

"anna meille tänä päivänä meidän jokapäiväinen leipämme; ja anna meille meidän velkamme anteeksi, niinkuin mekin annamme anteeksi meidän velallisillemme;" Matt.6:11-12

"Olkaa armahtavaiset, niinkuin teidän Isänne on armahtavainen. Älkääkä tuomitko, niin ei teitäkään tuomita; älkää kadotustuomiota lausuko, niin ei teillekään kadotustuomiota lausuta. Antakaa anteeksi, niin teillekin anteeksi annetaan. Antakaa, niin teille annetaan. Hyvä mitta, sullottu, pudistettu ja kukkurainen, annetaan teidän helmaanne; sillä millä mitalla te mittaatte, sillä mitataan teille takaisin." Luuk.6:36-38

"Johtakoon toimellisesti" - Martta puuhasi monissa palvelutoimissa ja palveli toimellisesti, kuten viisas Salomo sanoo Sananlaskujen kirjassa luvussa 31 puhuen toimellisesta vaimosta. Joka Herraa palvelee, häntä Taivaallinen Isä kunnioittaa ja se näkyy Raamatussa mm. Martan kohdalla, että Herra mainitsee kaksi kertaa hänen nimensä; mikä valtava kunnioitus. Kun Herra sanoo henkilön nimen kahdesti, on aina kysymyksessä erittäin tärkeä asia. Tällainen toisto esiintyy Raamatussa vain seitsemän kertaa. Aabraham, Aabraham (1.Moos.22.11), Jaakob, Jaakob (1.Moos.46:2), Mooses, Mooses (2.Moos.3:4), Samuel, Samuel (1.Sam.3:10); Martta, Martta (Luuk.10:41), Simon, Simon (Luuk.22:31) ja Saul, Saul (Apt.9:4).

"Ottakaa siis itsestänne vaari ja kaikesta laumasta, johon Pyhä Henki on teidät asettanut kaitsijoiksi, paimentamaan Herran seurakuntaa, jonka Hän omalla verellensä on itselleen ansainnut." Apt.20:28

"Vanhimpia teidän joukossanne minä siis kehoitan, minä, joka myös olen vanhin ja Kristuksen kärsimysten todistaja ja osallinen myös siihen kirkkauteen, joka vastedes on ilmestytävä: kaitkaa teille uskottua Jumalan laumaa, ei pakosta, vaan vapaaehtoisesti, Jumalan tahdon mukaan, ei häpeällisen voiton tähden, vaan sydämen halusta, ei herroina halliten niitä, jotka ovat teidän osallenne tulleet, vaan ollen laumalle esikuvina, niin te, Ylipaimenen ilmestyessä, saatte kirkkauden kuihtumattoman seppeleen." 1.Piet.5:1-4

"joka laupeutta harjoittaa, tehkään sen iloiten".

Laupeus liittyy sanoihin armo, hyvyys, sääli, almu ja rakkaus. Herra on laupias ja armahtavainen. Herra Jeesus, laupias samarialainen, antoi ja hoiti, eikä kulkenut ohi kärsivän. Jumalalla on halu laupeuteen ja se on suuri, iankaikkinen. Hän armahtaa kaikkia tekojansa.

Hän tahtoo laupeutta kansallisuudesta tai uskonnosta riippumatta.

Meidänkin tulee olla laupiaita kaikille; nälkäisille, janoisille, alastomille, sairaille, muukalaisille, vangeille, köyhille, ahdistetuille, armahdusta tarvitseville, vihamiehille, orvoille ja leskille.

"Autuaita ovat laupiaat, sillä he saavat laupeuden." Ja "joka laupeutta harjoittaa, tehkään sen iloiten".

Rakkaus uhraa itsensä, palvelee 12:9-15

"Olkoon rakkaus vilpitön, kammokaa pahaa, riippukaa hyvässä kiinni.

Olkaa veljellisessä rakkaudessa helläsydämiset toisianne kohtaan; toinen toisenne kunnioittamisessa kilpailkaa keskenänne.

Älkää harrastuksessanne olko veltot; olkaa hengessä palavat; palvelkaa Herraa.

Olkaa toivossa iloiset, ahdistuksessa kärsivälliset, rukouksessa kestävätkä.

Pitäkää pyhien tarpeet ominanne; harrastakaa vieraanvaraisuutta.

Siunatkaa vainoojianne, siunatkaa, älkääkää kirotko.

Iloitkaa iloitsevien kanssa, itkekää itkevien kanssa." 12:9-15

"Olkoon rakkaus vilpitön, kammokaa pahaa, riippukaa hyvässä kiinni." 12:9

Olkoon rakkaus vilpitön!

Ei saata hissi mennä samanaikaisesti sekä ylös että alas, vaan joko ylös tai alas. Samoin kammokaa pahaa ja riippukaa hyvässä kiinni, Jumala on ainoa hyvä.

"Ei kukaan voi palvella kahta herraa; sillä hän on joko tätä vihaava ja toista rakastava, taikka tähän liittyvä ja toista halveksiva. Ette voi palvella Jumalaa ja mammonaa." Matt.6:24

"Rakkaus on pitkämielinen, rakkaus on lempeä; rakkaus ei kadehdi, ei kerskaa, ei pöyhkeile, ei käyttäydy sopimattomasti, ei etsi omaansa, ei katkeroidu, ei muistele kärsimäänsä pahaa, ei iloitse vääryydestä, vaan iloitsee yhdessä totuuden kanssa; kaikki se peittää, kaikki se uskoo, kaikki se toivoo, kaikki se kärsii." 1.Kor.13:4-7 Vrt. Apt.4:32-35

Olkoon rakkaus vilpitön!

"Minä otan tänä päivänä taivaan ja maan todistajiksi teitä vastaan, että Minä olen pannut sinun eteesi elämän ja kuoleman, siunauksen ja kirouksen. Niin valitse siis elämä, että sinä ja sinun jälkeläisesi eläisitte.

Rakasta Herraa, sinun Jumalaasi, kuule Hänen ääntänsä ja riipu Hänessä kiinni, sillä siinä on sinun elämäsi ja pitkä ikäsi, ja niin sinä saat asua siinä maassa, jonka Herra sinun isillesi, Aabrahamille, Iisakille ja Jaakobille, vannotulla valalla on luvannut heille antaa." 5.Moos.30:19-20

"Olkaa veljellisessä rakkaudessa helläsydämiset toisianne kohtaan; toinen toisenne kunnioittamisessa kilpailkaa keskenänne." 12:10

Apostoli Johannes on kirjoittanut kirjeensä seurakunnalle, jossa katsotaan rakkautta eri näkökulmista. 1.luku vaellus totuudessa, 2.luku uskon vaellus Sanan valossa, 3.luku uskonteot totuudessa, 4.luku uskovien suhteet ja 5.luku suhde Jumalaan. (1.Joh.5:13)

Ensimmäisenä on mainittu suurin niistä - rakkaus Jumalaan. Ensimmäinen käsky uudestisyntymättömälle on täysin mahdoton rakastaa Jumalaa kaikesta sydäimestä, sielusta ja voimasta, mutta uskovalle tämä on mahdollista, kunhan vain hän antaa siihen mahdollisuuden Jumalan vaikuttaa.

Hän vaikuttaa rakkauden jokaisessa uskovassa.

Toiseksi tässä apostoli Johannes mainitsee kuinka rakkaus ilmenee Jumalan käskyjen pitämisenä ja olemisena alamaisena Hänen käskyille.

Mikä on Hänen käskynsä?

"Uuden käskyn Minä annan teille, että rakastatte toisianne, niinkuin Minä olen teitä rakastanut - että tekin niin rakastatte toisianne.

Siitä kaikki tuntevat teidät Minun opetuslapsikseni, jos teillä on keskinäinen rakkaus." Joh.13:34-35

"Sillä rakkaus Jumalaan on se, että pidämme Hänen käskynsä. Ja Hänen käskynsä eivät ole raskaat;" 1.Joh.5:3

Vain Jumalan antamalla rakkaudella on mahdollista jokaisen noudattaa Hänen käskynsä, jotka eivät ole silloin raskaat. Jumalan käskyjen pitäminen ei ole lain alla olemista, vaan mitä suurinta vapautta. Rakkaus täyttää lain ja on lain täyttymys.

"Olkaa veljellisessä rakkaudessa helläsydämiset toisianne kohtaan; ja toinen toisenne kunnioittamisessa kilpailkaa keskenänne!" 12:10

Meidän tulee ennen kaikkea kunnioittaa Jumalaa ja Hänen pyhää Nimeänsä, vanhempiamme, kuningasta, esivaltaa, vanhempia ihmisiä, harmaapäätä, leskiä, uskovia, mutta ei epäjumalia, vaan kammoa paha.

Kuinka paljon rakastat Jumalaa?

Mittari - rakkautesi Jumalaan ei ole yhtään suurempi kuin rakkautesi sellaista ihmistä kohtaan, joka on kaikkein vähiten rakastettava.

"Olkoon rakkautesi toisianne kohtaan harras!

"Kunnioittakaa kaikkia, rakastakaa veljiä, peljätkää Jumalaa, kunnioittakaa kuningasta!" 1.Piet.2:17

"Älkää harrastuksessanne olko veltot; olkaa hengessä palavat; palvelkaa Herraa." 12:11

Veltto - laiska, välinpitämätön, toimeton

Viisas Salomo määrittelee osuvasti velton Sananlaskujen kirjassa: "Ovi saranoillaan kääntyilee, laiska vuoteellansa". (26:14) Ja kehottaa:

"Mene, laiska, muurahaisen tykö, katsele sen menoja ja viisastu". (6:6)

Meidän tulee ahkeroida Herran elopellolla ja olla Hengessä palavat ja palvella Herraa sydämemme halulla ja ilolla, eikä olla tuhotekijän veli, niin kuin Laodikean penseä seurakunta, joka ei ollut kylmä, eikä palava.

"Joka on veltto toimessansa, se on jo tuhotekijän veli". Snl.18:9

"Sentähden, rakkaat veljeni, olkaa lujat, järkähtämättömät, aina innokkaat Herran työssä, tietäen, että teidän vaivannäköne ei ole turha Herrassa." 1.Kor.15:58

"Olkaa toivossa iloiset, ahdistuksessa kärsivälliset, rukouksessa kestävätkä." 12:12

Maaailmassa meillä on ahdistus, mutta voimme olla turvallisella mielellä, Hän on kanssamme joka päivä aina maailman loppuun asti ja on voittanut maailman. Monen ahdistuksen kautta meidän pitää menemän sisälle Jumalan valtakuntaan. Ahdistus myös osaltaan muovaa meitä Kristuksen kaltaiseksi muuttumista.

Kuningas Daavid oli monissa ahdistuksissa, pimeässä laaksossa, mutta Herra oli hänen kanssaan ja Herran vitsa ja sauva lohduttivat. Herra oli hänen hyvä Paimenensa, eikä häneltä mitään puuttunut.

Se, joka on toivossa iloinen, lepää Kalliolla tyytyväisenä, odottaen kärsivällisesti, mitä Jumala tekee. Hänkin on kärsivällinen meidän suhteen kaikessa ja odottaa kärsivällisesti maan satoa.

"Koska me siis olemme uskosta vanhurskaiksi tulleet, niin meillä on rauha Jumalan kanssa meidän Herramme Jeesuksen Kristuksen kautta, jonka kautta myös olemme uskossa saaneet pääsyn tähän armoon, jossa me nyt olemme, ja meidän kerskauksemme on Jumalan kirkkauden toivo.

Eikä ainoastaan se, vaan meidän kerskauksenamme ovat myös ahdistukset, sillä me tiedämme, että ahdistus saa aikaan kärsivällisyyttä, mutta kärsivällisyys koettelemuksen kestämistä, ja koettelemuksen kestäminen toivoa; mutta toivo ei saata häpeään; sillä Jumalan rakkaus on vuodatettu meidän sydämiimme Pyhän Hengen kautta, joka on meille annettu."

Room.5:1-5

Olkaa rukouksessa kestävä!

"Ja Hän puhui heille vertauksen siitä, että heidän tuli aina rukoilla eikä väsyä.

Hän sanoi: "Eräässä kaupungissa oli tuomari, joka ei peljännyt Jumalaa eikä hävennyt ihmisiä.

Ja siinä kaupungissa oli leskivaimo, joka vähän väliä tuli hänen luoksensa ja sanoi: 'Auta minut oikeuteeni riitapuoltani vastaan'.

Mutta pitkään aikaan hän ei tahtonut. Vaan sitten hän sanoi mielessään: 'Vaikka en pelkää Jumalaa enkä häpeä ihmisiä, niin kuitenkin, koska tämä leski tuottaa minulle vaivaa, minä autan hänet oikeuteensa, ettei hän lopulta tulisi ja kävisi minun silmilleni'."

Niin Herra sanoi: "Kuulkaa, mitä tuo väärä tuomari sanoo! Eikö sitten Jumala toimittaisi oikeutta valituillensa, jotka Häntä yötä päivää avuksi huutavat, ja viivyttaisikö Hän heiltä apuansa?

Minä sanon teille: Hän toimittaa heille oikeuden pian. Kuitenkin, kun Ihmisen Poika tulee, löytäneekö Hän uskoa maan päältä?" Luuk.18:1-8

"Pitäkää pyhien tarpeet ominanne; harrastakaa vieraanvaraisuutta." 12:13 Alkuseurakunta noudatti Herramme antamaa uuden liiton käskyä; rakastakaa toisianne! He pitivät pyhien tarpeet ominaan ja jakelivat kaikille sen mukaan kuin kukin tarvitsi. Jumalan rakkaus vaikutti uskovien keskuudessa tasauksen, ja siksi heidän keskuudessa ei ollut ketään puutteenalaista. Harrastakaa vieraanvaraisuutta - vieraanvaraisuus oli Israelissa suuressa arvossa pidetty hyve, jolloin esim. majataloja oli niukasti. Oman kodin avaaminen vieraille oli kunnia-asia. Vieraanvaraisuus oli uskovien keskuudessa tärkeä yhteyden vahvistaja. Seurakunnan kaitsijoilta odotettiin vieraanvaraisuutta ja monilla vanhoilla leskillä oli kunniasiana osoittaa vieraanvaraisuutta. Martta osoitti vieraanvaraisuutta Herrallemme ja otti Hänet kotiinsa.

"Jos nyt jollakin on tämän maailman hyvyyttä ja hän näkee veljensä olevan puutteessa, mutta sulkee häneltä sydämensä, kuinka Jumalan rakkaus saattaa pysyä hänessä?

Lapsukaiset, älkäämme rakastako sanalla tai kielellä, vaan teossa ja totuudessa." 1.Joh.3:17-18

"Älkää unhottako vieraanvaraisuutta; sillä sitä osoittamalla muutamat ovat tietämättään saaneet pitää enkeleitä vierainaan." Hebr.13:2

"Siunatkaa vainoojianne, siunatkaa, älkääkää kirotko." 12:14

Kirous on siunauksen vastakohta. Kirouksen tarkoituksena on vahingoittaa jotakin ja toivoa onnettomuutta. Ennen kaikkea Jumalan kiroaminen on suurin synti synneistä ja myös ihmisten kiroaminen on vakava rikkomus. Raamattu kieltää kiroamisen ja kiroukseen on vastattava siunauksin ja rukouksin.

"Siunatkaa vainoojianne, siunatkaa, älkääkää kirotko!" Herra puhuu kaksi kertaa - siunatkaa!

Siunaus Raamatussa on ennen kaikkea Jumalan luotuihinsa kohdistaman armon ja hyvyyden osoitusta. Jumala siunasi jo ensimmäisen ihmisparin paratiisissa ja Herrammekin otti pieniä lapsia syliinsä ja siunasi heitä. Apostoli Paavali totesi Lystran asukkaille lähetysmatkallaan raman miehen parantumisen jälkeen: "Menneitten sukupolvien aikoina Hän on sallinut kaikkien pakanain vaeltaa omia teitensä, ja kuitenkin Hän ei ole ollut antamatta todistusta itsestään, sillä Hän on tehnyt teille hyvää, antaen teille taivaasta sateita ja hedelmällisiä aikoja, ja raviten teidän sydäntänne ruualla ja ilolla". Apt.14:16-17

"Mutta teille, jotka kuulette, Minä sanon: rakastakaa vihollisianne, tehkää hyvää niille, jotka teitä vihaavat, siunatkaa niitä, jotka teitä kiroavat, rukoilkaa niiden edestä, jotka teitä parjaavat." Luuk.6:27-28

"Ja lopuksi: olkaa kaikki yksimielisiä, helläsydämisinä, veljiä kohtaan rakkaita, armahtavaisia, nöyriä.

Älkää kostako pahaa pahalla, älkää herjausta herjauksella, vaan päinvastoin siunatkaa; sillä siihen te olette kutsututkin, että siunauksen perisitte.

Sillä: "joka tahtoo rakastaa elämää ja nähdä hyviä päiviä, varjelkoon kielensä pahasta ja huulensa vilppiä puhumasta, kääntyköön pois pahasta ja tehköön hyvää, etsiköön rauhaa ja pyrkiköön siihen.

Sillä Herran silmät tarkkaavat vanhurskaita ja Hänen korvansa heidän rukouksiensa, mutta Herran kasvot ovat pahantekijöitä vastaan."

1.Piet.3:8-12

"Iloitkaa iloitsevien kanssa, itkekää itkevien kanssa." 12:15

"Kantakaa toistenne kuormia, niin täytätte Kristuksen lain." (Gal.6:29 Hän on taakkojemme Kantaja Aamoksen kirjassa. Jos yksi jäsen kärsii, niin kaikki kärsivät ja jos yksi jäsen saa kunnian, niin kaikki iloitsevat. Meidän tulee jakaa ruumiin surut, ilot, huolet ja olla yhtä Kristuksessa.

Rakkauden kehotuksia; 12:16-21

"Olkaa keskenänne yksimieliset. Älkää korkeita mielitelkö, vaan *liittykää alavien pariin*. Älkää olko itse mielestänne viisaita.

Älkää kenellekään pahaa pahalla kostako. Ahkeroikaa sitä, mikä on hyvää kaikkien ihmisten edessä.

Jos mahdollista on ja mikäli teistä riippuu, eläkää rauhassa kaikkien ihmisten kanssa.

Älkää itse kostako, rakkaani, vaan antakaa sijaa Jumalan vihalle, sillä kirjoitettu on: "Minun on kosto, Minä olen maksava, sanoo Herra".

Vaan "jos vihamiehelläsi on nälkä, ruoki häntä, jos hänellä on jano, juota häntä, sillä näin tehden sinä kokoat tulisia hiiliä hänen pänsä päälle".

Älä anna pahan itseäsi voittaa, vaan voita sinä paha hyvällä." 12:16-21

"Olkaa keskenänne yksimieliset. Älkää korkeita mielitekko, vaan *liittykää alavien pariin*. Älkää olko itse mielestänne viisaita." 12:16

12:16 "Trachtet nicht nach hohen Dingen, sondern haltet euch herunter zu den Niedrigen." Luther 1540

"Älkää korkeita mielitekko, vaan *liittykää alavien pariin*." Ei siis - tyytykää alhaisiin oloihin!

Käännös ajatus Lutherilla - setzen - asettautukaa, laittautukaa, apusana ei käännetä. Kreikkalainen teksti käyttää sanaa, matala, alhainen, nöyrä

"Parempi *alavana* nöyrien *parissa* kuin jakamassa saalista ylpeitten kanssa." Snl.16:19

"Ihmisen alentaa hänen oma ylpeytensä, mutta *alavamielinen* saa kunnian." Snl.29:23

Vrt. Luuk.12:29 "...älkääkä korkeita tavoitelko." Herramme puhuu murehtimisesta ja asiayhteys alkaa jo jakeesta 22 ja jae 29 tulisi edelleen olla murehtimisesta alkutekstien mukaan: "... und regt euch nicht darüber auf."

",.. *älkääkä murehtiko*." Luther 1540; Hermann Menge

"Olkaa keskenänne yksimieliset!" Tämän vastakohtana on puoluemielisyys, hajaannus ja lopulta eriseurat ja lahkot, jotka ovat lihan tekoja ja eivät peri taivasten valtakuntaa.

Kaikki uskovat ovat yksi ruumis Kristuksessa, kun Hän on kastanut meidät Hengessä yhdeksi ruumiiksi. Meillä kaikilla on yhtäläinen pelastuksen lahja, sama tie ja sama Herra, samat kärsimykset ja taistelu.

Taivaallinen Isämme on yhtä Pojan ja Pyhän Hengen kanssa, ja siksi meidänkin tulee olla yhtä Isän, Pojan ja Pyhän Hengen kanssa, sekä kaikkien uskovien kanssa.

Hän on rukoillut noin 2 000 vuotta, että he olisivat yhtä, siksi olkaamme keskenämme yksimieliset, niin kuin alkuseurakuntakin.

Kaikki uskovat pysyivät yksimielisesti rukouksissa ja pitivät kaikkea yhteisenä ja olivat joka päivä yksimielisesti pyhäkössä.

Uskovien suuressa joukossa oli yksi sydän ja yksi sielu ja suuri armo oli heillä kaikilla.

Älkää korkeita mielitekko - Apostoli Paavali totesi jo jakeessa 3; "ettei tule ajatella itsestänne enempää, kuin ajatella sopii, vaan ajatella kohtuullisesti, sen uskonmäärän mukaan, minkä Jumala on kullekin suonut". Saarnaaja totesi aikoinaan; "jos viisas luuleekin tietävänsä

Kaikkivaltiaan tekoja, ei hän kuitenkaan käsitä" ja apostoli Paavali korinttolaiskirjeessä; "jos joku luulee jotakin tietävänsä, ei hän vielä tiedä niin kuin tietää tulee". Ja lopuksi Galataiskirjeessä; "sillä jos joku luulee jotakin olevansa, vaikka ei ole mitään, niin hän pettää itsensä". Saar.8:17; 1.Kor.8:2; Gal.6:3

"Älkää kenellekään pahaa pahalla kostako. Ahkeroikaa sitä, mikä on hyvää kaikkien ihmisten edessä." 12:17

Älkää kenellekään pahaa pahalla kostako - Jo Vanhan Testamentin aikana tunnettiin koston laki; "silmä silmästä, hammas hampaasta". 2.Moos.21:23- Vääryyttä kärsinyt sai korvausta, kun tuomari ratkaisi asian joko ruumiillinen rangaistus tai rahasakko. Omavaltainen kosto oli kielletty.

"Älä kosta äläkä pidä vihaa kansasi lapsia vastaan, vaan rakasta lähimmäistäsi niinkuin itseäsi. Minä olen Herra." 3.Moos.19:18

Samoin uudessa Testamentissa tunnetaan kosto, ja Herra Jeesus ei siis kumoa oikeutettua kosta oikeussääntönä, vaan kehottaa pahan maksamaan

hyvällä, joka vastaa Vanhan Testamentin sakkoja ja ruumiillista rangaistusta. Hän kieltää edelleen omankäden oikeuden. Herran on kosto. Esivallalla on laillinen oikeus kantaa miekkaa, Jumalan palvelijana, pahan kostamiseksi. Jätä kosto Herralle ja odota, Hän auttaa sinua.

"Te olette kuulleet sanotuksi: 'Silmä silmästä ja hammas hampaasta'. Mutta Minä sanon teille: älkää tehkö pahalle vastarintaa; vaan jos joku lyö sinua oikealle poskelle, käännä hänelle toinenkin; ja jos joku tahtoo sinun kanssasi käydä oikeutta ja ottaa ihokkaasi, anna hänen saada vaippasikin; ja jos joku pakottaa sinua yhden virstan matkalle, kulje hänen kanssaan kaksi.

Anna sille, joka sinulta anoo, äläkä käännä selkäsi sille, joka sinulta lainaa pyytää.

Te olette kuulleet sanotuksi: 'Rakasta lähimmäistäsi ja vihaa vihollistasi'.

Mutta minä sanon teille: rakastakaa vihollisianne ja rukoilkaa niiden puolesta, jotka teitä vainoavat, että olisitte Isänne lapsia, joka on taivaissa; sillä hän antaa aurinkonsa koittaa niin pahoille kuin hyvillekin, ja antaa sataa niin väärille kuin vanhurskaillekin. Sillä jos te rakastatte niitä, jotka teitä rakastavat, mikä palkka teille siitä on tuleva? Eivätkö publikaanitkin tee samoin?

Ja jos te osoitatte ystävällisyyttä ainoastaan veljillenne, mitä erinomaista te siinä teette? Eivätkö pakanatkin tee samoin?

Olkaa siis te täydelliset, niinkuin teidän taivaallinen Isänne täydellinen on." Matt.5:38-48

"Aber Ich sage euch: Liebet eure Feinde; segnet, die euch fluchen, tut wohl denen, die euch hassen, bittet für die, so euch beleidigen und verfolgen;" Martin Luther 1540

"Mutta Minä sanon teille: rakastakaa vihollisianne, siunatkaa niitä, jotka teitä sadattelevat, tehkää hyvää niille, jotka teitä vihaavat ja rukoilkaa niiden edestä, jotka teitä parjaavat ja vainoavat;" Matt.5:44 Luther 1540

Vanhassa Testamentissa oli säädös, jos tapasi vihollisen aasin tai härän eksyksissä, niin se tuli saattaa hänelle takaisin ja jos vihamiehen aasi oli makaamassa kuormansa alla, niin sitä ei saanut jättää auttamatta. 2.Moos.23:4-5

Mutta tässä Herra Jeesus menee paljon pitemmälle kuin auttaminen, sillä on pitkä askel auttamisesta rakastamiseen. Jumala rakastaa kaikkia luotujaan - Jumala on Rakkaus.

"Ahkeroikaa sitä, mikä on hyvää kaikkien ihmisten edessä."

Ahkera - taitava, toimelias

Tässä on hyvä neuvo ihmiselle, joka pyrkii hyvään, ei ole aikaa kostolle.

"Sentähden me, olimmepa kotona tai olimmepa poissa, ahkeroitsemme olla Hänelle mieliksi." 2.Kor.5:9

"Köyhtyy, joka laiskasti kättä käyttää, mutta ahkerain käsi rikastuttaa." Snl.10:4

"Laiskan sielu haluaa, saamatta mitään, mutta ahkerain sielu tulee ravituksi." Snl.13:4

"Vain hyödyksi ovat ahkeran ajatukset, mutta kaikki touhuilijat saavat vain vahinkoa." Snl.21:5

"Jos mahdollista on ja mikäli teistä riippuu, eläkää rauhassa kaikkien ihmisten kanssa." 12:18

Eläkää rauhassa.. jos mahdollista on.. Uskova, joka vaeltaa rauhassa ja vanhurskaudessa totuutta noudattaen rakkaudessa, joutuu vainottavaksi. Niin kauan kun olemme maailmassa, syntyy ristiriitoja ja ristiriitaisia tilanteita, mutta uskovan velvollisuus on pitää huoli siitä, ettei hän itse anna aiheita. Meidän tulee noudattaa Herramme esimerkkiä. Huomautus! Jos puhuu, että Pyhä Henki on mukana, niin se häiritsee kokousten rauhaa. Kenellä ei ole verellä vihmottu sydän ja kenellä ei ole puhdas suhde Jumalaan, se rasittaa, koska Pyhä Henki muistuttaa ja opettaa, minkä Herra on sanonut.

"Parempi kuiva kannikka rauhassa kuin talon täysi uhripaistia riidassa." 17:1

"Mutta joka Minua kuulee, saa asua turvassa ja olla rauhassa onnettomuuden kauhuilta." Snl.1:33

"Älkää itse kostako, rakkaani, vaan antakaa sijaa Jumalan vihalle, sillä kirjoitettu on: "Minun on kosto, Minä olen maksava, sanoo Herra." 12:19 "Minun on kosto, Minä olen maksava, sanoo Herra." Profeetta Mooseksen aikana Jumala sanoi selvästi, että kosto kuuluu Hänelle. Tämä on voimassa tänäänkin. Ihminen, joka ottaa koston omiin käsiin, riistää Jumalalta oikeuden ja samalla tämä osoittaa, ettei Hän usko Jumalaan.

Velvollisuutemme on unohtaa meille tehty vääryys ja jättää koko asia Herralle. Hän tuomitsee kaiken oikein ja vanhurskaasti.

Raamattu sanoo, että Hän on myös koston Jumala, joka kostaa kaiken pahan, ylpeyden vihollisilleen ja niille, jotka Häntä vihaavat. Hän kostaa kaiken saastaisuuden ja vääryyden, rikokset ja synnit, sekä isien pahat teot lapsille kolmanteen ja neljänteen polveen niille, jotka vihaavat Jumalaa; mutta tekee laupeuden tuhansille, jotka Jumalaa rakastavat ja pitävät Hänen käskynsä.

"Mutta olkoon jokainen ihminen nopea kuulemaan, hidas puhumaan, hidas vihaan; sillä miehen viha ei tee sitä, mikä on oikein Jumalan edessä." Jaak.1:19-20 Siunatkaamme vainoojiamme, siunatkaa!

"Vaun "jos vihamiehelläsi on nälkä, ruoki häntä, jos hänellä on jano, juota häntä, sillä näin tehden sinä kokoat tulisia hiiliä hänen pänsä päälle." 12:20 Lainaus on Snl.25:21-22

Uskova ei saa olla kenenkään vihollinen, mutta emme voi estää sitä, että joku vihaa meitä. Meillä ei ole lupaa vahingoittaa vihollistamme, vaan hänet tulee lannistaa Jumalan tulisella rakkaudella ja hyvydellä ja voittaa hänet Herralle. Hän on osoittanut meille, että Jumalan rakkaus, joka on vuodatettu sydämiimme, on maailman mahtavin ase ja niin voitamme pahan hyvällä.

Maailma on täynnä vihaa, kaunaa ja koston kierrettä. Ja tämä apostolin kehoitus Salomonin ajoilta on täysin luonnollisen ihmisoikeuden ja tajun vastainen.

Kiroamisen ja koston sijasta meidän tulee tehdä vihollisellemme jotakin hyvää. Jumala vetää hyvydellämme ja rakkaudellamme vihamiestä pelastukseen ja parannukseen.

Hiilien kokoaminen jonkun pään päälle tarkoittaa Jumalan hyvyyden ja tulisen rakkauden osoittamista vihamieliselle henkilölle. Samalla tavalla kuin kuumat hiilet lämmittävät pään päällä, tulisi Jumalan rakkaus kauttamme sulattaa Jumalalle kylmentyneen tai jäätyneen ihmissydämen.

Tulisia hiiliä - Kielikuva on Sananlaskujen kirjasta viisaan Salomonin ajoilta. Puuhiiltä käytettiin silloin yksinomaan lämmitykseen, ruuanlaittoon ja sepäntöihin, sekä papisto aikoinaan erämaavaelluksen

aikana. Tulenkantajat kantoivat puukehikoissaan pään päällä padoissa olevia kuumia, tulsia puuhiiliä, jotka olivat matkan aikana peitettynä maalla, jotta tulusuus ei häviäisi. Hiiltä valmistettiin alkeellisella polttomenetelmällä, joka vei useita päiviä ja työ oli vaivalloista ja vaati alituista valvontaa. Telttatempelissa käytettiin hiilipannuja ja ne kuuluivat pyhäkön kalustoon ja Salomonin aikana ne olivat jopa puhdasta kultaa.

"Jos tapaavat vihollisesi härän tai aasin eksyksissä, niin saata se hänelle takaisin.

Jos näet vihamiehesi aasin makaavan kuormansa alla, niin älä jätä häntä auttamatta, vaan auta häntä sitä päästämään." 2.Moos.4-5

"Jos vihamiehelläsi on nälkä, anna hänelle leipää syödä, ja jos hänellä on jano, anna hänelle vettä juoda.

Sillä niin sinä kokoat tulsia hiiliä hänen päänsä päälle, ja Herra sen sinulle palkitsee." Snl.25:21-22

"Älä anna pahan itseäsi voittaa, vaan voita sinä paha hyvällä." 12:21

Mekin olimme ennen uskoon tuloamme Jumalan vihollisia, mutta Hän voitti meidät Kristukselle hyvyydellään ja rakkaudellaan. Siksi meidänkin tulee voittaa vanhurskauden aseilla ja käyttää suurinta asetta - rakkaus - joka voittaa pahan. Tiit.3:3-7

"Sillä jos te rakastatte niitä, jotka teitä rakastavat, mikä palkka teille siitä on tuleva? Eivätkö publikaanitkin tee samoin?

Ja jos te osoitatte ystävällisyyttä ainoastaan veljillenne, mitä erinomaista te siinä teette? Eivätkö pakanatkin tee samoin?

Olkaa siis te täydelliset, niinkuin teidän taivaallinen Isänne täydellinen on." Matt.5:46-48 Amen

Herran Jeesuksen Kristuksen armo olkoon kaikkien teidän kanssanne! Amen

PAAVALIN KIRJE ROOMALAISILLE; LUKU 13

Armo teille ja rauha Jumalalta, meidän Isältämme ja Herralta Jeesukselta Kristukselta!

Edellisessä luvussa 12 apostoli Paavali opetti seurakunnasta, Kristuksen ruumiista ja tässä luvussa 13 uskova maailmassa, yhteiskunnassa ja esivallasta. Edellistä ja tätä lukua voitaisiin luonnehtia: "Antakaa siis keisarille, mikä keisarin on ja Jumalalle, mikä Jumalan on.

Olkaa esivalalle alamaiset; 13:1-7

Vaeltakaa rakkaudessa; 13:8-14

"Jokainen olkoon alamainen sille esivallalle, jonka vallan alla hän on. Sillä ei ole esivaltaa muutoin kuin Jumalalta; ne, jotka ovat, ovat Jumalan asettamat.

Sentähden, joka asettuu esivaltaa vastaan, se nousee Jumalan säätämystä vastaan; mutta jotka nousevat vastaan, tuottavat itsellensä tuomion. Sillä hallitusmiehet eivät ole niiden pelkona, jotka tekevät hyvää, vaan niiden, jotka tekevät pahaa. Jos siis tahdot olla esivaltaa pelkäämättä, niin tee sitä, mikä hyvää on, ja sinä saat siltä kiitoksen; sillä se on Jumalan palvelija, sinulle hyväksi.

Mutta jos pahaa teet, niin pelkää; sillä se ei miekkaa turhaan kannan, koska se on Jumalan palvelija, kostaja sen rankaisemiseksi, joka pahaa tekee.

Siksi tulee olla alamainen, ei ainoastaan rangaistuksen tähden, vaan myös omantunnon tähden.

Sentähdenhän te verojakin maksatte. Sillä he ovat Jumalan palvelusmiehiä, ahkeroiden virassansa juuri sitä varten.

Antakaa kaikille, mitä annettava on: kenelle vero, sille vero, kenelle tulli, sille tulli, kenelle pelko, sille pelko, kenelle kunnia, sille kunnia." 13:1-7

"Jokainen olkoon alamainen sille esivallalle, jonka vallan alla hän on. Sillä ei ole esivaltaa muutoin kuin Jumalalta; ne, jotka ovat, ovat Jumalan asettamat." 13:1

Esivalta - Jo Vanhan Testamentin aikana Israel oli pappisvaltio, jolloin Herra oli kansan Kuningas. Kuninkaalla oli ylin valta johtaen kansaansa ja antaen lakeja ja käskyjä.

Mooseksen laki oli Jumalan antama, jota ei voinut muuttaa ja parannella, vaan se oli muuttumaton laki koskien koko yhteiskuntaa.

Herra oli kansansa todellinen Kuningas ja kansan johtajat oli saanut valtansa Herralta ja heidät oli asetettu panemaan täytäntöön Hänen lakinsa, sekä valvomaan että noudattamaan sitä. Esivalta oli jo Israelissa Jumalan palvelijana, jonka Jumala oli asettanut tehtävänsä kansan parhaaksi.

"Katso, minä olen opettanut teille käskyt ja säädökset, niinkuin Herra, minun Jumalani, on minua käsenyt, että seuraisitte niitä siinä maassa, jota te menette ottamaan omaksenne.

Noudattakaa ja seuratkaa niitä, sillä se on oleva teidän viisautenne ja ymmärryksenne kansojen silmissä. Kun he kuulevat kaikki nämä käskyt, sanovat he: 'Totisesti, viisas ja ymmärtäväinen kansa on tämä suuri kansa'. Sillä onko toista suurta kansaa, jonka jumalat ovat sitä niin lähellä, kuin Herra, meidän Jumalamme, on lähellä meitä, niin usein kuin

me Häntä rukoilemme? Ja onko toista suurta kansaa, jolla on niin vanhurskaat käskyt ja säädökset, kuin on koko tämä laki, jonka Minä tänä päivänä teille annan?" 5.Moos.4:5-8

Israelilainen yhteiskunta koostui useasta erikokoisesta yksiköstä. Israelilainen syntyi "huoneeseen", joka oli osa "sukua" tai "perhettä" ja tämä kuului "sukukuntaan" ja kaikki 12 sukukuntaa muodostivat Israelin kansan. Jokaisella perheen isällä oli patriarkaallinen valta talossaan ja perhekuntapäämiehet hallitsivat sukuja. Esivaltaa edustivat kuninkaan palvelijat, joita olivat esim. sotapäälliköt, neuvonantajat, kirjurit, verotöiden valvoja, tuomarit jne.

Uuden Testamentin aikana juutalaiset olivat Rooman vallan alaisia ja saivat rajoitetusti valtaa, jota käyttivät suuri neuvosto ja synagogan vanhimmat.

Uusi Testamenttikin vahvistaa edelleen Jumalan säätämän esivallan. Herramme oli kaikessa alamainen esivallalle.

Kun Häneltä kerran kysyttiin, oliko oikein antaa keisarille veroa, Hän vastasi: "Antakaa siis keisarille mikä keisarin on ja Jumalalle, mikä Jumalan on". (Matt.22:21) Hän kielsi opetuslapsiaan vastustamasta niitä, jotka tulivat Häntä pidättämään. (Matt.26:51-53)

Hän salli sekä juutalaisten neuvoston että Rooman maaherran kuulustella itseään ja sanoi Pilatukselle: "Sinulla ei olisi mitään valtaa Minuun, ellei sitä olisi annettu sinulle ylhäältä". (Joh.19:11)

Uusi Testamentti opettaa meidän olemaan alamaisia lailliselle esivallalle, joka on Jumalan säätämys ja Jumalan palvelija. Esivalta on Jumalan kostaja ja Hän on sen asettanut varjelemaan pahoilta töiltä ja sen valta ulottuu aina miekan käyttöön asti.

Meidän tulee myös olla alamaisia kaikelle inhimilliselle järjestykselle Herran ja omantunnon tähden.

"Olkaa alamaiset kaikelle inhimilliselle järjestykselle Herran tähden, niin hyvin kuninkaalle, joka on ylin, kuin käskynhaltijoille, jotka hän on lähettänyt pahaan tekeville rangaistukseksi, mutta hyvää tekeville kiitokseksi; sillä se on Jumalan tahto, että te hyvää tekemällä tukitte suun mielettömäin ihmisten ymmärtämättömyydeltä - niinkuin vapaat, ei niinkuin ne, joilla vapaus on pahuuden verhona, vaan niinkuin Jumalan palvelijat.

Kunnioittakaa kaikkia, rakastakaa veljiä, peljätkää Jumalaa, kunnioittakaa kuningasta." 1.Piet.2:13-17

Esivalta eri muodoissaan on Jumalan asettama ja huonokin esivalta on parempi kuin sen puuttuminen, niin kauan kuin se voi pitää ilkiyöt kurissa ja estää laittomuuden. Laittomuus on ennustettu Raamatussa, kuinka vääryys saa ylivallan lopunajalla.

Lopunajan laittomuus on ennen muuta poikkeamista Jumalan laista ja Raamatun periaatteista, jotka Jumala on antanut ihmiselle. Kautta koko ihmiskunnan historian on ollut yhteiskuntajärjestelmiä ja valtioita, joissa on ollut laittomuutta, vääryyttä ja väkivaltaa. Jumala on kurittanut ja tuominnut näitä valtioita ja kansakuntia, ja jotkut ovat poistuneet lopullisesti kansakuntien joukosta. Jumalan tuomio on osaltaan pitänyt jotenkin pahuutta ja turmeltumista kurissa.

Profeetta Daniel näki Jumalan antamassa näyssä pedon valtakunnan, sen olemuksen ja sen taustalla olevat saatanalliset voimat. (Dan.7:3-7)

Samoin apostoli Johanneskin näki Rooman pedon, joka vainosi pyhiä, ja jotka pitivät Jumalan käskyt ja joilla oli Jeesuksen usko. Esivalta, joka alentuu rappioon ja muuttuu saatanan työvälineeksi, ei pidä totella silloin, kun se vaatii tekemään väärin ja toimimaan Jumalan Sanan vastaisesti. Pahaakin esivaltaa on toteltava, mikä ei ole Jumalan tahdon vastaista. "Enemmän tulee totella Jumalaa, kuin ihmisiä". (Apt.5:29)

"Sentähden, joka asettuu esivaltaa vastaan, se nousee Jumalan säätämystä vastaan; mutta jotka nousevat vastaan, tuottavat itsellensä tuomion." 13:2

Uskovan tulee olla lainkuuliainen kansalainen, nuhteeton eli rikkeetön. Uskovallakin on velvoitteita yhteiskunnassa esivaltaan nähden. Tämä ei kuitenkaan tarkoita, että uskovan tulee sokeasti noudattaa kaikkea mitä esivalta vaatii, riippumatta siitä, onko se ristiriidassa Jumalan Sanan ja moraalin kanssa. Esivalta ei ole erehtymätön, eikä kaikkivaltias, niin kuin Jumala on. Meidän tulee aina totella enemmän Jumalaa kuin ihmisiä. Osoittamalla kuuliaisuutta ja alamaisuutta esivallalle, osoitamme kuuliaisuutta Jumalan säätämykselle.

"Sillä hallitusmiehet eivät ole niiden pelkona, jotka tekevät hyvää, vaan niiden, jotka tekevät pahaa. Jos siis tahdot olla esivaltaa pelkäämättä, niin tee sitä, mikä hyvää on, ja sinä saat siltä kiitoksen;" 13:3
Job vaelsi vanhurskaasti, pelkäsi Herraa ja karttoi pahaa. Jumalan pelko varjelee kaikesta pahasta. Herran pelko on pahan karttamista. Kun ihminen tekee väärin, niin hänelle tulee tuomion pelko, niin kuin alkulankeemuksessa ensimmäisellä ihmisellä, Adamilla. Esivallan tehtävänä on rangaista pahaa, joka rikkoo maan lakeja ja asetuksia. Kun toimimme oikein, meillä ei ole mitään pelättävää esivallan taholta, vaan päinvastoin saamme siltä kiitoksen. Pelkää Herraa ja karta pahaa!

"Tulkaa, lapset, kuulkaa Minua: Herran pelkoon Minä teidät opetan. Kuka oletkin, joka elää tahdot ja rakastat elämän päiviä, nauttiaksesi onnea: varjele kielesi pahasta ja huulesi vilppiä puhumasta; vältä pahaa ja tee hyvää, etsi rauhaa ja pyri siihen." Ps.34:12-15
"Turvaa Herraan ja tee sitä, mikä hyvä on, asu maassa ja noudata totuutta; silloin sinulla on ilo Herrassa, ja Hän antaa sinulle, mitä sinun sydämesi halajaa. Karta pahaa ja tee hyvää, niin sinä pysyt iankaikkisesti." Ps.37:3-4,27

"sillä se on Jumalan palvelija, sinulle hyväksi. Mutta jos pahaa teet, niin pelkää; sillä se ei miekkaa turhaan kannan, koska se on Jumalan palvelija, kostaja sen rankaisemiseksi, joka pahaa tekee." 13:4
Miekka on esivallan arvovallan merkki ja sillä on oikeus kantaa sitä, sekä tarvittaessa käyttää. Jumalan Sana on uskovien miekka, joka kuuluu jokaisen uskovan hengelliseen sota-asuun. Jos olemme Herralle uskollisia ja kuuliaisia, saamme syödä maan hyvyttä.

"Siksi tulee olla alamainen, ei ainoastaan rangaistuksen tähden, vaan myös omantunnon tähden." 13:5
Esivalta on Jumalan palvelija ja oikeutettu rankaisemaan pahaa, siksi tulee olla alamainen esivallalle ja totella sitä ei ainoastaan rangaistuksen tähden, vaan myös omantunnon, ettei se tahriintuisi.

Vain Jumala on jokaisen ihmisen omantunnon Herra. Siksi meidän tulee peljätä rikkomasta maan lakeja, kuten apostoli Paavalikin, joka oli vaeltanut kaikessa hyvällä omallatunnolla Jumalan edessä. Paavalilla oli loukkaamaton omatunto Jumalan ja ihmisten edessä.

"Sentähden, kun meillä on tämä virka sen laupeuden mukaan, joka on osaksemme tullut, me emme lannistu, vaan olemme hyljänneet kaikki häpeälliset salatiet, niin ettemme vaella kavaluudessa emmekä väärennä Jumalan Sanaa, vaan julkituomalla totuuden me suositamme itseämme jokaisen ihmisen omalletunnonle Jumalan edessä." 2.Kor.4:1-2

"Sentähdenhän te verojakin maksatte. Sillä he ovat Jumalan palvelusmiehiä, ahkeroiden virassansa juuri sitä varten." 13:6
Apostoli Paavalin aikana Rooman valtakunnassa kannettiin useita erilaisia veroja, kuten yleistä veroa maasta, maataloista, kymmenyksistä, armeijalle maksettava vero ja henkilökohtainen vero, jota Maria ja Joosefkin maksoivat.

Uskovakin joutuu tai saa maksaa omastaan jotakin yhteiskunnalle, johon hän kuuluu erilaisten verojen ja maksujen muodossa.

"Antakaa siis kaikille, mitä annettava on: kenelle vero, sille vero, kenelle tulli, sille tulli, kenelle pelko, sille pelko, kenelle kunnia, sille kunnia." 13:7

13:7 "So gebet nun jedermann.. - Antakaa siis kaikille.."

Luther 1540; Novum Testamentum

Tähän apostoli päättää puheensa uskovan velvollisuuksista esivaltaa kohtaan. Tämä opetus sopii kaikkiin yhteiskunta järjestelmiin ja uskovan tulee aina täyttää velvollisuutensa siinä yhteiskunnassa, johon hän kuuluu.

Kehotus esirukoukseen esivallan puolesta

"Minä kehoitan siis ennen kaikkea anomaan, rukoilemaan, pitämään esirukouksia ja kiittämään kaikkien ihmisten puolesta, kuningasten ja kaiken esivallan puolesta, että saisimme viettää rauhallista ja hiljaista elämää kaikessa jumalisuudessa ja kunniallisuudessa.

Sillä se on hyvää ja otollista Jumalalle, meidän Vapahtajallemme, joka tahtoo, että kaikki ihmiset pelastuisivat ja tulisivat tuntemaan totuuden." 1.Tim.2:1-4

Vaeltakaa rakkaudessa; 13:8-14

"Älkää olko kenellekään mitään velkaa, muuta kuin että toisianne rakastatte; sillä joka toistansa rakastaa, se on lain täyttänyt. Sillä nämä: "Älä tee huorin, älä tapa, älä varasta, älä himoitse", ja mikä muu käsky tahansa, ne sisältyvät kaikki tähän sanaan: "Rakasta lähimmäistäsi niinkuin itseäsi".

Rakkaus ei tee lähimmäiselle mitään pahaa. Sentähden on rakkaus lain täyttymys.

Ja tehkää tämä, koska tunnette tämän ajan, että jo on hetki teidän unesta nousta; sillä pelastus on nyt meitä lähempänä kuin silloin, kun uskon tulimme.

Yö on pitkälle kulunut, ja päivä on lähellä. Pankaamme sentähden pois pimeyden teot, ja pukeutukaamme valkeuden varuksiin.

Vaeltakaamme säädyllisesti, niin kuin päivällä, ei mässäyksissä ja juomingeissa, ei haureudessa ja irstaudessa, ei riidassa ja kateudessa,

vaan puukekaa päällemme Herra Jeesus Kristus, älkääkä niin pitäkö lihastanne huolta, että himot heräävät." 13:8-14

"Älkää olko kenellekään mitään velkaa, muuta kuin että toisianne rakastatte; sillä joka toistansa rakastaa, se on lain täyttänyt." 13:8 Rakkaus täyttää lain. Se, joka rakastaa Jumalan antamalla rakkaudella, täyttää lain.

Toteutan ja täytän rakkauden lakia siinä määrin kuin rakastan, enkä koskaan rakasta niin paljon kuin Herramme ja että voisin tuntea täyttäväni koko lain.

"Älkää olko kenellekään mitään velkaa, muuta kuin että rakastatte toisianne" - "ja anna meille meidän velkamme anteeksi, niin kuin mekin annamme anteeksi meidän velallisillemme;" (Matt.6:12)

Jumala ei ole kenellekään jäänyt koskaan mitään - ei edes rakkauden velkaa. Hän rakastaa kaikkia ihmisiä tasapuolisesti henkilöön katsomatta ja on täyttänyt koko lain.

"Mutta kun fariseukset kuulivat, että Hän oli tukkinut saddukeuksilta suun, kokoontuivat he yhteen; ja eräs heistä, joka oli lainoppinut, kysyi Häneltä kiusaten: "Opettaja, mikä on suurin käsky laissa?"

Niin Jeesus sanoi hänelle: "'Rakasta Herraa, sinun Jumalaasi, kaikesta sydämestäsi ja kaikesta sielustasi ja kaikesta mielestäsi'. Tämä on suurin ja ensimmäinen käsky. Toinen, tämän vertainen, on: 'Rakasta lähimmäistäsi niinkuin itseäsi'. Näissä kahdessa käskyssä riippuu kaikki laki ja profeetat." Matt.22:34-40

"Veljellisestä rakkaudesta ei ole tarvis teille kirjoittaa; sillä itse te olette Jumalalta oppineet rakastamaan toisianne; niin te myös teette kaikkia veljiä kohtaan koko Makedoniassa.

Mutta me kehoitamme teitä, veljet, siinä varttumaan yhä enemmän ja katsomaan kunniaksenne, että elätte hiljaisuudessa ja toimitatte omia tehtäviänne ja teette työtä käsillänne, niinkuin olemme teitä käskeneet, että vaelluksessanne olisitte säädylliset ulkopuolella olevia kohtaan ettekä olisi kenenkään avun tarpeessa." 1.Tess.4:9-12

"Sillä nämä: "Älä tee huorin, älä tapa, älä varasta, älä sano väärää todistusta, älä himoitse", ja mikä muu käsky tahansa, ne sisältyvät kaikki tähän sanaan: "Rakasta lähimmäistäsi niinkuin itseäsi." 13:9

13:9 "...du sollst nicht stehlen; du sollst nicht falsch Zeugnis geben; dich soll nichts gelüsten" Luther

"..älä varasta, älä sano väärää todistusta, älä himoitse,"

Novum Testamentum; Biblia

Rakkaus ei riko eikä kumoa käskyjä. Käskyt kuvaavat rakkautta sen eri muodoissa. Se, joka todella rakastaa, ei riko käskyjä.

"Rakkaani, rakastakaamme toinen toistamme, sillä rakkaus on Jumalasta; ja jokainen, joka rakastaa, on Jumalasta syntynyt ja tuntee Jumalan.

Joka ei rakasta, se ei tunne Jumalaa, sillä Jumala on rakkaus.

Rakkaani, jos Jumala on näin meitä rakastanut, niin mekin olemme velvolliset rakastamaan toinen toistamme.

Rakastakaamme Häntä, sillä Hän on ensin rakastanut meitä.

Jos joku sanoo: "Minä rakastan Jumalaa", mutta vihaa veljeänsä, niin hän on valhetteliija. Sillä joka ei rakasta veljeänsä, jonka hän on nähnyt, se ei voi rakastaa Jumalaa, jota hän ei ole nähnyt.

Ja tämä käsky meillä on Häneltä, että joka rakastaa Jumalaa, se rakastakoon myös veljeänsä." 1.Joh.4:7-8,11,10-21 Luther 1540

"Jokainen, joka uskoo, että Jeesus on Kristus, on Jumalasta syntynyt; ja jokainen, joka rakastaa Häntä, joka on synnyttänyt, rakastaa myöskin sitä, joka hänestä on syntynyt. Siitä me tiedämme, että rakastamme Jumalan lapsia, kun rakastamme Jumalaa ja noudatamme Hänen käskyjensä. Sillä rakkaus Jumalaan on se, että pidämme Hänen käskynsä. Ja Hänen käskynsä eivät ole raskaat; sillä kaikki, mikä on syntynyt Jumalasta, voittaa maailman; ja tämä on se voitto, joka on maailman voittanut, meidän uskomme." 1.Joh.5:1-4

"Rakkaus ei tee lähimmäiselle mitään pahaa. Sentähden on rakkaus lain täyttymys." 13:10

Rakkaus tekee hyvää jopa vihamiehellekin. Siellä missä rakkaus saa elää ja kasvaa, ihminen ei tee lähimmäiselleen mitään pahaa, minkä rakkauden laki tuomitsee. Rakkaus suojelee, on kärsivällinen, uskoo, toivoo ja kestää kaiken, eikä milloinkaan petä.

"Rakkaus on pitkämielinen, rakkaus on lempeä; rakkaus ei kadehdi, ei kerskaa, ei pöyhkeile, ei käyttäydy sopimattomasti, ei etsi omaansa, ei katkeroidu, ei muistele kärsimäänsä pahaa, ei iloitse vääryydestä, vaan iloitsee yhdessä totuuden kanssa; kaikki se peittää, kaikki se uskoo, kaikki se toivoo, kaikki se kärsii." 1.Kor.13:4-7

"Ja tehkää tämä, koska tunnette tämän ajan, että jo on hetki teidän unesta nousta; sillä pelastus on nyt meitä lähempänä kuin silloin, kun uskoon tulimme." 13:11

Lopullinen pelastus on meitä joka päivä yhä lähempänä. Siksi elämme odottaen sitä päivää, jona Hän palaa takaisin ja antaa meille kirkkauden kuihtumattoman seppeleen.

"Ennen te olitte pimeys, mutta nyt te olette valkeus Herrassa. Vaeltakaa valkeuden lapsina - sillä kaikinainen hyvyys ja vanhurskaus ja totuus on valkeuden hedelmä - ja tutkikaa, mikä on otollista Herralle; älköönkä teillä olko mitään osallisuutta pimeyden hedelmättömiin tekoihin, vaan päinvastoin nuhdelkaakin niistä.

Sillä häpeällistä on jo sanoakin, mitä he salassa tekevät; mutta tämä kaikki tulee ilmi, kun valkeus sen paljastaa, sillä kaikki, mikä tulee ilmi, on valkeutta.

Sentähden sanotaan: "Heräjä sinä, joka nukut, ja nouse kuolleista, niin Kristus sinua valaisee!"

Katsokaa siis tarkoin, kuinka vaellatte: ei niinkuin tyhmit, vaan niinkuin viisaat, ja ottakaa vaari oikeasta hetkestä, sillä aika on paha. Älkää sentähden olko mielettömät, vaan ymmärtäkää, mikä Herran tahto on. Älkääkä juopuko viinistä, sillä siitä tulee irstas meno, vaan täyttykää Hengellä, puhuen keskenänne psalmeilla ja kiitosvirsillä ja hengellisillä lauluilla, veisaten ja laulaen sydämessänne Herralle, kiittäen aina Jumalaa ja Isää kaikesta meidän Herramme Jeesuksen Kristuksen Nimessä. Ja olkaa toinen toisellenne alamaiset Kristuksen pelossa." Ef.5:8-21

"Yö on pitkälle kulunut, ja päivä on lähellä. Pankaamme sentähden pois pimeyden teot, ja pukeutukaamme valkeuden varuksiin." 13:12

"Mutta yösydännä kuului huuto: "Katso, Ylkä tulee! Menkää Häntä vastaan!" Matt.25:6

Niin kauan kuin kestää synnin ja kuoleman aika on yö, mutta kun Hän tulee koittaa "aamun koitto korkeudesta".

Ne, jotka ovat Herran omia, eivät ole pimeyden lapsia ja jotka vaeltavat rakkauden totuudessa, eivät ole yön pimeydessä, vaan vaeltavat Hänen valkeudessaan.

Pimeys yrittää jatkuvasti saada meidät valtaansa ja tekemään sen hedelmättömiä tekoja. Siksi valvokaamme, sillä emme tiedä päivää emmekä hetkeä, jona Ihmisen Poika tulee!

Pimeyden teot ovat lihan tekoja. Vrt. Gal.5:19-21

”Vaeltakaamme säädyllisesti, niin kuin päivällä, ei mässäyksissä ja juomingeissa, ei haureudessa ja irstaudessa, ei riidassa ja kateudessa,” 13:13

Meidän tulee vaeltaa säädyllisesti ja arvollisesti, koska olemme saaneet vastaan ottaa armon ja totuuden. Tämän vastakohtana apostoli puhuu pimeyden räikeistä teoista, mässäykset, juomingit, haureus, irstaus, riita ja kateus.

Säädyllinen vaellus on vastakohta pimeässä vaeltajille. Säädyllinen on myös vastakohta laiskuudelle, sekä pahuudelle. Jos uskova on langennut tähän, niin se on huono todistus epäuskoiselle maailmalle.

”vaan pukekaa päällenne Herra Jeesus Kristus, älkääkä niin pitäkö lihastanne huolta, että himot heräävät.” 13:14

Apostoli on antanut meille rakkauden kehotuksen opetuksessaan, kuinka meidän tulee elää. Hän jätti meille esimerkin ja seuratkaamme Häntä! Kristuksen päälle pukeminen - elää Hänen laillaan, Hänen kanssaan. Ainoastaan Hänessä me saamme armon ja Voiman elää oikein. Olkoon meillä Hänen mielenlaatunsa! Amen

Herran Jeesuksen Kristuksen armo olkoon kaikkien teidän kanssanne! Amen

Isänmaallinen virsi Sanat: (Uno Kailas, 1901-1933)

1. Siunaa ja varjele meitä, Korkein, kädellä!
Kaitse ain kansamme teitä vyöttäen voimalla meitä,
Heikkoja edessä! Sulta on kaikki suuruus,
Henki Sun Hengestäs .

2. Tutkien sydämemme silmäs meihin luo!
Ettemme harhaan kääntyis, ettei kansamme nääntyis,
Silmäsi meihin luo! Alati synnyinmaalle
siipies suoja suo!

PAAVALIN KIRJE ROOMALAISILLE; LUKU 14

Armo teille ja rauha Jumalalta, meidän Isältämme ja Herralta Jeesukselta Kristukselta!

Älä tuomitse veljeäsi, heikkouskoista hoivatkaa; 14:1-12
Varo johtamasta veljeäsi lankeemukseen; 14:13-23

”Heikkouskoista hoivatkaa, alkamatta väittelemään mielipiteistä. Toinen uskoo saavansa syödä kaikkea, mutta toinen, joka on heikko, syö vihanneksia. Joka syö, älköön halveksiko sitä, joka ei syö; ja joka ei syö, älköön tuomitko sitä, joka syö, sillä Jumala on ottanut hänet hoivaansa. Kuka sinä olet tuomitsemaan toisen palvelijaa? Oman isäntänsä edessä hän seisoo tai kaatuu; mutta hän on pysyvä pystyssä, sillä Herra on voimallinen hänet pystyssä pitämään. Toinen pitää yhden päivän toista parempana, toinen pitää kaikki päivät yhtä hyvinä; kukin olkoon omassa mielessään täysin varma. Joka valikoi päiviä, se valikoi Herran tähden; ja joka syö, se syö Herran tähden, sillä hän kiittää Jumalaa; ja joka ei syö, se on Herran tähden syömättä ja kiittää Jumalaa.

Sillä ei kukaan meistä elä itsellensä, eikä kukaan kuole itsellensä. Jos me elämme, niin elämme Herralle, ja jos kuolemme, niin kuolemme Herralle. Sentähden, elimmepä tai kuolimme, niin me olemme Herran omat. Sillä sitä varten Kristus kuoli ja heräsi eloon, että Hän olisi sekä kuolleitten että elävien Herra. Mutta sinä, minkä tähden sinä tuomitset veljeäsi? Taikka sinä toinen, minkä tähden sinä halveksit veljeäsi? Sillä kaikki meidät asetetaan Jumalan tuomioistuimen eteen. Sillä kirjoitettu on: ”Niin totta kuin Minä elän, sanoo Herra, Minun edessäni pitää jokaisen polven notkistuman ja jokaisen kielen ylistämän Jumalaa”. Niin on siis meidän jokaisen tehtävä Jumalalle tili itsestämme.” 14:1-12

Älä tuomitse veljeäsi, heikkouskoista hoivatkaa; 14:1-12

”Heikkouskoista hoivatkaa, alkamatta väittelemään mielipiteistä.” 14:1 Heikkouskoinen on vielä vauva- ja lapsiasteella oleva Jumalan lapsi. Heillä ei ole esim. aistit tottuneet ja harjaantuneet erottamaan hyvän ja pahan, tärkeän ja vähemmän tärkeän. Apostoli neuvoo tällaisia uskovia hoivaamaan, tukemaan ja vahvistumaan Herran armossa, eikä tule alkaa väittelemään. ”Mutta meidän, vahvojen, tulee kantaa heikkojen vajavaisuuksia, eikä elää itsellemme mieliksi. Hoivatkaa sentähden toinen toistanne, niinkuin Kristuskin on teidät hoivaansa ottanut Jumalan kunniaksi.” Room.15:1,7

”Toinen uskoo saavansa syödä kaikkea, mutta toinen, joka on heikko, syö vihanneksia.” 14:2 Heikkouskoista tulee vahvistaa Kristuksen armolla eikä ruuilla. Apostolin aikana oli monenlaisia oppeja ruuista, jotkut söivät kaikkea, mitä lihakaupoissa myytiin ja jotkut sen sijaan söivät ainoastaan vihanneksia ja yrttejä. Ja joillakin oli hyvin ankarat säädökset ruuista Mooseksen lain mukaan. 3.Moos. luku 11 ”Parempi vihanneksiruoka rakkaudessa kuin syöttöhärkä vihassa.” Snl.15:17

"Parempi kuiva kannikka rauhassa kuin talon täysi uhripaistia riidassa." Snl.17:1

"Joka syö, älköön halveksiko sitä, joka ei syö; ja joka ei syö, älköön tuomitko sitä, joka syö, sillä Jumala on ottanut hänet hoivaansa." 14:3 Apostoli ei kumoa edellä Vanhan Testamentin ruokaohjeita ja säädöksiä. Apostoli esittää tässä kannan, joka pätee kaikkina aikoina. Vapaat ja vahvemmat olivat vaarassa halveksia niitä, jotka olivat herkimpiä omantunnon kysymyksissä, sekä olivat taipuvaisia tuomitsemaan heikkoja. Sekä heikot että vahvat saattoivat syyllistyä syntiin tuomitsemalla toisiaan.

"Älköön siis kukaan teitä tuomitko syömisestä tai juomisesta, älköön myös minkään juhlan tai uudenkuun tai sapatin johdosta, jotka vain ovat tulevaisten varjo, mutta ruumis on Kristuksen.

Älköön teiltä riistäkö voittopalkintoanne kukaan, joka on mieltynyt nöyryyteen ja enkelien palvelemiseen ja pöyhkeilee näyistään ja on lihallisen mielensä turhaan paisuttama eikä pitäydy Häneen, joka on Pää ja josta koko ruumis, nivelten ja jänteiden avulla koossa pysyen, kasvaa Jumalan antamaa kasvua." Kol.2:16-19

"Kuka sinä olet tuomitsemaan toisen palvelijaa? Oman isäntänsä edessä hän seisoo tai kaatuu; mutta hän on pysyvä pystyssä, sillä Herra on voimallinen hänet pystyssä pitämään."

14:4 "Wer bist du.." Luther 1540

"Kuka (ei mikä) sinä olet tuomitsemaan.." Novum Testamentum; Biblia Emme saa tuomita uskon veljeämme, koska hänkin on Kristuksen oma. Vain Jumalalla on kaikki tuomiovalta ja on Herran asia, seisooko hän vai kaatuu - "mutta, hän on pysyvä pystyssä, sillä Herra on voimallinen hänet pystyssä pitämään". Vrt.14:10; (Kuka - Jaak.4:12)

"Älkää tuomitko, ettei teitä tuomittaisi; sillä millä tuomiolla te tuomitsette, sillä teidät tuomitaan; ja millä mitalla te mittaatte, sillä teille mitataan.

Kuinka näet rikan, joka on veljesi silmässä, mutta et huomaa malkaa omassa silmässäsi?

Taikka kuinka saatat sanoa veljellesi: 'Annas, minä otan rikan silmästäsi', ja katso, malka on omassa silmässäsi?

Sinä ulkokullattu, ota ensin malka omasta silmästäsi, ja sitten sinä näet ottaa rikan veljesi silmästä." Matt.7:1-5

"Älkää panetelko toisianne, veljet. Joka veljeään panettelee tai veljensä tuomitsee, se panettelee lakia ja tuomitsee lain; mutta jos sinä tuomitset lain, niin et ole lain noudattaja, vaan sen tuomari.

Yksi on Lainsäätäjä ja Tuomari, Hän, joka voi pelastaa ja hukuttaa; mutta kuka olet sinä, joka tuomitset lähimmäisesi?" Jaak.4:11-12

"Toinen pitää yhden päivän toista parempana, toinen pitää kaikki päivät yhtä hyvinä; kukin olkoon omassa mielessään täysin varma." 14:5

Se, joka elää, elää Herralle ja joka valikoi päiviä, valikoi Herran tähden. Herran seurassa jokainen päivä on juhlapäivä.

Tässä apostoli ei kumoa Vanhan Testamentin sapatia eli lepopäivää, eikä raamatullisia juhla-aikoja.

Alkuseurakunnan uskovat pakanat pitivät sapatia ja juhla-aikoja yhdessä uskoon tulleiden juutalaisten kanssa.

Uskon vakaumus tulee ohjata uskovaa, eikä vallitsevat tavat ja vakaumuksen tulee perustua Raamattuun.

"Joka valikoi päiviä, se valikoi Herran tähden; ja joka syö, se syö Herran tähden, sillä hän kiittää Jumalaa; ja joka ei syö, se on Herran tähden syömättä ja kiittää Jumalaa." 14:6

Apostoli ei neuvo tässä, mitä tulee tehdä ja mitä ei saa tehdä, vaan meidän tulee elää kaikessa Mestariimme tavoin; mitä Hän tekisi. Meidän tulee elää Jumalan tahdon määräämissä puitteissa ja rajoissa.

"Söittepä siis tai joitte, tai teittepä mitä hyvänsä, tehkää kaikki Jumalan kunniaksi!" 1.Kor.10:31

"Tiedä siis sydämessäsi, että Herra, sinun Jumalasi, kasvattaa sinua, niinkuin isä kasvattaa poikaansa.

Ja noudata Herran, sinun Jumalasi, käskyjä, vaella Hänen teitönsä ja pelkää Häntä.

Sillä Herra, sinun Jumalasi, vie sinut hyvään maahan, laaksoissa ja vuorilla vuotavien purojen, lähteiden ja syvien vesien maahan, nisun ja ohran, viiniköynnöksen, viikunapuun ja granaattiomenapuun maahan, jalostetun öljypuun ja hunajan maahan, maahan, jossa sinun ei tarvitse puutteessa leipääsi syödä eikä mitään puutetta nähdä, maahan, jonka kivet ovat rautaa ja jonka vuorista voit louhia vaskea.

Kun sinä syöt ja tulet ravituksi, niin ylistä Herraa, sinun Jumalasi, siitä hyvästä maasta, jonka Hän on antanut sinulle.

Varo, ettet unhota Herraa, sinun Jumalasi, ja muista noudattaa Hänen käskyjäänsä, oikeuksiansa ja säädöksiänsä, jotka Minä tänä päivänä sinulle annan.

Kun sinä syöt ja tulet ravituksi, kun rakennat kauniita taloja ja asut niissä, kun karjasi ja lampaasi lisääntyvät ja kun hopeasi ja kultasi lisääntyy ja kaikki, mitä sinulla on, lisääntyy, niin älköön sydämesi ylpistykö, äläkä unhota Herraa, sinun Jumalasi, joka vei sinut pois Egyptin maasta, orjuuden pesästä, kuljetti sinua suuressa ja hirmuisessa, myrkyllisten käärmeiden ja skorpionien ja kuivien, vedettömien maiden erämaassa, vuodatti sinulle vettä kovasta Kalliosta ja antoi erämaassa sinulle mannaa syödä, jota sinun isäsi eivät tunteneet - nöyryyttääksensä ja koetellaksensa sinua ja lopuksi sinulle hyvää tehdäksensä.

Älä ajattele sydämessäsi: 'Oma voimani ja oman käteni väkevyys on hankkinut minulle tämän rikkauten', vaan muista, että Herra, sinun Jumalasi, antaa sinulle voiman hankkia rikkautta pitääkseen liittönsä, jonka Hän valalla vannonen teki sinun isiesi kanssa, niinkuin tähän päivään saakka on tapahtunut." 5.Moos.8:5-18

"Sillä ei kukaan meistä elä itsellensä, eikä kukaan kuole itsellensä." 14:7

Yksikään uskova, olipa hän sitten vahva tai heikko, ei elä itselleen. Hän elää Herralle ja kuolee Herralle, mutta ajat ja rajat säätää Herra. Tässä on voimakas vastakohta itsekkäälle elämän tavalle.

"Denn Christus ist mein Leben und Sterben ist mein Gewinn." Luther 1540

"Sillä Kristus on minun elämäni ja kuolema on voittoni." Fil.1:21

Kristuksesta oli tullut Paavalille kaikki kaikessa, alfa ja omega, alku ja loppu.

"Sillä Kristuksen rakkaus vaatii meitä, jotka olemme tulleet tähän päätökseen: yksi on kuollut kaikkien edestä, siis myös kaikki ovat kuolleet; ja Hän on kuollut kaikkien edestä, että ne, jotka elävät, eivät enää eläisi itselleen, vaan Hänelle, joka heidän edestään on kuollut ja ylösnoussut." 2.Kor.5:14-15

"Jos me elämme, niin elämme Herralle, ja jos kuolemme, niin kuolemme Herralle. Sentähden, elimmepä tai kuolimme, niin me olemme Herran omat." 14:8

Uskovan elämä ja päämäärä eivät ole vain oma tahto ja etu, vaan Taivaallisen Isän tahto. Herramme teki kaikessa Isän tahdon, eikä elänyt ja kuollut itselleen, antaen kaiken Isän käsiin. Isä, Sinun käteesi Minä annan Henkeni!

Kuolemakaan ei muuta sitä tosiasiaa, että uskova on aina Herran oma ja jatkaa kerran ikuisuudessa iankaikkista elämää Hänen kanssaan.

Jos elämme, elämme Herralle ja jos kuolemme, olemme Herran omat! Kiitetty olkoon Herran Nimi!

"Sillä minä olen varma siitä, ettei kuolema eikä elämä, ei enkelit eikä henkivallat, ei nykyiset eikä tulevaiset, ei voimat, ei korkeus eikä syvyys, eikä mikään muu luotu voi meitä erottaa Jumalan rakkaudesta, joka on Kristuksessa Jeesuksessa, meidän Herrassamme." Room.8:38-39

"Sillä minä tiedän, että tämä on päättyvä minulle pelastukseksi teidän rukoustenne kautta ja Jeesuksen Kristuksen Hengen avulla, minun hartaan odotukseni ja toivoni mukaan, etten ole missään häpeään joutuva, vaan että Kristus nytkin, niinkuin aina, on tuleva ylistetyksi minun ruumiissani kaikella rohkeudella, joko elämän tai kuoleman kautta." Fil.1:19-20

"Sillä sitä varten Kristus kuoli ja heräsi eloon, että Hän olisi sekä kuolleitten että elävien Herra." 14:9

Hän on lunastanut meidät ja maksanut jokaisesta ylen kalliin hinnan, pyhän sovintoveren Golgatalla. Hän on sekä elävien että kuolleitten Herra. Hänellä on laillinen oikeus koko omaisuuteensa, meihin niin elämässä kuin kuolemassa. Jokaisen ihmisen arvo on Kristuksen sovintoveren hinta. Jumala on Rakkaus.

"Sen Sanan, jonka Hän lähetti Israelin lapsille, julistaen evankeliumia rauhasta Jeesuksessa Kristuksessa, joka on kaikkien Herra,"

"Hänet Jumala herätti kolmantena päivänä ja antoi Hänen ilmestyä, ei kaikelle kansalle, vaan Jumalan ennen valitsemille todistajille, meille, jotka söimme ja joimme Hänen kanssaan sen jälkeen, kuin Hän oli kuolleista noussut.

Ja Hän käski meidän saarnata kansalle ja todistaa, että Hän on se, jonka Jumala on asettanut elävien ja kuolleitten tuomariksi.

Hänestä kaikki profeetat todistavat, että jokainen, joka uskoo Häneen, saa synnit anteeksi Hänen Nimensä kautta." Apt.10:36,40-43

"Mutta sinä, minkä tähden sinä tuomitset veljeäsi? Taikka sinä toinen, minkä tähden sinä halveksit veljeäsi? Sillä kaikki meidät asetetaan Jumalan tuomioistuimen eteen." 14:10

Uskon veljen tai sisaren tuomitseminen on vakava rikos Jumalan edessä. Hän on kantanut puolestamme koko tuomion, joka kuuluisi meille, ja siksi olemme vapaat Jumalan rangaistuksesta, tuomiosta.

"Minkä tähden sinä tuomitset veljeäsi?" Onko se rakentavaa, hyvältä kuulostavaa tai rakastettavaa? Esimerkiksi juoruilu tai väärä arvostelu eivät koskaan tuo mukanaan mitään hyvää.

Kristuksen tuomioistuin - Isä on antanut kaiken tuomiovallan Pojalle, koska Hän on Ihmisen Poika, ei siis meille.

Tämä tuomioistuin käsittelee mm. uskovien kaikki teot, ei heidän syntejään, koska ne on jo käsitelty armonvaltaistuimessa. Uskovien synnit tuomittiin Golgatalla, Hänessä, eikä niitä enää ole eikä niitä muisteta.

"Olkaa armahtavaiset, niinkuin teidän Isänne on armahtavainen. Älkääkä tuomitko, niin ei teitäkään tuomita; älkää kadotustuomiota lausuko, niin ei teillekään kadotustuomiota lausuta. Antakaa anteeksi, niin teillekin anteeksi annetaan." Luuk.6:36-37

"Sentähden me, olimmepa kotona tai olimmepa poissa, ahkeroitsemme olla Hänelle mieliksi.

Sillä kaikkien meidän pitää ilmestymän Kristuksen tuomioistuimen eteen, että kukin saisi sen mukaan, kuin hän ruumiissa ollessaan on tehnyt, joko hyvää tai pahaa." 2.Kor.5:9-10

"Sillä kirjoitettu on: "Niin totta kuin Minä elän, sanoo Herra, Minun edessäni pitää jokaisen polven notkistuman ja jokaisen kielen ylistämän Jumalaa". 14:11

Apostoli Paavali lainaa ja soveltaa tässä Vanhaa Septuaginta käännöstä Jesajan kirjasta 45:23

Juhlallinen vala - "niin totta kuin Minä elän" - ilmentää Jumalan kaikkivaltiutta ja herrautta, joka kerran tulee varmasti toteutumaan. Jokaisen polven täytyy notkistua ja jokaisen kielen pitää tunnustaa Isän Jumalan kunniaksi, että Jeesus Kristus on Herra. Silloin on jokaisen tunnustettava, että Jumala on erehtymätön ja vanhurskas Tuomari.

"Ilmoittakaa ja esiin tuokaa - neuvotelkoot keskenänsä - kuka on tämän julistanut hamasta muinaisuudesta, aikoja sitten ilmoittanut? Enkö Minä, Herra! Paitsi Minua ei ole yhtään jumalaa; ei ole vanhurskasta ja auttavaa jumalaa muuta kuin Minä.

Kääntykää Minun tyköni ja antakaa pelastaa itsenne, te maan ääret kaikki, sillä Minä olen Jumala, eikä toista ole.

Minä olen vannonut itse kauttani, Minun suustani on lähtenyt totuus, peruuttamaton sana: Minun edessäni pitää kaikkien polvien notkistuman, Minulle jokaisen kielen valansa vannoman.

Ainoastaan Herrassa - niin pitää Minusta sanottaman - on vanhurskaus ja Voima. Hänen tykönsä tulevat häveten kaikki, jotka ovat palaneet vihasta Häntä vastaan.

Herrassa tulee vanhurskaaksi kaikki Israelin siemen, ja Hän on heidän kerskauksensa." Jes.45:21-25

"Olkoon teillä se mieli, joka myös Jeesuksella Kristuksella oli, joka ei, vaikka Hänellä olikin Jumalan muoto, katsonut saaliiksensa olla Jumalan kaltainen, vaan tyhjensi itsensä ja otti orjan muodon, tuli ihmisten kaltaiseksi, ja Hänet havaittiin olennaltaan sellaiseksi kuin ihminen; Hän nöyryytti itsensä ja oli kuuliainen kuolemaan asti, hamaan ristin kuolemaan asti.

Sentähden onkin Jumala Hänet korkealle korottanut ja antanut Hänelle Nimen, kaikkia muita nimiä korkeamman, niin että kaikkien polvien pitää Jeesuksen Nimeen notkistuman, sekä niitten, jotka taivaissa ovat, että niitten, jotka maan päällä ovat, ja niitten, jotka maan alla ovat, ja jokaisen kielen pitää tunnustaman Isän Jumalan kunniaksi, että Jeesus Kristus on Herra." Fil.2:5-11

"Niin on siis meidän jokaisen tehtävä Jumalalle tili itsestämme." 14:12 Herramme kertoi vertauksen väärästä huoneen haltijasta ja totesi lopuksi: "Joka vähimmässä on uskollinen, on paljossakin uskollinen ja joka on vähimmässä väärä, on paljossakin väärä," Luuk.16:1-13

Riippumatta siitä, tuomitsemmeko itse vai tuomitaanko meidät, niin joka tapauksessa olemme tilivelvolliset Herrallemme ja meidän on kerran tehtävä vain itsestämme tili, mitä meille on uskottu, ei toisista.

Niin kauan kuin elämme ajassa, meistä ei koskaan tule enempää kuin - huoneenhaltijoita. Kaikki mitä omistamme, lahjakkuutemme ja varamme ja kaikki, kuuluu itse asiassa Jumalalle. Hän on uskonut ja antanut meille kaiken mitä meillä on sulasta armosta.

"Mutta Minä sanon teille: jokaisesta turhasta sanasta, minkä ihmiset puhuvat, pitää heidän tekemän tili tuomiopäivänä.

Sillä sanoistasi sinut julistetaan vanhurskaaksi, ja sanoistasi sinut tuomitaan syylliseksi." Matt.12:36-37

"Niin on siis meidän jokaisen tehtävä Jumalalle tili itsestämme."

Varo johtamasta veljeäsi lankeemukseen; 14:13-23

"Älkäämme siis enää toisiamme tuomitko, vaan päättäkää pikemmin olla panematta veljenne eteen loukkauskiveä tai langetusta.

Minä tiedän ja olen varma Herrassa Jeesuksessa, ettei mikään ole epäpyhää itsessään; vaan ainoastaan sille, joka pitää jotakin epäpyhänä, sille se on epäpyhää.

Mutta jos veljesi tulee murheelliseksi ruokasi tähden, niin sinä et enää vaella rakkauden mukaan. Älä saata ruuallasi turmioon sitä, jonka edestä Kristus on kuollut.

Älkää siis antako sen hyvän, mikä teillä on, joutua herjattavaksi; sillä ei Jumalan valtakunta ole syömistä ja juomista, vaan vanhurskautta ja rauhaa ja iloa Pyhässä Hengessä.

Joka tässä kohden palvelee Kristusta, se on Jumalalle otollinen ja ihmisille kelvollinen.

Niin tavoitelkaamme siis sitä, mikä edistää rauhaa ja keskinäistä rakentumistamme.

Älä ruuan tähden turmele Jumalan työtä. Kaikki tosin on puhdasta, mutta sille ihmiselle, joka syö tuntoansa loukaten, se on pahaa.

Hyvä on olla lihaa syömättä ja viiniä juomatta ja karttaa sitä, mistä veljesi loukkaantuu tai joutuu lankeemukseen tai heikoksi tulee.

Pidä sinä itselläsi Jumalan edessä se usko, mikä sinulla on. Onnellinen on se, joka ei tuomitse itseään siitä, minkä hän oikeaksi havaitsee; mutta joka epäröi ja kuitenkin syö, on tuomittu, koska se ei tapahdu uskosta; sillä kaikki, mikä ei ole uskosta, on syntiä." 14:13-23

"Älkäämme siis enää toisiamme tuomitko, vaan päättäkää pikemmin olla panematta veljenne eteen loukkauskiveä tai langetusta." 14:13

"Älkäämme toisiamme tuomitko" - meidän tulee tutkia omaa

käyttäytymistämme muita kohtaan sen sijaan, että tuomitsisimme toisia.

Asenteellamme muihin lähimmäisiin, on myös vaikutuksensa Jumalan ikuisiin tuomioihin.

Tämä varoitus koskee sekä heikkoja että vahvoja, emmekä saa olla loukkaukseksi heikolle veljellemme. On olemassa vaara, että uskon vapauden nimissä voidaan tehdä pahaa sellaiselle, joka ei ole yhtä vahva.

"Mutta ei ole kaikilla tätä tietoa, vaan tottumuksesta epäjumaliin muutamat vielä nytkin syövät uhrilihaa ikäänkuin epäjumalille uhrattuna, ja heidän omatuntonsa, joka on heikko, tahraantuu siitä.

Mutta ruoka ei lähennä meitä Jumalaan; jos olemme syömättä, emme siitä vahingoitu; jos syömme, emme siitä hyödy.

Katsokaa kuitenkin, ettei tämä vapautenne koidu heikoille loukkaukseksi.

Sillä jos joku näkee sinun, jolla on tieto, aterioivan epäjumalan huoneessa, eikö hänen omatuntonsa, kun hän on heikko, vahvistu epäjumalille uhratun syömiseen?

Sinun tietosi kautta turmeltuu silloin tuo heikko, sinun veljesi, jonka tähden Kristus on kuollut.

Mutta kun te näin teette syntiä veljiä vastaan ja haavoitatte heidän heikkoa omaatuntoaan, niin teette syntiä Kristusta vastaan.

Sentähden, jos ruoka on viettelykseksi veljelleni, en minä ikinä enää syö lihaa, etten olisi viettelykseksi veljelleni." 1.Kor.8:7-13

"Minä tiedän ja olen varma Herrassa Jeesuksessa, ettei mikään ole epäpyhää itsessään; vaan ainoastaan sille, joka pitää jotakin epäpyhänä, sille se on epäpyhää." 14:14

Paavali oli varma asiasta Herrassa Jeesuksessa - hengessään - Hengen varmuus. Tämä varmuus ei ole ylpeyttä, eikä lihallisen mielen varmuutta, vaan Hengen antamaa varmuutta. Vaikka uskova on varma asiasta kuten Paavali, niin on kumminkin otettava huomioon heikot ja vaellettava rakkauden totuuden mukaan.

Se, mitä uskova pitää epäpyhänä tai saastaisena, muodostuu hänelle epäpyhäksi ja silloin se kuormittaa omaatuntoa.

Hengen sisäinen todistus Herran omassa; "Joka uskoo Jumalan Poikaan, hänellä on todistus itsessänsä; joka ei usko Jumalaa, tekee Hänet valhettelijaksi, koska hän ei usko sitä todistusta, jonka Jumala on todistanut Pojastansa." 1.Joh.5:10

"Mutta jos veljesi tulee murheelliseksi ruokasi tähden, niin sinä et enää vaella rakkauden mukaan. Älä saata ruuallasi turmioon sitä, jonka edestä Kristus on kuollut." 14:15

Ruoka korostaa tässä sitä, miten pieni asia voi johtaa turmioon.

Kristuksen rakkaus, joka vei Hänet kuolemaan, on tässä voimakas vastakohta rakkaudettomalle käytökselle - Rakkaus ei etsi omaansa, eikä käyttäydy sopimattomasti.

"Käyttäytykää vain Kristuksen evankeliumin arvon mukaisesti, että minä, tulimpa sitten teidän tyköne ja näin teidät tai olin tulematta, saan kuulla teistä, että te pysytte samassa hengessä ja yksimielisinä taistelette minun kanssani evankeliumin uskon puolesta," Fil.1:27

"Älkää siis antako sen hyvän, mikä teillä on, joutua herjattavaksi;" 14:16

Vaikka uskova on asiassa varma ja oikeassa, mutta ei vaella rakkauden mukaan, niin se aiheuttaa ristiriitaa.

Se hyvä, mikä teillä on - Hän on siunannut meitä kaikessa, ja siksi vaeltakaamme kuten Paavali, joka oli valmis kieltäytymään oikeuksistaan lähimmäisensä hyväksi.

"Joka hyvän pahalla palkitsee, sen kodista ei onnettomuus väisty." Snl.17:13

"Vaeltakaa hyvin ja tehkää hyviä tekoja, niin Minä annan teidän asua tässä paikassa." Jer.7:3

"sillä ei Jumalan valtakunta ole syömistä ja juomista, vaan vanhurskautta ja rauhaa ja iloa Pyhässä Hengessä." 14:17

Jos uskovon elämässä on päällimmäisin piirre syöminen ja juominen, hän ei silloin vaella vanhurskauden mukaan. Herraa tulee palvella vanhurskautta noudattaen, ilolla ja rauhalla. Silloin ihmiset näkevät meissä Kristuksen ja Jumalan valtakunnan.

Vanhurskaus - käytetään tässä meidän moraalistamme, sekä käyttäytymisestämme toisia kohtaan.

Rauha - ihmisten välistä rauhaa, kuinka meidän tulee elää kaikkien kanssa rauhassa, mikäli se on mahdollista ja meistä riippuvaa.
 Ilo - yhteistä iloa seurakunnassa, yhteisessä kokoontumisessamme.
 Katso, Jumalan valtakunta keskellämme! Kerran Karitsan häissä tämä on vallitseva piirre täydellisenä, sillä Jumalan valtakunta on vanhurskautta, rauhaa ja iloa Pyhässä Hengessä. (Vrt. Hengen hedelmä)
 "Koska me siis olemme uskosta vanhurskaiksi tulleet, niin meillä on rauha Jumalan kanssa meidän Herramme Jeesuksen Kristuksen kautta," Room.5:1

"Joka tässä kohden palvelee Kristusta, se on Jumalalle otollinen ja ihmisille kelvollinen." 14:18
 Jumalaa voidaan palvella riippumatta siitä, syömmekö vai emme, mutta emme voi palvella Jumalaa käytöksellä, joka sotii ja on ristiriidassa vanhurskautta, iloa ja rauhaa vastaan. Käytöksellämme emme saa aiheuttaa loukkausta, emmekä pahennusta.

"Niin tavoitelkaamme siis sitä, mikä edistää rauhaa ja keskinäistä rakentumistamme." 14:19
 Tämä apostolin kehoitus perustuu kaikkeen edellä sanottuun sekä heikoille että vahvoille.
 Eläkäämme rauhassa kaikkien kanssa! Ja pitäkäämme toisiamme veljinä ja sisarina. Voimme rakentaa seurakuntaa myös itsensäkieltämisellä ja uhrautumisella veljemme hyväksi.
 "Herra antaa kansallensa väkevyyden, Herra siunaa kansaansa rauhalla."
 Ps.29:11

"Älä ruuan tähden turmele Jumalan työtä. Kaikki tosin on puhdasta, mutta sille ihmiselle, joka syö tuntoansa loukaten, se on pahaa." 14:20
 Vaara ei ole pelkästään kielletty ruoka, vaan syöjän mielenlaatu.
 Jokainen uskova, Herran oma on Jumalan keskeneräinen työ ja emme saa mitenkään turmella tai vahingoittaa Jumalan työtä. Hän on alkanut jokaisessa meissä hyvän työn ja saa sen varmasti hyvään lopputulokseen.
 Luottakaamme Jumalan työhön jokaisen kohdalla.
 "Minä kiitän Jumalaani, niin usein kuin teitä muistan, aina kaikissa rukouksissani ilolla rukoillen teidän kaikkien puolesta, kiitän siitä, että olette olleet osallisia evankeliumiin ensi päivästä alkaen tähän päivään saakka, varmasti luottaen siihen, että Hän, joka on alkanut teissä hyvän työn, on sen täyttävä Jeesuksen Kristuksen päivään saakka."
 Fil.1:3-6

"Hyvä on olla lihaa syömättä ja viiniä juomatta ja karttaa sitä, mistä veljesi loukkaantuu tai joutuu lankeemukseen tai heikoksi tulee." 14:21
 Meille kaikille on annettu vapaus ja vastuu. Voimme kieltäytyä rakkauden tähden vapaudestamme veljemme tai sisaremmme hyväksi.
 Kammotkaa pahaa ja riippukaa hyvässä kiinni! Ja olkaamme veljellisessä rakkaudessa helläsydämiset toisiamme kohtaan ja kilpailkaamme toistemme kunnioittamisessa keskenämme.
 "Mutta kun te näin teette syntiä veljiä vastaan ja haavoitatte heidän heikkoa omaatuntoaan, niin teette syntiä Kristusta vastaan.
 Sentähden, jos ruoka on viettelykseksi veljelleni, en minä ikinä enää syö lihaa, etten olisi viettelykseksi veljelleni." 1.Kor.8:12-13

"Pidä sinä itselläsi Jumalan edessä se usko, mikä sinulla on. Autuas on se, joka ei tuomitse itseään siitä, minkä hän oikeaksi havaitsee;"
 14:22 "Selig ist, der sich.." Luther
 "Autuas on se, joka ei.." Novum Testamentum; Biblia

Vahvakaan ei saa kieltää uskoa, vaan hänen tulee ajatella kohtuullisesti, aivan kuten apostoli oli opettanut aikaisemmin luvussa 12:3: "Sillä sen armon kautta, mikä minulle on annettu, minä sanon teille jokaiselle, ettei tule ajatella itsestensä enempää, kuin ajatella sopii, vaan ajatella kohtuullisesti, sen uskonmäärän mukaan, minkä Jumala on kullekin suonut."

"mutta joka epäröi ja kuitenkin syö, on tuomittu, koska se ei tapahdu uskosta; sillä kaikki, mikä ei ole uskosta, on syntiä." 14:23
Syy siihen, että uskova tuomitaan, on se, että hän rikkoo rakkauden lakia vastaan. Meidän tulee luottaa jokaisen Herran oman kohdalla, että Hän on aloittanut hyvän työn ja saa sen varmasti hyvään ja kunnialliseen lopputulokseen Jumalan kunniaksi.
Synti Jumalan lapsessa on katoava piirre. Se ei kuulu uskovan oikeaan tosi luonteeseen. Meidän on asetettava esiin jokainen Herran oma täydellisenä Kristuksessa, siis sellaisena, kuin hän kerran tulee olemaan kirkkaudessa, kun Kristus on suorittanut loppuun uskovassa alkamansa hyvän työn.

"Siitä me tiedämme, että olemme totuudesta, ja me saatamme Hänen edessään rauhoittaa sydämemme sillä, että jos sydämemme syyttää meitä, niin Jumala on suurempi kuin meidän sydämemme ja tietää kaikki.
Rakkaani, jos sydämemme ei syytä meitä, niin meillä on uskallus Jumalaan, ja mitä ikinä anomme, sen me Häneltä saamme, koska pidämme Hänen käskynsä ja teemme sitä, mikä on Hänelle otollista." 1.Joh.3:19-22 Amen

Herran Jeesuksen Kristuksen armo olkoon kaikkien teidän kanssanne! Amen

PAAVALIN KIRJE ROOMALAISILLE; LUKU 15

Armo teille ja rauha Jumalalta, meidän Isältämme ja Herralta Jeesukselta Kristukselta!

Elä lähimmäisesi parhaaksi, hoivatkaa toinen toistanne, olkaa keskenänne yksimieliset; 15;1-13

Evankeliumi kuuluu kaikille, myös pakanoille; 15:14-21

Paavalin matkasuunnitelma Roomaan ja aina Hispaniaan asti; 15:22-33

"Mutta meidän, vahvojen, tulee kantaa heikkojen vajavaisuuksia, eikä elää itsellemme mieliksi.

Olkoon kukin meistä lähimmäiselleen mieliksi hänen parhaaksensa, että hän rakentuisi.

Sillä ei Kristuskaan elänyt itsellensä mieliksi, vaan niinkuin kirjoitettu on: "Niiden herjaukset, jotka sinua herjaavat, ovat sattuneet Minuun".

Sillä kaikki, mikä ennen on kirjoitettu, on kirjoitettu meille opiksi, että meillä kärsivällisyyden ja Raamatun lohdutuksen kautta olisi toivo. Mutta kärsivällisyyden ja lohdutuksen Jumala suokoon teille, että olisitte yksimieliset keskenänne, Jeesuksen Kristuksen mielen mukaan, niin että te yksimielisesti ja yhdestä suusta ylistäisitte Jumalaa ja meidän Herramme Jeesuksen Kristuksen Isää.

Hoivatkaa sentähden toinen toistanne, niinkuin Kristuskin on teidät hoivaansa ottanut Jumalan kunniaksi.

Sillä minä sanon, että Jeesus Kristus on tullut ympärileikattujen palvelijaksi Jumalan totuuden tähden, vahvistaaksensa isille annetut lupaukset, mutta että pakanat laupeuden tähden ovat ylistäneet Jumalaa, niinkuin kirjoitettu on: "Sentähden minä ylistän Sinua pakanain seassa ja veisaan kiitosta Sinun Nimellesi".

Ja vielä on sanottu: "Riemuitkaa, te pakanat, Hänen kansansa kanssa".

Ja taas: "Kiittäkää Herraa, kaikki pakanat, ja ylistäkööt Häntä kaikki kansat".

Ja myös Jesaja sanoo: "On tuleva Iisain juurivesa, Hän, joka nousee hallitsemaan pakanoita; Häneen pakanat panevat toivonsa".

Mutta toivon Jumala täyttäköön teidät kaikella ilolla ja rauhalla uskossa, niin että teillä olisi runsas toivo Pyhän Hengen Voiman kautta." 15:1-13

Elä lähimmäisesi parhaaksi, hoivatkaa toinen toistanne, olkaa keskenänne yksimieliset; 15;1-13

"Mutta meidän, vahvojen, tulee kantaa heikkojen vajavaisuuksia, eikä elää itsellemme mieliksi." 15:1

Luonnollinen ihminen elää niin kuin itse tahtoo. Apostoli antaa meille neuvon, ettemme eläisi itsellemme, vaan ajattelisimme myös toisten parasta.

Apostoli ei sano, millaiseksi taakaksi heikot ovat muille, vaan rakkaus antaa voimaa sen kantamiseen ja heikkojen vajavaisuuksia tulee kantaa.

"Kantakaa toistenne kuormia ja niin te täytätte Kristuksen lain." Gal.6:2

"Me kehoitamme teitä, veljet: nuhdelkaa kurittomia, rohkaiskaa alakuloisia, holhotkaa heikkoja, olkaa pitkämieliset kaikkia kohtaan. Katsokaa, ettei kukaan kosta kenellekään paha pahalla, vaan pyrkikää aina tekemään hyvää toinen toisellenne ja kaikille." 1.Tess.5:14-15

"Olkoon kukin meistä lähimmäiselleen mieliksi hänen parhaaksensa, että hän rakentuisi." 15:2

Jumala on syntymälahjana antanut meille jokaiselle rakkauden, jota ei voi pitää vain itsellään. Rakkauden lain tulee säädellä käyttäytymistämme, jolloin rakkaus näkyy käytännössä teossa ja totuudessa.

Rakkaus ei etsi omaansa - ei käyttäydy sopimattomasti

"Jos siis on jotakin kehoitusta Kristuksessa, jos jotakin rakkauden lohdutusta, jos jotakin Hengen yhteyttä, jos jotakin sydämellisyyttä ja laupeutta, niin tehkää minun iloni täydelliseksi siten, että olette samaa mieltä, että teillä on sama rakkaus, että olette sopuisat ja yksimieliset ettekä tee mitään itsekkyydestä tai turhan kunnian pyynnöstä, vaan että nöyryydessä pidätte toista parempana kuin itseänne ja että katsotte kukin, ette vain omaanne, vaan toistenkin parasta." Fil.2:1-4

"Sillä ei Kristuskaan elänyt itsellensä mieliksi, vaan niinkuin kirjoitettu on: "Niiden herjaukset, jotka sinua herjaavat, ovat sattuneet Minuun." 15:3

Apostoli lainaa Psalmia 69:9-10 sanoja

Kristuksen ruumis, Hänen seurakuntansa on maan päällä ja sillä tulee olla sama mieli kuin Päällä ja toimia kuin Hän. Hän eli Jumalan mielen mukaan huolimatta siitä valtavasta taakasta, kun Hän kantoi kaikkien meidän syntimme ja rikkomuksemme.

"Rangaistus oli Hänen päällensä, että meillä rauha olisi." Jes.53:5

"Sillä kaikki, mikä ennen on kirjoitettu, on kirjoitettu meille opiksi, että meillä kärsivällisyyden ja Raamatun lohdutuksen kautta olisi toivo." 15:4

Jokainen tarvitsee rohkaisua, kehotusta, lohdutusta, joka osaltaan johtaa hengelliseen kasvuun. Tarvitsemme myös kärsivällisyyttä ja pitkämielisyyttä veljiämme kohtaan kantaessamme heikkojen vajavaisuuksia. Ja meidän tulee kantaa taakkaa kärsivällisesti, niin kauan kuin se on olemassa. (Vrt. Room.5:1-5)

"Jokainen kirjoitus, joka on syntynyt Jumalan Hengen vaikutuksesta, on myös hyödyllinen opetuksiksi, nuhteeksi, ojennukseksi, kasvatukseksi vanhurskaudessa, että Jumalan ihminen olisi täydellinen, kaikkiin hyviin tekoihin valmistunut." 2.Tim.3:16-17

"Mutta kärsivällisyyden ja lohdutuksen Jumala suokoon teille, että olisitte yksimieliset keskenänne, Jeesuksen Kristuksen mielen mukaan," 15:5

Hän antaa meille Voiman, Pyhän Hengen avuksemme elämään sopusoinnussa toistemme kanssa, ja niin voimme elämällemme kirkastaa Kristusta.

Hän on kaiken kärsivällisyyden ja lohdutuksen Jumala, lähde, jonka voimme saada Raamatusta. Hänen Sanansa lohduttavat meitä ja auttavat meitä myös osaltaan, että olisimme yksimieliset keskenämme Hänen mielen mukaan. Tämä yksimielisyys ei merkitse sitä, että kaikilla olisi täsmälleen samat näkemykset kaikesta, vaan että meillä olisi Hengessä yksimielisyys Hänen mielensä mukaan.

Hän ei elänyt itselleen mieliksi ja ne, joilla on tämä mieli, he korottavat ennen kaikkea Herraa, eivät itseään.

"Hänen tulee kasvaa, mutta minun vähetä." Joh.3:30

"Olkaa keskenänne yksimieliset! Älkää korkeita mielitelkö, vaan *liittykää alavien pariin.*" Room.12:16 Luther 1540

"niin että te yksimielisesti ja yhdestä suusta ylistäisitte Jumalaa ja meidän Herramme Jeesuksen Kristuksen Isää." 15:6

Uskova, jolla on kärsivällinen mielenlaatu, ja jota Jumala on lohduttanut, voi ylistää Herraa yhdessä muiden uskovien kanssa, vaikka ei olisikaan kaikessa yhtä mieltä heidän kanssaan.

”Ja päästyään vapaiksi he menivät omiensa tykö ja kertoivat kaiken, mitä ylipapit ja vanhimmat olivat heille sanoneet.

Sen kuultuansa he yksimielisesti korottivat äänensä Jumalan puoleen ja sanoivat: ”Herra, Sinä, joka olet tehnyt taivaan ja maan ja meren ja kaikki, mitä niissä on!

Ja kun he olivat rukoilleet, vapisi se paikka, jossa he olivat koolla, ja he tulivat kaikki Pyhällä Hengellä täytetyiksi ja puhuivat Jumalan Sanaa rohkeasti.

Ja uskovaisten suuressa joukossa oli yksi sydän ja yksi sielu; eikä kenkään heistä sanonut omaksensa mitään siitä, mitä hänellä oli, vaan kaikki oli heillä yhteistä.

Ja apostolit todistivat suurella Voimalla Herran Jeesuksen ylösnousemuksesta, ja suuri armo oli heillä kaikilla.” Apt.4:23-24,31-33

”Hoivatkaa sentähden toinen toistanne, niinkuin Kristuskin on teidät hoivaansa ottanut Jumalan kunniaksi.” 15:7

Jumala on ottanut meidät hoivaansa, niin hoivatkaamme myös toisiamme. Hän on ottanut vastaan heikomman lapsensa ja tällaisesta Jumala saa kunnian. Hän jätti meille esimerkin, mikä on oikein, luopumalla oikeuksistaan. Apostoli Barnabas otti juuri uskoon tulleen Paavalin hoivaansa. Apt.9:19-27

”Ja he toivat Hänen tykönsä lapsia, että Hän koskisi heihin; mutta opetuslapset nuhtelivat tuojia.

Mutta kun Jeesus sen näki, narkästyi Hän ja sanoi heille: ”Sallikaa lasten tulla Minun tyköni, älkääkä estäkö heitä, sillä senkaltaisten on Jumalan valtakunta.

Totisesti Minä sanon teille: joka ei ota vastaan Jumalan valtakuntaa niinkuin lapsi, se ei pääse sinne sisälle.”

Ja Hän otti heitä syliinsä, laski kätensä heidän päällensä ja siunasi heitä.” Mark.10:13-16

”Sillä minä sanon, että Jeesus Kristus on tullut ympärileikattujen palvelijaksi Jumalan totuuden tähden, vahvistaaksensa isille annetut lupaukset,”

15:8 ”Ich sage, daß Jesus Christus sei ..” Luther

”Sillä minä sanon, että Jeesus Kristus on tullut..”

Novum Testamentum; Biblia

Kun Herra Jeesus oli täällä maan päällä, Hän täytti ja vahvisti lupaukset, tehtävän juutalaisten keskuudessa. Hänen suuri palvelustyöaika juutalaisten keskuudessa oli heidän etsikkoaikansa, Danielin kirjan 70. vuosiviikko, jota he eivät tunteneet. Hän itse sanoi, että Hänet oli lähetetty Israelin huoneen kadonneiden lampaitten tykö. Matt.15:24 Evankeliumia ei voitu vielä viedä pakanoille, ennen kuin Israel oli saanut sen kuulla. Herran Jeesuksen tehtävä ja palveleminen keskittyi lähinnä juutalaiseen Jumalan totuuden tähden. Hän toteutti Jumalan Israelin isille, patriarkoille antamat lupaukset Jumalan armosta ja totuudesta, jonka Hän oli luvannut.

”Tehkää siis parannus ja kääntykää, että teidän syntinne pyyhittäisiin pois, että virvoituksen ajat tulisivat Herran kasvoista ja Hän lähettäisi Hänet, joka on teille edeltä määrätty, Jeesuksen Kristuksen.

Taivaan pitää (alkutekstin mukaan, preesens) omistaman Hänet niihin aikoihin asti, jolloin kaikki jälleen kohdallensa asetetaan, mistä Jumala on ikiajoista saakka puhunut pyhäin profeettainsa suun kautta. Sillä Mooses on sanonut: 'Profeetan, minun kaltaiseni, Herra Jumala on teille herättävä veljienne joukosta; Häntä kuulkaa kaikessa, mitä Hän teille puhuu.

Ja on tapahtuva, että jokainen, joka ei sitä profeettaa kuule, hävitetään kansasta.'

Ja kaikki profeetat Samuelista alkaen ja kaikki järjestään, jotka ovat puhuneet, ovat myös ennustaneet näitä päiviä.

Te olette profeettain ja sen liiton lapsia, jonka Jumala teki meidän isiemme kanssa sanoen Aabrahamille: 'Ja sinun siemenessäsi tulevat siunatuiksi kaikki maan sukukunnat'.

Teille ensiksi Jumala on herättänyt Poikansa ja lähettänyt Hänet siunaamaan teitä, kun käännytte itse kukin pois pahuudestanne."

Apt.3:19-26

"mutta että pakanat laupeuden tähden ovat ylistäneet Jumalaa, niinkuin kirjoitettu on: "Sentähden minä ylistän sinua pakanain seassa ja veisaan kiitosta Sinun Nimellesi." 15:9

Suurin armo, jonka ihminen voi saada, on päästä osalliseksi Jumalan liitosta, Hänen uskollisuudesta. Herra Jeesus vahvisti lupaukset Israelille, mutta antoi pakanoillekin ylistyksen aiheen, Jumalan laupeuden.

Pakanoiden kutsumisesta Jumalan yhteyteen, liittoon Jumalan kanssa on lukuisia ennustuksia Vanhassa Testamentissa. Hekin ovat osallisia Jumalan armosta.

"Minulla on myös muita lampaita, jotka eivät ole tästä lammastarhasta; myös niitä tulee Minun johdattaa, ja ne saavat kuulla Minun ääneni, ja on oleva yksi lauma ja yksi Paimen." Joh.10:16

"Samoin kuin te ennen olitte Jumalalle tottelemattomia, mutta nyt olette saaneet laupeuden näiden tottelemattomuuden kautta, samoin nämäkin nyt ovat olleet tottelemattomia, että myös he teille tulleen armahtamisen kautta nyt saisivat laupeuden.

Sillä Jumala on sulkenut kaikki tottelemattomuuteen, että Hän kaikkia armahtaisi." Room.11:30-32

"Herra elää! Kiitetty olkoon minun Kallioni ja ylistetty minun pelastukseni Jumala, Jumala, joka hankkii minulle koston ja saattaa kansat minun valtani alle; Sinä, joka pelastat minut vihollisistani ja korotat minut vastustajaini ylitse ja päästät minut väkivaltaisesta miehestä.

Sentähden minä ylistän Sinua, Herra, kansojen keskuudessa ja veisaan Sinun Nimesi kiitosta, Sinun, joka annat Kuninkaallesi suuren avun ja teet laupeuden voidellullesi, Daavidille ja hänen jälkeläisilleen, iankaikkisesti." Ps.18:47-51

"Ja vielä on sanottu: "Riemuitkaa, te pakanat, Hänen kansansa kanssa." 15:10

Apostoli lainaa tässä vanhaa hebreankielen tekstiä 5.Moos.32:43. Paavali käytti Roomalaiskirjeen kirjoittamisessa lisäksi vanhaa kreikankielistä Septuagintaa.

Pakanoita kehoitetaan ylistämään Jumalaa yhdessä juutalaisten kanssa.

Ja tämä kävi mahdolliseksi, kun erottava vihollisuuden väliseinä purettiin ja poistettiin. Nyt sekä uskoon tulleet juutalaiset ja uskovat pakanat voivat yhdessä riemuita Jumalan armosta, pelastuksesta.

"Muistakaa sentähden, että te ennen, te lihanne puolesta pakanat, jotka olette saaneet ympärileikkaamattomien nimen niiltä, joita, lihaan käsillä tehdyn ympärileikkauksen mukaisesti, sanotaan ympärileikatuiksi - että te siihen aikaan olitte ilman Kristusta, olitte vailla Israelin kansalaisoikeutta ja vieraat lupauksen liitoille, ilman toivoa ja ilman Jumalaa maailmassa; mutta nyt, kun olette Kristuksessa Jeesuksessa, olette te, jotka ennen olitte kaukana, päässeet lähelle Kristuksen veressä.

Sillä Hän on meidän rauhamme, Hän, joka teki molemmat yhdeksi ja purki erottavan väliseinän, nimittäin vihollisuuden, kun Hän omassa lihassaan teki tehottomaksi käskyjen lain säädöksinensä, luodakseen itsessään nuo kaksi yhdeksi uudeksi ihmiseksi, tehden rauhan, ja yhdessä ruumiissa sovittaakseen molemmat Jumalan kanssa ristin kautta, kuolettaen itsensä kautta vihollisuuden.

Ja Hän tuli ja julisti rauhaa teille, jotka kaukana olitte, ja rauhaa niille, jotka lähellä olivat; sillä Hänen kauttansa on meillä molemmilla pääsy yhdessä Hengessä Isän tykö.

Niin ette siis enää ole vieraita ettekä muukalaisia, vaan te olette pyhien kansalaisia ja Jumalan perhettä, apostolien ja profeettain perustukselle rakennettuja, Kulmakivenä itse Jeesus Kristus, jossa koko rakennus liittyy yhteen ja kasvaa pyhäksi temppeleksi Herrassa; ja Hänessä tekin yhdessä muitten kanssa rakennutte Jumalan asumukseksi Hengessä." Ef.2:11-22

"Ja taas: "Kiittäkää Herraa, kaikki pakanat, ja ylistäkööt Häntä kaikki kansat." 15:11

Apostoli lainaa tässä Raamatun lyhyintä Psalmia 117. Jumalan tarkoitus on ollut ottaa myös pakanoista kansa itselleen. Pakanoilla on ollut tapana ylistää epäjumaliaan, mutta nyt he Hänen armonsa kautta ylistävät ja palvelevat elävää Israelin Jumalaa.

"Kiittäkää Herraa, kaikki pakanat, ylistäkää Häntä, kaikki kansat. Sillä Hänen armonsa meitä kohtaan on voimallinen, ja Herran uskollisuus pysyy iankaikkisesti. Halleluja!" Ps.117

"Ja myös Jesaja sanoo: "On tuleva Iisain juurivesa, Hän, joka nousee hallitsemaan pakanoita; Häneen pakanat panevat toivonsa." 15:12

Sanat on otettu Jes.11:10 ja ne kertovat Hänestä, johon pakanat panisivat toivonsa - Israelin hallitsijasta, Messiaasta.

"Mutta Iisain kannosta puhkeaa virpi, ja Vesa versoo Hänen juuristansa.

"Sinä päivänä pakanat etsivät Iisain juurta, joka on kansojen lippuna, ja Hänen asumuksensa on oleva kunniaa täynnä." Jes.11:1,10

Tällä profetialla on myös täyttymyksensä Herran rauhan valtakunnassa ja lopullinen täyttymys kerran Jumalan temppeleissä, taivaassa.

"Mutta kun Jeesus huomasi sen, väistyi Hän sieltä pois. Ja monet seurasivat Häntä, ja Hän paransi heidät kaikki, ja Hän varoitti vakavasti heitä saattamasta Häntä julki; että kävisi toteen, mikä on puhuttu profeetta Jesajan kautta, joka sanoo: "Katso, Minun palvelijani, jonka Minä olen valinnut, minun rakkaani, johon minun sieluni on mielistynyt; Minä panen Henkeni Häneen, ja Hän on saattava oikeuden sanomaa pakanoille.

Ei Hän riitele eikä huuda, ei Hänen ääntänsä kuule kukaan kaduilla. Särjettyä ruokoa Hän ei muserra, ja suitsevaista kynttilänsydäntä Hän ei sammuta, kunnes Hän saattaa oikeuden voittoon. Ja Hänen Nimeensä pakanat panevat toivonsa." Matt.12:15-21

"Minä, Jeesus, lähetin enkelini todistamaan näitä teille seurakunnissa. Minä olen Daavidin juurivesa ja hänen suvustansa, se kirkas Kointähti." Ilm.22:16

"Mutta toivon Jumala täyttäköön teidät kaikella ilolla ja rauhalla uskossa, niin että teillä olisi runsas toivo Pyhän Hengen Voiman kautta." 15:13

Jumalan valtakunta on vanhurskautta, rauhaa ja iloa Pyhässä Hengessä. Jumala on myös kaiken toivon Jumala ja on myös itse Toivo (HaTikva), ja Hän luo meihin toivoa. Toivon Jumala pitää huolen siitä, että uskovilla on runsas ja varma toivo. Tähän toivoon sisältyy myös rauha ja ilo. "Mutta usko on luja luottamus siihen, mitä toivotaan, ojentautuminen sen mukaan, mikä ei näy." Hebr.11:1

Tämä jae muodostaa Roomalaiskirjeen päätöslauseen ja on samalla rukous Jumalalle, sekä lohdullinen toivotus kirjeen vastaanottajille.

"Mutta toivon Jumala täyttäköön teidät kaikella ilolla ja rauhalla uskossa, niin että teillä olisi runsas toivo Pyhän Hengen Voiman kautta."

Evankeliumi kuuluu kaikille, myös pakanoille; 15:14-21

"Veljeni, minä kyllä olen varma teistä, että te jo ilmankin olette täynnä hyvyyttä ja kaikkinaista tietoa, niin että myös kykenette neuvomaan toinen toistanne.

Kuitenkin olen paikka paikoin jotenkin rohkeasti teille kirjoittanut, uudestaan muistuttaakseni teille näitä asioita, sen armon kautta, jonka Jumala on minulle antanut sitä varten, että minä olisin Jeesuksen Kristuksen palvelija pakanain keskuudessa, papillisesti toimittaakseni Jumalan evankeliumin palvelusta, niin että pakanakansoista tulisi otollinen ja Pyhässä Hengessä pyhitetty uhri.

Minulla on siis kerskaukseni Kristuksessa Jeesuksessa palvellessani Jumalaa; sillä minä en rohkene puhua mistään muusta kuin siitä, mitä Kristus, saattaakseen pakanat kuuliaisiksi, on minun kauttani vaikuttanut Sanalla ja teolla, tunnustekojen ja ihmeiden Voimalla, Pyhän Hengen Voimalla, niin että minä Jerusalemissa ja sen ympäristöstä alkaen Illyrikoniin saakka olen suorittanut Kristuksen evankeliumin julistamisen, ja sillä tavoin, että olen pitänyt kunnianani olla julistamatta evankeliumia siellä, missä Kristuksen Nimi jo on mainittu, etten rakentaisi toisen laskemalle perustukselle, vaan niinkuin kirjoitettu on: "Ne, joille ei ole julistettu Hänestä, saavat Hänet nähdä, ja jotka eivät ole kuulleet, ne ymmärtävät." 15:14-21

"Veljeni, minä kyllä olen varma teistä, että te jo ilmankin olette täynnä hyvyyttä ja kaikkinaista tietoa, niin että myös kykenette neuvomaan toinen toistanne." 15:14

Tästä alkaa Roomalaiskirjeen päätösosa, joka sisältää kehotuksia, siunauksia ja tervehdykset.

Apostoli alkoi kirjeensä kiitoksella ja edelleen kiittää Rooman seurakuntaa, uskovia siitä, että he olivat kasvaneet uskossa, ja siksi myös kykenivät neuvomaan toisiaan.

"Ensiksikin minä kiitän Jumalaani Jeesuksen Kristuksen kautta teidän kaikkien tähden, koska teidän uskoanne mainitaan kaikessa maailmassa."
Room.1:8

Tässä mainittu hyvyys, joka on kaiken pahan ja väärän vastakohta on hengen hedelmä, joka on kasvanut ja kantanut satoa. Hyvyys estää tekemästä pahaa ja vahingoittamasta heikkoja.

Hengen hedelmä on; rakkaus, ilo, rauha, pitkämielisyys, ystävällisyys, hyvyys, uskollisuus, sävyisyys, itsensä hillitseminen, vanhurskaus, totuus ja pyhitys. Gal.5:22; Ef.5:9; Room.6:22

Tieto - auttaa mm. heikkouden poistamisessa uskon avulla. Hyvyyden ja tiedon avulla kykenemme auttamaan toisiamme.

Herran pelko on tiedon ja viisauden alku.

"Teillä on voiteltu Pyhästä, ja kaikilla teillä on tieto.

En minä ole kirjoittanut teille sentähden, ettette totuutta tiedä, vaan sentähden, että te tiedätte sen ja ettei mikään valhe ole totuudesta."
1.Joh.2:20-21

"Kuitenkin olen paikka paikoin jotenkin rohkeasti teille kirjoittanut, uudestaan muistuttaakseni teille näitä asioita, sen armon kautta, jonka Jumala on minulle antanut" 15:15

Herran apostolina Paavali kirjoitti rohkeasti ja varmasti asioista, joista uskovilla oli jo tieto. Hän käytti rabbiinista alleviivaustapaa, kertausta, joka on opintojen äiti. On luonnollista unohtaa ja laiminlyödä asioita, joista on ollut tietoa, mitä Herra on käskenyt pitämään. Apostolit julistivat rohkeasti Jumalan valtakunnan evankeliumia, sekä opettivat että neuvoivat jokaista.

Rohkeus ja varmuus viittaavat apostolin kutsumukseen ja työhön, jonka oli saanut ei ihmisiltä, vaan itse Herralta.

"Teille, pakanoille, minä sanon: Koska olen pakanain apostoli, pidän minä virkaani kunniaassa, sytyttääkseni, jos mahdollista, kiivauteen niitä, jotka ovat minun heimolaisiani, ja pelastaakseni edes muutamia heistä."
Room.11:13-14

"sitä varten, että minä olisin Jeesuksen Kristuksen palvelija pakanain keskuudessa, papillisesti toimittaakseni Jumalan evankeliumin palvelusta, niin että pakanakansoista tulisi otollinen ja Pyhässä Hengessä pyhitetty uhri." 15:16

Että olisin Jeesuksen Kristuksen palvelija - Job jo tiesi aikoinaan, jos minä ihmisiä imartelisin, niin Kaikkivaltias ei minuun mielistyisi.

(Job.32:21-22) Ja samoin apostoli teki selväksi galatalaisille, että hänen julistamansa evankeliumi ei ollut ihmisielen mukaista, eikä sitä ollut ihmisviisaus opettanut, vaan Jeesus Kristus oli sen hänelle ilmoittanut ja jos hän taipuisi rakkauden totuudesta ihmisielen mukaan, niin hän ei enää olisi Herran palvelija. (Gal.1:10-12)

Paavali toimitti Kristuksen pappina uhripalvelusta kansan puolesta, joka toi pakanat pyhänä uhrina Jumalan eteen. Paavalin pappuus ei perustunut Vanhan Testamentin papputeen, vaan Kristuksen papputeen Melkisedekin järjestyksen mukaan, niin kuin kaikkien uuden liiton uskovien pappuus perustuu.

"Niin minä Jumalan armahtavan laupeuden kautta kehoitan teitä, veljet, antamaan ruumiinne eläväksi, pyhäksi, Jumalalle otolliseksi uhriksi; tämä on teidän järjellinen jumalanpalveluksenne." Room.12:1

"Älä siis häpeä todistusta Herrastamme äläkä minua, hänen vankiaan, vaan kärsi yhdessä minun kanssani vaivaa evankeliumin tähden, sen mukaan kuin

Jumala antaa Voimaa, Hän, joka on meidät pelastanut ja kutsunut pyhällä kutsumuksella, ei meidän tekojemme mukaan, vaan oman aivoituksensa ja armonsa mukaan, joka meille on annettu Kristuksessa Jeesuksessa ennen ikuisia aikoja, mutta nyt ilmisaatettu meidän Vapahtajamme Jeesuksen Kristuksen ilmestymisen kautta, joka kukisti kuoleman ja toi valoon elämän ja katoamattomuuden evankeliumin kautta, jonka julistajaksi ja apostoliksi ja opettajaksi minä olen asetettu.

Siitä syystä minä myös näitä kärsin, enkä sitä häpeä; sillä minä tunnen Hänet, johon minä uskon, ja olen varma siitä, että Hän on voimallinen siihen päivään asti säilyttämään sen, mikä minulle on uskottu.”

2.Tim.1:8-12

”Minulla on siis kerskaukseni Kristuksessa Jeesuksessa palvellessani Jumalaa;” 15.17

Paavali ei kerskannut itsestään, ei työstään eikä virastaan, vaan Kristuksesta ja mitä Hän teki. Väärä kerskaaminen on ylpeyttä ja ylpeyttä voi esiintyä mm. kasvojen ylpeytenä, aseman ylpeytenä, suvusta ylpeytenä, kyvykkyydestä ylpeilynä ja armosta ylpeilynä.

”Sillä jokainen, joka itsensä ylentää, alennetaan, ja joka itsensä alentaa, se ylennetään.” Luuk.14:11 Paavali oli sangen nöyrä mies, kuten Mooses aikoinaan.

”Sillä katsokaa, veljet, omaa kutsumistanne: ei ole monta inhimillisesti viisasta, ei monta mahtavaa, ei monta jalosukuista, vaan sen, mikä on hulluutta maailmalle, sen Jumala valitsi saattaaksensa viisaat häpeään, ja sen, mikä on heikkoa maailmassa, sen Jumala valitsi saattaaksensa sen, mikä väkevää on, häpeään, ja sen, mikä maailmassa on halpasukuista ja halveksittua, sen Jumala valitsi, sen, joka ei mitään ole, tehdäksensä mitättömäksi sen, joka jotakin on, ettei mikään liha voisi kerskata Jumalan edessä.

Mutta Hänestä on teidän olemisenne Kristuksessa Jeesuksessa, joka on tullut meille viisaudeksi Jumalalta ja vanhurskaudeksi ja pyhitykseksi ja lunastukseksi, että kävisi, niinkuin kirjoitettu on: ”Joka kerskaa, sen kerskauksena olkoon Herra.” 1.Kor.1:26-31

”sillä minä en rohkene puhua mistään muusta kuin siitä, mitä Kristus, saattaakseen pakanat kuuliaisiksi, on minun kauttani vaikuttanut Sanalla ja teolla,” 15:18

Apostoli puhui vain siitä, mikä oli totta, Jumalan Sanasta ja missä hän itse oli ollut henkilökohtaisesti mukana. Apostoli teki työtä Herran suurella elopellolla Jeesuksen Kristuksen apostolina, eikä hän seurannut merkkejä, vaan ne seurasivat hänen julistustaan. Jos seuraamme merkkejä, niin eikö se ole aika merkillistä?

Sana - mainitaan tässä ennen tekoja ja oikeaa julistusta seuraa Sanan ihmeet ja merkit.

Herra vaikutti Paavalin toiminnan kautta Sanalla ja teolla sitä varten, että pakanakansoissa saataisiin uskon kuuliaisuus Hänen Nimeään kohtaan. Jumala vahvistaa ja täyttää palvelijansa Sanan.

”Näin sanoo Herra, sinun Lunastajasi, joka on valmistanut sinut hamasta äidin kohdusta: Minä olen Herra, joka teen kaiken, joka yksinäni jännitin taivaan, joka levitin maan - kuka oli Minun kanssani? - joka teen tyhjäksi valhettelijain merkit, teen taikurit tyhmiksi, joka panen tietäjät peräytymään ja muutan heidän tietonsa typeryydeksi.

Mutta palvelijani Sanan Minä toteutan ja saatan täyttymään sanansaattajaini neuvon.” Jes.44:24-26

"Mutta Hänen, joka voi teitä vahvistaa minun evankeliumini ja Jeesuksen Kristuksen saarnan mukaan, sen ilmoitetun salaisuuden mukaan, joka kautta ikuisten aikojen on ollut ilmoittamatta, mutta joka nyt on julkisaatettu ja profeetallisten Kirjoitusten kautta iankaikkisen Jumalan käskystä tiettäväksi tehty kaikille kansoille uskon kuuliaisuuden aikaansaamiseksi, Jumalan, ainoan viisaan, olkoon kunnia Jeesuksen Kristuksen kautta, aina ja iankaikkisesti. Amen." Room.16:25-27

"tunnustekojen ja ihmeiden Voimalla, Pyhän Hengen Voimalla, niin että minä Jerusalemissa ja sen ympäristöstä alkaen Illyrikoniin saakka olen suorittanut Kristuksen evankeliumin julistamisen," 15:19
Apostoli Paavali totteli kirjaimellisesti Herramme antamaa lähetyskäskyä ja meni kaikkeen maailmaan, saarnasi Jumalan valtakunnan evankeliumia kaikille luoduille, kaikkialla, sopivalla ja sopimattomalla ajalla alkaen Jerusalemissa, Juudeasta ja Samariasta aina maan ääriin saakka. Paavali oli aina innokas Herran työssä ja oli päämääränä viedä evankeliumi pakanoille.

Illyrikon, nyk. Albania eli Illyria sijaitsee Balkanilla noin 3 000 km Jerusalemissa. Ja hän ajatteli päästä vielä Hispanjaan asti eli nykyiseen Espanjaan.

Tunnusteot, ihmeet ja voimateot seurasivat hänen palvelustyössään hänen julistaessa Sanaa. Tunnustekojen ja ihmeiden Voimalla - korostaa työn tehokkuutta ja Pyhän Hengen Voimalla - mainitaan tässä jakeessa kaksi kertaa.

Raamatun ilmoittamalla apostolilla tulee olla kolme voimalahjaa; 1) voimallisten tekojen tekemisen lahja, 2) terveeksitekemisen lahja ja 3) uskon lahja, joka on voimalahjoista suurin.

"Onhan apostolin tunnusteot teidän keskuudessanne tehty kaikella kestävyydellä, tunnusmerkeillä ja ihmeillä ja voimateoilla." 2.Kor.12:12

Illyrikon, Illyria - oli apostoli Paavalin pohjoisin paikka, johon hän oli ennättänyt. Hän siis vaikutti Illyrikonissa, mutta ei tiedetä, missä vaiheessa hän kävi siellä.

Illyrikon eli Illyria oli laaja alue Länsi Balkanilla Adrianmeren itä- ja koillisrannikolla. Se alue käsitti nykyisen Albanian ja Montenegron, Hertsegovinan, Dalmatian, Bosnian ja Kroatian sekä osia nykyisestä Italiasta ja Itävallasta. Aukkaat puhuivat indoeurooppalaista kieltä, josta sen erästä murteesta, illyria, on kehittynyt albanian kieli.

"Kun nyt Herra Jeesus oli puhunut heille, otettiin hänet ylös taivaaseen, ja Hän istui Jumalan oikealle puolelle. Mutta he lähtivät ja saarnasivat kaikkialla, ja Herra vaikutti heidän kanssansa ja vahvasti Sanan sitä seuraavien merkkien kautta." Mark.16:19-20

"Ja hän meni synagogaan, ja kolmen kuukauden ajan hän puhui heidän kanssansa rohkeasti ja vakuuttavasti Jumalan valtakunnasta.

Mutta kun muutamat paaduttivat itsensä eivätkä uskoneet, vaan puhuivat pahaa Herran tiestä kansan edessä, niin hän meni pois heidän luotaan ja erotti opetuslapset heistä ja piti joka päivä keskusteluja Tyrannuksen koulussa.

Ja sitä kesti kaksi vuotta, niin että kaikki Aasian asukkaat, sekä juutalaiset että kreikkalaiset, saivat kuulla Herran Sanan.

Ja Jumala teki ylen voimallisia tekoja Paavalin kätten kautta, niin että vieläpä hikiliinoja ja esivaatteita hänen iholtansa vietiin sairasten päälle, ja taudit lähtivät heistä ja pahat henget pakenivat pois."

Apt.19:8-12

"ja sillä tavoin, että olen pitänyt kunnianani olla julistamatta evankeliumia siellä, missä Kristuksen Nimi jo on mainittu, etten rakentaisi toisen laskemalle perustukselle," 15:20
 Kristusta ei ollut mainittu koskaan aikaisemmin näillä paikkakunnilla, siksi Paavali halusi julistaa evankeliumia heille.

"Emme kerskaa yli määrän, emme muiden vaivannäöistä, mutta meillä on se toivo, että teidän uskonne lisääntyessä me oman vaikutusalamme mukaan kasvamme teidän keskuudessanne niin suuriksi, että saamme viedä evankeliumin myöskin tuolla puolen teitä oleviin maihin - tahtomatta kerskata siitä, mikä jo on valmista toisten vaikutusalalla."
 2.Kor.10:15-16

"vaan niinkuin kirjoitettu on: "Ne, joille ei ole julistettu Hänestä, saavat Hänet nähdä, ja jotka eivät ole kuulleet, ne ymmärtävät." 15:21
 "Katso, Minun Palvelijani menestyy, Hän on nouseva, kohoava ja sangen korkea oleva.

Niinkuin monet kauhistuivat Häntä - sillä niin runneltu, ei enää ihmisenkaltainen, oli Hänen muotonsa, Hänen hahmonsakaan ei ollut ihmislasten hahmo - niin Hän on saattava ihmetyksiin monet kansat, Hänen tähtensä kuninkaat sulkevat suunsa. Sillä mitä heille ei ikinä ole kerrottu, sen he saavat nähdä, mitä he eivät ole kuulleet, sen he saavat havaita.
 Kuka uskoo meidän saarnamme ja kenelle Herran käsivarsi ilmoitetaan?"
 Jes.52:13-53:1

Tämä Vanhan Testamentin ennustus on ennen kaikkea Jeesuksesta, Hänen sovitukseltaan ja työstään ja se valaisi koko apostolin toimintaa. Tämän profeettallisen ennustuksen toteuttaminen oli apostolin kutsumus, kärsivä Vapahtaja, kärsivä Herran Palvelija. Apostoli uhrasi itsensä samalla tavoin, kuin Herramme suorittaakseen loppuun saamansa tehtävän.

Paavalin matkasuunnitelma Roomaan ja aina Hispaniaan asti; 15:22-33

"Sentähden olenkin niin usein ollut estetty tulemasta teidän tyköne. Mutta koska minulla nyt ei enää ole tilaa näissä paikkakunnissa ja kun jo monta vuotta olen halunnut tulla teidän tyköne, niin minä, jos milloin Hispaniaan matkustan, tulen luoksenne, sillä minä toivon sieltä kautta matkustaessani näkeväni teidät ja teidän avullanne pääseväni sinne, kunhan ensin olen vähän saanut iloita teidän seurastanne.
 Mutta nyt minä matkustan Jerusalemiin viemään pyhille avustusta. Sillä Makedonia ja Akaia ovat halunneet kerätä yhteisen lahjan niille Jerusalemin pyhille, jotka ovat köyhyydessä.
 Niin he ovat halunneet, ja he ovatkin sen heille velkaa; sillä jos pakanat ovat tulleet osallisiksi heidän hengellisistä aarteistaan, niin he puolestaan ovat velvolliset auttamaan heitä maallisilla.

Kun olen tehtäväni suorittanut ja heille tämän hedelmän perille vienyt, lähden teidän kauttanne Hispaniaan; ja minä tiedän, että tullessani teidän tyköne tulen Kristuksen täydellinen siunaus mukana.
 Mutta minä kehoitan teitä, veljet, Herramme Jeesuksen Kristuksen kautta ja Hengen rakkauden kautta auttamaan minua taistelussani, rukoilemalla minun puolestani Jumalaa, että minä pelastuisin joutumasta Juudean uskottomien käsiin ja että Jerusalemiä varten tuomani avustus olisi pyhille otollinen, niin että minä, jos Jumala niin tahtoo, ilolla saapuisin teidän tyköne ja virkistytisin teidän seurastanne.
 Rauhan Jumala olkoon kaikkien teidän kanssanne. Amen." 15:22-33

"Sentähden olenkin niin usein ollut estetty tulemasta teidän tyköne."
15:22

Paavalilla oli ollut paljon tilaisuuksia julistaa evankeliumia siellä, missä Herran Jeesuksen Nimeä ei ollut koskaan aiemmin mainittu. Hän oli jo kauan aikaa suunnitellut matkaa Roomaan, mutta se oli kerran toisensa jälkeen siirtynyt tuonemmaksi. Tässä hän perustelee, miksi hän ei ollut päässyt heidän luokseen. Se ei johtunut hänen halustaan, vaan hän kohtasi esteitä, ei ainoastaan vastustajiltaan, vaan myös olosuhteista.

"Ja minä en tahdo, veljet, teiltä salata, että jo monesti olen päättänyt tulla teidän tyköne saadakseni jonkin hedelmän teidänkin keskuudestanne, niinkuin muidenkin pakanain, mutta olen ollut estetty tähän saakka."
Room.1:13

"Mutta koska minulla nyt ei enää ole tilaa näissä paikkakunnissa ja kun jo monta vuotta olen halunnut tulla teidän tyköne," 15:23

Herralle antautunut ja vihkiytynyt on sidoksissa Herransa tahtoon. Apostoli tarkoittaa tällä, että hänen toimintansa oli lopussa itäisissä maissa; Vähä-Aasia, Makedonia ja Kreikka.

Apostoli uskoi jäljellä olevan työn perustettujen seurakuntien huostaan, ja haluaa jatkaa matkaa uusille alueille.

"Kun kaikki tämä oli tapahtunut, niin Paavali hengessä päätti kulkea Makedonian ja Akaiian kautta ja matkustaa Jerusalemiin ja sanoi: "Käytyäni siellä minun pitää nähdä myös Rooma." Apt.19:21

"niin minä, jos milloin Hispaniaan matkustan, tulen luoksenne, sillä minä toivon sieltä kautta matkustaessani näkeväni teidät ja teidän avullanne pääseväni sinne, kunhan ensin olen vähän saanut iloita teidän seurastanne." 15:24

Varmuudella ei tiedetä, pääsikö Paavali Espanjaan saakka. Se on mahdollista, koska hän asui muutaman vuoden Roomassa ja koki siellä apostoli Pietarin ohella marttyyrikuoleman keisari Neron vainojen aikana v. 67jkr. Mahdollinen matka Espanjaan on silloin täytynyt tapahtua laivalla meritse Roomasta.

Iloita teidän seurastanne - Room.1:8-12

"Mutta nyt minä matkustan Jerusalemiin viemään pyhille avustusta." 15:25
Pakanat ovat saaneet hengellisiä aarteita juutalaisten kautta, mm. koko Vanhan Testamentin ja pelastus on juutalaisista. Joh.4:22

Siksi pakanat ovat rakkauden velassa juutalaisiin nähden ja ovat siinä suhteessa velvolliset auttamaan maallisella hyvällä.

"Sillä Makedonia ja Akaiia ovat halunneet kerätä yhteisen lahjan niille Jerusalemin pyhille, jotka ovat köyhyydessä.

Niin he ovat halunneet, ja he ovatkin sen heille velkaa; sillä jos pakanat ovat tulleet osallisiksi heidän hengellisistä aarteistaan, niin he puolestaan ovat velvolliset auttamaan heitä maallisilla." 15:26-27

Jerusalemin seurakunta oli kärsinyt paljon keisari Klaudiuksen kaudella, jolloin oli tullut nälänhätä kaikkeen maahan ja minkä profeetta Agabus oli ennustanut.

Kristuksen ruumiissa, mukaan lukien Jumalan Israel oli köyhyyttä, mutta se ei merkinnyt sitä, että kaikki uskovat olivat köyhiä. Siksi tapahtui tasaus Kristuksen ruumiissa, johon keräykseen pyhiä varten osallistuivat ainakin Filippiin, Tessalonikan, Berean ja Korinton seurakunnat.

"Mitä tulee keräykseen pyhiä varten, niin tehkää tekin samalla tavoin, kuin minä olen määrännyt Galatian seurakunnille.

Kunakin viikon ensimmäisenä päivänä pankoon jokainen teistä kotonaan jotakin talteen, säästäten menestymisensä mukaan, ettei keräyksiä tehtäisi vasta minun tultuani.

Mutta kun olen saapunut teidän tyköne, lähetän minä ne henkilöt, jotka siihen sopiviksi katsotte, kirjeet mukanaan, viemään teidän rakkauden lahjanne Jerusalemiin; ja jos asia on sen arvoinen, että minunkin on lähteminen, niin saavat he lähteä minun kanssani." 1.Kor.16:1-4

"Mutta me saatamme teidän tietoonne, veljet, mitä Jumalan armo on vaikuttanut Makedonian seurakunnissa: että, vaikka he olivatkin monessa ahdistuksen koetuksessa, niin oli heidän ilonsa heidän suuressa köyhyydessäänkin niin ylenpalttinen, että he alttiisti antoivat runsaita lahjoja.

Sillä voimiensa mukaan, sen minä todistan, jopa yli voimiensakin he antoivat omasta halustansa, paljolla pyytämisellä anoen meiltä sitä suosiota, että pääsisivät osallisiksi pyhien avustamiseen; eivätkä he vain tehneet, niinkuin me olimme toivoneet, vaan antoivat itsensäkin, ennen kaikkea Herralle ja sitten meille, Jumalan tahdosta, niin että me kehoitimme Tiitusta, niinkuin hän jo oli alkanut, saattamaan teidän keskuudessanne päätökseen tämänkin rakkaudentyön." 2.Kor.8:1-6

"Sillä tämä avustamispalvelus ei ainoastaan poista pyhien puutteita, vaan käy vieläkin hedelmällisemmäksi Jumalalle annettujen monien kiitosten kautta, kun he, tästä teidän palveluksestanne huomattuaan, kuinka taattu teidän mielenne on, ylistävät Jumalaa siitä, että te näin alistuvaisesti tunnustaudutte Kristuksen evankeliumiin ja näin vilpittömästi olette alkaneet yhteyteen heidän kanssaan ja kaikkien kanssa." 2.Kor.9:12-13

"Kun olen tehtäväni suorittanut ja heille tämän hedelmän perille vienyt, lähdän teidän kauttanne Hispaniaan; ja minä tiedän, että tullessani teidän tyköne tulen Kristuksen täydellinen siunaus mukanani." 15:28-29 Apostoli Paavali suoritti loppuun kolmannen lähetysmatkansa. Ja sen päätteeksi teki matkan Jerusalemiin ja piti kunnianaan viedä rakkauden lahjaa pakanoilta Jerusalemin köyhille uskoville.

Ne, jotka saavat evankeliumin hengellisiä siunauksia, ovat rakkauden velassa opettajalleen. Pakanat eivät olleet rakkauden velassa ainoastaan Sanan opettajille ja julistajille, vaan myös Juudan kansalle, jolta tämä kaikki hyvä oli peräisin.

Jerusalemin tehtävän jälkeen hän suunnitteli matkustavansa aina Espanjaan saakka ja silloin hänellä oli myös tilaisuus nähdä Rooma.

Paavali oli suureksi siunaukseksi koko Rooman seurakunnalle ja palveli seurakuntaa opetuksellaan.

Apostoli tuli Roomaan vankina keisarin eteen ja uskovat ottivat hänet siellä vastaan erittäin sydämellisesti, kuin Kristuksen.

"Kolmen kuukauden kuluttua me purjehdimme sieltä aleksandrialaisessa laivassa, joka oli talvehtinut saarella ja jolla oli merkinä Kastorin ja Polluksen kuva.

Ja me laskimme maihin Syrakuusassa ja viivyimme siellä kolme päivää, ja sieltä me kierrettyämme saavuimme Reegioniin, ja kun yhden päivän perästä nousi etelätuuli, tulimme seuraavana päivänä Puteoliin.

Siellä tapasimme veljiä, jotka pyysivät meitä viipymään heidän tykönänsä seitsemän päivää. Ja sitten me lähdimme Roomaan.

Ja kun veljet siellä saivat kuulla meistä, tulivat he meitä vastaan Appii Forumiin ja Tres Tabernaen kohdalle saakka; ja heidät nähdessään Paavali kiitti Jumalaa ja sai rohkeutta.

Ja kun tulimme Roomaan, sallittiin Paavalin asua erikseen häntä vartioivan sotamiehen kanssa." Apt.28:11-16

"Mutta minä kehoitan teitä, veljet, Herramme Jeesuksen Kristuksen kautta ja Hengen rakkauden kautta auttamaan minua taistelussani, rukoilemalla minun puolestani Jumalaa," 15:30

Apostoli Paavalilla oli Hengen varmuus ja usko Jumalaan oli vahva ja oli Hengen johdatuksessa. Mutta hänkin oli riippuvainen uskovien esirukouksista, niin kuin me jokainen. Herramme on suuri esirukoilijamme Isän edessä jokaisen lapsensa puolesta, ettei meidän uskomme raukeaisi tyhjiin. Jumalan tahdon tunteminen johtakoon meitä esirukoukseen, että Hänen hyvä tahtonsa saisi tapahtua täällä maan päällä.

"Sillä me emme tahdo, veljet, pitää teitä tietämättöminä siitä ahdistuksesta, jossa me olimme Aasiassa, kuinka ylenpalttiset, yli voimiemme käyvät, meidän rasituksemme olivat, niin että jo olimme epätoivossa hengestämmekin, ja itse me jo luulimme olevamme kuolemaan tuomitut, ettemme luottaisi itseemme, vaan Jumalaan, joka kuolleet herättää.

Ja Hän pelasti meidät niin suuresta kuolemanvaarasta, ja yhä pelastaa, ja Häneen me olemme panneet toivomme, että Hän vielä vastakin pelastaa, kun tekin autatte meitä rukouksillanne, että monesta suusta meidän tähtemme kohoaisi runsas kiitos siitä armosta, joka on osaksemme tullut." 2.Kor.1:8-11

"Ja tehkää tämä kaikella rukouksella ja anomisella, rukoillen joka aika Hengessä ja sitä varten valvoen kaikessa kestäväisyydessä ja anomisessa kaikkien pyhien puolesta; ja minunkin puolestani, että minulle, kun suuni avaan, annettaisiin oikeat sanat rohkeasti julistaakseni evankeliumin salaisuutta, jonka tähden minä olen lähettäkseni kahleissa, että minä siitä rohkeasti puhuisin, niinkuin minun puhua tulee." Ef.6:18-20

"Olkaa kestäväiset rukouksessa ja siinä kiittäen valvokaa, rukoillen samalla meidänkin edestämme, että Jumala avaisi meille Sanan oven puhuaksemme Kristuksen salaisuutta, jonka tähden minä myös olen sidottuna, että minä sen ilmoittaisin, niinkuin minun tulee puhua. Tervehdyksen lähettää teille teikäläinen Epafras, Jeesuksen Kristuksen palvelija, joka rukouksissaan aina taistelee teidän puolestanne, että te pysyisitte täydellisinä ja täysin vahvoina kaikessa, mikä on Jumalan tahto." Kol.4:2-4,12

"että minä pelastuisin joutumasta Juudean uskottomien käsiin ja että Jerusalemiä varten tuomani avustus olisi pyhille otollinen," 15:31 Paavalilla oli ankara taistelu rukouksessa Juudean uskottomista, jotka sitten kävivätkin apostoliin käsiksi ja aikoivat surmata Jerusalemissa Paavalin. Roomalaiset sotilaat pelastivat Paavalin hengen ja toivat vangin, Paavalin Roomaan keisarin eteen. Paavali pelastui juutalaisten salahankkeesta myös esirukousten vastauksena.

"Sitten vielä, veljet, rukoilkaa meidän edestämme, että Herran Sana nopeasti leviäisi ja tulisi kirkastetuksi muuallakin niinkuin teidän keskuudessanne, ja että me pelastuisimme nurjista ja häijyistä ihmisistä; sillä usko ei ole joka miehen." 2.Tess.3:1-2

"niin että minä, jos Jumala niin tahtoo, ilolla saapuisin teidän tyköne ja virkistyisin teidän seurassanne." 15:32 Jumala on rukouksia kuuleva Jumala ja vastaa rukouksiimme, vaikka ei aina niin kuin me olemme odottaneet.

Jumala kuulee jokaisen lapsensa rukouksen yhtä nopeasti henkilöön katsomatta, ja vanhurskaan rukous voi paljon, kun se on harras. Paavalin piti päästä ja nähdä Rooma, mutta se toteutui toisella tavalla kuin hän oli sen suunnitellut; "Jos Jumala niin tahtoo" - "ja me elämme, niin teemme tämän tai tuon." Jaak.4:15

"Rauhan Jumala olkoon kaikkien teidän kanssanne. Amen." 15:33
Apostoli Paavali, joka itse oli vaaroissa ja taisteluissa, tunsikaiken rauhan Jumalan ja siksi saattoi katsoa luottavaisesti eteenpäin ja rohkaista kanssamatkajiaan.
Rauhan Jumala olkoon kaikkien teidän kanssanne! Amen

Hengellinen laulu nro 508 Yllä ei ääret taivaan

1. Yllä ei ääret taivaan, aurinko tähtitie korkeutehen, minne vain rukous, huokaus vie. Tomusta maan jo henki siipensä kohottaa. Kotihin Isän pyrkii, sen porteille kolkuttaa.
2. Ahdas on maailman laajuus, ystävä avuton. Taivaassa levon löytää vain sielusi rauhaton. Väistyvi vaikein vaiva, Herrasi lohdun tuo, kautta jos rukoussillan sun tiesi käy Luojan luo.
3. Rukoilen turvan varman heikoinkin lapsi saa, varmemman kuin se linna, min sankari rakentaa. Kulkenet minne, milloin, aina se muista, oi: Syömmelle Isän hellän ain rukous kantaa voi.

PAAVALIN KIRJE ROOMALAISILLE; LUKU 16

Armo teille ja rauha Jumalalta, meidän Isältämme ja Herralta Jeesukselta Kristukselta!

Tervehdyksiä; 16:1-16

Varoituksen sana; 16:17-20

Tervehdyksiä; 21-24

Loppu tervehdykset ja Jumalalle kunnia; 16:25-27

"Minä suljen teidän suosioonne sisaremmen Foiben, joka on Kenkrean seurakunnan palvelija, että otatte hänet vastaan Herrassa, niinkuin pyhien sopii, ja autatte häntä kaikessa, missä hän teitä tarvitsee; sillä hän on ollut monelle avuksi ja myöskin minulle.

Tervehdys Priskalle ja Akylaalle, työkumppaneilleni Kristuksessa Jeesuksessa, jotka minun henkeni puolesta ovat panneet oman kaulansa alttiiksi ja joita en ainoastaan minä kiitä, vaan myös kaikki pakanain seurakunnat, ja seurakunnalle, joka kokoontuu heidän kodissansa. Tervehdys Epainetukselle, rakkaalleni, joka on Aasian ensi hedelmä Kristukselle.

Tervehdys Marialle, joka on nähnyt paljon vaivaa teidän tähtenne.

Tervehdys Andronikukselle ja Juniaalle, heimolaisilleni ja vankeustovereilleni, joilla on suuri arvo apostolien joukossa ja jotka jo ennen minua ovat olleet Kristuksessa.

Tervehdys Ampliatukselle, rakkaalleni Herrassa.

Tervehdys Urbanukselle, meidän työtovereillemme Kristuksessa, ja Stakykselle, rakkaalleni.

Tervehdys Apelleelle, koetuksen kestäneelle Kristuksessa.

Tervehdys Aristobuluksen perhekuntalaisille.

Tervehdys Herodionille, heimolaisilleni.

Tervehdys Narkissuksen perhekuntalaisille, jotka ovat Herrassa.

Tervehdys Tryfainalle ja Tryfosalle, jotka ovat nähneet vaivaa Herrassa.

Tervehdys Persikselle, rakkaalle sisarelle, joka on nähnyt paljon vaivaa Herrassa.

Tervehdys Rufukselle, valitulle Herrassa, ja hänen äidilleen, joka on kuin äiti minullekin.

Tervehdys Asynkritukselle, Flegonille, Hermeelle, Patrobaalle, Hermaalle ja veljille, jotka ovat heidän kanssansa.

Tervehdys Filologukselle ja Julialle, Nereukselle ja hänen sisarelleen ja Olympaalle ja kaikille pyhille, jotka ovat heidän kanssansa.

Tervehdikää toisianne pyhällä suunannolla. Kaikki Kristuksen seurakunnat tervehtivät teitä." 16:1-16

Tervehdyksiä; 16:1-16

"Minä suljen teidän suosioonne sisaremmen Foiben, joka on Kenkrean seurakunnan palvelija," 16:1

Tässä päätösluvussa apostoli Paavali lähettää terveisiä monille ystäville, jotka hän oli tavannut muilla paikkakunnilla toimintansa aikana, mutta jotka nyt asuivat Roomassa.

Kenkrean seurakunnan palvelija (diakoni) sisar Foibe mainitaan tässä luvussa ensimmäisenä ja tämä kertoo kuinka Paavali arvosti myös sisarien palvelustyötä Herrassa suuresti.

Roomalaiskirje päättyy loppumainintaan joissakin käsikirjoituksissa: "Kirjoitettu Korintosta roomalaisille Kenkreaan seurakunnan palvelijattaren Foiben välityksellä".

Välityksellä - kertoo, kuinka sisar Foibe toimi postikuriirina ja toimitti Roomalaiskirjeen Korintosta perille Rooman seurakuntaan. Kenkrea sijaitsi Aigeianmeren rannalla ja oli yksi Korinton tärkeimpiä satamakaupunkeja.

"että otatte hänet vastaan Herrassa, niinkuin pyhien sopii, ja autatte häntä kaikessa, missä hän teitä tarvitsee; sillä hän on ollut monelle avuksi ja myöskin minulle." 16:2

"että otatte hänet vastaan Herrassa" - Tämä kehottaa ottamaan seurakunnan sisar Foiben vastaan Herran palvelijattarena, niin kuin pyhien arvon mukaisesti sopii ottaa vastaan, kuin Herran. Sisaren tehtäväksi oli uskottu näin tärkeä tehtävä, Roomalaiskirje seurakunnalle.

Herrassa - "joka ottaa vastaan teidät, ottaa vastaan Minut".

Avuksi - monet sisaret pitivät huolta seurakunnan ja Herran palvelijoiden tarpeista ja olivat avuksi monille, ja siksi heitä arvostettiin suuresti seurakunnassa.

Vrt. Lyydia purppuranmyyjä ja muitakin naisia, jotka palvelivat Herraa varoillaan.

"Ja sen jälkeen Hän vaelsi kaupungista kaupunkiin ja kylästä kylään ja saarnasi ja julisti Jumalan valtakunnan evankeliumia; ja ne kaksitoista olivat Hänen kanssansa, niin myös muutamia naisia, jotka olivat parannetut pahoista hengistä ja taudeista: Maria, Magdaleenaksi kutsuttu, josta seitsemän riivaajaa oli lähtenyt ulos, ja Johanna, Herodeksen taloudenhoitajan Kuusaan vaimo, ja Susanna ja useita muita, jotka palvelivat heitä varoillansa." Luuk.8:1-3

"Ja sapatinpäivänä me menimme kaupungin portin ulkopuolelle, joen rannalle, jossa arvelimme olevan rukouspaikan, ja istuimme sinne ja puhuimme kokoontuneille naisille.

Ja eräs Lyydia niminen purppuranmyyjä Tyatiran kaupungista, Jumalaa pelkäävä nainen, oli kuulemassa; ja Herra avasi hänen sydämensä ottamaan vaarin siitä, mitä Paavali puhui.

Ja kun hänet ja hänen perhekuntansa oli kastettu, pyysi hän meitä sanoen:

"Jos te pidätte minua Herraan uskovaisena, niin tulkaa minun kotiini ja majailkaa siellä". Ja hän vaati meitä." Apt.16:13-15

"Tervehdys Priskalle ja Akylaalle, työkumppaneilleni Kristuksessa Jeesuksessa," 16:3

Seurakuntapalvelijan sisar Foiben jälkeen apostoli tervehtii evankelistaparia Priskillaa ja Akylasta. Evankelistapari mainitaan useassa Uuden Testamentin kohdassa. (Apt.18:2,26; 1.Kor.16:19)

Paavali tapasi heidät ensimmäisen kerran Korintossa ja he olivat avanneet apostolille kotinsa ovet ja hän asui heidän luonaan.

Akylas oli juutalainen, Pontosta syntyisin. Hän oli asunut Roomassa, mutta oli joutunut lähtemään sieltä keisari Klaudiuksen karkotettua kaikki juutalaiset. Tilanteen rauhoituttua he palasivat takaisin Roomaan. He olivat Paavalin luona hänen kirjoittaessaan 1.Korinttolaiskirjettä.

1.Kor.16:19

Priska eli Priskilla oli sisar Foiben tavoin oli tullut tunnetuiksi arvokkaasta palvelustyöstään. Paavali arvosti suuresti myös sisarien palvelustyötä ja sanoi heitä työtovereiksi.

"jotka minun henkeni puolesta ovat panneet oman kaulansa alttiiksi ja joita en ainoastaan minä kiitä, vaan myös kaikki pakanain seurakunnat," 16:4

Seurakunnan sisaret olivat antautuneet kokosydämisesti Herran työhön ja olivat jopa henkensä kaupalla auttaneet Paavalia mm. Efesosssa syntyneiden mellakoiden aikana. (Apt.18:12-18; 19:23-)

"ja seurakunnalle, joka kokoontuu heidän kodissansa. Tervehdys Epainetukselle, rakkaalleni, joka on Aasian ensi hedelmä Kristukselle." 16:5

Evankelistapari Akylas ja Priskilla olivat avanneet ovensa myös seurakunnalle, joka kokoontui heidän kodissaan. Heillä oli myös keisari Klaudiuksen karkotuksen aikana kodissa kokoontuva seurakunta Korintossa. Paavali tervehtii Epainetusta, joka oli ensimmäinen Aasian provinsissa uskoon tullut eli Aasian ensihedelmä Kristukselle.

"Mutta minä kehoitan teitä, veljet: te tunnette Stefanaan perhekunnan ja tiedätte, että se on Akaian ensi hedelmä ja että he ovat antautuneet pyhien palvelukseen.

Olkaa tekin kuuliaisina heidän kaltaisilleen ja jokaiselle, joka heidän kanssaan työtä tekee ja vaivaa näkee.

Minä iloitsen Stefanaan ja Fortunatuksen ja Akaikuksen tänne tulosta, koska he korvaavat minulle teidän poissaolonne; he ovat virkistäneet minun henkeäni niinkuin teidänkin. Antakaa siis täysi tunnustus sellaisille miehille.

Aasian seurakunnat tervehtivät teitä. Monet tervehdykset Herrassa lähettävät teille Akylas ja Priska sekä heidän kodissaan kokoontuva seurakunta." 1.Kor.16:15-19

"Tervehdys Marialle, joka on nähnyt paljon vaivaa teidän tähtenne." 16:6 Joissakin alkuteksteissä on - "meidän tähtemme".

Tervehdys luettelossa mainitaan useita sisaria, mikä viittaa siihen, että heillä oli merkittäviä tehtäviä seurakunnassa.

"Tervehdys Andronikukselle ja Juniaalle, heimolaisilleni ja vankeustovereilleni, joilla on suuri arvo apostolien joukossa ja jotka jo ennen minua ovat olleet Kristuksessa." 16:7

Apostolit Andronikus ja Junia olivat tulleet uskoon ennen Paavalia ja heillä oli suuri arvo apostolien joukossa. Nämäkin apostolit olivat nähneet ja kohdanneet ylösnousseen Herran Jeesuksen ja olivat Paavalin vankeustovereita.

Junia on hebrean kielinen miehen nimi, jota ei tule sotkea kreikan kieliseen Junias, joka oli epäjumalattaren nimi, Jupiterin puoliso, joka oli pyhitetty avioliiton jumalattarelle. Kuinka juutalainen mies, apostoli voisi kantaa tällaista epäjumalan nimeä? Tästä ei voi mitenkään tehdä kauheaa harhaoppia, että Jumala olisi valinnut Paavalin vankeustoveriksi sisar apostolin, vaan Junia on hebrealainen miehen nimi.

"Tervehdys Ampliatukselle, rakkaalleni Herrassa." 16:8

Ampliatius (lat.) - korotettu, ylevä

Oli roomalainen kristitty, jolle tässä Paavali lähettää tervehdysten.

"Tervehdys Urbanukselle, meidän työtoverillemme Kristuksessa, ja Stakykselle, rakkaalleni." 16:9

Urbanus (lat.) - kansalainen ja viittaa kaupungissa asuvaan ja oli Paavalin työtoveri.

Stakys (kreil.) - tähkä, viittaa maaseutuun

"Tervehdys Apelleelle, koetuksen kestäneelle Kristuksessa.

Tervehdys Aristobuluksen perhekuntalaisille." 16:10

Keisari Klaudiuksen aikana asui Roomassa Aristobulus, joka oli Herodes Agrippa I:n veli. Ja jakeessa 11 mainittu juutalainen Herodion kuului Herodeksen sukuun.

Kristinusko oli saanut jalansijan tämän Aristobuluksen kodissa. Hän oli kestänyt olosuhteista huolimatta uskon koetuksensa.

"Tervehdys Herodionille, heimolaiselleni.

Tervehdys Narkissuksen perhekuntalaisille, jotka ovat Herrassa." 16:11

Herodion kuului siis Herodeksen sukuun, ja oli juutalainen.

Narkissuksen koko perhe uskoi Herraan Jeesukseen.

"Tervehdys Tryfainalle ja Tryfosalle, jotka ovat nähneet vaivaa Herrassa.

Tervehdys Persikselle, rakkaalle sisarelle, joka on nähnyt paljon vaivaa Herrassa." 16:12

Tryfaina - elää ylellisesti

Tryfosa - elää tuhlaavaisesti

Nämä sisaret olivat seurakunnan työntekijöitä, ja jotka olivat nähneet paljon vaivaa Herrassa. Sisarien työpanos oli jyrkästi ristiriidassa heidän nimensä kanssa.

Persis - tarkoittaa persialainen nainen

"Tervehdys Rufukselle, valitulle Herrassa, ja hänen äidilleen, joka on kuin äiti minullekin." 16:13

Tämä Rufus on todennäköisesti sama kuin Mark.15:21 mainittu ja hän on Herran Jeesuksen ristiä kantaneen Simonin poika.

Tässä mainittu sisar, Rufuksen äiti oli ollut kuin äiti Paavalillekin ja oli avannut kotinsa oven apostolille.

"Ja he pakottivat erään ohikulkevan miehen, Simonin, kyreneläisen, joka tuli vainiolta, Aleksanterin ja Rufuksen isän, kantamaan Hänen ristiänsä." Mark.15:21

"Tervehdys Asynkritukselle, Flegonille, Hermeelle, Patrobaalle, Hermaalle ja veljille, jotka ovat heidän kanssansa." 16:14

Tässä mainitaan joitakin veljiä nimeltä ja jotka ovat heidän kanssansa.

Muutamit veljistä olivat seurakunnan johtajia ja asuivat eri puolilla kaupunkia ja että uskovat kokoontuivat heidän luonaan, kuten evankelistaparin Akylaan ja Priskillan kodissa. (jae 5)

"Tervehdys Filologukselle ja Julialle, Nereukselle ja hänen sisarelleen ja Olympaalle ja kaikille pyhille, jotka ovat heidän kanssansa." 16:15

Filologus - oli hyvin tavallinen orjan nimi, ja hän oli joko Julian veli tai puoliso. Julia oli kaikkein tunnetuin roomalainen nimi.

"kaikille pyhille, jotka ovat heidän kanssansa" - ilmaisee, että heidänkin kodissaan kokoontui seurakunta.

"Tervehtikää toisianne pyhällä suunannolla. Kaikki Kristuksen seurakunnat tervehtivät teitä." 16:16

Pyhä suunanto - pyhä suudelma, oli juutalainen tapa, osoitus puhtaasta rakkaudesta veljien välillä ja kunnioituksen merkki.

Pyhä suunanto, jotta se erottuisi tavallisesta suudelmasta, joka ilmentää tavallista rakkautta.

Kun Raamattu puhuu pyhästä suudelmasta, siitä käytetään mm. nimitystä - rakkauden suunanto - ja jota käyttävät läheiset ystävät tervehtiessä ja hyvästelemisessä ja on yhteenkuuluvuuden ilmaus. Ja tässä - Tervehtikää toisianne pyhällä suunannolla - veljet keskenään, sisaret keskenään. Tämä oli alkuseurakunnassa merkki siitä jumalallisesta rakkaudesta, joka yhdisti Kristukseen uskovia.

"Ja katso, siinä kaupungissa oli nainen, joka eli syntisesti; ja kun hän sai tietää, että Jeesus oli aterialla fariseuksen talossa, toi hän alabasteripullon täynnä hajuvoidetta ja asettui Hänen taakseen Hänen jalkojensa kohdalle, itki ja alkoi kastelemaan Hänen jalkojansa kyynelillään ja kuivasi ne päänsä hiuksilla ja suuteli Hänen jalkojaan ja voiteli ne hajuvoiteella.

Mutta kun fariseus, joka oli hänet kutsunut, sen näki, ajatteli hän mielessään näin: "Jos tämä olisi profeetta, tietäisi Hän, mikä ja millainen tuo nainen on, joka Häneen koskee: että hän on syntinen."

Niin Jeesus vastasi ja sanoi hänelle: "Simon, Minulla on jotakin sanomista sinulle".

Hän virkkoi: "Opettaja, sano". - "Lainanantajalla oli kaksi velallista; toinen oli velkaa viisisataa denaria, toinen viisikymmentä.

Kun heillä ei ollut, millä maksaa, antoi hän molemmille velan anteeksi. Kumpi heistä siis rakastaa häntä enemmän?"

Simon vastasi ja sanoi: "Minun mielestäni se, jolle hän antoi enemmän anteeksi". Hän sanoi hänelle: "Oikein sinä ratkaisit".

Ja naiseen kääntyen Hän sanoi Simonille: "Näetkö tämän naisen? Minä tulin sinun taloosi; et sinä antanut vettä Minun jaloilleni, mutta tämä kasteli kyynelillään Minun jalkani ja kuivasi ne hiuksillaan.

Et sinä antanut minulle suudelmia, mutta tämä ei ole lakannut suutelemasta Minun jalkojani siitä asti, kuin tulin sisään.

Et sinä voidellut öljyllä minun päätäni, mutta tämä voiteli hajuvoiteella minun jalkani.

Sentähden Minä sanon sinulle: tämän paljot synnit ovat anteeksi annetut: hänhän näet rakasti paljon; mutta jolle vähän anteeksi annetaan, se rakastaa vähän."

Sitten Hän sanoi naiselle: "Sinun syntisi ovat anteeksi annetut."
Luuk.7:37-48

"Tulkaa siis järkiinne, kuninkaat, maan tuomarit, ottakaa nuhteesta vaari.

Palvelkaa Herraa pelolla ja iloitkaa vavistuksella.

Antakaa suuta Pojalle, ettei Hän vihastuisi ettekä te hukkuisi tiellänne. Sillä Hänen vihansa syttyy äkisti. Autuaat ovat kaikki, jotka Häneen turvaavat." Ps.2:10-12

"Se huulille suutelee, joka oikean vastauksen antaa." Snl.24:26

"Tervehtikää kaikkia veljiä pyhällä suunannolla." 1.Tess.5:26

"Tervehtikää toisianne rakkauden suunannolla. Rauha teille kaikille, jotka Kristuksessa olette!" 1.Piet.5:14

Varoituksen sana; 16:17-20

"Mutta minä kehoitan teitä, veljet, pitämään silmällä niitä, jotka saavat aikaan erimielisyyttä ja pahennusta vastoin sitä oppia, jonka te olette saaneet; vetäytykää pois heistä.

Sillä sellaiset eivät palvele meidän Herraamme Jeesusta Kristusta, vaan

omaa vatsaansa, ja he pettävät suloisilla sanoilla ja kauniilla puheilla vilpittömien sydämet.

Onhan teidän kuuliaisuutenne tullut kaikkien tietoon; sentähden minä iloitsen teistä, mutta minä tahtoisin teidän olevan viisaita hyvään, mutta taitamattomia pahaan.

Ja rauhan Jumala on pian musertava saatanan teidän jalkojenne alle. Herramme Jeesuksen armo olkoon teidän kanssanne." 16:17-20

"Mutta minä kehoitan teitä, veljet, pitämään silmällä niitä, jotka saavat aikaan erimielisyyttä ja pahennusta vastoin sitä oppia, jonka te olette saaneet; vetäytykää pois heistä." 16:17

Aikaisemmin kirjeessään apostoli on korostanut voimakkaasti sitä, että uskovat tarvitsevat toisiaan ja että heidän tulee elää yhdessä sopuisaa ja rauhaisaa elämää. Uskovien tulee ottaa vastaan todelliset Jumalan lapset parhaalla mahdollisella tavalla, niin kuin Herran, mutta samanaikaisesti kavahtaa vääriä opettajia, pilalle leikattuja koiria, jotka opettavat väärin, vastoin tervettä oppia ja Herramme Sanaa. Nämä väärät opettajat saavat aikaan hajaannusta ja levottomuutta Herran laumassa sopimattomalla opetuksellaan. Heitä tulee karttaa ja pitää silmällä ja varoa ja kavahtaa. "Tämä on Minun rakas Poikani, kuulkaa Häntä!"

"Minua kummastuttaa, että te niin äkkiä käännytte Hänestä, joka on kutsunut teidät Kristuksen armossa, pois toisenlaiseen evankeliumiin, joka kuitenkin ei ole mikään toinen; on vain eräitä, jotka hämmentävät teitä ja tahtovat vääristellä Kristuksen evankeliumin.

Mutta vaikka me, tai vaikka enkeli taivaasta julistaisi teille evankeliumia, joka on vastoin sitä, minkä me olemme teille julistaneet, hän olkoon kirottu.

Niinkuin ennenkin olemme sanoneet, niin sanon nytkin taas: jos joku julistaa teille evankeliumia, joka on vastoin sitä, minkä te olette saaneet, hän olkoon kirottu." Gal.1:6-9

"Kavahtakaa noita koiria, kavahtakaa noita pahoja työntekijöitä, kavahtakaa noita pilalle leikattuja." Fil.3:2

"Katsokaa, ettei kukaan saa teitä saaliikseen järkeisopilla ja tyhjällä petoksella, pitäytyen ihmisten perinnäissäntöihin ja maailman alkeisvoimiin eikä Kristukseen." Kol.2:8

"Jos joku muuta oppia opettaa eikä pitäydy meidän Herramme Jeesuksen Kristuksen terveisiin sanoihin eikä siihen oppiin, joka on jumalisuuden mukainen, niin hän on paisunut eikä ymmärrä mitään, vaan on riitakysymyksien ja sanakiistojen kipeä, joista syntyy kateutta, riitaa, herjauksia, pahoja epäluuloja, alituisia kinastuksia niiden ihmisten kesken, jotka ovat turmeltuneet mieleltään ja totuuden menettäneet ja jotka pitävät jumalisuutta keinona voiton saamiseen." 1.Tim.6:3-5

"Sillä sellaiset eivät palvele meidän Herraamme *Jeesusta* Kristusta, vaan omaa vatsaansa, ja he pettävät suloisilla sanoilla ja kauniilla puheilla vilpittömien sydämet." 16:18

16:18 "Denn solche dienen nicht dem Herrn *Jesus Christus*," Luther 1540

"Sillä sellaiset eivät palvele meidän Herraamme *Jeesusta* Kristusta," Novum Testamentum; Biblia

Apostoli Paavali käyttää kirjeessään koira, juutalaisista harhaopettajista. Hän luonnehtii heitä sen mukaan, mikä on heidän suhteensa Kristukseen, rakkauden totuuteen ja todellisuudessa he eivät palvele Häntä.

He eivät ole Kristuksen palvelijoita, vaan ajavat omia lihallisia etujaan ja ovat oman valtansa sokaisemia, vallanhimoisia. He ovat vain kiinnostuneita Herran lampaiden villoista.

Paavali oli tavannut tällaisia palvelijoita monilla paikkakunnilla ja varoitti susista Herran laumaa. Heidä oli mm. Galatiassa, Korintossa ja Kolossassa ja hän pelkäsi heidän tunkeutuvan Filippiin ja nyt tässä siis Roomaankin.

”Minun liittoni hänen kanssansa oli elämä ja rauha, ja Minä annoin sen hänelle peloksi; ja hän pelkäsi Minua, vapisi Minun Nimeni edessä. Oikea opetus oli hänen suussansa, eikä vääryyttä tavattu hänen huuliltansa. Rauhassa ja vakaasti hän vaelsi Minun kanssani, ja monet hän käänsi pois pahoista töistä.

Sillä papin huulten pitää tallettaman tieto, ja hänen suustansa etsitään opetus; sillä hän on Herran Sebaotin sanansaattaja.

Mutta te olette poikenneet tieltä, olette opetuksellanne saattaneet monet kompastumaan, olette turmelleet Leevin liiton, sanoo Herra Sebaot.

Niinpä Minäkin teen teidät halpana pidetyiksi ja alhaisiksi kaiken kansan edessä, koska te ette ole pitäneet Minun teitäni, vaan olette olleet puolueelliset opetuksessa.” Mal.2:5-9

”Mutta myös valheprofeettoja oli kansan seassa, niinkuin teidänkin keskuudessanne on oleva valheenopettajia, jotka salaa kuljettavat sisään turmiollisia harhaoppeja, kieltävätpä Herrankin, joka on heidät ostanut, ja tuottavat itselleen äkillisen perikadon.

Ja moni on seuraava heidän irstauksiaan, ja heidän tähtensä totuuden tie tulee häväistyksi; ja ahneudessaan he valheellisilla sanoilla kiskovat teistä hyötyä; mutta jo ammoisista ajoista heidän tuomionsa valvoo, eikä heidän perikatonsa torju.” 2.Piet.2:1-3

”Olkaa minun seuraajiani, veljet, ja katselkaa niitä, jotka näin vaeltavat, niinkuin me olemme teille esikuvana.

Sillä monet, joista usein olen sen teille sanonut ja nyt aivan itkien sanon, vaeltavat Kristuksen ristin vihollisina; heidän loppunsa on kadotus, vatsa on heidän jumalansa, heidän kunnianaan on heidän häpeänsä, ja maallisiin on heidän mielensä.” Fil.3:17-19

”Onhan teidän kuuliaisuutenne tullut kaikkien tietoon; sentähden minä iloitsen teistä, mutta minä tahtoisin teidän olevan viisaita hyvään, mutta taitamattomia pahaan.” 16:19

Apostoli oli maininnut kirjeen alussa, kuinka Rooman seurakunta oli kaikkialla tullut tunnetuksi kuuliaisuudestaan evankeliumia kohtaan. Siksi seurakunnalle, Kristuksen ruumiille on kohtalokasta, jos Rooman seurakunnassa saisivat väärät opettajat opillaan jalansijaa tai olisi hajaannusta tai puoluemielisyyttä, kuten Korintossa.

Täytyy olla oikea hengellinen asenne, jos halutaan pitää harhat ja riidat loitolla - olla viisaita hyvään ja erillään pahasta.

”Olkoon rakkaus vilpityn, kammokaa pahaa, riippukaa hyvässä kiinni.” Room.12:9

”Sillä Minun kansani on hullu; eivät he tunne Minua. He ovat tyhmiä lapsia eivätkä ymmärtäväisiä; he ovat viisaita tekemään pahaa, mutta tehdä hyvää he eivät taida.

”Veljet, älkää olko lapsia ymmärrykseltänne, vaan pahuudessa olkaa lapsia; mutta ymmärrykseltä olkaa täysi-ikäisiä.” 1.Kor.14:20

"Ja rauhan Jumala on pian musertava saatanan teidän jalkojenne alle. Herramme Jeesuksen armo olkoon teidän kanssanne." 16:20

"Olkaa siis Jumalalle alamaiset; mutta vastustakaa *paholaista*, niin se teistä pakenee." Jaak.4:7

Maailmassa ei tapahdu mitään Herran sitä tietämättä ja sallimatta. Jumalan määräämissä rajoissa vain paha voi toimia ja jos emme ole alamaisia Jumalalle, Hänen Sanalleen ja käskyilleen, silloin saatana saa riehua elämässämme; tappaen, varastaen ja valehdellen.

"Ei tule turmiota vanhurskaalle, mutta jumalattomat ovat onnettomuutta täynnä." Snl.12:21

"Puhalletaanko pasuunaan kaupungissa, niin ettei kansa peljästy? Tahi tapahtuuko kaupungissa onnettomuutta, jota ei Herra ole tuottanut?"

Aam.3:6

Jos seurakunta ei ole alamainen ja kuuliainen Herraa kohtaan, niin saatanan palvelijat esim. väärät opettajat saavat silloin sijaa ja sitä seuraa synti eli laittomuus.

Rauhan Jumala - on vastakohta seurakunnan hajottajalle. Hän on niiden vihollinen, jotka yrittävät tuhota Kristuksen ruumiin, seurakunnan.

Jumala on rauhan ja järjestyksen Jumala.

"Herramme Jeesuksen armo olkoon teidän kanssanne!"

Loppu tervehdykset ja Jumalalle kunnia; 16:21-27

"Teitä tervehtivät Timoteus, minun työtoverini, ja heimolaiseni Lukius, Jaason ja Soosipater.

Minä Tertius, joka olen kirjoittanut tämän kirjeen, sanon teille tervehdysten Herrassa.

Gaius, minun ja koko seurakunnan majanantaja, tervehtii teitä.

Erastus, kaupungin rahainhoitaja, ja veli Kvartus tervehtivät teitä.

Herramme Jeesuksen Kristuksen armo olkoon teidän kanssanne. Amen.

Mutta Hänen, joka voi teitä vahvistaa minun evankeliumini ja Jeesuksen Kristuksen saarnan mukaan, sen ilmoitetun salaisuuden mukaan, joka kautta ikuisten aikojen on ollut ilmoittamatta, mutta joka nyt on julkisaatettu ja profeetallisten Kirjoitusten kautta iankaikkisen Jumalan käskystä tietäväksi tehty kaikille kansoille uskon kuuliaisuuden aikaansaamiseksi, Jumalan, ainoan viisaan, olkoon kunnia Jeesuksen Kristuksen kautta, aina ja iankaikkisesti. Amen." 16:21-27

"Teitä tervehtivät Timoteus, minun työtoverini, ja heimolaiseni Lukius, Jaason ja Soosipater." 16:21

Apostoli Timoteus oli Paavalin läheisin työtoveri, nuoresta iästään huolimatta. Hänet mainitaan useita kertoja Paavalin kirjeiden alussa ja on kaksi kirjettä kirjoitettu Timoteukselle. Hän oli mm. Paavalin kanssa Makedoniassa.

Toiset tässä mainitut oli apostolin veljiä Herrassa.

Lukius on Apt.13:1 mainittu veli, joka oli joko profeetta tai opettaja ja oli kyreneläinen.

Jaason on sama, joka mainitaan Apt.17:5-9. Ja Soopater (Soosipater) oli kotoisin Bereasta.

"Ja Antiokian seurakunnassa oli profeettoja ja opettajia: Barnabas ja Simeon, jota kutsuttiin Nigeriksi, ja Lukius, kyreneläinen, ja Manaen, neljännysruhtinas Herodeksen kasvinkumppani, ja Saulus.

Ja heidän toimittaessaan palvelusta Herralle ja paastotessaan Pyhä Henki

sanoi: "Erottakaa minulle Barnabas ja Saulus siihen työhön, johon Minä olen heidät kutsunut." Apt.13:1-2

"Ja he matkustivat Amfipolin ja Apollonian kautta ja tulivat Tessalonikaan, jossa oli juutalaisten synagoga. Ja tapansa mukaan Paavali meni sisälle heidän luoksensa ja keskusteli kolmena sapattina heidän kanssansa, lähtien Kirjoituksista, selitti ne ja osoitti, että Kristuksen piti kärsimän ja nouseman kuolleista, ja sanoi: "Tämä Jeesus, jota minä teille julistan, on Kristus (Messias)". Ja muutamat heistä tulivat uskoon ja liittyivät Paavaliin ja Silaaseen, niin myös suuri joukko Jumalaa pelkääväisiä kreikkalaisia sekä useat ylhäiset naiset.

Mutta juutalaiset joutuivat kiihkoon ja ottivat avukseen muutamia pahanilkisiä miehiä joutoväestä, haalivat kansaa kokoon ja nostivat kaupungissa metelin. He asettuivat Jaasonin talon edustalle ja hakivat Paavalia ja Silasta viedäkseen heidät kansan eteen. Mutta kun he eivät heitä löytäneet, raastoivat he Jaasonin ja muutamia veljiä kaupungin hallitusmiesten eteen ja huusivat: "Nuo koko maailman villitsijät ovat tännekin tulleet, ja heidät Jaason on ottanut vastaan; ja nämä kaikki tekevät vastoin keisarin asetuksia, sanoen erään toisen, Jeesuksen, olevan kuninkaan". Kun kansa ja hallitusmiehet tämän kuulivat, tulivat he levottomiksi. Ja nämä ottivat takauksen Jaasonilta ja muilta ja päästivät heidät." Apt.17:1-9

"Ja kuljettuaan niiden paikkakuntien läpi ja puhuttuaan siellä monta kehoituksen sanaa hän tuli Kreikkaan. Siellä hän oleskeli kolme kuukautta. Ja kun juutalaiset olivat tehneet häntä vastaan salahankkeen hänen aikoessaan lähteä meritse Syyriaan, päätti hän tehdä paluumatkansa Makedonian kautta. Ja häntä seurasivat berealainen Soopater, Pyrruksen poika, ja tessalonikalaisista Aristarkus ja Sekundus, derbeläinen Gaius, Timoteus sekä aasialaiset Tykikus ja Trofimus." Apt.20:2-4

"Minä Tertius, joka olen kirjoittanut tämän kirjeen, sanon teille tervehdyksen Herrassa." 16:22
Apostoli Paavalilla oli kynämies eli kirjuri Tertius, joka oli roomalainen. Apostolin kirjeistä ilmenee, että Paavali käytti kirjuria. Myös Tertius lähettää tässä Paavalin kirjeessä teille tervehdyksen Herrassa.

Esimerkiksi 1. Korinttolaiskirjeen apostoli on itse kirjoittanut ilman kirjuria, mutta kun hän oli kahleissa, hän tarvitsi kirjuria.

"Tervehdys minulta, Paavalilta, omakätisesti." 1.Kor.16:21

"Katsokaa, kuinka suurilla kirjaimilla minä omakätisesti teille kirjoitan!" Gal.6:11

"Tervehdys minulta, Paavalilta, omakätisesti. Muistakaa minun kahleitani. Armo olkoon teidän kansanne." Kol.4:18

"Tervehdys minulta, Paavalilta, omakätisesti. Tämä on merkinä jokaisessa kirjeessäni; näin minä kirjoitan." 2.Tess.3:17

"Gaius, minun ja koko seurakunnan majanantaja, tervehtii teitä. Erastus, kaupungin rahainhoitaja, ja veli Kvartus tervehtivät teitä." 16:23

Gaius oli koko seurakunnan majanantaja ja tarkoittaa myös, että seurakunta kokoontui hänen kodissaan ja että hän toivotti kaikki Korinttoon saapuneet uskovat tervetulleiksi kotiinsa.

Gaius oli eräs niistä harvoista, jotka apostoli Paavali oli itse kastanut ja se mainitaan 1.Kor.1:14-16.

Erastus oli Korintossa erittäin arvostettu mies ja oli koko kaupungin rahainhoitaja. Kreikankielisestä sanasta "oikonomos" tulee juuri ekonomia eli talous ja hän oli siis taloudenhoitaja ja jolle Korinton kaupunki oli uskonut tälle uskovalle rahainhoitajalle suuren luottamustoimen.

Myös veli Kvartus tervehtii teitä!

"Herramme Jeesuksen Kristuksen armo olkoon teidän kanssanne. Amen." 16:24
Apostoli päättää Roomalaiskirjeen ja tervehdykset: "Herramme Jeesuksen Kristuksen armo olkoon teidän kanssanne!" Amen

"Mutta Hänen, joka voi teitä vahvistaa minun evankeliumini ja Jeesuksen Kristuksen saarnan mukaan, sen ilmoitetun salaisuuden mukaan, joka kautta ikuisten aikojen on ollut ilmoittamatta," 16:25

Apostoli Paavali päättää koko Roomalaiskirjeen suurenmoiseen Jumalan ylistykseen ja kunniaan ja tuo yhteenvedon.

Hän ilmaisi kirjeen alussa (1:11) toivomuksen, että uskovat vahvistuisivat Herrassa ja tässä kirjeen lopussa hän ylistää Jumalaa, joka kykenee vahvistamaan heitä evankeliumin saarnan mukaan. Uskovat tarvitsevat vahvistumista Herrassa, jotta kykenisivät voittamaan harhat, pimeyden ja oman lihansa himon.

Jumalan evankeliumi on uskottu seurakunnalle, ja siksi sillä on suuri vastuu sovituksen Sanasta ja antaa Paavalin tavoin kunnian Jumalalle.

"Kuitenkin me puhumme viisautta täydellisten seurassa, mutta emme tämän maailman viisautta emmekä tämän maailman valtiasten, jotka kukistuvat, vaan me puhumme salattua Jumalan viisautta, sitä kätkeyttä, jonka Jumala on edeltä määrännyt ennen maailmanaikoja meidän kirkkaudeksemme,"

1.Kor.2:7

"Minulle, kaikista pyhistä halvimmalle, on annettu tämä armo: julistaa pakanoille evankeliumia Kristuksen tutkimattomasta rikkaudesta ja saattaa kaikille ilmeiseksi, mitä on sen salaisuuden taloudenhoito, joka ikuisista ajoista asti on ollut kätkeytynä Jumalassa, kaiken Luojaassa, Mutta Hänelle, joka voi tehdä enemmän, monin verroin enemmän kuin kaikki, mitä me anomme tai ymmärrämme, sen Voiman mukaan, joka meissä vaikuttaa, Hänelle kunnia seurakunnassa ja Kristuksessa Jeesuksessa kautta kaikkien sukupolvien, aina ja iankaikkisesti! Amen." Ef.3:8-9,20-21

"mutta joka nyt on julkisaatettu ja profeetallisten Kirjoitusten kautta iankaikkisen Jumalan käskystä tiettäväksi tehty kaikille kansoille uskon kuuliaisuuden aikaansaamiseksi," 16:26

Jumalan evankeliumi on Voima, jokaiselle uskovalle pelastukseksi ja se myös vahvistaa uskovaa.

Apostoli mainitsee tässä kirjeen lopussa jo kolmannen kerran, että kaikissa kansoissa saataisiin uskon kuuliaisuus Hänen Nimeänsä kohtaan. Tämä uskon kuuliaisuus tuo elämään hedelmää ja sopusointua seurakuntaan. Uskovien upotuskaste on nimenomaan uskon kuuliaisuuden toteuttamista käytännössä Herran Nimeä kohtaan.

"Jumalan, ainoan viisaan, olkoon kunnia Jeesuksen Kristuksen kautta, aina ja iankaikkisesti. Amen." 16:27

Jumalalle kuuluu kaikki kiitos, kunnia ja ylistys niin koko elämästämme, kaikesta. Ja jos otamme apostolin opetuksesta vaarin, niin se tulee tapahtumaan.

Jumala on ilmoittanut itsensä maailmalle Kristuksessa ainoana viisaana Jumalana. Pakanain jumalat ovat turhia epäjumalia, joista ei ole mitään apua, ei viisautta, ei mitään, turhuuksien turhuutta.
 "Jumalan, ainoan viisaan, olkoon kunnia Jeesuksen Kristuksen kautta, aina ja iankaikkisesti. Amen."

16:27 Joissakin alkutekstin käsikirjoituksissa on vielä loppukirjoitus: "Kirjoitettu Korintosta roomalaisille Kenkrean seurakunnan palvelijattaren Foiben välityksellä."

Herran Jeesuksen Kristuksen armo olkoon kaikkien teidän kanssanne! Amen

Sävelten sanoma hengellinen laulu nro 27 (Haldor Lillenas)

1. Monet ne laulaa aarteista maan, kullasta, loistosta sen.
 Mutta kalliimman aarteen ma omistaa saan. Se aarre on ihmeellinen.
 Lauluni aihe Jeesus on vain, tielleni valon Hän toi.
 Hänelle kiitos nyt rinnassain Riemusta uhkuen soi.
 Voimani ompi Hän päivittäin, Iloni silloin kun yksin jäin.
 Jeesus mun lauluni aihe nyt on, iäti muuttumaton.

2. Raikas kuin lähde kumpuileva, kaivattu kuin aamunkoi.
 On sanoma Jeesuksen rakkaudesta mi sieluni virvoittaa voi.
 Lauluni aihe Jeesus on vain, tielleni valon Hän toi.
 Hänelle kiitos nyt rinnassain Riemusta uhkuen soi.
 Voimani ompi Hän päivittäin, Iloni silloin kun yksin jäin.
 Jeesus mun lauluni aihe nyt on, iäti muuttumaton.

3. Kaikki on tyhjää, turhuutta vaan rinnalla aartehen tään.
 Mä kaikkeni Hänessä omistaa saan. Siis ristinsä juurelle jään.
 Lauluni aihe Jeesus on vain, tielleni valon Hän toi.
 Hänelle kiitos nyt rinnassain Riemusta uhkuen soi.
 Voimani ompi Hän päivittäin, Iloni silloin kun yksin jäin.
 Jeesus mun lauluni aihe nyt on, iäti muuttumaton.